Treaty Series

Treaties and international agreements
registered
or filed and recorded
with the Secretariat of the United Nations

Recueil des Traités

Traités et accords internationaux
enregistrés
ou classés et inscrits au répertoire
au Secrétariat de l'Organisation des Nations Unies

Copyright © United Nations 2001
All rights reserved
Manufactured in the United States of America

Copyright © Nations Unies 2001
Tous droits réservés
Imprimé aux Etats-Unis d'Amérique

Treaty Series

Treaties and international agreements
registered
or filed and recorded
with the Secretariat of the United Nations

VOLUME 1951

Recueil des Traités

Traités et accords internationaux
enregistrés
ou classés et inscrits au répertoire
au Secrétariat de l'Organisation des Nations Unies

United Nations • Nations Unies
New York, 2001

Treaties and international agreements registered or filed and recorded with the Secretariat of the United Nations

VOLUME 1951 | 1996 | I. Nos. 33414-33430

TABLE OF CONTENTS

I

Treaties and international agreements registered on 11 December 1996

Page

No. 33414. Lithuania and Russian Federation:

Agreement concerning cooperation and mutual assistance in customs matters. Signed at Moscow on 24 February 1995 3

No. 33415. Lithuania aud Polaud:

Agreement concerning mutual employment of nationals. Signed at Vilnius on 26 September 1994 47

No. 33416. Lithuauia and Poland:

Agreement on transboundary cooperation. Signed at Vilnius on 16 September 1995 ... 65

No. 33417. Lithuauia and Israel:

Agreement for the promotion and reciprocal protection of investments. Signed at Jerusalem on 2 October 1994 85

No. 33418. Lithuania and Belarus:

Treaty on good-neighbourliness and cooperation. Signed at Vilnius on 6 February 1995 117

No. 33419. Lithuania and Belarns:

Treaty concerning the lithuanian-belarusian state frontier. Signed at Vilnius on 6 February 1995 147

No. 33420. Lithuania and Belarus:

Agreement on the Sanatorium "Belarus" in Druskininkai. Signed at Vilnius on 6 February 1995 157

Traités et accords internationaux enregistrés ou classés et inscrits au répertoire au Secrétariat de l'Organisation des Nations Unies

VOLUME 1951 | 1996 | I. Nos 33414-33430

TABLE DES MATIÈRES

I

Traités et accords internationaux enregistrés le 11 décembre 1996

Pages

N° 33414. Lituanie et Fédération de Russie :

Accord concernant la coopération et l'assistance mutuelle en matière douanière. Signé à Moscou le 24 février 1995 3

N° 33415. Lituanie et Pologne :

Accord concernant l'emploi mutuel de citoyens. Signé à Vilnius le 26 septembre 1994 47

N° 33416. Lituanie et Pologne :

Accord relatif à la coopération transfrontière. Signé à Vilnius le 16 septembre 1995 65

N° 33417. Lituanie et Israël :

Accord relatif à la promotion et à la protection réciproque des investissements. Signé à Jérusalem le 2 octobre 1994 85

N° 33418. Lituanie et Bélarus :

Traité de bon voisinage et de coopération. Signé à Vilnius le 6 février 1995 117

N° 33419. Lituanie et Bélarus :

Traité relatif à la frontière d'État entre la Lituanie et le Bélarus. Signé à Vilnius le 6 février 1995 147

N° 33420. Lituanie et Bélarus :

Accord relatif au Sanatorium « Bélarus » à Druskininkai. Signé à Vilnius le 6 février 1995 157

Page

No. 33421. Lithuauia and Belarns:

Agreement on the "Object 500" and the Hydro-electric Power Station "Nations' Friendship". Signed at Vilnius on 6 February 1995 159

No. 33422. Lithuania and Belarus:

Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income. Signed at Minsk on 18 July 1995 161

No. 33423. Lithuania and Latvia:

Agreement concerning cooperation on border controls at joint State frontier crossing points. Signed at Riga on 9 June 1995 229

No. 33424. Lithnania, Estouia and Latvia:

Agreement on cooperation in the field of environmental protection. Signed at Tallinn on 21 July 1995 279

No. 33425. Lithuania and Latvia:

Agreement on the promotion and protection of investments. Signed at Vilnius on 7 February 1996 299

No. 33426. Lithuania and Estonia:

Air Services Agreement (with annex). Signed at Palanga on 7 July 1995 331

No. 33427. Lithuania and Estonia:

Agreement for the promotion and reciprocal protection of investments. Signed at Tallinn on 7 September 1995 385

No. 33428. International Bank for Reconstruction and Development aud Egypt:

Loan Agreement—*Irrigation Improvement Project* (with schedule and General Conditions Applicable to Loan and Guarantee Agreements dated 1 January 1985). Signed at Washington on 27 November 1995 419

No. 33429. International Development Association and Egypt:

Development Credit Agreement—*Irrigation Improvement Project* (with schedules and General Conditions Applicable to Development Credit Agreements dated 1 January 1985). Signed at Washington on 27 November 1995 421

No. 33430. International Development Association and Dominica:

Development Credit Agreement—*Basic Education Reform Project* (with schedules and General Conditions Applicable to Development Credit Agreements dated 1 January 1985). Signed at Washington on 14 March 1996 423

Pages

N° 33421. Lituanie et Bélarus :

Accord relatif à l'« Objet 500 » et à la Centrale d'énergie hydro-électrique « Amitié des Nations ». Signé à Vilnius le 6 février 1995 159

N° 33422. Lituanie et Bélarus :

Convention tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu. Signée à Minsk le 18 juillet 1995 161

N° 33423. Lituanie et Lettonie :

Accord de coopération concernant les contrôles aux postes de passage commun de la frontière d'État. Signé à Riga le 9 juin 1995 229

N° 33424. Lituanie, Estonie et Lettonie :

Accord relatif à la coopération en matière de protection de l'environnement. Signé à Tallinn le 21 juillet 1995 279

N° 33425. Lituanie et Lettonie :

Accord relatif à la promotion et à la protection des investissements. Signé à Vilnius le 7 février 1996 299

N° 33426. Lituanie et Estonie :

Accord relatif aux services aériens (avec annexe). Signé à Palanga le 7 juillet 1995 331

N° 33427. Lituanie et Estonie :

Accord relatif à l'encouragement et la protection réciproque des investissements. Signé à Tallinn le 7 septembre 1995 385

N° 33428. Banque internationale pour la reconstruction et le développement et Égypte :

Accord de prêt — *Projet d'amélioration de l'irrigation* (avec annexe et Conditions générales applicables aux accords de prêt et de garantie en date du 1er janvier 1985). Signé à Washington le 27 novembre 1995 419

N° 33429. Association internatiouale de développement et Égypte :

Accord de crédit de développement — *Projet d'amélioration de l'irrigation* (avec annexes et Conditions générales applicables aux accords de crédit de développement en date du 1er janvier 1985). Signé à Washington le 27 novembre 1995 421

N° 33430. Association internationale de développement et Dominique :

Accord de crédit de développement — *Projet de réforme de l'éducation de base* (avec annexes et Conditions générales applicables aux accords de crédit de développement en date du 1er janvier 1985). Signé à Washington le 14 mars 1996 423

Page

ANNEX A. *Ratifications, accessions, subsequent agreements, etc., concerning treaties and international agreements registered with the Secretariat of the United Nations*

No. 4214. Convention on the International Maritime Organization. Done at Geneva on 6 March 1948:

Acceptance by Mongolia 426

Acceptance by Mongolia of the amendments to the above-mentioned Convention adopted by the Intergovernmental Maritime Consultative Organisation Assembly by resolution A.69 (ES.II) of 15 September 1964 426

Acceptance by Mongolia of the amendments to the above-mentioned Convention adopted by the Intergovernmental Maritime Consultative Organisation Assembly by resolution A.70 (IV) of 28 September 1965 427

Acceptance by Mongolia of the amendments to the above-mentioned Convention adopted by the Intergovernmental Maritime Consultative Organisation Assembly by resolution A.315 (ES.V) of 17 October 1974 427

Acceptance by Mongolia of the amendments to the above-mentioned Convention adopted by the Intergovernmental Maritime Consultative Organisation Assembly by resolution A.358 (IX) of 14 November 1975 and A.371 (X) of 9 November 1977 (rectification of resolution A.358 (IX)) 428

Acceptance by Mongolia of the amendments to the above-mentioned Convention adopted by the Intergovernmental Maritime Consultative Organisation Assembly by resolution A.400 (X) of 17 November 1977 428

Acceptance by Mongolia of the amendments to the above-mentioned Convention adopted by the Intergovernmental Maritime Consultative Organisation Assembly by resolution A.450 (XI) of 15 November 1979 429

No. 5425. Convention on the establisbment of "Eurofima", European Company for tbe financing of railway equipment. Signed at Berne, on 20 October 1955:

Accession by the former Yugoslav Republic of Macedonia to the above-mentioned Convention and to its Additional Protocol 430

No. 26540. European Agreement on main international railway lines (AGC). Concluded at Geneva on 31 May 1985:

Accession by Romania 431

No. 31389. Development Credit Agreement *(Second Economic Recovery Credit)* between Nicaragua and the International Development Association. Signed at Washington on 22 June 1994:

Third Agreement amending the above-mentioned Agreement. Signed at Washington on 24 April 1996 432

Pages

ANNEXE A. *Ratifications, adhésions, accords ultérieurs, etc., concernant des traités et accords internationaux enregistrés au Secrétariat de l'Organisation des Nations Unies*

N° 4214. Convention portant création de l'Organisation maritime internationale. Faite à Genève le 6 mars 1948 :

Acceptation de la Mongolie 426

Acceptation par la Mongolie des amendements à la Convention susmentionnée, adoptés par l'Assemblée de l'Organisation consultative intergouvernementale par la résolution A.69 (ES.II) du 15 septembre 1964 426

Acceptation par la Mongolie des amendements à la Convention susmentionnée, adoptés par l'Assemblée de l'Organisation consultative intergouvernementale par la résolution A.70 (IV) du 28 septembre 1965 427

Acceptation par la Mongolie des amendements à la Convention susmentionnée, adoptés par l'Assemblée de l'Organisation consultative intergouvernementale par la résolution A.315 (ES.V) du 17 octobre 1974 427

Acceptation par la Mongolie des amendements à la Convention susmentionnée, adoptés par l'Assemblée de l'Organisation consultative intergouvernementale par la résolution A.358 (IX) du 14 novembre 1975 et A.371 (X) du 9 novembre 1977 (rectification à la résolution A.358 [IX]) 428

Acceptation par la Mongolie des amendements à la Convention susmentionnée adoptés par l'Assemblée de l'Organisation consultative intergouvernementale par la résolution A.400 (X) du 17 novembre 1977 428

Acceptation par la Mongolie des amendements à la Convention susmentionnée, adoptés par l'Assemblée de l'Organisation consultative intergouvernementale par la résolution A.450 (XI) du 15 novembre 1979 429

N° 5425. Convention relative à la constitution d'« Enrofima », Société européenne pour le financement de matériel ferroviaire. Signée à Berne, le 20 octobre 1955 :

Adhésion de l'ex-République yougoslave de Macédoine à la Convention susmentionnée et à son Protocole additionnel 430

N° 26540. Accord européen sur les graudes lignes internationales de chemin de fer (AGC). Conclu à Genève le 31 mai 1985 :

Adhésion de la Roumanie 431

N° 31389. Accord de crédit de développement *(Deuxième crédit au redressement économique)* entre Nicaragua et l'Association internationale de développement. Signé à Washington le 22 juin 1994 :

Troisième Accord modifiant l'Accord susmentionnée. Signé à Washington le 24 avril 1996 432

NOTE BY THE SECRETARIAT

Under Article 102 of the Charter of the United Nations every treaty and every international agreement entered into by any Member of the United Nations after the coming into force of the Charter shall, as soon as possible, be registered with the Secretariat and published by it. Furthermore, no party to a treaty or international agreement subject to registration which has not been registered may invoke that treaty or agreement before any organ of the United Nations. The General Assembly, by resolution 97 (I), established regulations to give effect to Article 102 of the Charter (see text of the regulations, vol. 859, p. VIII).

The terms "treaty" and "international agreement" have not been defined either in the Charter or in the regulations, and the Secretariat follows the principle that it acts in accordance with the position of the Member State submitting an instrument for registration that so far as that party is concerned the instrument is a treaty or an international agreement within the meaning of Article 102. Registration of an instrument submitted by a Member State, therefore, does not imply a judgement by the Secretariat on the nature of the instrument, the status of a party or any similar question. It is the understanding of the Secretariat that its action does not confer on the instrument the status of a treaty or an international agreement if it does not already have that status and does not confer on a party a status which it would not otherwise have.

*
* *

Unless otherwise indicated, the translations of the original texts of treaties, etc., published in this *Series* have been made by the Secretariat of the United Nations.

NOTE DU SECRÉTARIAT

Aux termes de l'Article 102 de la Charte des Nations Unies, tout traité ou accord international conclu par un Membre des Nations Unies après l'entrée en vigueur de la Charte sera, le plus tôt possible, enregistré au Secrétariat et publié par lui. De plus, aucune partie à un traité ou accord international qui aurait dû être enregistré mais ne l'a pas été ne pourra invoquer ledit traité ou accord devant un organe des Nations Unies. Par sa résolution 97 (I), l'Assemblée générale a adopté un règlement destiné à mettre en application l'Article 102 de la Charte (voir texte du règlement, vol. 859, p. IX).

Le terme « traité » et l'expression « accord international » n'ont été définis ni dans la Charte ni dans le règlement, et le Secrétariat a pris comme principe de s'en tenir à la position adoptée à cet égard par l'Etat Membre qui a présenté l'instrument à l'enregistrement, à savoir que pour autant qu'il s'agit de cet Etat comme partie contractante l'instrument constitue un traité ou un accord international au sens de l'Article 102. Il s'ensuit que l'enregistrement d'un instrument présenté par un Etat Membre n'implique, de la part du Secrétariat, aucun jugement sur la nature de l'instrument, le statut d'une partie ou toute autre question similaire. Le Secrétariat considère donc que les actes qu'il pourrait être amené à accomplir ne confèrent pas à un instrument la qualité de « traité » ou d'« accord international » si cet instrument n'a pas déjà cette qualité, et qu'ils ne confèrent pas à une partie un statut que, par ailleurs, elle ne posséderait pas.

*
* *

Sauf indication contraire, les traductions des textes originaux des traités, etc., publiés dans ce *Recueil* ont été établies par le Secrétariat de l'Organisation des Nations Unies.

I

Treaties and international agreements

registered

on 11 December 1996

Nos. 33414 to 33430

Traités et accords internationaux

enregistrés

le 11 décembre 1996

Nos 33414 à 33430

No. 33414

LITHUANIA
and
RUSSIAN FEDERATION

Agreement concerning cooperation and mutual assistance in customs matters. Signed at Moscow on 24 February 1995

Authentic texts: Lithuanian and Russian.

Registered by Lithuania on 11 December 1996.

LITUANIE
et
FÉDÉRATION DE RUSSIE

Accord concernant la coopération et l'assistance mutuelle en matière douanière. Signé à Moscou le 24 février 1995

Textes authentiques : lituanien et russe.

Enregistré par la Lituanie le 11 décembre 1996.

[LITHUANIAN TEXT — TEXTE LITUANIEN]

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS IR RUSIJOS FEDERACIJOS VYRIAUSYBĖS SUSITARIMAS DĖL BENDRADARBIAVIMO IR TARPUSAVIO PAGALBOS MUITINĖS VEIKLOS SRITYIE

Lietuvos Respublikos Vyriausybė ir Rusijos Federacijos Vyriausybė, toliau vadinamos Šalimis,

norėdamos plėtoti draugiškus santykius, taip pat bendradarbiauti muitinės veiklos srityje,

siekdamos, kad muitinių bendradarbiavimas padėtų išplėsti ir pagreitinti keleivinį ir krovininį eismą tarp Šalių valstybių,

pripažindamos, kad muitinės įstatymų pažeidimai daro žalą Šalių ekonominiams interesams,

būdamos įsitikinusios, kad muitinės įstatymų laikymasis ir kova su muitinės įstatymų pažeidimais būtų sėkmingiau įgyvendinami bendradarbiaujant Šalių muitinės administracijoms,

atsižvelgdamos į Muitinių Bendradarbiavimo Tarybos 1953 m. gruodžio 5 d. rekomendaciją dėl administracinės tarpusavio pagalbos,

susitarė:

1 STRAIPSNIS

APIBRĖŽIMAI

Šiame Susitarime naudojamos sąvokos įvardija:

"muitinės įstatymai" - teisės aktų nuostatas, reglamentuojančias prekių, valiutos ir valiutinių vertybių įvežimą, išvežimą ir tranzitą, muitų ir kitų mokesčių bei rinkliavų surinkimą, lengvatų teikimą, draudimų ir apribojimų taikymą, taip pat muitinės kontrolės vykdymą;

"muitinės administracijos" - Muitinės departamentą prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos ir Rusijos Federacijos valstybinį muitinės komitetą;

"muitinės įstatymų pažeidimas" - muitinės įstatymų pažeidimą ar kėsinimąsi juos pažeisti;

"asmuo" - fizinį ar juridinį asmenį;

"narkotinės priemonės" - medžiagas, įtrauktas į 1961 metų SNO Vieningos Konvencijos dėl narkotinių medžiagų su vėlesniais pakeitimais ir papildymais sąrašus;

"psichotropinės medžiagos" - medžiagas, įtrauktas į 1971 metų SNO Konvencijos dėl psichotropinių medžiagų su vėlesniais pakeitimais sąrašus;

"kontroliuojamas pristatymas" - metodą, kurį taikant leidžiama neteisėtas arba įtariamas narkotinių priemonių ir psichotropinių medžiagų siuntas išvežti iš Šalių teritorijų, pervežti per jas arba į jas įvežti, jų kompetentingoms valstybinėms institucijoms prižiūrint ir kontroliuojant, siekiant nustatyti asmenis, susijusius su neteisėtu narkotinių priemonių ir psichotropinių medžiagų gabenimu.

2 STRAIPSNIS

SUSITARIMO TAIKYMO SRITIS

1. Šalių muitinės administracijos, remdamosi šio Susitarimo nuostatomis, pagal savo kompetenciją ir laikydamosi Šalių įstatymų, bendradarbiaus, siekdamos:

   a) pagerinti keleivinį ir krovininį susisiekimą tarp Šalių valstybių;

   b) užtikrinti teisingą muitų ir kitų mokesčių bei rinkliavų surinkimą, taip pat muitinės lengvatų, draudimų ir apribojimų taikymą;

   c) užkirsti kelią muitinės įstatymų pažeidimams, atlikti pažeidimų tyrimą ir persekiojimą.

2. Šis Susitarimas neapima Šalių įsipareigojimų pagal kitus tarptautinius susitarimus.

3 STRAIPSNIS

MUITINIO IFORMINIMO SUPAPRASTINIMAS

1. Šalių muitinės administracijos:

   a) abipusiu susitarimu taiko būtinas priemones, siekdamos supaprastinti muitinį įforminimą;

   b) pripažįsta pagal susitarimą viena kitos muitinio įforminimo ženklus (plombas, spaudus, štampus), muitinės dokumentus , o prireikus deda savo muitinio įforminimo ženklus ant pervežamų prekių.

2. Prekės ir transporto priemonės, vykstančios tranzitu, atleidžiamos nuo muitinio tikrinimo, išskyrus atvejus, kai yra pagrindo manyti, kad pagal Šalių įstatymus jų įvežimas, išvežimas ar tranzitas draudžiami ar apriboti arba pažeisti muitinės įstatymai.

4 STRAIPSNIS

PATVIRTINIMO PATEIKIMAS

1. Šalių muitinės administracijos esant prašymui pateikia viena kitai patvirtinimą, kad prekės teisėtai gabenamos iš vienos Šalies teritorijos į kitos Šalies teritoriją. Patvirtinime nurodomos prekėms atliktos muitinės procedūros ir jų rezultatai.

2. Šalių muitinės administracijos esant prašymui pateikia viena kitai duomenis apie tai, kad patvirtinimas arba kiti dokumentai, kuriuos pateikė joms pavaldžios muitinės įstaigos, yra tikri ir juose nurodyta visa reikalinga informacija.

5 STRAIPSNIS

KOVA SU NETEISĖTU NARKOTIKŲ GABENIMU

1. Šalių muitinės administracijos, siekdamos aktyviau veikti užkertant kelią, sustabdant ir tiriant neteisėtą narkotinių priemonių ir psichotropinių medžiagų gabenimą, be išankstinio prašymo ir kuo skubiau perduoda viena kitai duomenis:

   a) apie asmenis, žinomus kaip susijusius su neteisėtu narkotinių priemonių ir psichotropinių medžiagų gabenimu arba įtariamus esant susijusius;
   b) apie transporto priemones ir konteinerius, taip pat pašto siuntas, žinomus kaip naudojamus neteisėtam narkotinių priemonių ir psichotropinių medžiagų gabenimui arba įtariamus esant naudojamus.

2. Šalių muitinės administracijos be išankstinio prašymo suteikia viena kitai informaciją apie naudojamus neteisėto narkotinių priemonių ir psichotropinių medžiagų gabenimo būdus, taip pat apie naujus jų kontrolės metodus.

3. Bet kurios Šalies muitinės administracija, gavusi informaciją, pranešimus ir dokumentus pagal šio straipsnio 1 ir 2 punktus, gali juos perduoti savo teisėsaugos institucijoms ir kitoms valstybinėms institucijoms, kurios kovoja su narkomanija ir neteisėtu narkotinių priemonių ir psichotropinių medžiagų gabenimu.

4. Remdamosi Šalių įstatymais ir pagal abipusį susitarimą Šalių muitinės administracijos prireikus naudoja kontroliuojamo narkotinių priemonių ir psichotropinių medžiagų pristatymo metodą, siekdamos išaiškinti asmenis, susijusius su neteisėtu jų gabenimu.
Šalių muitinės administracijos kiekvienu konkrečiu atveju sprendžia, ar panaudoti kontroliuojamo pristatymo metodą, ir gali esant reikalui atsižvelgti į Šalių muitinės administracijų finansinius susitarimus.

5. Šalys gali išplėsti šio Susitarimo nuostatų galiojimą ir dėl tų medžiagų, kurios naudojamos narkotinių priemonių ir psichotropinių medžiagų gamyboje.

6 STRAIPSNIS

INFORMACIJOS PERDAVIMAS

1. Šalių muitinės administracijos paprašius perduoda viena kitai, įskaitant pranešimų, protokolų ar kitos medžiagos arba jų patvirtintų kopijų persiuntimą, jų turimą informaciją:

   a) apie aplinkybes, susijusias su muitų ir kitų mokesčių bei rinkliavų rinkimu, taip pat muitų lengvatų, draudimų ir apribojimų taikymu;

b) apie įvykdytus arba ruošiamus veiksmus, kurie prieštarauja prašymą pateikusios Šalies muitinės įstatymams.

2. Šalių muitinės administracijos kuo skubiau praneša viena kitai, jei ir nepateiktas išankstinis prašymas, informaciją apie galimus muitinės įstatymų pažeidimus, kurie kelia ypač didelį susirūpinimą Šalims. Tai pirmiausia susiję su įstatymų pažeidimais, gabenant:

a) prekes, galinčias kelti pavojų gamtai ar visuomenės sveikatai;

b) ginklus, šaudmenis, sprogstamąsias ir nuodingąsias medžiagas, sprogstamuosius užtaisus;

c) daiktus, turinčius svarbią istorinę, meninę, archeologinę ar kito pobūdžio kultūrinę vertę;

d) prekes, kurioms pagal Šalių įstatymus taikomi dideli muitai ar mokesčiai;

e) prekes, turinčias ypač svarbią reikšmę ir įtrauktas į prekių, kurioms taikomi netarifiniai apribojimai, sąrašus. Šalių muitinės administracijos keisis tokių prekių sąrašais.

3. Šiame Susitarime nurodyti dokumentai gali būti pakeisti bet kuriuo pavidalu pateikta kompiuterine informacija, skirta tam pačiam tikslui. Tuo pačiu metu turi būti pateikta visa informacija, reikalinga šiai medžiagai interpretuoti ar panaudoti.

7 STRAIPSNIS

DOKUMENTŲ PATEIKIMAS

1. Šalių muitinės administracijos, įsigaliojus šiam Susitarimui, keičiasi galiojančiais įstatymais ir kitais teisės aktais muitinės klausimais ir informacija dėl jų taikymo ir vėliau nedelsdamos informuoja viena kitą apie visus jų pakeitimus ir papildymus.

2. Vienos Šalies muitinės administracija, gavusi prašymą iš kitos Šalies muitinės administracijos, pateikia valstybinių institucijų sprendimų dėl muitinės įstatymų taikymo kopijas.

3. Prašymuose dėl dokumentų pateikimo pagal šį straipsnį, kitaip negu nurodyta šio Susitarimo 11 straipsnio 2 punkto "e" papunktyje, dalyko esmė gali būti neišdėstyta.

4. Prašymą pateikusi muitinės administracija patvirtina dokumentų gavimo faktą, nurodydama gavimo datą.

5. Dokumentų originalai esant prašymui pateikiami tuo atveju, kai nepakanka šių dokumentų oficialiai patvirtintų kopijų arba fotokopijų.

6. Dokumentų originalai turi būti kuo greičiau grąžinami prašymą gavusiai muitinės administracijai.

7. Šio straipsnio nuostatų taikymas neturi pakenkti prašymą gavusios Šalies ar trečiosios šalies teisėms ir teisėtiems interesams.

8 STRAIPSNIS

PASIKEITIMAS PATIRTIMI IR TECHNINĖ PAGALBA

1. Šalių muitinės administracijos:

   a) keičiasi savo veiklos patirtimi ir informacija apie naujas priemones ir būdus, susijusius su muitinės įstatymų pažeidimais;

   b) praneša viena kitai apie muitinės administracijos taikomas techninio pobūdžio pagalbines priemones;

   c) keičiasi informacija kitais muitinės klausimais, keliančiais abipusį interesą.

2. Šalių muitinės administracijos teikia viena kitai techninę pagalbą muitinės veiklos srityje:

   a) keičiasi muitinių darbuotojais, esant abipusiam interesui, siekdamos supažindinti su techninėmis priemonėmis, kurias naudoja abi muitinės administracijos;

   b) apmoko muitinių darbuotojus ir teikia pagalbą, tobulinant specialiąsias žinias;

   c) keičiasi muitinės specialistais;

   d) keičiasi profesine, mokslinio ir techninio pobūdžio informacija, susijusia su muitinės veikla.

9 STRAIPSNIS

PATIKRINIMAS IR TYRIMAS

1. Vienos Šalies muitinės administracija, gavusi kitos Šalies muitinės administracijos prašymą, atlieka patikrinimą arba tyrimą klausimais, numatytais šio Susitarimo 2 straipsnio 1 punkto "b" ir "c" papunkčiuose. Apie patikrinimo ar tyrimo rezultatus pranešama prašymą pateikusiai muitinės administracijai tokia tvarka, kokia nurodyta šio Susitarimo 6 straipsnio 1 punkte.

2. Patikrinimai ir tyrimai atliekami vadovaujantis prašymą gavusios Šalies teritorijoje galiojančiais įstatymais. Prašymą gavusi muitinės administracija atlieka patikrinimus ir tyrimus, veikdama savo vardu.

3. Prašymą gavusi muitinės administracija gali leisti prašymą pateikusios muitinės administracijos pareigūnams dalyvauti atliekant patikrinimą ar tyrimą.

4. Tais atvejais, kai pagal šio Susitarimo nuostatas vienos Šalies muitinės administracijos pareigūnai yra kitos Šalies teritorijoje, jie turi turėti dokumentus, patvirtinančius jų oficialius įgaliojimus, ir neturėti ginklo.

10 STRAIPSNIS

EKSPERTAI IR LIUDYTOJAI

Vienos Šalies teismams ar valstybinėms institucijoms pateikus prašymą, susijusį su tiriamais muitinės įstatymų pažeidimais, kitos Šalies muitinės administracija gali įgalioti savo darbuotojus atvykti į šiuos teismus ar valstybines institucijas

kaip ekspertus ar liudytojus. Šie darbuotojai duoda parodymus ar pateikia išvadas, susijusias su faktais, jų nustatytais einant savo tarnybines pareigas. Prašyme dalyvauti teismo ar valstybinės institucijos tyrime turi būti nurodyta, kokioje byloje prašymą gavusios muitinės administracijos pareigūnas bus apklausiamas ir koks jo statusas.

Šie pareigūnai turi teisę atsisakyti liudyti ar daryti pareiškimą, jeigu jiems suteikta teisė arba jie yra įpareigoti taip elgtis pagal savo valstybės arba prašymą pateikusios Šalies įstatymus.

11 STRAIPSNIS

PRAŠYMO FORMA IR TURINYS

1. Prašymai pagal šio Susitarimo 9 straipsnio 1 punktą pateikiami raštu. Kartu turi būti pateikiami tokiems prašymams realizuoti būtini dokumentų originalai, oficialiai patvirtintos kopijos arba fotokopijos.

   Jeigu būtina, gali būti priimami žodiniai prašymai, tačiau jie nedelsiant turi būti patvirtinami raštu.

2. Prašymuose turi būti nurodyta ši informacija:

   a) prašymą pateikianti muitinės administracija;

   b) priemonės, kurių prašoma imtis;

   c) duomenys apie fizinius ir juridinius asmenis, kurių atžvilgiu bus atliekami tyrimai;

   d) prašymo objektas ir priežastis;

e) trumpas dalyko esmės išdėstymas ir jo juridinis įvertinimas.

12 STRAIPSNIS

PRAŠYMO ĮVYKDYMAS

1. Šalių muitinės administracijos padeda viena kitai įvykdyti prašymą, vadovaudamosi Šalių valstybių įstatymais ir pagal savo kompetenciją.

2. Įvykdyti prašymą atsisakoma arba jis įvykdomas dalinai, jeigu tai gali pakenkti prašymą gavusios Šalies valstybės suverenitetui ar saugumui arba prieštarauja šios Šalies įstatymams ar tarptautiniams įsipareigojimams.

3. Apie atsisakymą suteikti pagalbą pagal prašymą, taip pat apie atsisakymo priežastis nedelsiant pranešama raštu prašymą pateikusiai muitinės administracijai.

4. Jeigu muitinės administracija prašo pagalbos, kurios ji pati negalėtų suteikti, ji savo prašyme atkreipia dėmesį į šį faktą. Toks prašymas tenkinamas prašymą gavusios muitinės administracijos nuožiūra.

13 STRAIPSNIS

GAUTOS INFORMACIJOS PANAUDOJIMAS

1. Šalių muitinės administracijos informaciją ir dokumentus, gautus remiantis šiuo Susitarimu, gali naudoti kaip įrodymus savo protokoluose, praneši-

muose ir kitoje medžiagoje, atliekant patikrinimus ar tyrimus, teismų ar valstybinių institucijų procesuose, susijusiuose su muitinės įstatymų pažeidimais. Tokios informacijos ir dokumentų įvertinimas, taip pat jų panaudojimo teismų ar valstybinių institucijų procesuose galimybė ir tvarka nustatoma pagal prašymą pateikusios Šalies įstatymus.

2. Informacijai, pateiktai remiantis šio Susitarimo nuostatomis vienos iš Šalių muitinės administracijai bet kuria forma, Šalis, gavusi šią informaciją, taiko tokią pačią apsaugą, kokia taikoma tokio paties pobūdžio šios Šalies dokumentams ir informacijai pagal jos įstatymus. Muitinės administracija, gavusi informaciją, užtikrina jos konfidencialumą, jei to paprašo kita muitinės administracija.

14 STRAIPSNIS

IŠLAIDŲ KOMPENSAVIMAS

1. Muitinės administracijos atmeta pretenzijas padengti išlaidas, sąlygotas šio Susitarimo vykdymo, išskyrus išlaidas, susijusias su ekspertais ir liudytojais, nurodytais šio Susitarimo 10 straipsnyje.

2. Išlaidų, susijusių su šio Susitarimo 5 straipsnio 4 punkto ir 8 straipsnio nuostatų vykdymu, kompensavimas gali būti sprendžiamas atskiru Šalių muitinės administracijų susitarimu.

15 STRAIPSNIS

SUSITARIMO VYKDYMAS

1. Bendradarbiavimas, numatytas šiuo Susitarimu, vykdomas betarpiškai tarp muitinės administracijų.

2. Vykdydamos šį Susitarimą, Šalių muitinės administracijos pagal susitarimą užmegs reikalingus joms pavaldžių muitinės įstaigų ryšius.

3. Šalių muitinių administracijų atstovai esant reikalui rengs paeiliui tos ar kitos Šalies teritorijoje susitikimus, kuriuose bus aptariami klausimai, susiję su šio Susitarimo vykdymu.

4. Susirašinėjama ir pasikeičiama informacija tarp Šalių muitinės administracijų lietuvių, rusų ir anglų kalbomis.

16 STRAIPSNIS

SUSITARIMO TERITORINIS TAIKYMAS

Šis Susitarimas taikomas Lietuvos Respublikos muitų teritorijoje ir Rusijos Federacijos muitų teritorijoje.

17 STRAIPSNIS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

1. Šis Susitarimas įsigalioja praėjus 30 dienų po to, kai gautas paskutinis pranešimas diplomatiniais kanalais apie tai, kad Šalys įvykdė visus nacionaliniais įstatymais nustatytus šio Susitarimo įsigaliojimui keliamus reikalavimus.

2. Šis Susitarimas sudaromas neribotam laikui. Susitarimo galiojimas gali būti nutrauktas raštu apie tai pranešus diplomatiniais kanalais. Jis nustos galioti praėjus šešiems mėnesiams nuo tokio pranešimo datos.

Sudaryta ..... 1995 m. ..... d. dviem originalo egzemplioriais, lietuvių ir rusų kalbomis, be to, abu tekstai turi vienodą galią.

Lietuvos Respublikos Vyriausybės vardu:	Rusijos Federacijos Vyriausybės vardu:

[RUSSIAN TEXT — TEXTE RUSSE]

СОГЛАШЕНИЕ МЕЖДУ ПРАВИТЕЛЬСТВОМ ЛИТОВСКОЙ РЕСПУБЛИКИ И ПРАВИТЕЛЬСТВОМ РОССИЙСКОЙ ФЕДЕРАЦИИ О СОТРУДНИЧЕСТВЕ И ВЗАИМОПОМОЩИ В ТАМОЖЕННЫХ ДЕЛАХ

Правительство Литовской Республики и Правительство Российской Федерации, именуемые в дальнейшем Сторонами,

желая развивать дружественные отношения, в том числе и посредством сотрудничества в области таможенного дела,

стремясь путем сотрудничества таможенных служб способствовать развитию и ускорению пассажирского и грузового сообщения между государствами Сторон,

имея в виду, что таможенные правонарушения наносят ущерб экономическим интересам Сторон,

убежденные в том, что соблюдение таможенного законодательства и борьба с таможенными правонарушениями могут более успешно осуществляться при сотрудничестве таможенных служб Сторон,

принимая во внимание Рекомендацию Совета таможенного сотрудничества о взаимном административном содействии от 5 декабря 1953 года,

согласились о нижеследующем:

Статья I
Определения

Для целей настоящего Соглашения применяемые термины означают:

"таможенное законодательство" - совокупность правовых норм, регулирующих порядок ввоза, вывоза и транзита товаров, валюты и валютных ценностей, взимания таможенных пошлин, налогов, сборов и других платежей, предоставления льгот, установления запретов и ограничений, а также осуществления таможенного контроля;

"таможенные службы" - Таможенный департамент при Министерстве финансов Литовской Республики и Государственный таможенный комитет Российской Федерации;

"таможенное правонарушение" - нарушение или попытка нарушения таможенного законодательства;

"лицо" - физическое или юридическое лицо;

"наркотические средства" - вещества, включенные в списки Единой Конвенции ООН о наркотических средствах 1961 года с последующими изменениями и дополнениями;

"психотропные вещества" - вещества, включенные в списки Конвенции ООН о психотропных веществах 1971 г. с последующими изменениями;

"контролируемая поставка" - метод, при использовании которого разрешается вывоз из территорий Сторон, транзит через них, или ввоз в них незаконных или подозреваемых партий наркотических средств и психотропных веществ под наблюдением и контролем компетентных государственных органов, в целях выявления лиц, вовлеченных в незаконный оборот этих средств и веществ.

Статья 2
Сфера применения Соглашения

1. На основании настоящего Соглашения таможенные службы Сторон в рамках своей компетенции и с соблюдением законодательства Сторон будут сотрудничать в целях:

а) совершенствования пассажирского и грузового сообщения между государствами Сторон;

б) обеспечения правильного взимания таможенных пошлин, налогов, сборов и других платежей, а также применения таможенных льгот, запретов и ограничений;

в) предотвращения, пресечения и расследования таможенных правонарушений.

2. Настоящее Соглашение не затрагивает обязательств Сторон, вытекающих из других международных соглашений.

Статья 3
Упрощение таможенного оформления

1. Таможенные службы Сторон:

а) принимают по взаимному согласованию необходимые меры по упрощению таможенного оформления;

б) признают по договоренности таможенные обеспечения (пломбы, оттиски печатей, штампы), таможенные документы друг друга, а при необходимости накладывают собственные таможенные обеспечения на перемещаемые товары.

2. Товары и транспортные средства, следующие транзитом, освобождаются от таможенного досмотра, за исключением случаев, когда есть основания полагать, что их ввоз, вывоз и транзит запрещены или ограничены в соответствии с законодательством Сторон либо имеют место таможенные правонарушения.

Статья 4
Предоставление свидетельств

1. Таможенные службы Сторон предоставляют друг другу по запросу свидетельства, подтверждающие, что товары перемещаются с территории одной Стороны на территорию другой Стороны на законных основаниях. В свидетельствах указываются вид и результаты таможенных процедур, в соответствии с которыми оформлялись товары.

2. Таможенные службы Сторон предоставляют друг другу по запросу сведения о том, что предоставленные подчиненными им таможенными органами свидетельства или другие документы являются подлинными и содержат все необходимые данные.

Статья 5
Борьба с незаконным оборотом наркотиков

1. Таможенные службы Сторон с целью активизации действий по предупреждению, пресечению и расследованию незаконного оборота наркотических средств и психотропных веществ без предварительного запроса и в возможно короткий срок сообщают друг другу сведения:

а) о лицах, о которых известно, что они занимаются незаконным оборотом наркотических средств и психотропных веществ или подозреваются в этом;

б) о транспортных средствах, включая контейнеры, и почтовых отправлениях, о которых известно, что они

используются для незаконного оборота наркотических средств и психотропных веществ или вызывают подозрение в таком использовании.

2. Таможенные службы Сторон без предварительного запроса сообщают друг другу сведения о применяемых способах незаконного оборота наркотических средств и психотропных веществ, а также о новых методах контроля за ними.

3. Полученные любой из таможенных служб Сторон в соответствии с пунктами 1 и 2 настоящей статьи сведения, сообщения и документы могут передаваться её правоохранительным органам и другим государственным органам, занимающимся борьбой с наркоманией и незаконным оборотом наркотических средств и психотропных веществ.

4. На основании законодательства Сторон и по взаимному согласованию таможенные службы Сторон используют при необходимости метод контролируемых поставок наркотических средств и психотропных веществ с целью выявления лиц, причастных к их незаконному обороту.

Решения об использовании метода контролируемых поставок принимаются таможенными службами Сторон отдельно в каждом конкретном случае и могут при необходимости учитывать финансовые договоренности таможенных служб Сторон.

5. Стороны могут распространить сферу действия настоящего Соглашения и на вещества, которые применяются для производства наркотических средств и психотропных веществ.

Статья 6
Передача сведений

1. Таможенные службы Сторон передают друг другу по запросу, в том числе путем пересылки сообщений, протоколов и иных материалов или их заверенных копий, находящиеся в их распоряжении сведения:

а) об обстоятельствах, связанных с взиманием таможенных пошлин, налогов, сборов и других платежей, а также применением таможенных льгот, запретов и ограничений;

б) о совершенных или готовящихся действиях, которые противоречат таможенному законодательству запрашивающей Стороны.

2. Таможенные службы Сторон в возможно короткий срок сообщают друг другу, в том числе и без предварительного запроса, сведения о возможных нарушениях таможенного законодательства, в борьбе с которыми существует особая заинтересованность Сторон. Это, в первую очередь, касается нарушений законодательства при перемещении:

а) товаров, которые могут представлять угрозу для окружающей природной среды или здоровья населения;

б) оружия, боеприпасов, взрывчатых и отравляющих веществ, взрывных устройств;

в) предметов, представляющих значительную историческую, художественную, археологическую или иную культурную ценность;

г) товаров, подлежащих в соответствии с законодательством Сторон обложению высокими таможенными пошлинами или налогами;

д) товаров, имеющих особо важное значение и включенных в перечни, к которым применяются нетарифные ограничения.

Таможенные службы Сторон будут обмениваться такими перечнями.

3. Вместо документов, предусмотренных настоящим Соглашением, для тех же целей может быть передана в любом виде компьютеризованная информация. Одновременно должна быть передана вся сопутствующая информация, необходимая для толкования или использования этих материалов.

Статья 7
Передача документов

1. Таможенные службы Сторон после вступления в силу настоящего Соглашения обмениваются действующими законодательными и иными нормативными актами по таможенным вопросам и информацией по порядку их применения и в

дальнейшем незамедлительно информируют друг друга о всех изменениях и дополнениях.

2. Таможенная служба одной Стороны по запросу таможенной службы другой Стороны передает копии решений административных органов по вопросам применения таможенного законодательства.

3. В запросах о передаче документов в соответствии с настоящей статьей в отличие от требования, предусмотренного подпунктом "д" пункта 2 статьи II настоящего Соглашения, существо дела может не описываться.

4. Получение документов подтверждается запрашивающей таможенной службой с указанием даты получения.

5. Передача по запросу подлинных документов осуществляется в тех случаях, когда официально заверенных копий или фотокопий этих документов недостаточно.

6. Подлинные документы должны быть возвращены запрашиваемой таможенной службе в возможно короткий срок.

7. При применении положений настоящей статьи не должны ущемляться права и законные интересы запрашиваемой Стороны или третьей стороны.

Статья 8
Обмен опытом и техническая помощь

1. Таможенные службы Сторон:

а) обмениваются опытом своей деятельности и информацией о новых средствах и способах совершения таможенных правонарушений;

б) сообщают друг другу о применении таможенными службами технических вспомогательных средств;

в) обмениваются информацией по другим таможенным вопросам, представляющим взаимный интерес.

2. Таможенные службы Сторон оказывают друг другу техническую помощь в области таможенного дела, включая:

а) обмен сотрудниками таможен в случаях, представляющих взаимный интерес, с целью ознакомления с техническими средствами, используемыми обеими таможенными службами;

б) обучение и помощь в совершенствовании специальных навыков сотрудников таможен;

в) обмен экспертами по таможенным вопросам;

г) обмен профессиональными, научными и техническими сведениями, касающимися таможенных вопросов.

Статья 9
Проверка и расследование

I. По запросу таможенной службы одной Стороны таможенная служба другой Стороны проводит проверку или расследование по вопросам, предусмотренным подпунктами "б" и "в" пункта I статьи 2 настоящего Соглашения. Результаты проверки или расследования сообщаются запрашивающей таможенной службе в соответствии с порядком, предусмотренным пунктом I статьи 6 настоящего Соглашения.

2. Проверки и расследования проводятся в соответствии с законодательством, действующим на территории запрашиваемой Стороны. Запрашиваемая таможенная служба проводит проверки и расследования, действуя от своего имени.

3. Запрашиваемая таможенная служба может разрешить официальным лицам запрашивающей таможенной службы присутствовать при проверке или расследовании.

4. В случаях, предусмотренных настоящим Соглашением, когда должностные лица таможенной службы одной Стороны находятся на территории другой Стороны, они должны иметь при себе документы, подтверждающие их официальные полномочия и быть без оружия.

Статья IO
Эксперты и свидетели

В случае, если судебные или административные органы одной Стороны в связи с рассматриваемыми таможенными правонарушениями обращаются с соотвествующим запросом, то таможенная служба другой Стороны может уполномочить своих сотрудников выступить в качестве свидетелей или экспертов на таких судебных или административных разбирательствах.

Эти сотрудники дают показания или заключения по фактам, установленным ими во время исполнения служебных обязанностей. В запросе об участии в судебном или административном разбирательстве должно быть указано, по какому делу и в каком качестве должен выступить сотрудник запрашиваемой таможенной службы.

Эти сотрудники имеют право отказаться давать показания или делать заявление, если они имеют право или обязаны на такие действия в соответствии с законодательством своего государства или законодательством запрашивающей Стороны.

Статья II
Форма и содержание запроса

I. Запрос, предусмотренный пунктом I статьи 9 настоящего Соглашения, направляется в письменной форме. Необходимые для выполнения запроса документы должны прилагаться в подлинниках, официально заверенных копиях или фотокопиях.

В необходимых случаях может быть принят устный запрос, при этом он должен быть незамедлительно подтвержден в письменной форме.

2. Запрос должен содержать следующие данные:

а) таможенный орган, интересы которого лежат в основе запроса;

б) запрашиваемые действия;

в) сведения о физических и юридических лицах-участниках запрашиваемых действий;

г) предмет и причина запроса;

д) краткое описание существа дела и его юридическая квалификация.

Статья I2
Выполнение запроса

I. Таможенные службы Сторон оказывают друг другу содействие в выполнении запроса в соответствии с законодательством государств Сторон и в пределах своей компетенции.

2. В выполнении запроса отказывается или запрос выполняется частично, если его выполнение может нанести ущерб суверенитету или безопасности государства запрашиваемой Стороны либо противоречит законодательству или международным обязательствам этой Стороны.

3. Об отказе в содействии в выполнении запроса, а также о причинах отказа запрашивающая таможенная служба незамедлительно уведомляется в письменной форме.

4. Если таможенная служба обращается за содействием, которое не может оказать сама, в своем запросе она отмечает этот факт. Выполнение такого запроса передается на усмотрение запрашиваемой таможенной службы.

Статья 13
Использование полученных сведений

1. Таможенные службы Сторон могут использовать в качестве доказательств сведения и документы, полученные в соответствии с настоящим Соглашением, в своих протоколах, сообщениях и иных материалах, при проведении проверок или расследований, в судебных или административных разбирательствах в связи с рассматриваемыми таможенными правонарушениями. Оценка этих сведений и документов, а также возможность и порядок их использования в судебных или административных разбирательствах определяются в соответствии с законодательством запрашивающей Стороны.

2. Сведениям, переданным в соответствии с настоящим Соглашением таможенной службе одной из Сторон в какой-бы то ни было форме, предоставляется получившей их Стороне такая же степень защиты от огласки, как и подобным документам и сведениям этой Стороны в соответствии с ее законодательством. Получившая информацию таможенная служба обеспечивает её конфиденциальность в случае такой просьбы со стороны другой таможенной службы.

Статья I4
Возмещение расходов

I. Таможенные службы отклоняют требования возмещения расходов, связанных с выполнением настоящего Соглашения, за исключением расходов на экспертов и свидетелей, предусмотренных статей I0 настоящего Соглашения.

2. Возмещение расходов, связанных с исполнением положений пункта 4 статьи 5 и статьи 8 настоящего Соглашения, может быть предметом отдельных договоренностей между таможенными службами Сторон.

Статья I5
Исполнение Соглашения

I. Предусмотренное настоящим Соглашением сотрудничество осуществляется непосредственно между таможенными службами.

2. В целях исполнения настоящего Соглашения таможенные службы Сторон, по договоренности, установят необходимые связи между подчиненными им таможенными органами.

3. Представители таможенных служб Сторон будут по мере необходимости встречаться друг с другом поочередно на территории той или другой Стороны для обсуждения вопросов, связанных с исполнением настоящего Соглашения.

4. Переписка и обмен информацией между таможенными службами Сторон ведется на литовском, русском и английском языках.

Статья I6
Территориальное действие Соглашения

I. Настоящее Соглашение действует на таможенной территории Литовской Республики и таможенной территории Российской Федерации.

Статья 17
Заключительные положения

1. Настоящее Соглашение вступает в силу через 30 дней с даты получения последнего уведомления по дипломатическим каналам о выполнении Сторонами внутригосударственных юридических процедур, необходимых для вступления Соглашения в силу.

2. Настоящее Соглашение заключается на неопределенный период. Действие Соглашения может быть прекращено путем уведомления по дипломатическим каналам. Оно утратит свою силу через шесть месяцев с даты такого уведомления.

Совершено в г._____ " " _____ 199 г. в двух экземплярах, каждый на литовском и русском языках, причем оба текста имеют одинаковую силу.

За Правительство
Литовской Республики:

За Правительство
Российской Федерации:

[TRANSLATION — TRADUCTION]

AGREEMENT[1] BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF LITHUANIA AND THE GOVERNMENT OF THE RUSSIAN FEDERATION CONCERNING COOPERATION AND MUTUAL ASSISTANCE IN CUSTOMS MATTERS

The Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Russian Federation, hereinafter referred to as the Contracting Parties,

Desiring to develop friendly relations, *inter alia*, through cooperation in customs matters,

Seeking, by means of cooperation between customs authorities, to facilitate and expedite the movement of passengers and goods between the Contracting Parties,

Considering that offences against customs laws are prejudicial to the economic interests of the Parties,

Convinced that enforcement of customs laws and efforts to combat offences against customs laws can be rendered more effective through cooperation between their customs authorities,

Having regard to the Recommendation of the Customs Cooperation Council on Mutual Administrative Assistance of 5 December 1953,

Have agreed as follows:

Article 1

DEFINITIONS

For the purposes of this Agreement,

"Customs laws" shall mean all legal instruments concerning procedures for the import, export and transit of goods, currencies and monetary instruments, the collection of customs duties, taxes, charges and other tariffs, the granting of preferences, the establishment of prohibitions and restrictions, as well as the implementation of customs controls;

"Customs authorities" shall mean, for the Republic of Lithuania, the Customs Department under the Ministry of Finance *(Muitines Departamentas)* and, for the Russian Federation, the State Customs Committee *(Gosudarstvenny Tamozhenny Komitet)*;

"Customs offences" shall mean violations or attempted violations of customs laws;

"Person" shall mean a natural or legal person;

"Narcotic drugs" shall mean substances included in the list in the 1961 United Nations Single Convention on Narcotic Drugs[2] with its subsequent revisions and additions;

---

[1] Came into force on 8 July 1995 by notification, in accordance with article 17.
[2] United Nations, *Treaty Series*, vol. 520, p. 151.

"Psychotropic substances" shall mean substances included in the list in the 1971 United Nations Convention on Psychotropic Substances[1] with its subsequent revisions;

"Controlled delivery" shall mean the method of authorizing consignments of narcotic drugs or psychotropic substances which are or are suspected to be illicit, to be exported from, imported into or carried in transit through the territories of the Contracting Parties, under the surveillance and control of the competent government bodies, with a view to identifying the persons involved in the illicit traffic in such drugs and substances.

Article 2

SCOPE OF THE AGREEMENT

1. In accordance with this Agreement, the customs authorities of the Contracting Parties shall, within their competence and in accordance with the national legislation of both Parties, cooperate with a view to:

(*a*) Facilitating the movement of passengers and goods between the Contracting Parties;

(*b*) Ensuring the proper collection of customs duties, taxes, charges and other tariffs, as well as the granting of customs preferences and the enforcement of prohibitions and restrictions;

(*c*) Preventing, suppressing and investigating customs offences.

2. This Agreement shall not affect obligations of the Contracting Parties under other international agreements.

Article 3

SIMPLIFICATION OF CUSTOMS FORMALITIES

1. The customs authorities of the Contracting Parties shall:

(*a*) By mutual consent, undertake necessary measures to simplify customs formalities;

(*b*) By agreement, recognize each other's customs security markings (seals, raised stamps, stamps) and customs documents and, where necessary, affix their own customs security markings on movable goods.

2. Goods and means of transport in transit shall be exempt from customs inspection unless there are grounds for supposing that their import, export or transit are prohibited or restricted in accordance with the national law of the Contracting Parties, or that customs offences are being committed.

Article 4

CERTIFICATION

1. The customs authorities of the Contracting Parties shall, upon request, provide each other with certificates confirming that goods are being legally moved from the territory of one of the Contracting Parties to the territory of the other. Such

[1] United Nations, *Treaty Series*, vol. 1019, p. 175.

certificates shall show the nature and results of the customs formalities applied to the goods.

2. The customs authorities of the Contracting Parties, shall, upon request, provide each other with confirmation that certificates or other documents provided by customs bodies under their authority are authentic and contain all necessary information.

Article 5

ACTION TO COMBAT AGAINST ILLICIT TRAFFIC IN NARCOTIC DRUGS

1. The customs authorities of the Contracting Parties shall, of their own accord and at the earliest opportunity, with a view to promoting action to prevent, suppress and investigate illicit traffic in narcotic drugs and psychotropic substances, provide information to each other concerning:

(*a*) Persons known to be or suspected of being engaged in the illicit traffic of narcotic drugs and psychotropic substances;

(*b*) Means of transport, including containers, and postal deliveries which are known to be or suspected of being used for the illicit traffic of narcotic drugs and psychotropic substances.

2. The customs authorities of the Contracting Parties shall, of their own accord, provide each other with information on means used for the traffic of narcotic drugs and psychotropic substances, as well as new methods to combat them.

3. Information, communications and documents received by either of the customs authorities of the Contracting Parties in accordance with paragraphs 1 and 2 of this article may be transmitted by those authorities to law enforcement bodies and other government organs engaged in combating drug addiction and the illicit traffic of narcotic drugs and psychotropic substances.

4. In accordance with the national legislation of the Contracting Parties, and by mutual agreement, the customs authorities of the Contracting Parties shall, where necessary, apply the method of controlled delivery of narcotic drugs and psychotropic substances with a view to identifying the persons involved in their illegal traffic.

Decisions to use the method of controlled delivery shall be made on a case-by-case basis by the customs authorities of the Contracting Parties and may, when necessary, take into consideration financial arrangements between the customs authorities.

5. The Contracting Parties may extend the scope of this Agreement to cover substances used for the production of narcotic drugs and psychotropic substances.

Article 6

TRANSMISSION OF INFORMATION

1. The customs authorities of the Contracting Parties shall transmit to each other on request, if necessary by sending communications, reports and other material or certified copies thereof in their possession, information concerning:

(*a*) Circumstances connected with the collection of customs duties, taxes, charges and other tariffs, as well as the use of customs preferences, prohibitions and restrictions;

(*b*) Actions committed or planned which contravene the customs laws of the requesting party.

2. The customs authorities of the Contracting Parties shall, at the earliest opportunity and of their own accord, provide each other with information on possible offences against customs laws which the Contracting Parties have a particular interest in combating. This applies, first and foremost, to offences against customs laws during the movement of:

(*a*) Goods which may constitute a danger to the environment or to public health;

(*b*) Weapons, ammunition, explosive or toxic substances and explosive devices;

(*c*) Objects of significant historical, artistic, archaeological or other cultural value;

(*d*) Goods liable under the national laws of the Contracting Parties to high customs duties or taxes;

(*e*) Goods of particular significance included in lists to which non-tariff restrictions apply. Such lists shall be exchanged between the customs authorities of the Contracting Parties.

3. The documents provided for in this Agreement may be replaced by computerized information in any form for the same purpose(s). Any accompanying information needed for the interpretation or utilization of such material shall be provided at the same time.

Article 7

TRANSMISSION OF DOCUMENTS

1. The customs authorities of the Contracting Parties shall, after this Agreement has entered into force, exchange current legislation and other legislative instruments relating to customs matters, as well as information on the manner in which they are to be applied, and shall inform each other without delay of any future revisions and additions.

2. The customs authority of one Contracting Party shall, at the request of the customs authority of the other Contracting Party, transmit a copy of the decisions of administrative bodies concerning matters relating to the application of customs laws.

3. Notwithstanding the requirement in article 11, paragraph 2 (*e*), of this Agreement, the substance of the matter need not be described in requests for the transmission of documents in accordance with this article.

4. The requesting customs authority shall confirm the receipt as well as the date of receipt of documents.

5. Original documents shall be transmitted on request in cases where officially certified copies or photocopies are insufficient.

6. Original documents shall be returned as soon as possible to the requested customs authority.

7. The application of the provisions of this article shall not affect the rights and legal interests of the requested Party or of any third party.

Article 8

EXCHANGE OF EXPERIENCE AND TECHNICAL ASSISTANCE

1. The customs authorities of the Contracting Parties shall:

(*a*) Exchange experience and information on new means and methods by which customs offences are being committed;

(*b*) Inform each other about the utilization by customs authorities of technical aids;

(*c*) Exchange information on other customs matters of mutual interest.

2. The customs authorities of the Contracting Parties shall provide technical assistance to each other in the area of customs matters including:

(*a*) Exchange of customs officers when mutually beneficial for the purpose of advancing the understanding of each other's technical aids;

(*b*) Training and assistance in developing specialized skills of customs officers;

(*c*) Exchange of experts knowledgeable in customs matters;

(*d*) Exchange of professional, scientific and technical data relating to customs matters.

Article 9

EXAMINATIONS AND INVESTIGATIONS

1. At the request of the customs authority of one Contracting Party, the customs authority of the other Contracting Party shall undertake an examination or investigation concerning matters covered by article 2, paragraph 1 (*b*) and (*c*), of this Agreement. The results of the examination or investigation shall be communicated to the requesting customs authority in accordance with the procedure envisaged in article 6, paragraph 1, of this Agreement.

2. The examinations and investigations shall be conducted in accordance with the legislation in force in the territory of the requested Contracting Party. The requested customs authority shall carry out examinations and investigations acting on its own behalf.

3. The requested customs authority may allow officials from the requesting customs authority to be present during the examination or investigation.

4. In cases covered by this Agreement where officials of the customs authorities of one of the Contracting Parties are present in the territory of the other Contracting Party, they shall carry documents testifying to their official status and shall be unarmed.

Article 10

EXPERTS AND WITNESSES

1. If the judicial or administrative bodies of one Contracting Party so request in connection with customs offences which they are considering, the customs authority of the other Contracting Party may authorize its officials to appear as witnesses or experts at those judicial or administrative hearings. Such officials shall give evidence or opinions on facts established by them in the course of their official duties. The request for appearance at a judicial or administrative hearing shall indicate in what case and in what capacity the official of the requested customs authority is to appear.

2. Such officials have the right to refuse to give evidence or to make a statement if they are entitled or obliged to do so by virtue of the laws of their own country or by those of the requesting Contracting Party.

Article 11

FORM AND CONTENT OF THE REQUEST

1. A request pursuant to article 9, paragraph 1, of this Agreement shall be made in writing, accompanied by originals, officially certified copies or photocopies of any documents necessary for the fulfilment of that request.

In urgent cases, an oral request may be accepted, but it shall be confirmed in writing without delay.

2. The request shall contain the following information:

(*a*) The customs body whose interests are involved in the request;

(*b*) The actions requested;

(*c*) Information on natural and legal persons involved in the requested actions;

(*d*) The subject of and reason for the request;

(*e*) A brief description of the substance of the matter and of the legal issues involved.

Article 12

FULFILMENT OF THE REQUEST

1. The customs authorities of the Contracting Parties shall assist each other in fulfilling the request in accordance with the national legislation of the Contracting Parties and within their competence.

2. The request may be refused or partially fulfilled if its fulfilment may jeopardize the sovereignty or security of the requested Party, or contravene its laws or international obligations.

3. The requesting customs authority shall be informed without delay in writing of any refusal to assist in fulfilling the request, and of the reasons for the refusal.

4. If a customs authority asks for assistance which it is unable to provide itself, it shall make that fact known in the request. The fulfilment of such a request shall be left to the discretion of the requested customs authority.

Article 13

USE OF INFORMATION RECEIVED

1. The customs authorities of the Contracting Parties may use information and documents received in accordance with this Agreement as evidence in their reports, communications and other material during examinations or investigations and in judicial or administrative hearings conneeted with customs offences under consideration. The evaluation of such information and documents, as well as the possibilities and procedures for their use in judicial or administrative hearings, shall be determined in accordance with the national legislation of the requesting Party.

2. Information transmitted in accordance with this Agreement to the customs authority of one of the Contracting Parties, in any form whatsoever, shall be safeguarded by the receiving Party to the same degree as other such documents and information from that Contracting Party in accordance with national legislation. The customs authority receiving the information shall treat it confidentially if so requested by the other customs authority.

Article 14

REIMBURSEMENT OF EXPENSES

1. Customs authorities shall waive claims for reimbursement of expenses incurred in the execution of this Agreement, with the exception of costs incurred in respect of the experts and witnesses referred to in article 10 of this Agreement.

2. Reimbursement of the expenses incurred in the execution of the provisions of article 5, subparagraph 4, and of article 8 of this Agreement may be separately arranged between the customs authorities of the Contracting Parties.

Article 15

IMPLEMENTATION OF THE AGREEMENT

1. The cooperation envisaged under this Agreement shall be rendered directly between the customs authorities.

2. For the purposes of the implementation of this Agreement, the customs authorities of the Contracting Parties shall agree to establish the necessary contacts between customs bodies under their authority.

3. Representatives of the customs authorities of the Contracting Parties shall meet as necessary alternately in the territories of the two Contracting Parties to discuss matters connected with the implementation of this Agreement.

4. Correspondence and exchange of information between the customs authorities of the Contracting Parties shall be carried out in the Lithuanian, Russian and English languages.

Article 16

TERRITORIAL APPLICABILITY OF THE AGREEMENT

This Agreement shall be applicable to the customs territory of the Republic of Lithuania and to the customs territory of the Russian Federation.

Article 17

FINAL PROVISIONS

1. This Agreement shall enter into force thirty days after the date of receipt of the last notification through the diplomatic channel of completion by the Contracting Parties of the national legal procedures necessary for the entry into force of the Agreement.

2. This Agreement is concluded for an indefinite period and may be terminated by notification through the diplomatic channel. It shall cease to be in force six months after the date of such notification.

DONE at Moscow on 24 February 1995 in duplicate, in the Lithuanian and Russian languages, both texts being equally authentic.

For the Government
of the Republic of Lithuania:

VITALIJUS GERŽONAS

For the Government
of the Russian Federation:

A. KRUGLOV

[TRADUCTION — TRANSLATION]

ACCORD[1] ENTRE LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DE LITUANIE ET LE GOUVERNEMENT DE LA FÉDÉRATION DE RUSSIE CONCERNANT LA COOPÉRATION ET L'ASSISTANCE MUTUELLE EN MATIÈRE DOUANIÈRE

Le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement de la Fédération de Russie, ci-après dénommés les Parties,

Désireux de développer leurs relations amicales, y compris leur coopération en matière douanière et grâce à ladite coopération,

S'efforçant, grâce à la coopération de leurs autorités douanières, de favoriser le développement et l'accélération du mouvement des voyageurs et des marchandises entre les Etats Parties,

Convaincus que les infractions douanières portent préjudice aux intérêts économiques des Parties,

Persuadés que le respect de la législation douanière et la lutte contre les infractions douanières peuvent gagner en efficacité grâce à la coopération des autorités douanières des Parties,

Tenant compte de la Recommandation du Conseil de coopération douanière sur l'assistance administrative mutuelle du 5 décembre 1953,

Sont convenus de ce qui suit :

Article premier

DÉFINITIONS

Aux fins du présent Accord, les termes ci-dessous sont définis comme suit :

L'expression « législation douanière » désigne l'ensemble des dispositions législatives régissant les opérations d'importation, d'exportation et de transit de marchandises, devises et valeurs mobilières, la perception des droits de douane, impôts, taxes et autres prélèvements fiscaux, l'octroi de traitements privilégiés, l'adoption de mesures d'interdiction et de restriction ainsi que l'exercice du contrôle douanier;

L'expression « autorités douanières » désigne la Direction générale des douanes du Ministère des finances de la République de Lituanie et le Comité d'Etat des douanes de la Fédération de Russie;

L'expression « infraction douanière » désigne toute violation ou tentative de violation de la législation douanière;

Le terme « personne » désigne toute personne physique ou morale;

[1] Entré en vigueur le 8 juillet 1995 par notification, conformément à l'article 17.

Le terme « stupéfiants » désigne les substances figurant dans les listes de la Convention unique des Nations Unies sur les stupéfiants de 1961[1], telles qu'elles ont été modifiées et complétées par la suite;

L'expression « substances psychotropes » désigne les substances figurant dans les listes de la Convention des Nations Unies sur les substances psychotropes de 1971[2], telles qu'elles ont été modifiées par la suite;

L'expression « livraison surveillée » désigne les formalités à l'accomplissement desquelles est subordonnée la délivrance de l'autorisation d'importer sur le territoire des Parties, d'y faire transiter et d'en exporter des lots illicites ou suspects de stupéfiants et de substances psychotropes sous la surveillance et le contrôle des autorités d'Etat compétentes en vue de démasquer les personnes impliquées dans le trafic illicite desdites substances.

Article 2

CHAMP D'APPLICATION DE L'ACCORD

1. En vertu du présent Accord, les autorités douanières des Parties coopèrent, dans la cadre de leurs compétences respectives et dans le respect de la législation des Parties, aux fins ci-dessous :

a) Faciliter le mouvement des voyageurs et des marchandises entre les Etats des Parties;

b) Assurer la perception régulière des droits de douane, impôts, taxes et autres prélèvements fiscaux ainsi que l'application des traitements préférentiels et des mesures d'interdiction et de restriction en matière douanière;

c) Prévenir, réprimer et rechercher les infractions douanières.

2. Le présent Accord ne porte pas atteinte aux obligations des Parties découlant d'autres accords internationaux.

Article 3

SIMPLIFICATION DES FORMALITÉS DOUANIÈRES

1. Chacune des autorités douanières des Parties :

a) Prend, de concert, les mesures nécessaires pour simplifier les formalités douanières;

b) Accepte, d'un commun accord, les marques de garantie (plombs, cachets et estampilles) et les documents douaniers de l'autre autorité douanière et, en cas de besoin, appose ses propres marques de garantie sur les marchandises transportées.

2. Les marchandises et les moyens de transport en transit sont exemptés de tout contrôle douanier, sauf s'il existe des raisons de penser que leur importation, exportation ou transit sont interdits ou soumis à des mesures de restriction en vertu de la législation des Parties ou qu'une infraction douanière est en cours.

[1] Nations Unies, *Recueil des Traités*, vol. 520, p. 151.
[2] *Ibid.*, vol. 1019, p. 175.

Article 4

OCTROI D'ATTESTATIONS

1. Les autorités douanières se délivrent mutuellement, sur demande, des attestations certifiant que les marchandises sont légalement transportées du territoire d'une Partie sur le territoire de l'autre. Ces attestations mentionnent le type et le résultat des formalités douanières auxquelles les marchandises ont été soumises.

2. Chacune des autorités douanières des Parties informe l'autorité douanière de l'autre Partie, sur sa demande, que les attestations ou autres documents délivrés par les bureaux de douane relevant de sa tutelle sont authentiques et contiennent toutes les données voulues.

Article 5

LUTTE CONTRE LE TRAFIC ILLICITE DE STUPÉFIANTS

1. Afin de renforcer leur action dans le domaine de la prévention, de la répression et de la recherche du trafic illicite des stupéfiants et des substances psychotropes, les autorités douanières se fournissent mutuellement et sans retard, sans en avoir préalablement reçu la demande, des renseignements sur :

a) Les personnes dont on sait ou dont on soupçonne qu'elles sont impliquées dans le trafic illicite des stupéfiants et des substances psychotropes;

b) Les moyens de transports, y compris les conteneurs, et les colis postaux dont on sait ou dont on soupçonne qu'ils sont utilisés aux fins du trafic illicite des stupéfiants et des substances psychotropes.

2. Les autorités douanières des Parties se fournissent mutuellement, sans en avoir préalablement reçu la demande, des renseignements sur les moyens utilisés aux fins du trafic illicite des stupéfiants et des substances psychotropes ainsi que sur les nouvelles méthodes employées pour lutter contre ledit trafic.

3. Les renseignements, informations et documents, visés aux paragraphes 1 et 2 du présent article, qui sont obtenus par l'une des autorités douanières des Parties peuvent être transmis aux organes responsables de l'application des lois et aux autres organes d'Etat de la Partie concernée chargés de la lutte contre la toxicomanie et le trafic illicite des stupéfiants et des substances psychotropes.

4. Si les circonstances l'exigent, les autorités douanières, agissant en conformité avec la législation des Parties, recourent d'un commun accord à la méthode des livraisons surveillées des stupéfiants et des substances psychotropes afin de démasquer les personnes impliquées dans ledit trafic. La décision de recourir à la méthode des livraisons surveillées est prise ponctuellement par les autorités douanières des Parties dans chaque cas spécifique et il peut, le cas échéant, être tenu compte des accords financiers conclus entre les autorités douanières des Parties.

5. Les Parties peuvent élargir le champ d'application du présent Accord et l'étendre aux produits qui servent à fabriquer des stupéfiants et des substances psychotropes.

Article 6

TRANSMISSION DES INFORMATIONS

1. Les autorités douanières des Parties se communiquent mutuellement sur demande, notamment en envoyant des avis, dossiers et autres documents ou leurs copies certifiée conformes, les renseignements dont ils disposent sur les sujets suivants :

a) Les conditions dans lesquelles sont perçus les droits de douanes, taxes, impôts et autres prélèvements fiscaux et sont appliquées les mesures concernant les traitements préférentiels, ainsi que les mesures d'interdiction et de restriction;

b) Les activités passées ou en préparation qui constituent une violation de la législation douanière de la Partie requérante.

2. Les autorités douanières des Parties se communiquent mutuellement sans retard, sans en avoir reçu préalablement la demande, des informations sur les infractions éventuelles à la législation douanière que les Parties tiennent tout particulièrement à combattre. Cela concerne en premier lieu les violations de la législation sur les transports :

a) De marchandises qui peuvent présenter un danger pour l'environnement ou la santé de la population;

b) D'armes, de munitions, de substances explosives et toxiques et d'engins explosifs;

c) D'objets qui ont une grande valeur historique, artistique, archéologique, culturelle ou autre;

d) Des marchandises assujetties, en vertu de la législation des Parties, à des droits de douane ou impôts élevés;

e) Des marchandises particulièrement sensibles qui figurent sur la liste des articles visés par les restrictions non tarifaires.

3. Les documents visés par le présent Accord peuvent être remplacés par des renseignements informatisés transmis aux mêmes fins sous quelque forme que ce soit, lesquels doivent être accompagnés de toutes les informations nécessaires pour l'interprétation ou l'utilisation de la documentation transmise.

Article 7

TRANSMISSION DES DOCUMENTS

1. Après l'entrée en vigueur du présent Accord, les autorités douanières des Parties échangent les textes législatifs et réglementaires applicables en matière douanière et ainsi que tous renseignements utiles sur leur mise en œuvre et, par la suite, s'informent mutuellement sans retard de tous amendements modifiant ou complétant lesdits textes.

2. Si l'autorité douanière de l'une des Parties le lui demande, l'autorité douanière de l'autre Partie lui transmet des copies des décisions des organes administratifs concernant les questions relatives à l'application de la législation douanière.

3. S'agissant de la transmission des documents visés au présent article, le fond de l'affaire n'a pas à être divulgué contrairement à ce qui est prévu à l'alinéa *d* du paragraphe 2 de l'article 11 du présent Accord.

4. L'autorité douanière requérante accuse réception des documents en indiquant la date à laquelle il lui sont parvenus.

5. Les documents originaux sont envoyés, sur demande, dans les cas où des copies ou photocopies certifiées conformes par l'autorité officielle ne suffisent pas.

6. Les documents originaux doivent être retournés sans retard à l'autorité douanière requise.

7. L'application des dispositions du présent article ne doit pas porter atteinte aux droits et intérêts légitimes de la Partie requise ou d'un Etat tiers.

Article 8

ECHANGE D'EXPÉRIENCE ET ASSISTANCE TECHNIQUE

1. Les autorités douanières des Parties :

a) Echangent des renseignements d'expérience sur leurs activités et des informations sur les nouveaux moyens et procédés mis en œuvre dans la perpétration des actes de délinquance douanière;

b) S'informent mutuellement de l'emploi, par les autorités douanières, de moyens techniques accessoires;

c) Echangent des informations sur toutes autres questions d'intérêt mutuel.

2. Les autorités douanières des Parties s'accordent mutuellement une assistance technique en matière douanière, notamment sous la forme suivante :

a) Echange de fonctionnaires des douanes dans les cas présentant un intérêt commun en vue de leur permettre de se familiariser avec les techniques utilisées par les deux autorités douanières;

b) Formation et assistance en vue de pousser la spécialisation des fonctionnaires des douanes;

c) Echange d'experts en matière douanière;

d) Echange de données professionnelles, scientifiques et techniques en matière douanière.

Article 9

VÉRIFICATIONS ET ENQUÊTES

1. Sur la demande de l'autorité douanière de l'une des Parties, l'autorité douanière de l'autre Partie entreprend des vérifications ou une enquête dans les domaines visés aux alinéas *a*, *b* et *c* du paragraphe 1 de l'article 2 du présent Accord. Les résultats des vérifications ou de l'enquête sont communiqués à l'autorité douanière requérante conformément à la procédure énoncée au paragraphe 1 de l'article 6 du présent Accord.

2. Les vérifications et les enquêtes sont effectuées conformément à la législation en vigueur sur le territoire de la Partie requise. L'autorité douanière requise procède aux vérifications et aux enquêtes comme elle le ferait pour son propre compte.

3. L'autorité douanière requise peut autoriser des représentants officiels de l'autorité douanière requérante à assister aux vérifications et enquêtes.

4. Dans l'hypothèse prévue dans le présent Accord où un fonctionnaire de l'autorité douanière de l'une des Parties se trouverait sur le territoire de l'autre Partie, il devrait être muni de documents confirmant son mandat officiel et ne pas porter d'armes.

Article 10

EXPERTS ET TÉMOINS

Si les autorités judiciaires ou administratives de l'une des Parties saisies d'une infraction douanière en fait la demande, l'autorité douanière de l'autre Partie peut autoriser ses fonctionnaires à se présenter en qualité de témoins ou d'experts devant lesdites autorités judiciaires ou administratives. Ces fonctionnaires font leurs dépositions ou présentent leurs conclusions sur les faits qu'ils ont établis dans l'exercice de leurs fonctions. La demande de comparution devant une instance judiciaire ou administrative doit clairement indiquer pour quel motif et en quelle qualité le fonctionnaire de l'autorité douanière requise doit être entendu.

Les fonctionnaires en question peuvent refuser de fournir des preuves ou de déposer si la législation de leur Etat ou celle de la Partie requérante leur en donne le droit ou leur en fait l'obligation.

Article 11

FORME ET FOND DES DEMANDES

1. Toute demande formulée en vertu du paragraphe 1 de l'article 9 du présent Accord est présentée par écrit. Pour qu'il puisse lui être donné une suite favorable, la demande doit être accompagnée des documents originaux ou de copies ou photocopies certifiées conformes par une autorité officielle. En cas de besoin, les demandes formulées oralement peuvent être acceptées, mais elles doivent ensuite être confirmées par écrit.

2. Toute demande doit comporter les informations suivantes :

a) Le nom de l'autorité douanière dont l'intérêt dans l'affaire justifie ladite demande;

b) La mesure demandée;

c) Des indications sur les personnes physiques ou morales visées par la mesure demandée;

d) L'objet et le motif de la demande;

e) Un bref exposé du fond de l'affaire et sa qualification juridique.

Article 12

RÉPONSE À LA DEMANDE

1. Les autorités douanières des Parties se prêtent mutuellement assistance pour donner suite aux demandes dans les limites de leur compétence conformément à leur législation nationale.

2. Il n'est pas donné suite à une demande ou il n'y est accédé que partiellement, si son acceptation risque de porter atteinte à la souveraineté ou à la sécurité de l'Etat de la Partie requise ou est incompatible avec les obligations internationales de ladite Partie.

3. S'il est refusé d'accéder à une demande, la décision est immédiatement signifiée à l'autorité douanière requérante ainsi que les motifs qui la justifient.

4. Si une autorité douanière demande une assistance qu'elle ne serait pas elle-même en mesure de prêter, elle le mentionne dans sa requête. L'autorité douanière requise peut satisfaire ladite demande à sa discrétion

Article 13

UTILISATION DES INFORMATIONS OBTENUES

1. Les autorités douanières des Parties peuvent utiliser les informations et les documents obtenus conformément au présent Accord comme éléments de preuve dans leurs dossiers, avis et autres documents servant de base à des vérifications et enquêtes ainsi que dans le cadre d'instances judiciaires ou administratives concernant des infractions douanières en cours d'examen. La valeur probante de ces renseignements et leur mode d'utilisation dans les instances judiciaires ou administratives sont déterminées compte tenu de la législation de la partie requérante.

2. Les renseignements communiqués conformément au présent Accord à l'autorité douanière de l'une des Parties sous quelque forme que ce soit jouissent, sur le plan de la publicité, de la même protection de la part de la Partie qui les reçoit que celle que ladite Partie accorde à ses propres documents et informations dans la cadre de sa législation. L'autorité douanière qui reçoit ces renseignements en assure la confidentialité si l'autre autorité douanière le demande.

Article 14

REMBOURSEMENT DES DÉPENSES

1. Les autorités douanières renoncent à exiger le remboursement des dépenses résultant de l'exécution du présent Accord, à l'exception de celles encourues au titre des experts et témoins visés à l'article 10 du présent Accord.

2. Le remboursement des dépenses résultant de l'application des dispositions du paragraphe 4 de l'article 5 et de celles de l'article 8 du présent Accord peuvent faire l'objet d'arrangements spéciaux entre les autorités douanières des Parties.

Article 15

EXÉCUTION DE L'ACCORD

1. La coopération prévue par le présent Accord est de la responsabilité directe des autorités douanières;

2. Aux fins de l'exécution du présent Accord, les autorités douanières des Parties s'entendent pour établir les liaisons nécessaires entre les services douaniers relevant de leur tutelle.

3. En cas de besoin, des représentants des autorités douanières des Parties se rencontrent alternativement sur le territoire de l'une ou l'autre Partie pour régler les questions concernant l'exécution du présent Accord.

4. Les échanges de correspondance et de renseignements entre les autorités douanières se font en lituanien, en russe et en anglais.

Article 16

APPLICABILITÉ TERRITORIALE

Le présent Accord s'applique au territoire douanier de la République de Lituanie et à celui de la Fédération de Russie.

Article 17

DISPOSITIONS FINALES

1. Le présent Accord entre en vigueur 30 jours après la date à laquelle est reçue par la voie diplomatique la dernière notification indiquant que les Parties ont accompli les formalités juridiques nationales requises pour la mise en application dudit Accord.

2. Le présent Accord est conclu pour une durée indéterminée. Il peut être dénoncé par notification adressée par la voie diplomatique. Il cesse d'être en vigueur six mois après la date de cette notification.

FAIT à Moscou le 24 février 1995, en double exemplaire, l'un en lituanien, l'autre en russe, les deux textes faisant également foi.

Pour le Gouvernement de la République de Lituanie :	Pour le Gouvernement de la Fédération de Russie :
VITALIJUS GERŽANAS	A. KROUGLOV

No. 33415

LITHUANIA
and
POLAND

Agreement concerning mutual employment of uationals. Signed at Vilnius on 26 September 1994

Authentic texts: Lithuanian and Polish.

Registered by Lithuania on 11 December 1996.

LITUANIE
et
POLOGNE

Accord concernant l'emploi mutuel de citoyens. Sigué à Vilnius le 26 septembre 1994

Textes authentiques : lituanien et polonais.

Enregistré par la Lituanie le 11 décembre 1996.

[LITHUANIAN TEXT — TEXTE LITUANIEN]

SUTARTIS TARP LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS IR LENKIJOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS DĖL ABIPUSIO PILIEČIŲ ĮDARBINIMO

Lietuvos Respublikos Vyriausybė ir Lenkijos Respublikos Vyriausybė, toliau vadinamos Susitariančiomis Šalimis,

susitarė:

1 straipsnis

Sutartis taikoma Lenkijos Respublikos piliečiams ir Lietuvos Respublikos piliečiams, nuolat gyvenantiems atitinkamai Lenkijos Respublikos ir Lietuvos Respublikos teritorijoje, kurie:

1. įsidarbina pas darbdavį kitos valstybės teritorijoje - toliau yra vadinami darbuotojais;
2. siunčiami į kitos valstybės teritoriją statybos ir kitiems darbams pagal sutartis (kontraktus), sudarytas tarp abiejų valstybių ūkinės veiklos subjektų - toliau vadinami darbuotojais pagal sutartį (kontraktą).

2 straipsnis

1. Vienkartinis darbuotojų įdarbinimo laikotarpis neturi viršyti 12 mėnesių. Pagrįstais atvejais, darbdaviui pasiūlius ir darbuotojui sutikus, minėtas laikotarpis gali būti pratęstas iki 18 mėnesių.

2. Dėl darbuotojų įdarbinimo laikotarpio pratęsimo darbdavys pagal įdarbinimo valstybės įstatymais nustatytą tvarką ir sąlygas privalo pateikti kompetentingai teritorinei darbo reikalus tvarkančiai institucijai atitinkamą pasiūlymą, bet ne vėliau kaip prieš vieną mėnesį iki laikotarpio, kuriam buvo sudaryta darbo sutartis, pabaigos.

3 straipsnis

1. Darbuotojai, prieš pradėdami dirbti, turi gauti įdarbinimo valstybės kompetentingos darbo reikalus tvarkančios institucijos leidimą pagal įdarbinimo valstybės įstatymais nustatytą tvarką ir sąlygas.

2. Leidimas išduodamas dirbti pas tam tikrą darbdavį numatyto darbo laikotarpiui.

3. Šio straipsnio 1 punkte minimas leidimas išduodamas su sąlyga, kad darbuotojas negalės vykdyti jokios kitos darbinės veiklos gaudamas uždarbį, išskyrus veiklą, kuriai buvo išduotas leidimas. Nustačius, kad darbuotojas dirbo kitą darbą arba savavališkai pakeitė darbdavį, leidimas panaikinamas.

4. Pasirašant darbo sutartį, darbuotojas raštu įsipareigoja, kad nepasiliks įdarbinimo valstybėje pasibaigus įsidarbinimo laikotarpiui, kuriam gavo leidimą gyventi. Šį įsipareigojimą darbdavys pristato kompetentingai teritorinei darbo reikalus tvarkančiai institucijai.

4 straipsnis

1. Darbuotojams pagal sutartį (kontraktą) leidimai dirbti išduodami pagal valstybės, kurioje sutartis (kontraktas) bus vykdoma, įstatymus, numatytam jos galiojimo termine laikotarpiui, tačiau ne ilgesniam kaip dveji metai. Tais atvejais, kai sutarties vykdymas trunka virš dviejų metų, leidimas gali būti atitinkamai pratęstas, tačiau ne ilgesniam kaip 6 mėnesių laikotarpiui.

2. Darbuotojams pagal sutartį (kontraktą) leidimai dirbti išduodami tik tokių sutarčių vykdymui, kurioms atlikti būtina įdarbinti darbuotojus, turinčius specialų profesinį pasirengimą.

5 straipsnis

Darbuotojai ir darbuotojai pagal sutartį (kontraktą), prieš išvykdami dirbti, privalo gauti vizą (leidimą gyventi) pagal įdarbinimo valstybėje galiojančias sąlygas.

6 straipsnis

1. Darbuotojų darbo ir apmokėjimo už darbą sąlygos nustatomos pagal įdarbinimo valstybės darbo santykius reguliuojančius įstatymus.

2. Darbuotojas, prieš išvykdamas dirbti, supažindinamas su darbdavio siūlomomis darbo ir apmokėjimo už darbą sąlygomis.

3. Darbo sutartis sudaroma tiesiogiai tarp darbuotojo ir darbdavio, joje nurodant darbo ir apmokėjimo už darbą sąlygas, darbo pradžios ir pabaigos terminą ir kitas su darbuotojo įdarbinimu ir apsigyvenimu susijusias sąlygas.

4. Darbuotojo gaunamas atlyginimas, iki susitarimo dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo tarp Susitariančių Šalių įsigaliojimo, apmokestinamas pagal įdarbinimo valstybės įstatymus.

7 straipsnis

Darbuotojai ir darbuotojai pagal sutartį (kontraktą) privalo būti apdrausti socialiniu draudimu pagal įdarbinimo valstybėje galiojančius principus, jeigu tarptautinės sutartys, kurių šalys yra Lietuvos Respublika ir Lenkijos Respublika, nenumato ko kita.

8 straipsnis

Darbuotojo mirties atveju darbdavys sumoka palaikų ir mirusiojo asmeninių daiktų pervežimo išlaidas iki paskutinės nuolatinės gyvenamosios vietos valstybėje, iš kurios

buvo pasiųstas dirbti, ir praneša apie mirtį tos valstybės konsulinei įstaigai, kartu pristatydamas mirties liudijimą.

9 straipsnis

Darbuotojų teisinę apsaugą užtikrina valstybės, kurios teritorijoje jie įdarbinami, įstatymai, Sutarties tarp Lietuvos Respublikos ir Lenkijos Respublikos dėl teisinės pagalbos ir teisinių santykių civilinėse, šeimos, darbo ir baudžiamosiose bylose, bei Konsulinės konvencijos tarp Lietuvos Respublikos ir Lenkijos Respublikos nuostatos.

10 straipsnis

Darbuotojams pagal sutartį (kontraktą) taikomi siunčiančios valstybės darbo santykius reguliuojantys įstatymai.

11 straipsnis

1. Vykdant Sutartį, Šalių įgaliotiniai yra:

- Lietuvos Respublikos - Socialinės apsaugos ir darbo ministras;
- Lenkijos Respublikos - Darbo ir socialinės politikos ministras.

2. Įgaliotiniai gali sudaryti bendras darbo grupes konsultacijoms dėl šios Sutarties vykdymo.

3. Įgaliotiniai, atsižvelgdami į abiejų valstybių darbo rinkų poreikius ir padėtį, gali atskirais protokolais nustatyti įdarbinamų darbuotojų struktūrą ir skaičių.

4. Šios Sutarties nuostatas įgyvendina:

- iš Lietuvos Respublikos Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos pusės - Lietuvos darbo birža Vilniuje;
- iš Lenkijos Respublikos Darbo ir socialinės politikos ministerijos pusės - Darbo valdyba Varšuvoje.

Šios institucijos nustatys abipusio bendradarbiavimo sąlygas ir tvarką.

12 straipsnis

Darbuotojai įdarbinami tarpininkaujant 11 straipsnio 4 punkte minimoms institucijoms arba kitoms jų įgaliotoms organizacijoms.

13 straipsnis

1. Įvairūs formalumai, susiję su tarpininkavimu įdarbinant, darbuotojams tvarkomi nemokamai.

2. Darbuotojų įdarbinimo procedūrą nustato šios Sutarties 11 straipsnio 4 punkte minimos institucijos.

14 straipsnis

1. Darbuotojai savo darbo užmokestį gali pervesti į valstybę, kurioje gyvena nuolat, pagal įdarbinimo valstybėje galiojančius įstatymus.

2. Darbuotojų daiktai, reikalingi kasdieniniame gyvenime bei profesiniam darbui, atvežami ir išvežami pagal įdarbinimo valstybės įstatymais nustatytą tvarką.

15 straipsnis

Darbuotojų ir darbuotojų pagal sutartį (kontraktą) įdarbinimas nesilaikant šios Sutarties nuostatų yra draudžiamas.

16 straipsnis

Šios Sutarties nuostatos bus taikomos laikinai nuo jos pasirašymo dienos.

17 straipsnis

Sutarties pasibaigimo atveju leidimai dirbti, išduoti pagal šią Sutartį, galioja tam laikotarpiui, kuriam buvo išduoti.

18 straipsnis

1. Ši Sutartis priimama pagal kiekvienos Susitariančios šalies įstatymus, tas bus patvirtinta pasikeičiant diplomatinėmis notomis ir įsigalios vėlesnės notos gavimo dieną.

2. Sutartis sudaryta trijų metų laikotarpiui. Ji automatiškai pratęsiama kitiems metams, jei nė viena iš Susitariančių šalių prieš šešis mėnesius iki jos galiojimo termino pabaigos neatsiunčia kitai Susitariančiai šaliai notos apie ketinimą ją nutraukti.

Sudaryta Vilniuje 1994 m. rugpjūčio 26 d. dviem egzemplioriais, kiekvienas lietuvių ir lenkų kalba, ir abu tekstai turi vienodą galią.

Lietuvos Respublikos Vyriausybės vardu:	Lenkijos Respublikos Vyriausybės vardu:

[POLISH TEXT — TEXTE POLONAIS]

UMOWA MIĘDZY RZĄDEM REPUBLIKI LITEWSKIEJ A RZĄDEM RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ O WZAJEMNYM ZATRUDNIANIU OBYWATELI

Rząd Republiki Litewskiej i Rząd Rzeczypospolitej Polskiej zwane dalej "Umawiającymi się Stronami" uzgodniły co następuje:

Artykuł 1

Umowę niniejszą stosuje się do obywateli Republiki Litewskiej i obywateli Rzeczypospolitej Polskiej stale zamieszkałych odpowiednio na terytorium Republiki Litewskiej i Rzeczypospolitej Polskiej, którzy:

1. podejmują zatrudnienie u pracodawcy na terytorium drugiego państwa - zwanych dalej "pracownikami".
2. skierowani zostali do pracy na terytorium drugiego państwa w celu realizacji budownictwa i innych usług w ramach umów (kontraktów) zawieranych między podmiotami działalności gospodarczej obu państw - zwanych dalej "pracownikami kontraktowymi".

Artykuł 2

1. Okres zatrudnienia pracowników nie powinien przekraczać jednorazowo 12 miesięcy. W uzasadnionych przypadkach okres ten może być przedłużony do 18 miesięcy, na wniosek pracodawcy i za zgodą pracownika.
2. W celu przedłużenia zatrudnienia pracownika, pracodawca powinien złożyć wniosek w trybie i na zasadach określonych prawem państwa zatrudnienia w terytorialnie właściwym organie do spraw pracy nie później jednak niż na miesiąc przed upływem terminu, na który zawarta została umowa o pracę.

Artykuł 3

1. Podjęcie pracy przez pracowników wymaga uzyskania zezwolenia właściwego organu do spraw pracy państwa zatrudnienia, w trybie i na zasadach określonych prawem państwa zatrudnienia.
2. Zezwolenie na pracę wydawane będzie na okres jej wykonywania u określonego pracodawcy.
3. Zezwolenie, o którym mowa w ustępie 1, będzie wydawane z zastrzeżeniem, że pracownik nie może prowadzić innej działalności zarobkowej niż ta, na którą zezwolenie zostało wydane. W razie stwierdzenia, że pracownik prowadzi lub prowadził inną działalność zarobkową lub też samowolnie zmienił pracę, zezwolenie zostanie cofnięte.

4. Przy podpisywaniu umowy o pracę pracownik składa pisemne zobowiązanie, że nie będzie przebywał w państwie zatrudnienia po upływie okresu, na który uzyskał prawo pobytu w związku z wykonywaniem pracy. Zobowiązanie to pracodawca przekazuje terytorialnie właściwemu organowi do spraw pracy.

Artykuł 4

1. Pracownikom kontraktowym zezwolenia na pracę wydawane będą zgodnie z ustawodawstwem państwa realizacji kontraktu na okres jego wykonywania, lecz nie dłużej niż na dwa lata. W przypadkach kiedy realizacja kontraktu trwa ponad dwa lata zezwolenie to może być odpowiednio przedłużone nie dłużej jednak niż o sześć miesięcy.
2. Zezwolenia na pracę dla pracowników kontraktowych wydawane będą na realizację kontraktów wymagających zatrudnienia pracowników o kwalifikacjach specjalistycznych.

Artykuł 5

Pracownicy i pracownicy kontraktowi przed wyjazdem do pracy obowiązani są uzyskać zezwolenie na pobyt (wiza) zgodnie z zasadami obowiązującymi w państwie zatrudnienia.

Artykuł 6

1. Warunki pracy i płacy dla pracowników będą ustalane w umowie o pracę zgodnie z przepisami prawa pracy państwa zatrudnienia.
2. Pracownik przed wyjazdem do pracy zostaje zapoznany z warunkami pracy i płacy proponowanymi przez pracodawcę.
3. Umowa o pracę będzie zawierana bezpośrednio między pracownikiem i pracodawcą i powinna określać warunki pracy i płacy, termin rozpoczęcia i zakończenia pracy oraz inne warunki związane z zatrudnieniem oraz zamieszkaniem pracownika.
4. Wynagrodzenie pracownika do czasu zawarcia przez Umawiające się Strony porozumienia o unikaniu podwójnego opodatkowania podlega opodatkowaniu zgodnie z ustawodawstwem państwa zatrudnienia.

Artykuł 7

Pracownicy i pracownicy kontraktowi podlegają ubezpieczeniu społecznemu zgodnie z zasadami obowiązującymi w państwie zatrudnienia chyba że umowy międzynarodowe, których Stronami są Republika Litewska i Rzeczypospolita Polska stanowią inaczej.

Artykuł 8

W przypadku śmierci pracownika pracodawca ponosi koszty przewozu zwłok i rzeczy osobistych zmarłego do miejsca jego ostatniego stałego zamieszkania w państwie, z terytorium którego został skierowany oraz informuje o zgonie urząd konsularny tego państwa przedkładając akt zgonu pracownika.

Artykuł 9

Ochronę prawną pracowników zapewniają przepisy państwa, na terytorium którego następuje zatrudnienie jak również postanowienia umowy między Republiką Litewską a Rzeczypospolitą Polską o pomocy prawnej i stosunkach prawnych w sprawach cywilnych, rodzinnych, pracowniczych i karnych oraz konwencji konsularnej między Republiką Litewską a Rzeczypospolitą Polską.

Artykuł 10

Do pracowników kontraktowych w zakresie prawa pracy stosuje się przepisy państwa, z terytorium którego zostali skierowani.

Artykuł 11

1. Pełnomocnikami Umawiających się Stron do realizacji niniejszej Umowy są:
- ze Strony Republiki Litewskiej - Minister Zabezpieczenia Socjalnego i Pracy,
- ze Strony Rzczypospolitej Polskiej - Minister Pracy i Polityki Socjalnej.

2. Pełnomocnicy mogą powoływać dwustronne grupy robocze w celu konsultowania spraw związanych z realizacją niniejszej Umowy.

3. W zależności od potrzeb i sytuacji na rynku pracy obu państw Pełnomocnicy mogą w odrębnych protokółach określać skalę, strukturę zawodową i liczbę zatrudnianych pracowników.

4. Dla realizacji postanowień niniejszej Umowy właściwymi są:
- ze strony Ministerstwa Zabezpieczenia Socjalnego i Pracy Republiki Litewskiej - Litewska Giełda Pracy w Wilnie,
- ze strony Ministerstwa Pracy i Polityki Socjalnej Rzeczypospolitej Polskiej - Urząd Pracy w Warszawie.

Organy te określą warunki i tryb wzajemnej współpracy.

Artykuł 12

Zatrudnienie pracowników odbywa się za pośrednictwem organów, o których mowa w artykule 11 ustęp 4 lub innych upoważnionych przez nie organów.

Artykuł 13

1. Wszelkie formalności związane z pośrednictwem w zatrudnianiu będą dla pracowników wolne od opłat.

2. Procedurę zatrudniania pracowników określają organy, o których mowa w artykule 11 ustęp 4 niniejszej Umowy.

Artykuł 14

1. Pracownicy mogą dokonywać transferu wynagrodzenia za pracę do państwa swego stałego zamieszkania stosownie do prawa dewizowego państwa zatrudnienia.
2. Przywóz i wywóz rzeczy służących do użytku domowego lub zawodowego pracowników odbywa się zgodnie z prawem państwa zatrudnienia.

Artykuł 15

Zatrudnienie pracowników i pracowników kontraktowych, poza zasadami niniejszej Umowy jest zakazane.

Artykuł 16

Postanowienia niniejszej Umowy będą stosowane prowizorycznie od dnia jej podpisania.

Artykuł 17

W razie wygaśnięcia niniejszej Umowy zezwolenia na pracę wydane w czasie jej obowiązywania pozostają w mocy do upływu okresu, na który zostały udzielone.

Artykuł 18

1. Niniejsza Umowa podlega przyjęciu zgodnie z prawem każdej z Umawiających się Stron co zostanie stwierdzone w drodze wymiany not i wejdzie w życie w dniu otrzymania noty późniejszej.
2. Niniejsza Umowa zawarta jest na okres trzech lat. Umowa ulega automatycznemu przedłużeniu na kolejne okresy roczne, jeżeli żadna z Umawiających się Stron nie wypowie jej w drodze notyfikacji na sześć miesięcy przed upływem danego okresu.

Sporządzono w Wilnie dnia 26 września 1994 roku w dwóch egzemplarzach, każdy w językach litewskim i polskim przy czym obydwa teksty posiadają jednakową moc.

Z upoważnienia Rządu Republiki Litewskiej:

Z upoważnienia Rządu Rzeczypospolitej Polskiej:

[TRANSLATION — TRADUCTION]

AGREEMENT[1] BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF LITHUANIA AND THE REPUBLIC OF POLAND CONCERNING MUTUAL EMPLOYMENT OF NATIONALS

The Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Republic of Poland, hereinafter referred to as "the Contracting Parties",

Have agreed as follows:

Article 1

This Agreement shall apply to nationals of the Republic of Lithuania and nationals of the Republic of Poland domiciled in the territory of the Republic of Lithuania or the Republic of Poland, respectively, who:

1. Are hired by an employer in the territory of the other State (hereinafter referred to as "workers");

2. Are assigned to work in the territory of the other State in the field of construction or to provide other services under agreements (contracts) concluded between businesses of the two States (hereinafter referred to as "contract workers").

Article 2

1. Workers shall be hired for a period not exceeding 12 consecutive months. Where there are grounds for so doing, this period may be extended up to 18 months at the request of the employer and with the consent of the worker.

2. In order to extend the employment of a worker, the employer must submit a request in accordance with the procedure and conditions established by the law of the State of employment to the competent labour authority in the relevant territory no later than one month prior to the expiry of the period for which the work agreement was concluded.

Article 3

1. Before they begin work, workers must obtain a permit from the competent labour authority of the State of employment, in accordance with the procedure and conditions established by the law of the State of employment.

2. Work permits shall be issued for the specified period of employment with a particular employer.

3. The permit referred to in paragraph 1 shall be issued on condition that the worker does not engage in any other remunerative activity than that for which the permit was issued. If it is found that the worker is engaging in, or has engaged in, other remunerative activity or has wilfully changed employment, the permit shall be revoked.

---

[1] Came into force provisionally on 26 September 1994 by signature, and definitively on 21 September 1995 by notification, in accordance with article 18.

4. By signing a work contract, the worker makes a written commitment not to remain in the State of employment after the expiry of the period for which he obtained a residence permit. The employer shall transmit this commitment to the competent labour authority of the relevant territory.

Article 4

1. Work permits shall be issued to contract workers, in accordance with the law of the State in which the contract is executed, for the period of its execution, but for no longer than two years. In cases where a contract is to be executed for a period exceeding two years, the permit may be extended accordingly but for no longer than six months.

2. Work permits for contract workers shall be issued for the execution of contracts requiring the employment of workers with special training.

Article 5

Workers and contract workers shall, prior to their departure, obtain a residence permit (visa) in accordance with the regulations in force in the State of employment.

Article 6

1. The conditions of work and remuneration for workers shall be established in a work contract in accordance with the labour legislation of the State of employment.

2. Prior to departure, the worker shall be acquainted with the conditions of work and remuneration proposed by the employer.

3. The work contract shall be concluded directly between the worker and the employer and shall define the conditions of work and remuneration, the dates on which the work is to begin and end, and other conditions relating to the worker's employment and residence.

4. Until the Contracting Parties conclude an agreement on the avoidance of double taxation, the worker's remuneration shall be subject to taxation in accordance with the law of the State of employment.

Article 7

Workers and contract workers shall be covered by social insurance in accordance with the regulations in force in the State of employment, unless otherwise provided in the international agreements to which the Republic of Lithuania and the Republic of Poland are parties.

Article 8

In the event of the death of a worker, the employer shall bear the costs of transporting the remains and personal effects of the deceased to the place of his last domicile in the State from whose territory he was sent, and shall notify the consular authority of that State of the death and transmit the death certificate to it.

Article 9

The legal protection of workers shall be gnaranteed by the regulations of the State in whose territory the said workers are employed and by the provisions of the Agreement between the Republic of Lithuania and the Republic of Poland on Legal

Assistance and Legal Relations in Civil, Family, Labour and Criminal Cases and the Consular Convention between the Republic of Lithuania and the Republic of Poland.

Article 10

Contract workers shall be subject to the labour legislation of the State from whose territory they were sent.

Article 11

1. The plenipotentiaries of the Contracting Parties for the implementation of this Agreement are:

— For the Republic of Lithuania — the Minister of Social Security and Labour;

— For the Republic of Poland — the Ministry of Labour and Social Policy.

2. The plenipotentiaries may appoint bilateral working groups to consult on matters relating to the implementation of this Agreement.

3. Depending on the requirements and situation of the labour markets of the two States, the plenipotentiaries may specify, in separate protocols, the scale, professional composition and number of workers to be employed.

4. The competent authorities for implementing the provisions of this Agreement are:

— For the Ministry of Social Security and Labour of the Republic of Lithuania — the Lithuanian Labour Exchange in Vilnius;

— For the Ministry of Labour and Social Policy of the Republic of Poland — the Labour Office in Warsaw.

These authorities shall define the conditions and procedure for mutual co-operation.

Article 12

Workers shall be hired through the intermediary of the authorities referred to in article 11, paragraph 4, or other bodies authorized by them.

Article 13

1. All formalities relating to the arrangement of employment shall be free of charge for workers.

2. The procedure for hiring workers shall be defined by the authorities referred to in article 11, paragraph 4.

Article 14

1. Workers may transfer remuneration for work to the State in which they are domiciled in accordance with the currency regulations of the State of employment.

2. The import and export of articles for workers' household or professional use shall be governed by the law of the State of employment.

Article 15

The hiring of workers and contract workers other than in accordance with the provisions of this Agreement is prohibited.

Article 16

The provisions of this Agreement shall be applied provisionally from the date of its signature.

Article 17

If this Agreement is terminated, the work permits issued while it was in force sball remain valid until the expiry of the period for which they were issued.

Article 18

1. This Agreement is subject to approval in accordance with the law of each Contracting Party, wbich shall be confirmed by an exchange of notes, and shall enter into force on the date of receipt of the later note.

2. This Agreement is concluded for a period of three years. The Agreement shall be automatically extended for successive one-year periods unless one of the Contracting Parties terminates it through notification six months prior to the expiry of the current period.

DONE at Vilnius on 26 September 1994 in duplicate, each in the Lithuanian and Polish languages, both texts being equally authentic.

For the Government
of the Republic of Lithuania:

MINDAUGAS MIKAILA

For the Government
of the Republic of Poland:

LESZEK MILLER

[TRADUCTION — TRANSLATION]

ACCORD[1] ENTRE LE GOUVERNEMENT DE LA LITUANIE ET LA RÉPUBLIQUE DE POLOGNE RELATIF À L'EMPLOI MUTUEL DE LEURS RESSORTISSANTS RESPECTIFS

Le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement de la République de Pologne, ci-après dénommés « les Parties contractantes »,

Sont convenus de ce qui suit :

Article premier

Le présent Accord vise les ressortissants de la République de Lituanie et les ressortissants de la République de Pologne domiciliés sur le territoire de la République de Lituanie ou de la République de Pologne respectivement, qui :

1. Sont recrutés par un employeur sur le territoire de l'autre Etat (ci-après dénommés « travailleurs »);

2. Sont affectés à des travaux sur le territoire de l'autre Etat dans le domaine de la construction ou à fournir d'autres services dans le cadre de contrats conclus entre les entreprises des deux Etats (ci-après dénommés les « travailleurs à l'ouvrage »).

Article 2

1. Les travailleurs seront recrutés pour une période maximale de 12 mois consécutifs. En tant que de besoin, cette période pourra être prolongée jusqu'à 18 mois à la demande de l'employeur et avec le consentement du travailleur.

2. L'employeur désireux de prolonger la durée d'emploi d'un travailleur devra présenter une demande conforme à la procédure et aux conditions établies par la législation de l'Etat fournissant l'emploi à l'autorité compétente en matière de travail dans le territoire intéressé dans le mois qui précède l'expiration de la période pour laquelle le contrat de travail a été conclu.

Article 3

1. Avant de commencer à travailler, les travailleurs doivent obtenir un permis dispensé par l'autorité compétente en matière de travail du pays d'accueil, conformément à la procédure et aux conditions établies par la législation de ce dernier.

2. Les permis de travail seront dispensés pour la période d'emploi spécifiée pour un employeur spécifique.

3. Le permis visé au paragraphe 1 sera attribué à condition que le travailleur ne se livre à aucune autre activité rémunératrice que celle pour laquelle le permis a été attribué. Si l'on découvre que le travailleur se livre ou s'est livré à une autre activité rémunératrice ou a délibérément changé d'emploi, le permis sera révoqué.

[1] Entré en vigueur à titre provisoire le 26 septembre 1994 par la signature, et à titre définitif le 21 septembre 1995 par notification, conformément à l'article 18.

4. En signant un contrat de travail, le travailleur s'engage par écrit à quitter le territoire du pays hôte après l'expiration de la période pour laquelle le permis de séjour a été obtenu. L'employeur transmettra cet engagement à l'autorité compétente en matière de travail du pays en question.

Article 4

1. Les permis de travail seront attribués aux contractuels, conformément à la législation de l'Etat dans lequel le contrat est mis à exécution, pour la période d'exécution établie qui dans tous les cas ne dépassera pas deux ans. Dans les cas où un contrat serait attribué pour une période de plus de deux ans, le permis sera prolongé en conséquence pour une période ne dépassant pas six mois.

2. Les permis de travail pour les travailleurs à l'ouvrage seront dispensés pour l'exécution de contrats nécessitant le recrutement de travailleurs possédant une formation spéciale.

Article 5

Les travailleurs et les travailleurs à l'ouvrage devront avant leur départ obtenir un permis de séjour (visa) conformément à la réglementation en vigueur dans le pays d'accueil.

Article 6

1. Les conditions de travail et la rémunération des travailleurs seront spécifiées dans un contrat de travail conformément à la législation en matière de travail en vigueur dans le pays hôte.

2. Avant son départ, le travailleur prendra connaissance des conditions de travail et de la rémunération proposées par l'employeur.

3. Le contrat de travail sera conclu directement entre le travailleur et l'employeur et spécifiera les conditions de travail et la rémunération, les dates de commencement et de fin du travail et toute autre condition ayant trait à l'emploi et au séjour du travailleur.

4. Jusqu'à ce que les Parties contractantes concluent un accord concernant l'élimination de la double imposition, la rémunération du travailleur sera imposée conformément à la législation du pays d'accueil.

Article 7

Les travailleurs et les travailleurs à l'ouvrage bénéficieront d'une assurance sociale conformément à la réglementation en vigueur dans le pays hôte, à moins d'indication contraire dans les accords internationaux auxquels la République de Lituanie et la République de Pologne sont parties.

Article 8

Dans le cas du décès d'un travailleur, l'employeur assumera les frais de transport de la dépouille et des effets personnels de ce dernier au lieu de son dernier domicile dans son pays d'origine, notifiera le décès à l'autorité consulaire du pays d'origine et lui transmettra le certificat de décès.

Article 9

La protection juridique des travailleurs sera garantie par la réglementation du pays d'accueil et par les dispositions de l'Accord entre la République de Lituanie et la République de Pologne sur l'assistance juridique et les relations juridiques en matière de droit civil, de droit de la famille, de droit du travail et de droit pénal ainsi que par la Convention consulaire entre la République de Lituanie et la République de Pologne.

Article 10

Les travailleurs à l'ouvrage seront régis par le droit du travail en vigueur dans leur pays d'origine.

Article 11

1. Les plénipotentiaires des Parties contractantes pour la mise à exécution du présent Accord sont :

— Pour la République de Lituanie, le Ministre de la sécurité sociale et du travail;

— Pour la République de Pologne, le Ministère du travail et de la politique sociale.

2. Les plénipotentiaires pourront désigner des groupes de travail bilatéraux à consulter pour les questions ayant trait à l'exécution du présent Accord.

3. En fonction des critères et de la situation des marchés du travail dans les deux pays concernés, les plénipotentiaires pourront spécifier, dans des protocoles distincts, le niveau, la composition professionnelle et le nombre de travailleurs à recruter.

4. Les autorités compétentes s'agissant de la mise en œuvre des dispositions du présent Accord sont :

— Pour le Ministère de la sécurité sociale et du travail de la République de Lituanie, la Bourse du travail lituanienne à Vilnius;

— Pour le Ministère du travail et de la politique sociale de la République de Pologne, le Bureau de travail à Varsovie.

Ces autorités définiront les conditions et procédures de la coopération mutuelle.

Article 12

Les travailleurs seront recrutés par l'intermédiaire des autorités visées à l'article 11, paragraphe 4, ou d'autres organismes autorisés par ces dernières.

Article 13

1. Toutes les formalités concernant l'emploi seront gratuites pour les travailleurs.

2. La procédure de recrutement des travailleurs sera définie par les autorités visées à l'article 11, paragraphe 4.

Article 14

1. Les travailleurs pourront transférer dans l'Etat où ils sont domiciliés la rémunération reçue pour leur travail conformément à la réglementation en matière de devises en vigueur dans le pays hôte.

2. L'importation et l'exportation d'articles destinés aux ménages des travailleurs ou à l'utilisation professionnelle seront régies par la législation en vigueur dans le pays hôte.

Article 15

Le recrutement de travailleurs et de travailleurs à l'ouvrage qui ne serait pas conforme aux dispositions du présent Accord est interdit.

Article 16

Les dispositions du présent Accord seront appliquées provisoirement à partir de la date de sa signature.

Article 17

En cas de dénonciation du présent Accord, les permis de travail attribués pendant qu'il était en vigueur resteront valides jusqu'à l'expiration de la date pour laquelle ils ont été délivrés.

Article 18

1. Le présent Accord est subordonné à son approbation conformément à la législation de chaque Partie contractante, ladite approbation devant être confirmée par un échange de notes et il entrera en vigueur à la date de réception de la dernière en date de ces notes.

2. Le présent Accord est conclu pour une période de trois ans. L'Accord sera automatiquement prolongé pour des périodes successives d'un an à moins de dénonciation par une Partie contractante sur notification communiquée six mois avant l'expiration de la période en cours.

FAIT à Vilnius le 26 septembre 1994 en double exemplaire, en langues lituanienne et polonaise, les deux textes faisant également foi.

Pour le Gouveruement de la République de Lituanie :	Pour le Gouvernement de la République de Pologne :
MINDAUGAS MIKAILA	LESZEK MILLER

No. 33416

LITHUANIA
and
POLAND

Agreement on transboundary cooperation. Sigued at Vilnius on 16 September 1995

Authentic texts: Lithuanian and Polish.

Registered by Lithuania on 11 December 1996.

LITUANIE
et
POLOGNE

Accord relatif à la coopération transfroutière. Signé à Vilnius le 16 septembre 1995

Textes authentiques : lituanien et polonais.

Enregistré par la Lituanie le 11 décembre 1996

[LITHUANIAN TEXT — TEXTE LITUANIEN]

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS IR LENKIJOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS SUTARTIS DĖL BENDRADARBIAVIMO PER SIENĄ

Lietuvos Respublikos Vyriausybė ir Lenkijos Respublikos Vyriausybė, toliau vadinamos "Šalimis";

vadovaudamosios 1994 metų balandžio 26 dienos Draugiškų santykių ir gero kaimyninio bendradarbiavimo Sutarties tarp Lietuvos Respublikos ir Lenkijos Respublikos tikslais ir nuostatomis;

remdamosios 1980 metų gegužės 21 dienos Bendrosios Europos Konvencijos dėl bendradarbiavimo per sienas tarp teritorinių bendrijų ar valdžios institucijų nuostatomis;

atsižvelgdamos į tai, kad bendradarbiavimo per sieną tikslas yra intensyvinti santykius tarp abiejų Valstybių;

suprasdamos reikšmę, kurią, siekiant šio tikslo, turi bendradarbiavimas tarp abiejų Valstybių regioninės ir vietinės valdžios, ypač tarp vietos savivaldos institucijų;

siekdamos remti šį bendradarbiavimą ir tokiu būdu prisidėti prie abiejų Valstybių ekonominės ir visuomeninės pažangos;

susitarė:

1 Straipsnis

1. Šioje Sutartyje išvardinti terminai turi tokią reikšmę:

- "bendradarbiavimas per sieną" apima visą suderintą ekonominio, visuomeninio, teisinio, administracinio, techninio, mokslinio, kultūrinio ir kitokio pobūdžio veiklą, siekiant stiprinti ir plėsti ryšius tarp abiejų Valstybių regioninės ir vietinės valdžios, bei tarp jų sudaromus atitinkamus susitarimus;

- "regioninė valdžia" reiškia teritorinę valdžią ir jos institucijas, kurios, pagal kiekvienos Valstybės vidaus įstatymus, vykdo regionines funkcijas;

- "vietinė valdžia" reiškia teritorinę valdžią ir jos institucijas, visų pirma - savivaldos institucijas, kurios, pagal kiekvienos Valstybės vidaus įstatymus, vykdo vietines funkcijas.

2. Šalys pasikeis informacija, reikalinga tiksliau apibrėžti "regioninės valdžios" ir "vietinės valdžios" terminus.

2 Straipsnis

1. Šalys informuos savo regioninę ir vietinę valdžią apie jų galimybes veikti bendradarbiavimo per sieną srityje.

2. Šalys stengsis sudaryti savo regioninei ir vietinei valdžiai palankias sąlygas vykdyti bendradarbiavimą per sieną.

3. Ši Sutartis nepažeidžia Šalių bendradarbiavimą per sieną reguliuojančių kitų normų, ypač tų, kurios nustatytos tarptautinėse sutartyse.

4. Ši Sutartis nekeičia regioninės ir vietinės valdžios įgaliojimų, nustatytų kiekvienos Valstybės vidaus įstatymais.

5. Kiekviena Šalis gali bet kuriuo metu nurodyti savo Valstybės teritorijos dalis, objektus ir bendradarbiavimo formas, kurioms ši Sutartis nebus taikoma. Tokiu atveju ji privalo iš anksto notomis informuoti apie tai kitą Šalį.

3 Straipsnis

Šalys sieks išspręsti teisinio, administracinio arba techninio pobūdžio problemas, kurios gali trukdyti įgyvendinti ir plėtoti bendradarbiavimą per sieną.

4 Straipsnis

1. Bendradarbiavimo per sieną objektais pagal regioninės ir vietinės valdžios institucijų kompetenciją bus:

- regionų, miestų ir kaimo vietovių vystymas,
- statyba ir infrastruktūra,
- transportas ir ryšiai,
- keleivių judėjimas per sieną,
- aprūpinimas elektros energija, dujomis ir vandeniu,
- komunalinis ūkis,
- pramoninis bendradarbiavimas,
- prekyba ir paslaugos,
- bankininkystė ir finansai,
- abipusis draudimas,
- žemės ūkis,
- miškų ūkis,
- aplinkos apsauga,
- švietimas ir mokslas,

- kultūra ir menas,
- masinės informacijos priemonės,
- sveikatos apsauga,
- turizmas, rekreacija ir sportas,
- jaunimo kontaktai ir keitimasis jaunimo grupėmis,
- abipusis keitimasis informacija ir pagalba stichinių nelaimių, katastrofų, pramoninių avarijų atvejais, galinčiais sąlygoti žalingas pasekmes per sieną, taip pat sukelti ypatingą grėsmę aplinkai (atominių instaliacijų avarijos, epidemijos, potvyniai, gaisrai, transporto avarijos ir kt.).
- pasikeitimas informacija apie abipuses galimybes įdarbinti kitos Valstybės teritorijoje asmenis, gyvenančius pasienio vietovėse,
- kova su nusikalstamumu.

2. Šalys gali susitarti dėl kitų bendradarbiavimo sričių.

5 Straipsnis

1. Regioninė ir vietinė abiejų Valstybių valdžia gali savo kompetencijos ribose sudaryti civilines - teisines ir kitas sutartis bendradarbiavimo per sieną srityse, apibrėžtose šios Sutarties 1 straipsnio 1 punkte ir 4 straipsnyje.

2. Sutartys, išvardintos 1 punkte, be to gali apimti bendrų įmonių, bendrovių, draugijų, fondų ir kitų asociacijų kūrimą. Šių sutarčių vykdymą regioninė ar vietinė valdžia gali patikėti fiziniams arba juridiniams asmenims.

6 Straipsnis

Abiejų Valstybių regioninės ir vietinės valdžios institucijos savo kompetencijos ribose planuoja ir organizuoja bendradarbiavimą per sieną srityse, nustatytose 1 straipsnio 1 punkte ir 4 straipsnyje. Šios institucijos gali kurti bendrus regioninio ir vietinio lygio koordinacinius bendradarbiavimo per sieną organus.

7 Straipsnis

1. Šalys pariteto principu sudarys Lietuvos - Lenkijos Tarpvyriausybinę Bendradarbiavimo Per Sieną Komisiją, toliau vadinamą "Komisija".

2. Ne mažiau kaip vienas trečdalis kiekvienos Šalies narių Komisijoje turi atstovauti regioninę ir vietinę valdžią.

3. Komisijos užduotis yra bendrųjų bendradarbiavimo per sieną krypčių, programų ir formų nustatymas bei koordinavimas, rekomendacijų teikimas bendriems regioninio ir vietinio lygio koordinaciniams organams bei ginčytinų klausimų, apsunkinančių šį bendradarbiavimą, sprendimas.

4. Į Komisijos posėdžius gali būti pakviesti dalyvauti regioninio ir vietinio lygio bendrų koordinacinių organų atstovai su patariamojo balso teise.

5. Komisija gali pasinaudoti ekspertų paslaugomis konkretiems klausimams tirti.

6. Komisijos posėdžiai vyksta priklausomai nuo poreikio, tačiau ne rečiau kaip vieną kartą per metus.

8 Straipsnis

1. Komisija ir bendri regioninio bei vietinio lygio koordinaciniai organai veiks remdamiesi savo nuostatais. Komisijos nuostatus tvirtina Šalys. Bendrų regioninio ir vietinio lygio koordinacinių organų nuostatus tvirtina Komisija.

2. Kiekviena Šalis apmoka savo narių dalyvavimo Komisijoje išlaidas. Dalyvavimo bendruose koordinacinių organų posėdžiuose išlaidas apmoka tos regioninės ir vietinės valdžios institucijos, kurios deleguoja į minėtus posėdžius savo atstovus.

9 Straipsnis

Šalys rekomenduoja bendriems koordinaciniams organams remtis 1980 metų gegužės 21 dienos Bendrosios Europos Konvencijos dėl bendradarbiavimo per sienas tarp teritorinių bendrijų ar teritorinės valdžios institucijų prieduose esančiais susitarimų ir sutarčių pavyzdžiais.

10 Straipsnis

1. Šalys notomis praneš viena kitai, kad visi vidaus teisiniai reikalavimai, būtini šiai Sutarčiai įsigalioti, yra įvykdyti.

2. Ši Sutartis įsigalios nuo tos dienos, kai bus gauta vėliausia nota.

3. Ši Susitartis sudaroma penkeriems metams. Kiekvieną kartą ji automatiškai pratęsiama penkerių metų laikotarpiui, jeigu nė viena iš Šalių prieš šešis mėnesius iki Sutarties galiojimo pabaigos raštiškai nepraneš apie jos galiojimo nutraukimą.

4. Ginčus dėl šios Sutarties interpretacijos arba taikymo Šalys spręs diplomatiniu keliu.

Sudaryta ..... 1995 metų ..... mėn. ..... d. dviem egzemplioriais, kiekvienas lietuvių ir lenkų kalbomis, ir abu šie tekstai turi vienodą galią.

Lietuvos Respublikos Vyriausybės vardu:

Lenkijos Respublikos Vyriausybės vardu:

[POLISH TEXT — TEXTE POLONAIS]

UMOWA MIĘDZY RZĄDEM REPUBLIKI LITEWSKIEJ A RZĄDEM RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ O WSPÓŁPRACY TRANSGRANICZNEJ

Rząd Republiki Litewskiej i Rząd Rzeczypospolitej Polskiej, zwane dalej Stronami;

kierując się celami i zasadami Traktatu między Republiką Litewską a Rzecząpospolitą Polską o przyjaznych stosunkach i dobrosąsiedzkiej współpracy z 26 kwietnia 1994 roku;

biorąc pod uwagę Europejską konwencję ramową o współpracy transgranicznej między wspólnotami i władzami terytorialnymi z 21 maja 1980 roku;

uwzględniając, że celem współpracy transgranicznej jest zacieśnienie stosunków między obu Państwami;

świadome znaczenia, jakie w dążeniu do tego celu ma współpraca między władzami regionalnymi i lokalnymi obu Państw, w tym zwłaszcza między samorządami terytorialnymi;

zdecydowane wspierać tę współpracę i w ten sposób przyczyniać się do postępu gospodarczego i społecznego obu Państw;

uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1

1. Dla celów niniejszej Umowy wymienione określenia mają następujące znaczenie:

- „współpraca transgraniczna" oznacza wszystkie uzgodnione przedsięwzięcia natury ekonomicznej, społecznej, prawnej, administracyjnej, technicznej, naukowej, kulturalnej i innej, zmierzające do umocnienia i rozwoju stosunków między władzami regionalnymi i lokalnymi obu Państw, jak również zawarcia stosownych porozumień;

- „władze regionalne" oznacza władze terytorialne oraz ich organy, które zgodnie z prawem wewnętrznym każdego Państwa realizują zadania regionalne;

- „władze lokalne" oznacza władze terytorialne, przede wszystkim samorządowe, oraz ich organy, które zgodnie z prawem wewnętrznym każdego Państwa realizują zadania lokalne.

2. Strony przekażą sobie informacje potrzebne dla bliższego sprecyzowania określeń „władze regionalne" i „władze lokalne".

Artykuł 2

1. Strony będą informować swoje władze regionalne i lokalne o możliwościach działania tych władz w zakresie współpracy transgranicznej

2. Strony dołożą starań w celu zapewnienia swoim władzom regionalnym i lokalnym sprzyjających warunków dla realizacji współpracy transgranicznej.

3. Niniejsza Umowa nie narusza innych norm regulujących współpracę transgraniczną Stron, w szczególności wynikających z umów międzynarodowych.

4. Niniejsza Umowa nie narusza obowiązujących kompetencji władz regionalnych i lokalnych określonych przez prawo wewnętrzne każdego z Państw.

5. Każda ze Stron, w dowolnym czasie, może wskazać część terytorium swojego Państwa, przedmiot i formy współpracy, co do których niniejsza Umowa nie będzie miała zastosowania. W takim przypadku jest ona zobowiązana do wcześniejszego poinformowania o tym drugiej Strony w drodze notyfikacji.

Artykuł 3

Strony będą dążyć do rozwiązywania problemów natury prawnej, administracyjnej lub technicznej, które mogą zakłócić realizację i rozwój współpracy transgranicznej.

Artykuł 4

1. Przedmiotem współpracy transgranicznej, zgodnie z kompetencjami władz regionalnych i lokalnych, będą :

- rozwój regionów, miast i obszarów wiejskich,
- budownictwo i gospodarka przestrzenna,
- transport i łączność,
- ruch osobowy przez granicę,
- zaopatrzenie w elektryczność, gaz i wodę,
- gospodarka komunalna,
- współpraca przemysłowa,
- handel i usługi,
- bankowość i finanse,
- ubezpieczenia wzajemne,
- rolnictwo,
- gospodarka leśna,
- ochrona środowiska,
- oświata i nauka,
- kultura i sztuka,
- środki masowego przekazu,
- ochrona zdrowia,
- turystyka, rekreacja i sport,
- kontakty i wymiana grup młodzieży,
- wzajemne informowanie się i pomoc na wypadek klęsk żywiołowych, katastrof, awarii przemysłowych mogących powodować szkodliwe skutki

transgraniczne oraz innych nadzwyczajnych zagrożeń środowiska (awarie instalacji nuklearnych, epidemie, powodzie, pożary, wypadki transportowe i inne),

- wymiana informacji o możliwościach wzajemnego zatrudniania na terytorium drugiego Państwa osób zamieszkałych na terenach przygranicznych,
- walka z przestępczością.

2. Strony mogą uzgodnić inne dziedziny współpracy

Artykuł 5

1. Władze regionalne lub lokalne obu Państw mogą zawierać, w ramach swoich kompetencji, umowy cywilno-prawne i inne w zakresie współpracy transgranicznej, określonej w artykule 1 ustęp 1 i artykule 4 niniejszej Umowy.

2. Umowy wymienione w ustępie 1 dotyczyć mogą w szczególności tworzenia wspólnych przedsiębiorstw, spółek, towarzystw, fundacji i innych stowarzyszeń. Realizację tych umów władze regionalne lub lokalne mogą powierzyć osobom fizycznym lub prawnym.

Artykuł 6

Władze regionalne i lokalne obu Państw programują i organizują w ramach swoich kompetencji współpracę transgraniczną w dziedzinach określonych w artykule 1 ustęp 1 i artykule 4. Władze te mogą tworzyć wspólne organy koordynacyjne do spraw współpracy transgranicznej.

Artykuł 7

1. Strony utworzą na zasadzie parytetu Litewsko-Polską Komisję Międzyrządową do spraw Współpracy Transgranicznej, zwaną dalej „Komisją".

2. Nie mniej niż jedna trzecia członków każdej ze Stron w Komisji powinna reprezentować władze regionalne lub lokalne.

3. Zadaniem Komisji jest ustalanie i koordynacja ogólnych kierunków, programów i form współpracy transgranicznej, udzielanie zaleceń wspólnym organom koordynacyjnym szczebla regionalnego i lokalnego oraz rozpatrywanie kwestii spornych, utrudniających tę współpracę.

4. Na posiedzenia Komisji mogą być zapraszani z głosem doradczym przedstawiciele wspólnych organów koordynacyjnych szczebla regionalnego i lokalnego.

5. Komisja może zwrócić się do ekspertów o zbadanie poszczególnych problemów.

6. Komisja spotyka się stosownie do potrzeb, jednak nie rzadziej niż raz w roku.

Artykuł 8

1. Komisja oraz wspólne organy koordynacyjne szczebla regionalnego i lokalnego będą działać na podstawie swoich statutów. Statut Komisji zatwierdzają Strony. Statuty wspólnych organów koordynacyjnych szczebla regionalnego i lokalnego zatwierdza Komisja.

2. Każda Strona pokrywa wydatki związane z udziałem jej przedstawicieli w Komisji. Wydatki związane z udziałem w posiedzeniach członków wspólnych organów koordynacyjnych szczebla regionalnego i lokalnego pokrywają instytucje delegujące tych członków.

Artykuł 9

Strony zalecają wspólnym organom koordynacyjnym korzystanie ze wzorów porozumień i umów będących załącznikami do Europejskiej konwencji ramowej o współpracy transgranicznej między wspólnotami i władzami terytorialnymi z 21 maja 1980 roku.

Artykuł 10

1. Strony poinformują się notami, że wszystkie wymogi prawa wewnętrznego niezbędne do wejścia w zycie niniejszej Umowy zostały wykonane.

2. Niniejsza Umowa wejdzie w życie w dniu otrzymania noty późniejszej

3. Niniejsza Umowa zostaje zawarta na okres pięciu lat. Ulega ona automatycznemu przedłużeniu na dalsze okresy pięcioletnie, jeżeli żadna ze Stron nie wypowie jej w drodze notyfikacji na sześć miesięcy przed upływem danego okresu obowiązywania.

4 Spory dotyczące interpretacji lub stosowania niniejszej Umowy będą rozstrzygane przez Strony w drodze dyplomatycznej.

Sporządzono w, Wilnie dnia 16 września 1995 roku, w dwóch egzemplarzach, każdy w ięzykach litewskim i polskim, przy czym obydwa teksty mają jednakową moc.

Z upoważnienia Rządu Republiki Litewskiej:

Z upoważnienia Rządu Rzeczypospolitej Polskiej:

[TRANSLATION — TRADUCTION]

AGREEMENT[1] BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF LITHUANIA AND THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF POLAND ON TRANSBOUNDARY COOPERATION

The Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Republic of Poland, hereinafter referred to as "the Parties",

Guided by the goals and provisions of the Treaty between the Republic of Lithuania and the Republic of Poland on Friendly Relations and Good-Neighbourly Cooperation of 26 September 1994,[2]

Considering the European Outline Convention on Transfrontier Cooperation between Territorial Communities or Authorities of 21 May 1980,[3]

Bearing in mind that the goal of transboundary cooperation is to intensify relations between the two States,

Aware of the importance of cooperation between regional and local authorities, including, in particular, local self-governing institutions, of the two States in the achievement of this goal,

Resolved to support such cooperation and thereby contribute to the economic and social progress of the two States,

Have agreed as follows:

Article 1

1. For the purposes of this Agreement, the terms listed below shall have the following meaning:

— "Transboundary cooperation" means any agreed undertaking of an economic, social, legal, administrative, technical, scientific, cultural or other nature for the purpose of strengthening and broadening relations between the regional and local authorities of the two States, and also for the purpose of concluding appropriate agreements;

— "Regional authority" means a territorial authority and its institutions which perform regional functions in accordance with the domestic law of each State;

— "Local authority" means a territorial authority and its institutions, particularly self-governing institutions, which perform local functions in accordance with the domestic law of each State.

2. The Parties shall transmit to each other the information needed to clarify the terms "regional authority and local authority".

Article 2

1. The Parties shall inform their regional and local authorities of opportunities for the participation of said authorities in transboundary cooperation.

[1] Came into force on 14 May 1996 by notification, in accordance with article 10.
[2] United Nations, *Treaty Series*, vol. 1851, No. I-31485.
[3] *Ibid.*, vol. 1272, p. 61.

2. The Parties shall endeavour to ensure favourable conditions for the participation of their regional and local authorities in transboundary cooperation.

3. This Agreement shall not violate any other norms governing transboundary cooperation between the Parties, particularly those established in international agreements.

4. This Agreement shall not alter the jurisdiction of regional and local authorities as defined by the domestic law of each State.

5. Each Party may, at any time, indicate the part of the territory of its State, and the object and form of cooperation, to which this Agreement shall not apply. In such case, it shall so notify the other Party as soon as possible.

Article 3

The Parties shall endeavour to solve problems of a legal, administrative or technical nature which may hinder the implementation and development of transboundary cooperation.

Article 4

1. The areas of transboundary cooperation, in keeping with the jurisdiction of regional or local authorities, shall be:

— Development of regions, cities and rural areas;

— Construction and infrastructure;

— Transport and communications;

— Movement of persons across borders;

— Provision of electricity, gas and water;

— Communal economy;

— Industrial cooperation;

— Trade and services;

— Banking and finance;

— Mutual insurance;

— Agriculture;

— Forestry;

— Environmental protection;

— Education and science;

— Culture and art;

— Mass media;

— Public health;

— Tourism, recreation and sport;

— Contacts between young people and exchange of youth groups;

— Reciprocal notification and assistance in cases of natural disasters, catastrophes and industrial accidents which may have harmful transboundary consequences,

and other serious threats to the environment (accidents at nuclear power plants, epidemics, floods, fires, transport accidents, etc.);

— Exchange of information on opportunities for the employment in the territory of the other State of persons living in border areas;

— Crime prevention.

2. The Parties may agree on other areas of cooperation.

Article 5

1. The regional or local authorities of the two States may conclude, within their competence, civil-law and other agreements in the areas of transboundary cooperation defined in article 1, paragraph 1, and article 4 of this Agreement.

2. The agreements referred to in paragraph 1 may include, in particular, the establishment of joint enterprises, companies, societies, foundations and other associations. The regional or local authorities may entrust the implementation of such agreements to physical or juridical persons.

Article 6

The regional and local authorities of the two States shall plan and organize, within their competence, transboundary cooperation in the areas defined in article 1, paragraph 1, and article 4. The said authorities may establish joint coordinating bodies to deal with matters relating to transboundary cooperation.

Article 7

1. The Parties shall establish, on the basis of parity, a Lithuanian-Polish Intergovernmental Commission on Transboundary Cooperation (hereinafter referred to as "the Commission").

2. Not less than one third of the members of each Party in the Commission shall represent regional or local authorities.

3. The task of the Commission is to establish and coordinate general areas, programmes and forms of transboundary cooperation, make recommendations to the joint coordinating bodies at the regional and local levels, and resolve contentious matters which hinder such cooperation.

4. Representatives of the joint coordinating bodies at the regional or local level may be invited to participate in meetings of the Commission, without the right to vote.

5. The Commission may have recourse to the services of experts to examine particular problems.

6. The Commission shall meet as necessary but not less than once a year.

Article 8

1. The Commission and the joint coordinating bodies at the regional and local levels shall operate on the basis of their statutes. The Statute of the Commission shall be adopted by the Parties. The statutes of the joint coordinating bodies at the regional and local levels shall be adopted by the Commission.

2. Each Party shall cover the costs of the participation of its representatives in the Commission. The costs of participation in meetings of the joint coordinating

bodies at the regional and local levels shall be borne by the institutions which send their representatives to said meetings.

Article 9

The Parties shall recommend that the joint coordinating bodies make use of the model understandings and agreements appended to the European Outline Convention on Transfrontier Cooperation between Territorial Communities or Authorities of 21 May 1980.

Article 10

1. The Parties shall inform each other through notes that all the internal legal requirements for the entry into force of this Agreement have been fulfilled.

2. This Agreement shall enter into force on the date of the receipt of the later note.

3. This Agreement is concluded for a period of five years. It shall be automatically extended for successive five-year periods unless one of the Parties terminates it through notification six months prior to the expiry of the current period.

4. Disputes concerning the interpretation or application of this Agreement shall be settled by the Parties through the diplomatic channel.

DONE at Vilnius on 16 September 1995 in duplicate, each in the Lithuanian and Polish languages, both texts being equally authentic.

For the Government
of the Republic of Lithuania:

ADOLFAS ŠLEŽEVIČIUS

For the Government
of the Republic of Poland:

JÓZEF OLEKSY

[TRADUCTION — TRANSLATION]

ACCORD[1] ENTRE LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DE LITUANIE ET LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DE POLOGNE RELATIF À LA COOPÉRATION TRANSFRONTALIÈRE

Le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement de la République de Pologne, ci-après dénommés « les Parties »,

S'inspirant des objectifs et des dispositions du Traité du 26 avril 1994[2] entre le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement de la République de Pologne relatif aux relations amicales et à la coopération entre les deux pays dans un esprit de bon voisinage,

Considérant la Convention-cadre européenne sur la coopération transfrontalière des collectivités ou autorités territoriales du 21 mai 1980[3],

Tenant compte du fait que la coopération transfrontalière a pour objet de rendre plus étroites les relations entre les deux Etats,

Conscients de l'importance que peut revêtir, pour la poursuite de cet objectif, la coopération des autorités régionales et locales, y compris, en particulier, des institutions locales autonomes des deux Etats,

Résolus à favoriser cette coopération et à contribuer ainsi au progrès économique et social des deux Etats,

Sont convenus de ce qui suit :

Article premier

1. Aux fins du présent Accord, on entend par :

— « Coopération transfrontalière », toute initiative convenue entre les Parties, de caractère économique, social, juridique, administratif, technique, scientifique, culturel ou autre, qui vise à renforcer et étendre les relations entre les autorités régionales et locales des deux Etats, en vue de la conclusion d'accords appropriés;

— « Autorité régionale », toute autorité territoriale qui, par l'intermédiaire de ses institutions, exerce des fonctions régionales conformément au droit interne de chaque Etat;

— « Autorité locale », toute autorité territoriale qui, par l'intermédiaire de ses institutions, en particulier ses institutions autonomes, exerce des fonctions locales conformément au droit interne de chaque Etat.

2. Les Parties se transmettent mutuellement les renseignements permettant de préciser les expressions « autorité régionale » et « autorité locale ».

[1] Entré le 14 mai 1996 par notification, conformément à l'article 10.
[2] Nations Unies, *Recueil des Traités*, vol. 1851, No. I-31485.
[3] *Ibid.*, vol. 1272, p. 61.

Article 2

1. Les Parties signalent aux autorités régionales et locales les occasions qu'elles peuvent avoir de participer à la coopération transfrontalière.

2. Les Parties s'efforcent de procurer à leurs autorités régionales et locales les moyens propres à favoriser leur participation à la coopération transfrontalière.

3. Le présent Accord ne porte pas atteinte aux autres normes relatives à la coopération transfrontalière entre les Parties et en particulier à celles qui ont été établies en vertu d'accords internationaux.

4. Les compétences des autorités régionales et locales, telles qu'elles sont définies par le droit interne de chaque Etat, ne sont pas modifiées par le présent Accord.

5. Chaque Etat peut, à tout moment, désigner la partie de son territoire ainsi que l'objet et la forme de coopération auxquels le présent Accord ne peut s'appliquer. S'il en existe, il doit en aviser l'autre Partie dans les meilleurs délais.

Article 3

Les Parties s'efforcent de résoudre les problèmes de caractère juridique, administratif ou technique qui peuvent faire obstacle à l'application et au développement de la coopération transfrontalière.

Article 4

Les domaines de coopération relevant de la compétence des autorités régionales ou locales sont les suivants :

— Développement régional, urbain et rural;

— Construction et infrastructure;

— Transports et communications;

— Déplacements transfrontières des individus;

— Fourniture d'électricité, de gaz et d'eau;

— Economie communale;

— Coopération industrielle;

— Commerce et services;

— Banque et finance;

— Assurances mutuelles;

— Agriculture;

— Sylviculture;

— Protection de l'environnement;

— Enseignement et sciences;

— Culture et arts;

— Médias;

— Santé publique;

— Tourisme, loisirs, sports;

— Contacts entre jeunes et échanges entre groupes de jeunes;

— Notifications à l'autre Partie et entraide en cas de désastres naturels, catastrophes et accidents du travail qui peuvent avoir des conséquences fâcheuses pour les pays limitrophes et constituer d'autres graves menaces pour l'environnement (accidents dans des centrales nucléaires, épidémies, inondations, incendies, accidents de la circulation, etc.);

Echange de renseignements sur les perspectives d'emploi dans l'autre Etat pour les habitants des zones frontalières;

— Prévention de la criminalité.

2. Les Parties peuvent convenir d'autres domaines de coopération.

Article 5

1. Les autorités régionales ou locales des deux Etats peuvent conclure, dans le cadre de leurs compétences, des accords relevant entre autres du droit civil dans les domaines de la coopération tranfrontalière énumérés au paragraphe 1 de l'article premier ainsi qu'au paragraphe 4 du présent Accord.

2. Les accords visés au paragraphe 1 peuvent concerner, en particulier, la création de coentreprises, de compagnies, de sociétés, de fondations et d'autres types d'associations. Les autorités régionales ou locales peuvent confier l'application de ces accords à des personnes physiques ou morales.

Article 6

Les autorités régionales ou locales des deux Etats prévoient et organisent, dans le cadre de leurs compétences, des activités en matière de coopération transfrontalière dans les domaines énumérés au paragraphe 1 de l'article premier ainsi qu'à l'article 4. Lesdites autorités peuvent créer des organes de coordination mixtes chargés de connaître des questions relatives à la coopération transfrontalière.

Article 7

1. Les Parties créent, sur une base paritaire, une Commission polaco-lituanienne de coopération transfrontalière (ci-après dénommée « la Commission »).

2. Dans cette Commission, un tiers au moins des membres de chaque Partie est composé de représentants des autorités régionales ou locales.

3. La Commission est chargée de déterminer et de coordonner les domaines, formes et programmes généraux de coopération transfrontalière, de faire des recommandations aux organes mixtes de coordination aux niveaux régional et local, et de résoudre les questions litigieuses susceptibles d'entraver la coopération.

4. Des représentants des organes mixtes de coordination au niveau régional ou local peuvent être invités à participer aux réunions de la Commission, sans droit de vote.

5. La Commission peut avoir recours aux services d'experts pour l'examen de problèmes particuliers.

6. La Commission se réunit selon les besoins, mais au moins une fois par an.

Article 8

1. La Commission et les organes mixtes de coordination aux niveaux régional et local agissent conformément à leurs statuts. Le Statut de la Commission est adopté par les Parties. Les statuts des organes mixtes de coordination aux niveaux régional et local sont adoptés par la Commission.

2. Chacune des Parties assume les frais de participation de ses représentants à la Commission. Les frais de participation aux réunions des organes mixtes de coordination aux niveaux régional et local sont supportés par les organismes qui envoient leurs représentants auxdites réunions.

Article 9

Les Parties recommandent que les organes mixtes de coordination utilisent les modèles d'accords figurant en annexe à la Convention-cadre européenne sur la Coopération transfrontalière des collectivités ou autorités territoriales du 21 mai 1980.

Article 10

1. Les Parties se notifient mutuellement par un échange de notes que toutes les conditions requises pour l'entrée en vigueur du présent Accord ont été remplies.

2. Le présent Accord entrera en vigueur à la date de réception de la dernière note.

3. Le présent Accord est conclu pour une durée de cinq ans. Il sera automatiquement prorogé pour des périodes successives de cinq ans, sauf dénonciation par l'une des Parties avec préavis de six mois avant la fin de chaque période.

4. Tout différend concernant l'interprétation ou l'application du présent Accord sera réglé par les Parties par la voie diplomatique.

FAIT à Vilnius le 16 septembre 1995, en double exemplaire, en langues lituanienne et polonaise, les deux textes faisant également foi.

Pour le Gouvernement
de la Lituanie :

ADOLFAS ŠLEŽEVIČIUS

Pour le Gouvernement
de la Pologne :

JÓZEF OLEKSY

No. 33417

LITHUANIA
and
ISRAEL

Agreement for the promotion and reciprocal protection of investments. Signed at Jernsalem on 2 October 1994

Authentic texts: Lithuanian, Hebrew and English.

Registered by Lithuania on 11 December 1996.

LITUANIE
et
ISRAËL

Accord relatif à la promotion et à la protection réciproqne des investissements. Signé à Jérnsalem le 2 octobre 1994

Textes authentiques : lituanien, hébreu et anglais.

Enregistré par la Lituanie le 11 décembre 1996.

[LITHUANIAN TEXT — TEXTE LITUANIEN]

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS IR IZRAELIO VALSTYBĖS VYRIAUSYBĖS SUTARTIS DĖL INVESTICIJŲ SKATINIMO IR ABIPUSĖS APSAUGOS

Lietuvos Respublikos Vyriausybė ir Izraelio Valstybės Vyriausybė,

norėdamos intensyvinti ekonominį bendradarbiavimą abiems šalims naudingomis sąlygomis,

ketindamos sukurti palankias sąlygas vienos Susitariančiosios Šalies investitorių didesnėms investicijoms kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje,

ir

pripažindamos, kad investicijų skatinimas ir abipusė apsauga, remiantis šia Sutartimi, bus palankios skatinti privataus verslo iniciatyvą ir pakels abiejų valstybių gerovę,

susitarė:

1 straipsnis

Sąvokos

Šios Sutarties tikslams:

1. Sąvoka "investicija" apima bet kurios rūšies turtą, investuotą pagal Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje atliekama investicija, įstatymus ir tvarką, taip pat, tačiau neapribojant:

(a) kilnojamąjį ir nekilnojamąjį turtą bei bet kurias kitas teises in rem dėl bet kurios rūšies turto;

(b) akcijomis, obligacijomis ir kitomis dalyvavimo įmonėje formomis suteiktas teises;

(c) pretenzijas į pinigus, goodwill ir kitą turtą bei bet kurią ekonominę vertę turinčią veiklą;

(d) intelektualinės nuosavybės teises, patentus, prekių ženklus, pramoninius pavyzdžius ir modelius, prekybinius pavadinimus, techninius procesus ir know-how;

(e) komercinės veiklos koncesijas, suteiktas įstatymais ar kontraktu, įskaitant koncesijas gamtinių išteklių žvalgybai, gavybai, apdirbimui ar panaudojimui.

2. Investuoto ar perinvestuoto turto formos pakeitimas, atliktas pagal Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje ta investicija atlikta, įstatymus ir tvarką, pagal šią Sutartį neturi įtakos investicijos, kaip tokios, traktavimui.

3. Sąvoka "investitorius" reiškia:

Investicijų, atliktų Lietuvos Respublikoje, atžvilgiu:

(a) fizinius asmenis, kurie yra Izraelio Valstybės piliečiai ir kartu nėra Lietuvos Respublikos piliečiai; arba

(b) bendroves, įskaitant korporacijas, firmas ar asociacijas, įregistruotas ar įsteigtas pagal Izraelio Valstybės įstatymus, kurios nėra tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuojamos Lietuvos Respublikos piliečių ar nuolatinių gyventojų.

Investicijų, atliktų Izraelio Valstybėje, atžvilgiu:

(a) fizinius asmenis, kurie yra Lietuvos Respublikos piliečiai ir kartu nėra Izraelio Valstybės piliečiai ar nuolatiniai gyventojai; arba

(b) bendroves, įskaitant korporacijas, firmas ar asociacijas, įregistruotas ar įsteigtas pagal Lietuvos Respublikos įstatymus, kurios nėra tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuojamos Izraelio Valstybės piliečių ar nuolatinių gyventojų.

4. Sąvoka "pajamos" reiškia iš investicijos gautas sumas, įskaitant, tačiau neapribojant: dividendus, pelną, sumas, gautas iš visiško ar dalinio investicijos likvidavimo, palūkanas, kapitalo padidėjimo pajamas, autorinius honorarus ar mokesčius.

5. Lietuvos Respublikos atžvilgiu:

Sąvoka "teritorija" reiškia Lietuvos Respublikos teritoriją, įskaitant teritorinę jūrą ir bet kuriuos jūrinius ar povandeninius plotus, kuriuose pagal tarptautinę teisę Lietuvos Respublika gali naudotis jūros dugno, žemės gelmių ir gamtinių išteklių tyrinėjimo, eksploatacijos ir saugojimo teisėmis.

Izraelio Valstybės atžvilgiu:

Sąvoka "teritorija" reiškia Izraelio Valstybės teritoriją, įskaitant teritorinę jūrą, taip pat kontinentinį šelfą ir išimtinę ekonominę zoną, kurioje Izraelio Valstybė pagal tarptautinę teisę naudojasi suvereniomis teisėmis ar jurisdikcija;

6. Sąvoka "Susitariančiosios Šalys" reiškia Lietuvos Respublikos Vyriausybę ar Izraelio Valstybės Vyriausybę, atsižvelgiant į kontekstą.

2 straipsnis

Investicijų skatinimas ir apsauga

1. Kiekviena Susitariančioji Šalis savo teritorijoje skatina ir sudaro palankias sąlygas kitos Susitariančiosios Šalies investitorių investicijoms ir, pagal teisę naudotis jos įstatymų suteiktais įgaliojimais, priima tokias investicijas.

2. Investicijos, atliktos kiekvienos Susitariančiosios Šalies investitorių, yra traktuojamos teisingai ir lygiaverčiai ir naudojasi visiška apsauga ir saugumu kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje. Nė viena Susitariančioji Šalis savo teritorijoje netrukdo nepagrįstomis ar diskriminacinėmis priemonėmis kitos Susitariančiosios Šalies investitoriams valdyti, palaikyti, naudoti, pasinaudoti ar disponuoti investicijomis.

3. Vienos Susitariančiosios Šalies investitoriai gali sudaryti konkrečias sutartis su kita Susitariančiąja Šalimi, kurių nuostatos ir galiojimas, jeigu tai nėra naudingiau investitoriui, nepakečia šios Sutarties. Kiekviena Susitariančioji Šalis, atsižvelgdama į kitos Susitariančiosios Šalies investitorių investicijas, laikysis šių konkrečių sutarčių nuostatų, taip pat ir šios Sutarties nuostatų.

3 straipsnis

Didžiausio palankumo statusas ir
nacionalinis režimas

1. Susitariančiosios Šalys savo teritorijoje traktuoja kitos Susitariančiosios Šalies investitorių investicijas ar pajamas ne mažiau palankiai, negu savo investitorių investicijas ar pajamas arba bet kurios trečiosios Valstybės investitorių investicijas ar pajamas.

2. Susitariančiosios Šalys savo teritorijoje traktuoja kitos Susitariančiosios Šalies investitorius, kiek tai susiję su jų investicijų valdymu, palaikymu, pasinaudojimu ar disponavimu, ne mažiau palankiai, negu savo arba bet kurios trečiosios Valstybės investitorius.

4 straipsnis

Nuostolių kompensavimas

1. Vienos Susitariančiosios Šalies investitoriai, kurių investicijos patiria nuostolius kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje dėl karo ar kito ginkluoto konflikto, revoliucijos, ypatingos padėties įvedimo, sukilimo, maišto, riaušių ar kitų panašių įvykių, šios Susitariančiosios Šalies yra traktuojami, kiek tai susiję su nuostolių atlyginimu, padengimu, kompensavimu ar kitu atsiskaitymu, ne mažiau palankiai, negu savo ar bet kurios trečiosios Valstybės investitoriai. Tokie mokėjimai yra laisvai pervedami.

2. Nepažeidžiant šio straipsnio 1 dalies nuostatų, vienos Susitariančiosios Šalies investitoriams, kurie patiria nuostolių kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje dėl tų priežasčių,

(a) rekvizavus jų turtą Susitariančiosios Šalies karinėms pajėgoms ar institucijoms, arba

(b) Susitariančiosios Šalies karinėms pajėgoms arba institucijoms sunaikinus jų turtą ne mūšio veiksmų atveju ar nesusidarius būtinumo situacijai,

yra išmokamas atlyginimas ar atitinkama kompensacija. Tokie mokėjimai yra laisvai pervedami.

5 straipsnis

Ekspropriacija

1. Bet kurios Susitariančiosios Šalies investitorių investicijos kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje negali būti nacionalizuotos, eksproprijuotos ir joms negalima taikyti kitų analogiškų nacionalizacijai ar ekspropriacijai priemonių (toliau vadinamų "ekspropriacija"), išskyrus tuos atvejus, kai tai daroma visuomenės tikslais, susijusiais su šios Susitariančiosios Šalies vidaus poreikiais, nediskriminacine tvarka ir už tai nedelsiant atitinkamai ir veiksmingai kompensuojant. Tokios kompensacijos dydis turi atitikti eksproprijuotų investicijų rinkos vertę, buvusią prieš pat ekspropriaciją arba kai tokia artėjanti ekspropriacija tapo viešai žinoma, priklausomai nuo to, kas anksčiau įvyksta, į kompensaciją įeina palūkanos, apskaičiuotos, remiantis galiojančiais įstatymais, arba taip, kaip yra priimta vykdančią ekspropriaciją Susitariančioje Šalyje, iki išmokėjimo dienos; kompensacija turi būti išmokama nedelsiant, veiksmingai realizuojama ir laisvai pervedama. Investitoriai, kurių turtas eksproprijuojamas, turi teisę į nedelsiamą juridinių ar kitų nepriklausomų šios Susitariančiosios Šalies institucijų tokio atvejo ir investitoriaus investicijos įvertinimo pagal šioje dalyje išdėstytus principus peržiūrėjimą pagal ekspropriaciją vykdančios Susitariančiosios Šalies įstatymus.

2. Kai viena Susitariančioji Šalis eksproprijuoja turtą bendrovės, apibrėžtos 1 straipsnio 3 dalies nuostatomis, kuri yra įsteigta ar įregistruota pagal jos teritorijoje galiojančius įstatymus ir kurioje kitos Susitariančiosios Šalies investitoriai turi akcijų ar kitokias nuosavybės teises, ji turi užtikrinti, kad šio straipsnio 1 dalies nuostatos būtų taikomos taip, kad būtų galima užtikrinti nedelsiamą, atitinkamą ir veiksmingą kompensaciją už investicijas tiems kitos Susitariančiosios Šalies investitoriams, kurie yra šių akcijų savininkai ar turi kitokias nuosavybės teises.

6 straipsnis

Investicijų ir pajamų repatriacija

1. Kiekviena Susitariančioji Šalis užtikrina kitos Susitariančiosios Šalies investitoriams visas teises ir naudą, susijusią su jų investicijų ir pajamų, galiojusių tą dieną, kai buvo atlikta investicija, neapribotu pervedimu, tačiau su sąlyga, kad investitorius įvykdė visus finansinius įsipareigojimus, taip pat įvykdė visus keitimo

tvarkos reikalavimus. Pervedimai yra atliekami nedelsiant ta konvertuojama valiuta, kuria iš pradžių buvo investuotas kapitalas ar bet kuria kita konvertuojama valiuta, susitarus investitoriui ir suinteresuotai Susitariančiajai Šaliai. Jeigu kitaip nesusitariama su investitoriumi, pervedimai yra atliekami pagal pervedimo dienos metu galiojusį oficialų valiutos keitimo kursą.

2. Jeigu vienos Susitariančiosios Šalies galiojanti valiutos keitimo tvarka yra pakeičiama, ta Susitariančioji Šalis užtikrina, kad tokios modifikacijos neturės neigiamo poveikio jau atliktoms tos Susitariančiosios Šalies teritorijoje investicijoms.

7 straipsnis

Išimtys

Šios Sutarties nuostata dėl ne mažiau palankaus traktavimo, negu suteikiamas vienos iš Susitariančiųjų Šalių ar bet kurios trečiosios Valstybės investitoriams, nesudaroma taip, kad viena iš Susitariančiųjų Šalių privalėtų taikyti kitos Susitariančiosios Šalies investitoriams bet kokį palankumą, pirmenybę ar lengvatą, kylančią iš:

(a) bet kurios tarptautinės sutarties ar susitarimo, visiškai ar iš dalies susijusių su apmokestinimu ar bet kuriais vietiniais įstatymais, visiškai ar iš dalies susijusiais su apmokestinimu;

(b) esamos ar būsimos muitų sąjungos, laisvos prekybos zonos sutarties ar panašios tarptautinės sutarties, kurios dalyve yra ar gali tapti Susitariančioji Šalis, arba kitų regioninio ekonominio bendradarbiavimo formų;

(c) "investicijos" (1 straipsnio 1 dalis) ir "reinvesticijos" (1 straipsnio 2 dalis) sąvokų bei 6 straipsnio nuostatų, esančių iki 1992 m. sausio 1 d. Izraelio Valstybės sudarytose sutartyse.

8 straipsnis

Kreipimasis į Tarptautinį investicinių ginčų sprendimo centrą

1. Kiekviena Susitariančioji Šalis sutinka perduoti Tarptautiniam investicinių ginčo sprendimo centrui (toliau vadinama "Centru") išspręsti susitarimu ar arbitražo keliu pagal Investicinių ginčų sprendimo tarp valstybių ir kitos valstybės piliečių konvenciją, atvirą pasirašymui Vašingtone 1965 m. kovo 18 d., teisinius ginčus, kylančius tarp tos Susitariančiosios Šalies ir kitos Susitariančiosios Šalies piliečio ar bendrovės, kurie yra susiję su investicijomis pirmosios Susitariančiosios Šalies teritorijoje.

2. Bendrovė, kuri yra įregistruota ar įsteigta pagal vienos Susitariančiosios Šalies galiojančius įstatymus ir kurioje iki ginčo iškilimo dauguma akcijų yra kitos Susitariančiosios Šalies piliečio ar bendrovės nuosavybė, pagal Konvencijos 25 (2) (b) straipsnį yra traktuojama pagal Konvencijos tikslus kaip kitos Susitariančiosios Šalies bendrovė.

3. Jeigu bet kuris iškilęs ginčas neišsprendžiamas draugiškai ar kitokiu būdu per 3 mėnesių laikotarpį nuo raštiško pranešimo apie šį ginčą dienos, tada suinteresuotasis investitorius gali pradėti sutaikymo ar arbitražinį teismo procesą, pateikdamas prašymą Centro Generaliniam Sekretoriui, kaip nurodyta atitinkamai Konvencijos 28 ar 36 straipsniuose. Susitariančioji Šalis, kuri yra ginčo šalis, bet kurioje teismo proceso ar priimto sprendimo vykdymo stadijoje, negali remtis tuo faktu, kad investitorius, kuris yra kita ginčo šalis, pagal draudimo sutartį gavo kompensaciją dėl dalies ar visų nuostolių.

4. Nė viena Susitariančioji Šalis nesprendžia diplomatiniais kanalais ginčo, kuris buvo perduotas spręsti Centrui, išskyrus, jeigu:

(a) Centro Generalinis Sekretorius ar sutaikymo komisija arba jo sudarytas arbitražinis teismas nusprendžia, kad šis ginčas nepriklauso Centro jurisdikcijai; arba

(b) kita Susitariančioji Šalis nevykdytų ar nesilaikytų arbitražo teismo sprendimo.

9 straipsnis

Ginčai tarp Susitariančiųjų Šalių

1. Ginčai tarp Susitariančiųjų Šalių dėl šios Sutarties aiškinimo ar taikymo, jei tai įmanoma, turėtų būti sprendžiami diplomatiniais kanalais, taip pat, jei abi Susitariančiosios Šalys sutinka, kreipiantis į Dvišalę Komisiją, sudarytą iš abiejų Susitariančiųjų Šalių atstovų.

2. Jeigu ginčas tarp Susitariančiųjų Šalių taip neišsprendžiamas per šešis mėnesius nuo pranešimo apie iškilusį ginčą dienos, jis, bet kuriai Susitariančiajai Šaliai paprašius, perduodamas arbitražo teismui.

3. Arbitražo teismas sudaromas kiekvienu atskiru atveju tokiu būdu: per du mėnesius nuo kreipimosi į arbitražą gavimo datos kiekviena Susitariančioji Šalis paskiria po vieną arbitražo teismo narį. Šie du arbitražo nariai išrenka trečiosios Valstybės pilietį, kuris, abiems Susitariančiosioms Šalims sutikus, paskiriamas teismo Pirmininku. Pirmininkas paskiriamas per du mėnesius nuo kitų dviejų narių paskyrimo.

4. Jeigu per laikotarpį, nurodytą šio straipsnio 3 dalyje, reikiami paskyrimai neatlikti, bet kuri Susitariančioji Šalis, jei nesusitarta kitaip, kreipiasi į Tarptautinių Prekybos Rūmų (toliau vadinama "ICC") Paryžiuje Prezidentą dėl reikiamų paskyrimų atlikimo. Jeigu Prezidentas negali atlikti minėtos funkcijos, tai reikalingiems paskyrimams atlikti kviečiamas Viceprezidentas. Jeigu Viceprezidentas negali atlikti nurodytų funkcijų, tai atlikti reikalingus paskyrimus kreipiamasi į vyriausią ICC narį.

5. Arbitražo teismas sprendimus priima balsų dauguma. Tokie sprendimai yra privalomi abiems Susitariančiosioms Šalims. Kiekviena Susitariančioji Šalis apmoka savo teismo nario ir jos atstovavimo arbitražo teismo procese išlaidas; Pirmininko ir kitas išlaidas abi Susitariančiosios Šalys apmoka lygiomis dalimis. Teismas pats nustato savo darbo tvarką.

10 straipsnis

Subrogacija

1. Jeigu viena iš Susitariančiųjų Šalių ar jos paskirta Agentūra (toliau vadinama "pirmąja Susitariančiąja Šalimi") apmoka pagal garantiją, kurią buvo suteikusi kitos Susitariančiosios Šalies ("antrosios Susitariančiosios Šalies") teritorijoje esančiai investicijai, antroji Susitariančioji Šalis pripažįsta:

(a) kompensaciją gavusios šalies visų teisių ir pretenzijų perdavimą pirmajai Susitariančiajai Šaliai pagal įstatymą arba teisinį sandorį; ir

(b) kad pirmoji Susitariančioji Šalis gali naudotis subrogacijos būdu gautomis teisėmis ir pareikšti pretenzijas kaip ir kompensaciją gavusi šalis, taip pat prisiima su investicija susijusius įsipareigojimus.

2. Pirmoji Susitariančioji Šalis visais atvejais turi:

(a) teisę būti vienodai traktuojama teisių, pretenzijų ir įsipareigojimų, atsiradusių dėl tokio teisių perdavimo, atžvilgiu, ir

(b) tokias pat teises, kaip ir pagal šią Sutartį kompensaciją gavusi šalis dėl investicijos ir su ja susijusių pajamų, į išmokėjimus, gautus dėl tokių teisių ir pretenzijų.

11 straipsnis

Kitų taisyklių taikymas

Jeigu bet kurios Susitariančiosios Šalies įstatymai arba įsipareigojimai pagal tarptautinę teisę, galiojantys dabar ar priimti vėliau tarp Susitariančiųjų Šalių, šalia šios Sutarties numato taisykles, bendras ar konkrečias, kurios suteikia kitos Susitariančiosios Šalies investitorių investicijoms palankesnį traktavimą, negu suteiktas šios Sutarties, tai taikomos tos taisyklės, kurios yra palankesnės.

12 straipsnis

Taikymas investicijoms

Šios Sutarties nuostatos taikomos abiejų Susitariančiųjų Šalių teisėms ir įsipareigojimams dėl investicijų, atliktų įsigaliojus šiai Sutarčiai arba iki jos įsigaliojimo.

13 straipsnis

Pataisos

Šios Sutarties įsigaliojimo metu ar bet kuriuo metu vėliau šios Sutarties nuostatos gali būti keičiamos tokiu būdu, kaip tarpusavyje susitaria Susitariančiosios Šalys. Tokios pataisos įsigalioja pagal sąlygas, nustatytas 14 straipsnyje.

14 straipsnis

Įsigaliojimas

Kiekviena Susitariančioji Šalis praneša kitai Susitariančiajai Šaliai apie vidinių procedūrų, reikalingų, kad įsigaliotų ši Sutartis, įvykdymą. Ši Sutartis įsigalioja nuo paskutinio pranešimo datos.

15 straipsnis

Trukmė ir nutraukimas

Ši Sutartis galioja 10 metų. Jeigu prieš 12 mėnesių iki 10 metų galiojimo periodo pabaigos viena Susitariančioji Šalis raštu nepraneša kitai Susitariančiajai Šaliai apie savo sprendimą nutraukti šią Sutartį, tai Sutartis lieka galioti 12 mėnesių laikotarpiui, kuris skaičiuojamas nuo tos dienos, kada bet kuri iš Susitariančiųjų Šalių raštu praneš viena kitai apie Sutarties nutraukimą. Investicijoms, atliktoms galiojant šiai Sutarčiai, jos nuostatos galios 10 metų nuo Sutarties nutraukimo dienos, nepažeidžiant tarptautinės teisės normų taikymo.

Sudaryta Jeruzalėje 1994 m. ....., kas atitinka 5755 m. ..... dviem egzemplioriais lietuvių, hebrajų ir anglų kalbomis, visi tekstai turi vienodą teisinę galią. Esant interpretacijos neatitikimams, vadovautis tekstu anglų kalba.

Lietuvos Respublikos Vyriausybės vardu:

Izraelio Valstybės Vyriausybės vardu:

Y. Rabin

סעיף 12
החלה על השקעות

הוראות הסכם זה יחולו על הזכויות וההתחייבויות של שני הצדדים המתקשרים ביחס להשקעות שנעשו ביום כניסתו של הסכם זה לתוקף או לפניו.

סעיף 13
תיקונים

בזמן כניסתו לתוקף של הסכם זה, או בכל זמן לאחר מכן, ניתן לתקן את הוראות הסכם זה בכל אופן שיוסכם בין שני הצדדים המתקשרים. התיקונים האמורים ייכנסו לתוקף בהתאם לתנאי סעיף 14.

סעיף 14
כניסה לתוקף

כל צד מתקשר יודיע לצד המתקשר האחר על השלמת הנהלים הפנימיים הדרושים למתן תוקף להסכם זה. הסכם זה ייכנס לתוקף בתאריך ההודעה המאוחרת יותר.

סעיף 15
משך ההסכם וסיומו

הסכם זה יישאר בתוקף לתקופה של עשר שנים. אם שנים עשר חודשים לפני תום תקופת עשר השנים לא יודיע צד מתקשר אחד לצד האחר בכתב על החלטתו להביא את ההסכם לידי סיום, כי אז יישאר ההסכם בתוקף עד תום 12 חודשים מן התאריך שבו יודיע בכתב אחד הצדדים המתקשרים לצד האחר על רצונו להסתלק מן ההסכם. ביחס להשקעות שנעשו בעוד הסכם זה בתוקף, יוסיפו הוראותיו לעמוד בתוקפן לגבי השקעות כאמור לתקופה של עשר שנים אחרי תאריך הסיום, ובלי לפגוע בהחלת כללי המשפט הבינלאומי הכללי בהמשך.

נעשה בירושלים ביום ____ ל _____ 1994, שהוא יום _____ התשנ"ה.
בשני עותקי מקור בשפות עברית, ליטאית ואנגלית ולכל הנוסחים דין מקור שווה. במקרה של הבדלי פרשנות, יכריע הנוסח האנגלי.

בשם ממשלת הרפובליקה של ליטא

בשם ממשלת מדינת ישראל

3. בית דין לבוררות כאמור יורכב עבור כל מקרה ומקרה בדרך הבאה: בתוך חודשיים מקבלת הבקשה לבוררות, ימנה כל צד מתקשר חבר אחד של בית הדין. לאחר מכן יבחרו שני חברים אלה באזרח מדינה שלישית, אשר ימונה בהסכמתם של שני הצדדים המתקשרים ליושב ראש בית הדין. היושב ראש ימונה בתוך חודשיים מתאריך מינויים של שני החברים האחרים.

4. אם בתוך פרקי הזמן המפורטים בס"ק (3) לסעיף זה, לא נעשו המינויים הדרושים, רשאי כל צד מן הצדדים המתקשרים, בהעדר הסכמה אחרת, להזמין את נשיא הלשכה הבינלאומית למסחר בפריס (להלן: "לב"ל") לבצע את המינויים. מנוע הנשיא מלמלא את התפקיד כאמור, יוזמן סגן הנשיא לבצע את המינויים הדרושים. מנוע סגן הנשיא מלבצע את התפקיד האמור, יוזמן חבר הלב"ל הבכיר ביותר אחריו לבצע את המינויים הדרושים.

5. בית הדין לבוררות יקבל את החלטותיו ברוב קולות. החלטות כאמור יחייבו את שני הצדדים המתקשרים. כל צד מתקשר יישא בהוצאות עבור נציגו הוא בבית הדין ועבור ייצוגו בהליכי הבוררות; הצדדים המתקשרים יישאו בחלקים שווים בעלויות היושב-ראש ובשאר העלויות. בית הדין יקבע לעצמו את סדרי הדין.

סעיף 10
החלפה (סובורוגציה)

1. ביצע אחד הצדדים המתקשרים או שליחו המיועד (להלן: "הצד המתקשר הראשון") תשלום לפי שיפוי שניתן בקשר להשקעה בשטח הצד המתקשר האחר (להלן: "הצד המתקשר השני"), יכיר הצד המתקשר השני:

א. בהעברה לצד המתקשר הראשון על פי דין או עסקה משפטית של כל הזכויות והתביעות של הצד המשופה; וכן

ב. בזכאותו של הצד המתקשר הראשון לממש את הזכויות האמורות ולאכוף תביעות כאמור מכוח החלפה, באותה מידה כמו הצד המשופה, וייטול על עצמו את ההתחייבויות הקשורות להשקעה.

2. הצד המתקשר הראשון יהא זכאי, בכל הנסיבות:

(א) לאותו יחס בזיקה לזכויות, לתביעות ולהתחייבויות שרכש מכוח ההעברה; וכן

(ב) לכל תשלום המשולם בהתאם לזכויות ולתביעות כאמור, שהצד המשותף היה זכאי לקבל מכוח הסכם זה, בקשר להשקעה הנוגעת לדבר ותשואות הקשורות אליה.

סעיף 11
החלת כללים אחרים

אם הוראות החוק של צד מתקשר או התחייבויות על-פי המשפט הבינלאומי הקיימות בשעה זו או נקבעו מכאן ואילך בין הצדדים המתקשרים בנוסף להסכם זה מכילים כללים, בין אם כלליים, בין אם מיוחדים, המזכים את השקעותיהם של משקיעי הצד האחר ליחס נוח יותר מן הנקבע בהסכם זה, יכריעו הכללים האמורים, במידה שהם נוחים יותר.

(ב) מכל איגוד מכס קיים או עתידי, הסכם בדבר אזור סחר חופשי, או הסכם בינלאומי דומה אחר, או צורות אחרות של שיתוף פעולה כלכלי אזורי, שצד מתקשר הוא צד לו או עשוי להיות צד לו;

(ג) מהגדרות המונחים "השקעה" (סעיף 1 (1)), ו"השקעה מחדש" (סעיף 1 (2)), והוראות סעיף 6 הכלולות בהסכמים שמדינת ישראל חתמה עליהם לפני 1 בינואר 1992.

סעיף 8
הפנייה למרכז הבינלאומי ליישוב סכסוכי השקעות

1. כל צד מתקשר מסכים בזה להפנות למרכז הבינלאומי ליישוב סכסוכי השקעות (להלן "המרכז") ליישוב בדרך של פיוס או בוררות, לפי האמנה בדבר יישוב סכסוכי השקעות בין מדינות לבין אזרחי מדינות אחרות שנפתחה לחתימה בוושינגטון ב-18 במארס 1965, כל סכסוך משפטי המתעורר בין אותו צד מתקשר לבין אזרח או חברה של הצד המתקשר האחר בנוגע להשקעה של האחרון בשטח ארצו של הראשון.

2. חברה המואגדת או מוקמת לפי החוק שבתוקף בשטח ארצו של צד מתקשר אחד, ושבה, לפני שמתעורר סכסוך כאמור, בעלי רוב המניות הם אזרחים או חברות של הצד האחר, יקבלו, בהתאם לסעיף 25 (2) (ב) של האמנה, ולמטרות האמנה, יחס של חברה של הצד המתקשר האחר.

3. אם התעורר סכסוך כאמור ואי אפשר ליישבו, בדרך ידידותית או אחרת, בתוך שלושה (3) חודשים מתאריך ההודעה בכתב על קיום הסכסוך, כי אז המשקיע הנפגע רשאי לפתוח בהליכי פיוס או בוררות על-ידי הפניית בקשה בנדון למזכיר הכללי של המרכז, לפי הוראות סעיף 28 או 36 בהתאמה של האמנה. הצד המתקשר שהוא צד לסכסוך לא יעלה כהתנגדות בשום שלב של ההליכים או אכיפת הפסיקה את הטענה שהמשקיע שהוא הצד השני לסכסוך קיבל, עקב חוזה ביטוח, שיפוי ביחס להפסדיו, במלואם או בחלקם.

4. לא יטען צד מתקשר, בצינורות הדיפלומטיים, טענה בנוגע לסכסוך בלשהו שהופנה אל המרכז, אלא אם:

(א) המזכיר הכללי של המרכז או ועדת פיוס או בית-דין לבוררות שהוקם על- ידה מחליט שהסכסוך אינו בתחום סמכותו השיפוטית של המרכז; או

(ב) הצד המתקשר האחר אינו מקיים פסק-דין כלשהו שניתן על-ידי בית-דין לבוררות, או אינו פועל על-פיו.

סעיף 9
סכסוכים בין הצדדים המתקשרים

1. סכסוכים בין הצדדים המתקשרים בדבר פירוש ההסכם או יישומו יש ליישב, במידת האפשר, בצינורות הדיפלומטיים, אשר יכול לבלול, אם שני הצדדים רוצים בכך, פנייה לוועדה דו צדדית המורכבת מנציגי שני הצדדים המתקשרים.

2. לא יושב סכסוך בין הצדדים המתקשרים בתוך שישה (6) חודשים מתאריך ההודעה על הסכסוך, הוא יובא בפני בית דין לבוררות על פי בקשת אחד מהצדדים המתקשרים.

סעיף 5
הפקעה

1. השקעותיהם של משקיעי צד מתקשר לא ניתן יהיה להלאימן, להפקיען או להעמידן בפני אמצעים שתוצאותיהם כמוהן כהלאמה או הפקעה (להלן: "הפקעה"), בשטח ארצו של הצד המתקשר האחר, אלא בשל מטרה ציבורית הקשורה לצרכיס הפנימיים של אותו צד מתקשר, על - בסיס של אי הפליה, וכנגד פיצוי מהיר, הולס ויעיל. סכום הפיצוי האמור יהיה שקול כנגד ערך השוק של ההשקעה המופקעת מיד לפני ההפקעה או לפני הפרסום הרשמי על ההפקעה התלויה ועומדת, הכול לפי המועד המוקדם ביותר, הוא יכלול ריבית לפי הוראות החוק, או כנהוג אצל הצד המתקשר המבצע את ההפקעה, מה שניתן להחלה, עד לתאריך התשלום, יבוצע ללא דיחוי, יהיה בר-מימוש באורח יעיל וניתן להעברה באורח חופשי. למשקיעים הנפגעים תהיה זכות, לפי חוקי הצד המתקשר המבצע את ההפקעה, לביקורתה המהירה של רשות משפטית או עצמאית אחרת של אותו צד מתקשר לגבי המקרה ולגבי הערכת ההשקעה, בהתאם לעקרונות המפורטים בס"ק זה.

2. מקום שצד מתקשר מפקיע את נכסיה של חברה, כמשמעותו בסעיף 1 (3), מואגדת או מוקמת לפי החוק שבתוקף בשטח ארצו, ובה מחזיקים משקיעים של הצד המתקשר האחר במניות, או בזכויות בעלות אחרות, הוא יבטיח כי הוראות ס"ק (1) לסעיף זה ייושמו במידה הנדרשת להבטחת פיצוי מהיר, הוגן והולם, ביחס להשקעתם, למשקיעים כאמור של הצד המתקשר האחר שהם בעלי אותן המניות או זכויות הבעלות האחרות.

סעיף 6
החזרת השקעות ותשואות

1. כל צד מתקשר, ביחס להשקעות, יבטיח למשקיעי הצד המתקשר האחר את כל הזכויות וההטבות בנוגע להעברה בלתי מוגבלת של השקעותיהם ותשואותיהס אשר היו בתוקף ביום יישוס ההשקעה השוטפת; אולם בתנאי שהמשקיע מילא אחר כל ההתחייבויות הפיסקליות ומילא אחר כל הדרישות לפי תקנות החליפין. העברות יבוצעו בלא דיחוי באותו מטבע בר-המרה שבו הושקע ההון תחילה, או בכל מטבע בר-המרה אחר המוסכם על המשקיע ועל הצד המתקשר הנוגע בדבר. אם לא הסכים המשקיע אחרת, יבוצעו ההעברות לפי שער החליפין הישים בתאריך ההעברה, בהתאם לתקנות החליפין שבתוקף.

2. במקרה שחל שינוי בתקנות החליפין של צד מתקשר, הצד המתקשר מבטיח שלשום שינוי לא תהיה השפעה שלילית על מעמדה של השקעה שכבר הותרה כניסתה לשטח ארצו של הצד המתקשר.

סעיף 7
יוצאים מן הכלל

הוראות הסכם זה הנוגעות להענקת יחס נוח לא פחות מזה הניתן למשקיעי צד מתקשר או של מדינה שלישית לא יתפרשו כמחייבות צד מתקשר להעניק גם למשקיעי הצד האחר את היתרון שביחס, העדפה או זכות-יתר הנובעים:

(א) מהסכם בינלאומי או הסדר קשור כולו או בעיקרו למיסוי, או כל חקיקה פנימית הקשורה כולה או בעיקרה למיסוי;

2. השקעות של משקיעי צד מתקשר יזכו ליחס הוגן וצודק וייהנו מהגנה ומביטחון מלאים בשטח ארצו של הצד המתקשר האחר. צד מתקשר לא יפגום בדרך כלשהי, באמצעים מפלים או בלתי-סבירים, ביכולתם של משקיעי הצד האחר לנהל את השקעותיהם, לקיים אותן, להשתמש בהן, ליהנות מהן, או להוציאן מרשותם בשטח ארצו.

3. משקיעים של צד מתקשר אחד רשאים לעשות הסכמים מפורטים עם הצד המתקשר האחר, שהוראותיהם ותוקפם, אם לא יהיו נוחים יותר למשקיע, לא יהיו שונים מאלה של הסכם זה. כל צד מתקשר, ביחס להשקעות של משקיעי הצד האחר, יקיים את הוראות ההסכמים המפורטים הללו, וכן את הוראות הסכם זה.

סעיף 3
יחס של אומה מועדפת ביותר ואזרח מועדף ביותר

1. אף צד מן הצדדים המתקשרים לא ינהג בשטח ארצו, כלפי השקעות או תשואות של משקיעים מן הצד המתקשר האחר, יחס נוח פחות מזה שהוא מעניק להשקעות או תשואות של משקיעיו-שלו, או להשקעות או תשואות של משקיעים ממדינה שלישית.

2. אף צד מן הצדדים המתקשרים לא ינהג בשטח ארצו, כלפי משקיעים מן הצד המתקשר האחר, יחס נוח פחות מזה שהוא מעניק למשקיעיו הוא או למשקיעי מדינה שלישית, לגבי ניהול השקעותיהם, קיומן, השימוש בהן, ההנאה מהן, או הוצאתן מרשותו.

סעיף 4
פיצוי עבור הפסדים

1. משקיעים מטעם צד מתקשר אחד, אשר השקעותיהם בשטח ארצו של הצד המתקשר האחר נושאים בהפסדים בגלל מלחמה או מאבק מזוין אחר, מהפכה, מצב חירום לאומי, מרד, התקוממות, מהומות או פעילות דומה אחרת בשטח ארצו של הצד המתקשר האחרון, יקבלו מהצד המתקשר האחרון יחס נוח לא פחות מזה שהוא מעניק למשקיעיו הוא או למשקיעי מדינה שלישית, בנוגע להחזר, שיפוי, פיצוי או הסדר אחר. תשלומים הנובעים מכך ניתן יהיה להעבירם באורח חופשי.

2. בלא לפגוע בס"ק (1) לסעיף זה, משקיעים מטעם צד מתקשר אחד, אשר בגלל מצב כלשהו מהמצבים המאוזכרים באותו ס"ק (1), נושאים בהפסדים בשטח ארצו של הצד המתקשר האחר, בגלל:

(א) הפקעה של רכושם על-ידי כוחותיו או רשויותיו, או

(ב) השמדת רכושם על-ידי כוחותיו או רשויותיו, אשר לא נגרמה בפעולה קרבית או לא הייתה מחויבת על-ידי כורח המצב, יקבלו שיפוי או פיצוי מתאים. תשלומים הנובעים מכך ניתן יהיה להעבירם באורח חופשי.

(ד) זכויות בתחום הקניין הרוחני, פטנטים, סימני מסחר, עיצובים ודגמים תעשייתיים, שמות מסחריים, תהליכים טכניים וידע טכני;

(ה) זיכיונות עסקיים המוענקים על פי חוק או חקיקה או לפי חוזה, לרבות זיכיונות לחפש, לעבד, לחפור או לנצל משאבים טבעיים.

2. שינויים בצורת ההשקעה או ההשקעה מחדש בנכסים אלה, בהתאם לחוקים ולתקנות של הצד המתקשר שבשטח ארצו נעשות ההשקעות, לא ישפיעו על טיבן כהשקעות כמשמעותו בהסכם זה.

3. המונח "משקיע" יכלול:

ביחס להשקעות במדינת ישראל:

(א) בני-אדם טבעיים שהם אזרחי הרפובליקה של ליטא ואינם גם אזרחים או תושבי קבע של מדינת ישראל; או

(ב) חברות, לרבות תאגידים, פירמות או התאחדויות מואגדות או מוקמות בהתאם לחוק של ליטא, אשר אינם נשלטים, באופן ישיר או עקיף, על-ידי אזרחים או תושבי קבע של מדינת ישראל.

ביחס להשקעות ברפובליקה של ליטא:

(א) בני אדם טבעיים שהם אזרחי מדינת ישראל ואינם גם אזרחי הרפובליקה של ליטא; או

(ב) חברות, לרבות תאגידים, פירמות או התאחדויות מואגדות או מוקמות בהתאם לחוק של מדינת ישראל, אשר אינם נשלטים, באופן ישיר או עקיף, על ידי אזרחים או תושבי קבע של הרפובליקה של ליטא.

4. המונח "תשואות" פירושו הסכום הצומח מהשקעה, ויכלול בין היתר, אך לא רק: דיבידנדים, רווחים, סכומים המתקבלים מחיסול מלא או חלקי של השקעה, ריבית, רווחי הון, תמלוגים או תשלומים.

5. ביחס למדינת ישראל:
המונח "שטח" פירושו שטח מדינת ישראל, לרבות המים הטריטוריאליים, וכן המדף היבשתי והאזור הכלכלי הבלעדי שעליו יש למדינת ישראל זכויות ריבוניות או סמכות שיפוט בהתאם למשפט הבינלאומי.

ביחס לרפובליקה של ליטא:

המונח "שטח" פירושו שטחה של הרפובליקה של ליטא, לרבות המים הטריטוריאליים וכל אזור ימי או תת-ימי שהרפובליקה של ליטא רשאית לממש בו, בהתאם למשפט הבינלאומי, זכויות למטרות חקר, ניצול ושימור של קרקעית הים, תת-הקרקע ומשאבי הטבע.

6. המונח "צד מתקשר" פירושו ממשלת מדינת ישראל או ממשלת הרפובליקה של ליטא, כנדרש לפי ההקשר.

סעיף 2
קידום השקעות והגנה עליהן

1. כל צד מתקשר, בשטח ארצו, יעודד וייצור תנאים נוחים להשקעות בידי משקיעים מן הצד המתקשר האחר, ובכפוף לזכותו להפעיל את הסמכויות המוענקות על-ידי חוקיו, יתיר השקעות כאמור.

[HEBREW TEXT — TEXTE HÉBREU]

הסכם

בין

ממשלת הרפובליקה של ליטא

ובין

ממשלת מדינת ישראל

לקידום השקעות ולהגנה הדדית עליהן

ממשלת הרפובליקה של ליטא וממשלת מדינת ישראל,

בשאיפתן להגביר את שיתוף הפעולה הכלכלי ותועלתן ההדדית של שתי הארצות, מתוך כוונה ליצור תנאים נוחים להשקעות רבות יותר בידי משקיעים של צד מתקשר אחד בשטח ארצו של הצד המתקשר האחר,

וכן,

בהכירן כי קידום השקעות והגנה הדדית עליהן על בסיס הסכם זה יתרמו להמרצת יוזמות עסקיות פרטיות ויגבירו את השגשוג בשתי המדינות,

הסכימו לאמור:

סעיף 1
הגדרות

לעניין הסכם זה:

1. המונח "השקעות" יכלול נכסים מכל סוג, המיושמים בהתאם לחוקים ולתקנות של הצד המתקשר שבשטח ארצו נעשות ההשקעות, ויכללו בעיקר, אך לא בלבד:

(א) מטלטלין ומקרקעין, וכן זכויות אחרות כלפי חפצא, ביחס לנכסים מכל סוג שהוא;

(ב) זכויות הנובעות ממניות, איגרות-חוב וסוגים אחרים של אינטרסים בחברות;

(ג) תביעות על כסף, מוניטין ונכסים אחרים, ועל כל פעולה בעלת ערך כלכלי;

AGREEMENT[1] BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF LITHUANIA AND THE GOVERNMENT OF THE STATE OF ISRAEL FOR THE PROMOTION AND RECIPROCAL PROTECTION OF INVESTMENTS

The Government of the Republic of Lithuania and the Government of the State of Israel,

DESIRING to intensify economic cooperation to the mutual benefit of both countries,

INTENDING to create favorable conditions for greater investments by investors of either Contracting Party in the territory of the other Contracting Party, and,

RECOGNIZING that the promotion and reciprocal protection of investments on the basis of the present Agreement will be conducive to the stimulation of individual business initiative and will increase prosperity in both states,

Have agreed as follows:

Article 1
Definitions

For the purposes of the present Agreement:

1. The term "investments" shall comprise any kind of assets, implemented in accordance with the laws and regulations of the Contracting Party in whose territory the investment is made, including, but not limited to:

a) movable and immovable property, as well as any other rights in rem, in respect of every kind of asset;

b) rights derived from shares, bonds and other kinds of interests in companies;

c) claims to money, goodwill and other assets and to any performance having an economic value;

d) rights in the field of intellectual property, patents, trade marks, industrial designs and models, trade names, technical processes and know-how;

e) business concessions conferred by law or under contract, including concessions to search for, cultivate, extract or exploit natural resources.

[1] Came into force on 11 July 1996 by notification, in accordance with article 14.

2. A change in the form in which assets are invested or reinvested, in accordance with the laws and regulations of the Contracting Party in whose territory the investment is made, does not affect their character as investments within the meaning of this Agreement.

3. The term "investor" shall comprise:
With respect to investments made in the State of Israel:

a) natural persons who are nationals of the Republic of Lithuania and who are not also nationals or permanent residents of the State of Israel; or

b) companies including corporations, firms or associations incorporated or constituted in accordance with the law of the Republic of Lithuania, which are not directly or indirectly controlled by nationals or permanent residents of the State of Israel.

With respect to investments made in the Republic of Lithuania:

a) natural persons who are nationals of the State of Israel and who are not also nationals of the Republic of Lithuania; or

b) companies including corporations, firms or associations incorporated or constituted in accordance with the law of the State of Israel, which are not directly or indirectly controlled by nationals or permanent residents of the Republic of Lithuania.

4. The term "returns" shall comprise the amount yielded by an investment including, but not limited to: dividends, profits, sums received from the total or partial liquidation of an investment, interest, capital gains, royalties or fees.

5. With respect to the State of Israel:
The term "territory" shall mean the territory of the State of Israel including the territorial sea, as well as the continental shelf and the exclusive economic zone over which the State of Israel exercises sovereign rights or jurisdiction in conformity with international law.

With respect to the Republic of Lithuania:

The term "territory" shall mean the territory of the Republic of Lithuania including the territorial sea and any maritime or submarine area within which the Republic of Lithuania may exercise, in accordance with international law, rights for the purpose of exploration, exploitation and preservation of the seabed, subsoil and natural resources.

6. The term "Contracting Party" shall mean the Government of the State of Israel or the Government of the Republic of Lithuania, as the context may require.

Article 2
Promotion and Protection of Investments

1. Each Contracting Party shall, in its territory, encourage and create favorable conditions for investments by investors of the other Contracting Party and, subject to its right to exercise the powers conferred by its laws, shall admit such investments.

2. Investments made by investors of each Contracting Party shall be accorded fair and equitable treatment and shall enjoy full protection and security in the territory of the other Contracting Party. Neither Contracting Party shall in any way impair by unreasonable or discriminatory measures the management, maintenance, use, enjoyment or disposal of investments in its territory of investors of the other Contracting Party.

3. Investors of one Contracting Party may conclude with the other Contracting Party specific agreements, the provisions and effect of which, unless more beneficial to the investor, shall not be at variance with this Agreement. Each Contracting Party shall, with regard to investments of investors of the other Contracting Party, observe the provisions of these specific agreements, as well as the provisions of this Agreement.

Article 3
Most Favored Nation and National Treatment

1. Neither Contracting Party shall, in its territory, subject investments or returns of investors of the other Contracting Party to treatment less favorable than that which it accords to investments or returns of its own investors or to investments or returns of investors of any third State.

2. Neither Contracting Party shall, in its territory, subject investors of the other Contracting Party, as regards their management, maintenance, use, enjoyment or disposal of their investments, to treatment less favorable than that which it accords to its own investors or to investors of any third State.

Article 4
Compensation for Losses

1. Investors of one Contracting Party whose investments in the territory of the other Contracting Party suffer losses owing to war or other armed conflict, revolution, a state of national emergency, revolt, insurrection, riot or other such similar activity in the territory of the latter Contracting Party shall be accorded by the latter Contracting Party treatment, as regards restitution, indemnification, compensation or other settlement, no less favorable than that which the latter Contracting Party accords to its own investors or to investors of any third State. Resulting payments shall be freely transferable.

2. Without prejudice to paragraph (1) of this article, investors of one Contracting Party who, in any of the situations referred to in that paragraph, suffer losses in the territory of the other Contracting Party, resulting from:

(a) requisitioning of their property by its forces or authorities, or

(b) destruction of their property by its forces or authorities, which was not caused in combat action or was not required by the necessity of the situation, shall be accorded restitution or adequate compensation. Resulting payments shall be freely transferable.

Article 5
Expropriation

1. Investments of investors of either Contracting Party shall not be nationalized, expropriated or subjected to measures having effect equivalent to nationalization or expropriation (hereinafter: "expropriation") in the territory of the other Contracting Party, except for a public purpose related to the internal needs of that Contracting Party on a non-discriminatory basis and against prompt, adequate and effective compensation. Such compensation shall amount to the market value of the investment expropriated immediately before the expropriation or before the impending expropriation became public knowledge, whichever is the earlier, shall include interest as provided by law, or as customary by the Contracting Party making the expropriation, whichever is applicable, until the date of payment, shall be made without delay, be effectively realizable and be freely transferable. The investors affected shall have a right, under the law of the Contracting Party making the expropriation, to prompt review, by a judicial or other independent authority of that Contracting Party, of his or its case and of the valuation of his or its investment, in accordance with the principles set out in this paragraph.

2. Where a Contracting Party expropriates the assets of a company, within the meaning of Article 1 (3), which is incorporated or constituted under the law in force in its territory and in which investors of the other Contracting Party own shares, or other ownership rights, it shall ensure that the provisions of paragraph (1) of this Article are applied to the extent necessary to guarantee prompt, adequate and effective compensation, in respect of their investment to such investors of the other Contracting Party who are owners of those shares or other ownership rights.

Article 6
Repatriation of Investments and Returns

1. Each Contracting Party shall, in respect of investments, guarantee to investors of the other Contracting Party all the rights and benefits regarding the unrestricted transfer of their investments and returns which were in force on the day the current investment was implemented; provided, however, that the investor has complied with all his fiscal obligations and has fulfilled all the requirements of the exchange regulations. Transfers shall be effected without delay in the convertible currency in which the capital was originally invested or in any other convertible currency agreed by the investor and the Contracting Party concerned. Unless otherwise agreed by the investor, transfers shall be made at the rate of exchange applicable on the date of transfer pursuant to the exchange regulations in force.

2. In the event the exchange regulations of one Contracting Party are modified, that Contracting Party guarantees that no such modifications shall adversely affect the position of an investment which has already been admitted into the territory of that Contracting Party.

Article 7
Exceptions

The provision of this agreement relative to the grant of treatment not less favorable than that accorded to the investors of either Contracting Party or of any third State shall not be construed so as

to oblige one Contracting Party to extend to the investors of the other the benefit of any treatment, preference or privilege resulting from:

(a) any international agreement or arrangement relating wholly or mainly to taxation or any domestic legislation relating wholly or mainly to taxation;

(b) any existing or future customs union, free trade area agreement or similar international agreement, or other forms of regional economic cooperation, to which either Contracting Party is or may become a party;

(c) the definitions of "investment" (Article 1, paragraph 1) and "reinvestment" (Article 1, paragraph 2) and the provisions of Article 6 contained in Agreements entered into by the State of Israel prior to January 1, 1992.

Article 8
Reference to the International Centre for Settlement of Investment Disputes

1. Each Contracting Party hereby consents to submit to the International Centre for the Settlement of Investment Disputes (hereinafter: the "Centre") for settlement by conciliation or arbitration under the Convention on the Settlement of Investment Disputes between States and Nationals of Other States opened for signature at Washington on 18 March 1965[1] any legal dispute arising between that Contracting Party and a national or company of the other Contracting Party concerning an investment of the latter in the territory of the former.

2. A company which is incorporated or constituted under the law in force in the territory of one Contracting Party and in which, before such a dispute arises, the majority of shares are owned by nationals or companies of the other Contracting Party shall, in accordance with Article 25(2)(b) of the Convention, be treated for the purposes of the Convention as a company of the other Contracting Party.

3. If any such dispute should arise and cannot be resolved, amicably or otherwise, within three (3) months from written notification of the existence of the dispute, then the investor affected may institute conciliation or arbitration proceedings by addressing a request to that effect to the Secretary-General of the Centre, as provided in Article 28 or 36 respectively of the Convention. The Contracting Party which is a party to the dispute shall not raise as an objection at any stage of the proceedings or enforcement of an award the fact that the investor which is the other party to the dispute has received, in pursuance of an insurance contract, an indemnity in respect of some or all of his or its losses.

4. Neither Contracting Party shall pursue, through the diplomatic channel, any dispute referred to the Centre, unless:

(a) the Secretary-General of the Centre or a conciliaton commission or an arbitral tribunal constituted by it decides that the dispute is not within the jurisdiction of the Centre; or

[1] United Nations, *Treaty Series*, vol. 575, p. 159.

(b) the other Contracting Party should fail to abide by or to comply with any award rendered by an arbitral tribunal.

Article 9
Disputes Between the Contracting Parties

1. Disputes between the Contracting Parties concerning the interpretation or application of this Agreement should, if possible, be settled through the diplomatic channel, which may include, if both Contracting Parties so desire, referral to a Bilateral Commission composed of representatives of both Contracting Parties.

2. If a dispute between the Contracting Parties cannot thus be settled within six (6) months from notification of the dispute, it shall, upon the request of either Contracting Party, be submitted to an arbitral tribunal.

3. Such an arbitral tribunal shall be constituted for each individual case in the following way: Within two months of the receipt of the request for arbitration, each Contracting Party shall appoint one member of the tribunal. Those two members shall then select a national of a third State who, on approval by the two Contracting Parties, shall be appointed Chairman of the tribunal. The Chairman shall be appointed within two months from the date of appointment of the other two members.

4. If, within the periods specified in paragraph (3) of this Article, the necessary appointments have not been made, either Contracting Party may, in the absence of any other agreement, invite the President of the International Chambre of Commerce in Paris (hereinafter: the "ICC") to make any necessary appointments. If the President is prevented from discharging the said function, the Vice-President shall be invited to make the necessary appointments. If the Vice-President is prevented from discharging the said function, the Member of the ICC next in seniority shall be invited to make the necessary appointments.

5. The arbitral tribunal shall reach its decision by a majority of votes. Such decision shall be binding on both Contracting Parties. Each Contracting Party shall bear the cost of its own member of the tribunal and of its representation in the arbitral proceedings; the cost of the Chairman and the remaining costs shall be borne in equal parts by the Contracting Parties. The tribunal shall determine its own procedure.

Article 10
Subrogation

1. If one Contracting Party or its designated Agency (hereinafter: the "First Contracting Party") makes a payment under an indemnity given in respect of an investment in the territory of the other Contracting Party (hereinafter: the "Second Contracting Party"), the Second Contracting Party shall recognize:

(a) the assignment to the First Contracting Party by law or by legal transaction of all the rights and claims of the party indemnified; and

(b) that the First Contracting Party is entitled to exercise such rights and enforce such claims by virtue of subrogation, to the same extent as the party indemnified, and shall assume the obligations related to the investment.

2. The First Contracting Party shall be entitled in all circumstances to:

(a) the same treatment in respect of the rights, claims and obligations acquired by it, by virtue of the assignment; and

(b) any payments received in pursuance of those rights and claims, as the party indemnified was entitled to receive by virtue of this Agreement, in respect of the investment concerned and its related returns.

Article 11
Application of Other Rules

If the provisions of law of either Contracting Party or obligations under international law existing at present or established hereafter between the Contracting Parties in addition to the present Agreement contain rules, whether general or specific, entitling investments by investors of the other Contracting Party to a treatment more favorable than is provided for by the present Agreement, such rules shall to the extent that they are more favorable prevail over the present Agreement.

Article 12
Application to Investments

The provisions of this Agreement shall apply to the rights and obligations of both Contracting Parties with respect to investments made on or before the entry into force of this Agreement.

Article 13
Amendments

At the time of entry into force of this Agreement, or at any time thereafter, the provisions of this Agreement may be amended in such manner as may be agreed between the Contracting Parties. Such amendments shall enter into force pursuant to the terms of Article 14.

Article 14
Entry into Force

Each Contracting Party shall notify the other Contracting Party of the completion of the internal procedures required for bringing this Agreement into force. This Agreement shall enter into force on the date of the latter notification.

Article 15
Duration and Termination

This Agreement shall remain in force for a period of 10 years. If twelve months before the expiration of the 10 year period neither Contracting Party notifies the other Contracting Party in writing of

its decision to terminate this Agreement, then this Agreement shall continue in force until the expiration of 12 months from the date on which either Contracting Party shall have given written notice of termination to the other. In respect of investments made while this Agreement is in force, its provisions shall continue in effect with respect to such investments for a period of 10 years after the date of termination and without prejudice to the application thereafter of the rules of general international law.

Done at Jerusalem on this 2nd day of October 1994, which corresponds to the 24th day of Tashrei 5755, in two original copies in the Lithuanian, Hebrew and English languages, all texts being equally authentic. In case of differences of interpretation, the English text shall prevail.

For the Government of the Republic of Lithuania:

[1]

For the Government of the State of Israel:

[2]

Y. Rabin

[1] Adolfas Šleževičius.
[2] Yitzhak Rabin.

[TRADUCTION — TRANSLATION]

ACCORD[1] ENTRE LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DE LITUANIE ET LE GOUVERNEMENT DE L'ÉTAT D'ISRAËL RELATIF À LA PROMOTION ET À LA PROTECTION RÉCIPROQUE DES INVESTISSEMENTS

Le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement de l'Etat d'Israël,

Désireux d'intensifier la coopération économique dans l'intérêt mutuel des deux pays,

Entendant créer des conditions propices à l'accroissement des investissements des investisseurs de l'une des Parties contractantes sur le territoire de l'autre Partie contractante, et

Reconnaissant que l'encouragement et la protection réciproque des investissements sur la base du présent Accord seront de nature à stimuler l'entreprise individuelle et contribueront à accroître la prospérité dans les deux Etats,

Sont convenus de ce qui suit :

Article premier

DÉFINITIONS

Aux fins du présent Accord :

1. Le terme « investissements » s'entend des avoirs de toute nature, effectués conformément à la législation et à la réglementation de la Partie contractante sur le territoire de laquelle les investissements sont effectués, notamment mais non exclusivement :

a) Les biens meubles et immeubles, ainsi que tous autres droits réels sur des avoirs de toute nature;

b) Les droits attachés à des actions, des obligations et autres intérêts dans des sociétés;

c) Les créances sur des liquidités, fonds de commerce et autres avoirs ou sur toutes prestations ayant une valeur économique;

d) Les droits de propriété intellectuelle, brevets, marques de commerce, dessins et modèles industriels, appellations commerciales, connaissances techniques et savoir-faire;

e) Les concessions commerciales accordées par voie de droit ou de contrat, y compris les concessions relatives à la prospection, à l'extraction ou à l'exploitation de ressources naturelles.

2. Toute modification de la forme sous laquelle les avoirs sont investis ou réinvestis, conformément à la législation et à la réglementation de la Partie contrac-

[1] Entré en vigueur le 11 juillet 1996 par notification, conformément à l'article 14.

tante sur le territoire de laquelle les investissements sont effectués, n'affecte pas leur caractère d'investissement au sens du présent Accord.

3. Le terme « investisseurs » s'entend :

En ce qui concerne les investissements effectués dans l'Etat d'Israël :

a) Des personnes physiques possédant la nationalité de la République de Lituanie sans posséder la nationalité ni le statut de l'Etat d'Israël; ou

b) Des sociétés, y compris les entreprises, firmes ou associations organisées ou constituées en vertu de la législation de la République de Lituanie, qui ne sont pas directement ou indirectement sous le contrôle de ressortissants ou de résidents permanents de l'Etat d'Israël.

En ce qui concerne les investissements effectués en République de Lituanie :

a) Des personnes physiques possédant la nationalité de l'Etat d'Israël sans posséder la nationalité de la République de Lituanie; ou

b) Des sociétés, y compris les entreprises, firmes ou associations organisées ou constituées en vertu de la législation de l'Etat d'Israël, qui ne sont pas directement ou indirectement sous le contrôle de ressortissants ou de résidents permanents de la République de Lituanie.

4. Le terme « revenus » s'entend des montants produits par un investissement, notamment mais non exclusivement les dividendes, profits, montants résultant de la liquidation partielle ou totale d'un investissement, intérêts, plus-values, redevances et droits.

5. En ce qui concerne l'Etat d'Israël : le terme « territoire » s'entend du territoire de l'Etat d'Israël, y compris les eaux territoriales ainsi que le plateau continental et la zone économique exclusive sur laquelle l'Etat d'Israël exerce sa juridiction ou des droits souverains conformément au droit international.

En ce qui concerne la République de Lituanie : le terme « territoire » s'entend du territoire de la République de Lituanie, y compris les eaux territoriales et toute zone marine ou sous-marine sur laquelle la République de Lituanie peut exercer, conformément au droit international, des droits aux fins de prospection, d'exploitation et de conservation des fonds marins, de leur sous-sol et des ressources naturelles.

6. L'expression « Partie contractante » s'entend du Gouvernement de l'Etat d'Israël ou du Gouvernement de la République de Lituanie, selon le contexte.

Article 2

ENCOURAGEMENT ET PROTECTION DES INVESTISSEMENTS

1. Chacune des Parties contractantes encourage les investissements des investisseurs de l'autre Partie contractante sur son territoire, crée des conditions favorables à cet effet et, sous réserve de son droit d'exercer les pouvoirs que lui confère sa législation, accueille ces investissements.

2. Chacune des Parties contractantes accorde un traitement juste et équitable aux investissements effectués par des investisseurs de l'autre Partie contractante et en assure la protection totale et entière et la pleine sécurité sur son territoire. Aucune des Parties contractantes ne préjudicie, de quelque manière que ce soit, par des

mesures déraisonnables ou discriminatoires, la gestion, l'entretien, l'utilisation, la jouissance ou l'aliénation des investissements effectués sur son territoire par des investisseurs de l'autre Partie contractante.

3. Les investisseurs de l'une des Parties contractantes sont autorisés à conclure avec l'autre Partie contractante des accords particuliers, dont les dispositions et les effets ne sauraient être en contradiction avec les dispositions du présent Accord, sauf dans la mesure où ils accordent un traitement plus favorable à l'investisseur. Chacune des Parties contractantes applique les dispositions desdits accords particuliers en même temps que les dispositions du présent Accord en ce qui concerne les investissements effectués par des investisseurs de l'autre Partie contractante.

Article 3

TRAITEMENT DE LA NATION LA PLUS FAVORISÉE
ET TRAITEMENT NATIONAL

1. Aucune des Parties contractantes ne soumet sur son territoire les investissements ou les revenus des investisseurs de l'autre Partie contractante à un traitement moins favorable que celui qu'elle accorde aux investissements ou aux revenus de ses propres investisseurs ou aux investissements ou aux revenus des investisseurs d'un Etat tiers.

2. Aucune des Parties contractantes ne soumet sur son territoire les investisseurs de l'autre Partie contractante, à un traitement moins favorable, en ce qui concerne la gestion, l'entretien, l'utilisation, la jouissance ou l'aliénation de leurs investissements que celui qu'elle accorde à ses propres investisseurs ou aux investisseurs d'un Etat tiers.

Article 4

INDEMNISATION POUR PERTES

1. Les investisseurs de l'une des Parties contractantes dont les investissements dans le territoire de l'autre Partie contractante subissent des pertes du fait d'une guerre ou de tout autre conflit armé, d'une révolution, d'un état d'urgence, d'une révolte, d'une insurrection, d'émeutes ou d'événements similaires sur le territoire de cette deuxième Partie contractante, bénéficient, de sa part, d'un traitement non moins favorable que celui qu'elle accorde à ses propres investisseurs ou aux investisseurs d'un Etat tiers en ce qui concerne la restitution, l'indemnisation, la réparation ou tout autre règlement. Les paiements effectués à ce titre sont librement transférables.

2. Sans préjudice des dispositions du paragraphe 1 ci-dessus, les investisseurs de l'une des Parties contractantes qui, du fait de situations visées audit paragraphe, subissent des pertes sur le territoire de l'autre Partie contractante, en raison :

a) De la réquisition de leurs biens par les forces ou autorités de cette dernière Partie contractante; ou

b) De la destruction de leurs biens par ses forces ou autorités pour une cause autre qu'un affrontement armé ou qui n'était pas nécessitée par la situation,

bénéficient des restitutions ou d'une indemnisation appropriées. Les paiements effectués à ce titre sont librement transférables.

Article 5

EXPROPRIATION

1. Les investissements effectués par des investisseurs de l'une ou l'autre Partie contractante ne sont ni nationalisés, ni expropriés ni soumis à des mesures équivalant à une nationalisation ou une expropriation (ci-après dénommée « expropriation ») sur le territoire de l'autre Partie contractante, sauf pour des motifs d'intérêt public liés aux impératifs internes de la Partie contractante qui aura pris les mesures, et cela sans discrimination et moyennant le paiement dans les meilleurs délais d'une indemnisation adéquate et effective. Ladite indemnisation représente la valeur marchande qu'avait l'investissement exproprié immédiatement avant l'expropriation ou avant que l'expropriation ne soit rendue publique, si celle-ci précède celle-là; elle comprend les intérêts prévus par la loi ou conformément à l'usage de la Partie contractante procédant à l'expropriation, selon le cas, courus jusqu'à la date du paiement, est versée sans retard, et est réalisable effectivement et librement transférable. Les investisseurs concernés ont le droit, en vertu de la législation de la Partie contractante qui procède à l'expropriation, de faire examiner dans les meilleurs délais par une instance judiciaire ou toute autre autorité indépendante de ladite Partie contractante, leur dossier et la valeur attribuée à l'investissement, conformément aux principes énoncés dans le présent paragraphe.

2. La Partie contractante qui procède à l'expropriation des avoirs d'une société au sens du paragraphe 3 de l'article premier du présent Accord, organisée ou constituée conformément aux lois en vigueur sur son territoire et dans laquelle les investisseurs de l'autre Partie contractante détiennent des actions ou autres droits de propriété, veille à ce que les dispositions du paragraphe 1 du présent article soient appliquées dans la mesure nécessaire pour que les investisseurs de l'autre Partie contractante détenteurs desdites actions ou desdits droits soient assurés d'être indemnisés sans retard, adéquatement et effectivement.

Article 6

RAPATRIEMENT DES INVESTISSEMENTS ET DE LEURS REVENUS

1. Chacune des Parties contractantes garantit aux investisseurs de l'autre Partie contractante tous droits et avantages liés au transfert sans restrictions de leurs investissements et des revenus résultant de ces investissements applicables le jour où l'investissement courant a été effectué, sous réserve toutefois que l'investisseur se soit acquitté de toutes ses obligations fiscales et qu'il se soit conformé à toutes les conditions requises par la réglementation des changes. Les transferts sont effectués sans retard dans la monnaie convertible dans laquelle le capital a été investi à l'origine ou dans toute autre monnaie convertible dont il aura été convenu entre l'investisseur et la Partie contractante concernée. A moins que l'investisseur n'en convienne autrement, les transferts s'effectuent au taux de change applicable à la date du transfert conformément à la réglementation des changes en vigueur.

2. En cas de modification de la réglementation des changes de l'une des Parties contractantes, ladite Partie contractante garantit que les modifications ne

portent en rien préjudice à la position d'un investissement qui a déjà été accueilli sur son territoire.

Article 7

EXCEPTIONS

Les dispositions du présent Accord concernant l'octroi d'un traitement qui ne soit pas moins favorable que celui accordé aux investisseurs de l'une ou l'autre Partie contractante ou de tout Etat tiers ne doivent pas être interprétées comme faisant obligation à une Partie contractante d'étendre aux investisseurs de l'autre Partie contractante le bénéfice de tout traitement, préférence ou privilège découlant :

a) De tout accord ou arrangement international, ou de toute législation interne, concernant entièrement ou principalement la fiscalité;

b) De toute union douanière existante ou future ou d'un accord relatif à la création d'une zone de libre-échange ou de tout accord international similaire, ou de toutes autres formes de coopération régionale auxquels l'une ou l'autre Partie contractante est ou pourrait devenir Partie;

c) De la définition des termes « investissements » (paragraphe 1 de l'article premier) et « réinvestissements » (paragraphe 2 de l'article premier) et des dispositions de l'article 6 qui figurent dans les accords conclus par l'Etat d'Israël avant le 1er janvier 1992.

Article 8

RENVOI DEVANT LE CENTRE INTERNATIONAL POUR LE RÈGLEMENT DES DIFFÉRENDS RELATIFS AUX INVESTISSEMENTS

1. Chacune des Parties contractantes s'engage par les présentes à soumettre au Centre international pour le règlement des différends relatifs aux investissements (ci-après dénommé le « Centre ») aux fins de règlement par voie de conciliation ou d'arbitrage, conformément à la Convention pour le règlement des différends relatifs aux investissements entre Etats et ressortissants d'autres Etats, ouverte à la signature à Washington, le 18 mars 1965[1], tout différend juridique qui surviendrait entre elle et un ressortissant ou une entreprise de l'autre Partie contractante concernant un investissement effectué par ces derniers sur le territoire de la première Partie contractante.

2. Les sociétés enregistrées ou constituées conformément à la législation en vigueur sur le territoire de l'une des Parties contractantes et dont la majorité des actions appartiennent, avant que ne survienne le différend, à des ressortissants ou des sociétés de l'autre Partie contracte, sont traitées aux fins de la Convention et conformément à l'alinéa *b* du paragraphe 2 de l'article 25 de celle-ci, comme des sociétés de l'autre Partie contractante.

3. Si un tel différend survient et ne peut être réglé à l'amiable ou autrement dans les trois (3) mois à compter de la notification écrite de son existence, l'investisseur concerné peut engager une procédure de consultation ou d'arbitrage en adressant une requête à cet effet au Secrétaire général du Centre, comme prévu aux

[1] Nations Unies, *Recueil des Traités*, vol. 575, p. 159.

articles 28 ou 36 respectivement de la Convention. La Partie contractante qui est partie au différend n'élève, à aucun stade de la procédure ni de l'application de la décision, l'objection selon laquelle l'investisseur qui est l'autre partie au différend, aura reçu, en exécution d'un contrat d'assurance, une indemnisation couvrant la totalité ou une partie de ses pertes.

4. Aucune des Parties contractantes ne poursuivra, par la voie diplomatique, un différend porté devant le Centre, à moins :

a) Que le Secrétaire général du Centre, une commission de conciliation ou un tribunal d'arbitrage constitué par lui ne décide que le différend ne relève pas de la compétence du Centre;

b) Ou que l'autre Partie contractante ne respecte pas la sentence du tribunal d'arbitrage, ou ne s'y soumette pas.

Article 9

DIFFÉRENDS ENTRE LES PARTIES CONTRACTANTES

1. Les différends qui surviendraient entre les Parties contractantes à propos de l'interprétation ou de l'application du présent Accord sont, dans la mesure du possible, réglés par la voie diplomatique, notamment si les deux Parties contractantes le souhaitent, par le renvoi du différend devant une commission bilatérale composée de représentants des deux Parties contractantes.

2. Si un différend entre les Parties contractantes ne peut être réglé de la sorte dans les six (6) mois à compter de la notification de son existence, il est porté, à la demande de l'une ou l'autre des Parties contractantes, devant un tribunal d'arbitrage.

3. Ledit tribunal d'arbitrage est constitué pour chaque affaire de la façon suivante : dans les deux (2) mois qui suivent la réception de la requête d'arbitrage, chacune des Parties contractantes désigne un membre du tribunal. Ces deux membres choisissent alors le ressortissant d'un Etat tiers qui, après approbation des deux Parties contractantes, est nommé Président du tribunal. Le Président est nommé dans les deux (2) mois qui suivent la désignation des deux autres membres.

4. Si les nominations requises n'ont pas été faites dans les délais prévus au paragraphe 3 ci-dessus, l'une ou l'autre des Parties contractantes peut, faute d'autre accord, inviter le Président de la Chambre internationale de commerce à Paris (ci-après dénommée la « CCI »), à procéder à ces nominations. Si le Président est empêché de remplir cette fonction, le Vice-Président est invité à procéder aux nominations requises. Si le Vice-Président est empêché de s'acquitter de ladite fonction, il appartient au membre de la CCI le plus ancien de procéder aux nominations requises.

5. Le Tribunal d'arbitrage prend ses décisions à la majorité des voix. Ses décisions sont sans appel et ont force obligatoire pour les deux Parties contractantes. Chacune des Parties contractantes assume les dépenses du membre du Tribunal qu'elle a désigné et les frais de sa représentation dans les procédures arbitrales; les frais du Président et les autres frais sont répartis également entre les Parties contractantes. Le tribunal établit son règlement intérieur.

Article 10

SUBROGATION

1. Si l'une des Parties contractantes ou l'organisme qu'elle aura désigné à cet effet (ci-après dénommée la « première Partie contractante ») effectue un paiement au titre d'une indemnité accordée en raison d'un investissement effectué sur le territoire de l'autre Partie contractante (ci-après dénommée la « deuxième Partie contractante »), la deuxième Partie contractante reconnaît :

a) Le transfert à la première Partie contractante par voie de droit ou de transaction juridique de tous les droits et prétentions de la partie indemnisée; et

b) Le droit, pour la première Partie contractante de faire valoir par subrogation, dans la même mesure que la partie indemnisée, lesdits droits et prétentions, et la prise en charge, par elle, des engagements liés à l'investissement.

2. La première Partie contractante bénéficie en toutes circonstances en ce qui concerne :

a) Les droits, prétentions et obligations à elle subrogés en vertu du transfert; et

b) Les mêmes paiements reçus au titre desdits droits et prétentions;

du même traitement auquel la partie indemnisée a droit en vertu du présent Accord pour ce qui est de l'investissement concerné et de leurs revenus;

Article 11

APPLICATION D'AUTRES RÈGLES

Si les dispositions législatives de l'une ou l'autre des Parties contractantes ou les obligations qui lui incombent en vertu du droit international, qu'elles soient en vigueur ou contractées par la suite entre les Parties contractantes en sus du présent Accord, contiennent des règles, d'ordre général ou particulières, conférant aux investissements effectués par des investisseurs de l'autre Partie contractante un traitement plus favorable que celui que prévoit le présent Accord, lesdites règles prévalent sur les dispositions du présent Accord dans la mesure où elles leur sont plus favorables.

Article 12

APPLICATION DE L'ACCORD

Les dispositions du présent Accord s'appliquent aux droits et obligations des deux Parties contractantes à l'égard des investissements effectués à la date de l'entrée en vigueur du présent Accord ou avant cette date.

Article 13

AMENDEMENTS

A l'occasion de l'entrée en vigueur du présent Accord ou à tout moment par la suite, les dispositions du présent Accord sont susceptibles d'être modifiées con-

formément à la volonté des Parties contractantes. Les amendements entreront en vigueur conformément aux dispositions de l'article 14 ci-après.

Article 14

ENTRÉE EN VIGUEUR

Chacune des Parties contractantes fait part à l'autre Partie contractante de l'accomplissement des formalités internes nécessaires à l'entrée en vigueur du présent Accord. Celui-ci entre en vigueur à la date de la deuxième de ces notifications.

Article 15

DURÉE ET DÉNONCIATION

Le présent Accord demeurera en vigueur pendant une période de dix (10) ans. Si, douze (12) mois avant l'expiration de ladite période, aucune des deux Parties contractantes n'a notifié par écrit à l'autre Partie contractante sa décision de mettre fin à l'Accord, celui-ci restera en vigueur jusqu'à l'expiration d'un délai de douze (12) mois à compter de la date à laquelle l'une des Parties contractantes aura fait tenir à l'autre un préavis écrit de dénonciation. En ce qui concerne les investissements effectués pendant la durée de l'Accord, les dispositions de celui-ci continueront de s'appliquer pendant une période de dix (10) ans suivant la date de l'expiration de l'Accord, et ce, sans préjudice de l'application ultérieure des règles du droit international général.

FAIT à Jérusalem, le 2 octobre 1994, qui correspond au 27 Tishréi 5755, en double exemplaire, en langues lituanienne, hébraïque et anglaise, les trois textes faisant également foi. En cas de divergence d'interprétation, le texte anglais prévaudra.

Pour le Gouvernement
de la République de Lituanie :

ADOLFAS ŠLEŽEVIČIUS

Pour le Gouvernement
de l'Etat d'Israël :

YITZHAK RABIN

No. 33418

LITHUANIA
and
BELARUS

Treaty on good-neighbourliness aud cooperation. Signed at Vilnius on 6 February 1995

Authentic texts: Lithuanian and Byelorussian.

Registered by Lithuania on 11 December 1996.

LITUANIE
et
BÉLARUS

Traité de bon voisinage et de coopération. Signé à Vilnins le 6 février 1995

Textes authentiques : lituanien et biélorusse.

Enregistré par la Lituanie le 11 décembre 1996.

[LITHUANIAN TEXT — TEXTE LITUANIEN]

LIETUVOS RESPUBLIKOS IR BALTARUSIJOS RESPUBLIKOS SUTARTIS DĖL GEROS KAIMYNYSTĖS IR BENDRADARBIAVIMO

Lietuvos Respublika ir Baltarusijos Respublika, toliau vadinamos "Aukštosiomis Susitariančiosiomis Šalimis",

patvirtindamos savo ištikimybę visuotinai pripažintiems tarptautinės teisės principams ir normoms, tarp jų principams, įtvirtintiems Jungtinių Tautų Organizacijos Įstatuose, Helsinkio Baigiamajame Akte, Paryžiaus Chartijoje Naujajai Europai ir kituose Europos Saugumo ir Bendradarbiavimo Organizacijos dokumentuose,

vadovaudamosi 1991 m. spalio 24 d. Deklaracijos dėl Lietuvos Respublikos ir Baltarusijos Respublikos geros kaimynystės santykių principų nuostatomis,

remdamosi ilgaamžėmis draugystės tradicijomis, siejančiomis lietuvių ir baltarusių tautas, bei siekdamos visapusiškai vystyti tarpusavio santykius geros kaimynystės principais,

susitarė:

1 Straipsnis

Aukštosios Susitariančiosios Šalys vystys savo santykius nuosekliai laikydamosi suverenios lygybės, jėgos arba grasinimo jėga nenaudojimo, sienų neliečiamumo, teritorinio vientisumo, taikaus ginčų sprendimo, nesikišimo į viena kitos vidaus reikalus, žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių gerbimo, abipusiškai naudingo bendradarbiavimo ir sąžiningo įsipareigojimų vykdymo pagal tarptautinės teisės principus.

2 Straipsnis

1. Aukštosios Susitariančiosios Šalys įsipareigoja prisidėti prie saugumo, stabilumo ir bendradarbiavimo Europoje užtikrinimo mechanizmų stiprinimo.

2. Aukštosios Susitariančiosios Šalys bendradarbiaus, sprendžiant klausimus, susijusius su stabilumo ir saugumo palaikymu Europos žemyne, o taip pat vystys pasitikėjimo ir saugumo stiprinimo priemones, remdamosi atitinkamais Europos Saugumo ir Bendradarbiavimo Organizacijos dokumentais.

3 Straipnis

Aukštosios Susitariančiosios Šalys prisidės prie branduolinio ir kitokių masinio naikinimo ginklo rūšių nusiginklavimo proceso. Jos sutinka, kad ginkluotės sumažinimas iki minimumo, pakankamo gynybai, o taip pat Sutarties dėl įprastinių ginkluotųjų pajėgų Europoje vykdymas prisidės prie saugumo ir stabilumo Europoje įtvirtinimo.

4 Straipsnis

Kiekviena iš Aukštųjų Susitariančiųjų Šalių užtikrina, kad ginkluotųjų pajėgų, dislokuotų arba esančių jos teritorijoje, veikla atitiks Jungtinių Tautų Organizacijos Įstatų, Helsinkio Baigiamojo Akto, Paryžiaus Chartijos Naujajai Europai bei kitų Europos Saugumo ir Bendradarbiavimo Organizacijos dokumentų nuostatas.

5 Straipsnis

1. Kiekviena iš Aukštųjų Susitariančiųjų Šalių imsis visų būtinų priemonių užkertant kelią savo teritorijoje organizacijų, grupių arba pavienių asmenų veiklai, vykdomai kenkiant kitos Aukštosios Susitariančiosios Šalies suverenitetui, teritoriniam vientisumui arba valstybės saugumui ir gynybinei galiai.

2. Nei viena iš Aukštųjų Susitariančiųjų Šalių neleis, kad jos teritorija būtų panaudota ginkluotos agresijos vykdymui prieš kitą Aukštąją Susitariančiąją Šalį.

3. Tuo atveju, jeigu trečioji valstybė arba trečiosios valstybės įvykdys ginkluotą užpuolimą prieš vieną iš Aukštųjų Susitariančiųjų Šalių, kita Aukštoji Susitariančioji Šalis įsipareigoja neteikti karinės pagalbos arba kitokios paramos tokiai valstybei arba tokioms valstybėms per visą ginkluoto konflikto tęsimosi laiką ir prisidės, kad konfliktas būtų sureguliuotas, remiantis Jungtinių Tautų Organizacijos Įstatų principais bei Europos Saugumo ir Bendradarbiavimo Organizacijos dokumentais.

6 Straipsnis

1. Aukštosios Susitariančiosios Šalys sudarys palankias sąlygas valstybinės valdžios ir valdymo organų bendradarbiavimui.

2. Aukštosios Susitariančiosios Šalys prisidės prie tarpusavio parlamentinių ryšių plėtojimo.

7 Straipsnis

Aukštosios Susitariančiosios Šalys prisidės prie tiesioginių ryšių ir bendradarbiavimo tarp jų administracinių - teritorinių vienetų užmezgimo ir plėtojimo. Ypatingas dėmesys bus skiriamas bendradarbiavimui pasienio rajonuose.

8 Straipsnis

Aukštosios Susitariančiosios Šalys rems kontaktų plėtojimą tarp savo piliečių, visuomeninių organizacijų, spaudos ir informacijos organų.

9 Straipsnis

Kiekviena Aukštoji Susitariančioji Šalis garantuoja kitos Aukštosios Susitariančiosios Šalies piliečiams, gyvenantiems jos teritorijoje, visas žmogaus teises ir pagrindines laisves, kurios tokiems asmenims suteikiamos pagal visuotinai pripažintus tarptautinės teisės principus bei normas.

10 Straipsnis

1. Aukštosios Susitariančiosios Šalys įsipareigoja vadovautis visuotinai pripažintais principais ir standartais asmenų, priklausančių tautinėms mažumoms, teisių gynimo srityje, tarp jų, įtvirtintais Tarptautiniuose žmogaus teisių paktuose, Europos Saugumo ir Bendradarbiavimo Organizacijos dokumentuose.

2. Asmenys, priklausantys lietuvių tautinei mažumai Baltarusijos Respublikoje, tai yra, asmenys, kurie turi Baltarusijos Respublikos pilietybę, yra lietuvių kilmės arba priskiria save lietuvių tautybei, sieja save su lietuvių kultūra, laikosi lietuvių tradicijų bei mano lietuvių kalbą esant jų gimtąja kalba, o taip pat asmenys, priklausantys baltarusių tautinei mažumai Lietuvos Respublikoje, tai yra, asmenys, kurie turi Lietuvos Respublikos pilietybę, yra baltarusių kilmės arba priskiria save baltarusių tautybei, sieja save su baltarusių kultūra, laikosi baltarusių tradicijų bei mano baltarusių kalbą esant jų gimtąja kalba, turi teisę individualiai arba kartu su kitais savo tautinės grupės nariais laisvai puoselėti, saugoti ir plėtoti savo tautinį, kultūrinį, kalbinį bei religinį savitumą be jokios diskriminacijos, remdamosi lygybės prieš įstatymą principu.

3. Aukštosios Susitariančios Šalys pareiškia, kad priklausymas tautinei mažumai yra asmens individualaus pasirinkimo reikalas ir negali sukelti jam jokių neigiamų pasekmių.

4. Niekas negali būti priverstas įrodinėti savo tautybę ar jos atsisakyti.

11 Straipsnis

Aukštosios Susitariančiosios Šalys pareiškia, kad asmenys, paminėti šios Sutarties 10 straipsnio 2 punkte, turi teisę:

- laisvai vartoti gimtąją kalbą asmeniniame ir visuomeniniame gyvenime;
- naudotis informacija gimtąja kalba, platinti tokią informaciją ir keistis ja, o taip pat turėti savo masinės informacijos priemones gimtąja kalba;

- mokytis gimtąja kalba ir gimtosios kalbos;
- saugoti savo nacionalines tradicijas, vystyti profesionalų ir mėgėjišką meną;
- steigti, o taip pat remti savo švietimo, kultūros bei kitų įstaigų, organizacijų ir draugijų, kurios gali kreiptis savanoriškos finansinės ar kitos pagalbos, taip pat ir valstybinės, veiklą pagal vidaus įstatymus, o taip pat dalyvauti tarptautinių nevyriausybinių organizacijų veikloje;
- laisvai išpažinti ir platinti savo religiją, atlikti religines apeigas, turėti ir platinti kulto reikmenis, religinę literatūrą ir kitą religinio turinio informacinę medžiagą gimtąja kalba;
- tiesiogiai ir per laisvai išrinktus atstovus dalyvauti visuomeniniame gyvenime valstybinės ir vietinės valdžios lygyje;
- užmegzti ir palaikyti kontaktus tarpusavyje savo valstybės teritorijoje, o taip pat kontaktus su kitų valstybių piliečiais užsienyje, su kuriais juos sieja bendra etninė kilmė.

12 Straipsnis

1. Aukštosios Susitariančiosios Šalys savo teritorijose sieks sudaryti sąlygas tautiniam, kultūriniam, kalbiniam ir religiniam asmenų, paminėtų šios Sutarties 10 straipsnio 2 punkte, savitumui išsaugoti ir jų teisėms, numatytoms šios Sutarties 11 straipsnyje, įgyvendinti:
- užtikrins asmenims, priklausantiems tautinėms mažumoms, galimybę naudotis valstybinėmis masinės informacijos priemonėmis ir transliuoti reguliarias televizijos ir radijo laidas gimtąja kalba;
- sieks užtikrinti galimybę asmenims, paminėtiems šios Sutarties 10 straipsnio 2 punkte, mokytis gimtąja kalba arba gimtosios kalbos ikimokyklinėse įstaigose, pradinėse ir vidurinėse mokyklose;
- esant būtinybei, konsultuosis su asmenų, paminėtų šios Sutarties 10 straipsnio 2 punkte, organizacijų atstovais;
- susilaikys nuo bet kokių veiksmų, kurie gali sukelti asimiliaciją asmenų, paminėtų šios Sutarties 10 straipsnio 2 punkte, prieš jų valią.

2. Aukštosios Susitariančiosios Šalys įsipareigoja imtis visų būtinų priemonių, užkertančių kelią bet kokiai diskriminacijai tautiniu pagrindu, o taip pat draudžiančių organizacijų ar pavienių asmenų veiklą, kurstant tautinę ar religinę nesantaiką.

13 Straipsnis

Šios Sutarties 10, 11 ir 12 straipsnių nuostatos neturi būti aiškinamos kaip suteikiančios teisę vykdyti veiklą, prieštaraujančią visuotinai pripažintiems tarptautinės teisės principams ir normoms, tarp jų principams ir normoms, įtvirtintiems Jungtinių Tautų Organizacijos Įstatuose ir Europos Saugumo ir Bendradarbiavimo Organizacijos dokumentuose, ypač valstybių teritorinio vientisumo principui, o taip pat kiekvienos iš Aukštųjų Susitariančiųjų Šalių įstatymams.

14 Straipsnis

1. Aukštosios Susitariančiosios Šalys sudarys palankias sąlygas abipusiai naudingam ekonominiam, taip pat prekybiniam bendradarbiavimui, bendradarbiauti investicijų skatinimo ir abipusės apsaugos srityje, o taip pat intelektualinės ir pramoninės nuosavybės apsaugai pagal jų tarptautinius įsipareigojimus. Nuosavybės santykių klausimai tarp Aukštųjų Susitariančiųjų Šalių, esant būtinybei, bus reguliuojami remiantis atskiromis sutartimis.

2. Aukštosios Susitariančiosios Šalys rems tiesioginių ryšių plėtojimą tarp valstybinių ir privačių įmonių.

3. Aukštosios Susitariančiosios Šalys vystys mokslinį techninį bendradarbiavimą, ypatingą dėmesį skirdamos šiuolaikinei technikai ir technologijoms.

15 Straipsnis

Aukštosios Susitariančiosios Šalys skatins bendradarbiavimą transporto ir komunikacijų srityje, o taip pat su tuo susijusios infrastruktūros vystymą remiantis atskiromis sutartimis.

16 Straipsnis

1. Aukštosios Susitariančiosios Šalys bendradarbiaus aplinkos apsaugos ir gamtinių išteklių racionalaus panaudojimo srityje, siekdamos užtikrinti abipusį ilgalaikį ekologinį saugumą, apribojant ir likviduojant užteršimus, ypatingą dėmesį skirdamos Braslavo ežerų zonai, Nemuno (Nioman) - Neries (Vilija) upių baseinui ir pasienio rajonams.

2. Aukštosios Susitariančiosios Šalys bendradarbiaus kuriant, naudojant ir tobulinant ekologiškai švarias gamybas ir technologijas.

3. Kiekviena iš Aukštųjų Susitariančiųjų Šalių laiku informuoja kitą Aukštąją Susitariančiąją Šalį apie įvykusį arba gresiantį įvykti tarpvalstybinio pobūdžio aplinkos užteršimą.

4. Aukštosios Susitariančiosios Šalys sudarys specialų susitarimą dėl bendradarbiavimo aplinkos apsaugos bei racionalaus gamtinių išteklių panaudojimo srityje.

17 Straipsnis

1. Aukštosios Susitariančiosios Šalys skatins visapusišką bendradarbiavimą sveikatos apsaugos ir sanitarinės higienos srityje, ypač profilaktikos ir kovos su infekcinėmis ligomis bei ligomis, susijusiomis su šiuolaikine civilizacija, srityje.

2. Aukštosios Susitariančiosios Šalys bendradarbiaus darbo ir užimtumo, o taip pat gyventojų socialinės apsaugos srityje ir sudarys atitinkamus dvišalius susitarimus, nustatančius tokio bendradarbiavimo kryptis.

18 Straipsnis

1. Remdamosi lietuvių ir baltarusių tautų kultūriniu palikimu ir jų įnašu į Europos civilizaciją, Aukštosios Susitariančiosios Šalys skatins visapusiško bendradarbiavimo plėtojimą kultūros, mokslo ir švietimo srityse.

2. Aukštosios Susitariančiosios Šalys stiprins ir plės kultūrinius mainus. Ypatingas dėmesys bus skiriamas bendradarbiavimui tarp kultūros įstaigų ir tiesioginių ryšių užmezgimui tarp lietuvių ir baltarusių meno veikėjų ir kūrybinių kolektyvų.

3. Tarptautinių normų ir standartų, o taip pat dvišalių susitarimų pagrindu Aukštosios Susitariančiosios Šalys imsis ir rems pastangas, nukreiptas kultūros ir istorinių vertybių, prarastų, neteisėtai išvežtų arba kitu neteisėtu būdu atsidūrusių kitos Aukštosios Susitariančiosios Šalies teritorijoje, išaiškinimui ir grąžinimui.

19 Straipsnis

Kiekviena iš Aukštųjų Susitariančiųjų Šalių pagal vidaus įstatymus prisidės prie kitos Aukštosios Susitariančiosios Šalies spaudos, taip pat ir periodinės, leidinių ir audiovizualinių priemonių platinimo, rems lietuvių autorių knygų leidybą baltarusiškose leidyklose ir baltarusių autorių knygų leidybą lietuviškose leidyklose, o taip pat bendrų leidinių leidybą, prisidės prie knygų parodų ir mugių rengimo.

20 Straipsnis

1. Aukštosios Susitariančiosios Šalys, remdamosios tarptautinės teisės normomis, įskaitant humanitarinės teisės normas, įsipareigoja garantuoti laidojimo vietoms, esančioms vienos iš Aukštųjų Susitariančiųjų Šalių teritorijoje ir esančioms kitos Aukštosios Susitariančiosios Šalies piliečių atminties vietomis, teisinį gynimą.

2. Kiekvienos iš Aukštųjų Susitariančiųjų Šalių piliečiams bus sudaryta galimybė tvarkyti tėvynainių kapus ir jų laidojimo vietas, kurios yra kitos Aukštosios Susitariančiosios Šalies teritorijoje.

3. Aukštosios Susitariančiosios Šalys bendradarbiaus išaiškinant ir registruojant kiekvienos iš jų teritorijoje kitos Aukštosios Susitariančiosios Šalies piliečių laidojimo vietas.

21 Straipsnis

Aukštosios Susitariančiosios Šalys bendradarbiaus kovojant su organizuotu nusikalstamumu, terorizmu, neteisėta narkotinių medžiagų apyvarta, neteisėta prekyba ginklais, kontrabanda, nelegalia migracija, suklastotų atsiskaitymo ir mokėjimo priemonių gamyba ir naudojimu, veiksmais, nukreiptais prieš visų transporto rūšių saugų judėjimą, o taip pat kitais teisėsaugos pažeidimais.

22 Straipsnis

1. Aukštosios Susitariančiosios Šalys, esant būtinybei, rengs dvišales konsultacijas dėl šios Sutarties nuostatų vykdymo.

2. Ginčai dėl šios Sutarties aiškinimo ir taikymo bus sprendžiami konsultacijų ir derybų keliu.

23 Straipsnis

Ši Sutartis nepažeidžia Aukštųjų Susitariančiųjų Šalių teisių ir pareigų, kylančių iš kitų tarptautinių sutarčių, kurių dalyvėmis jos yra.

24 Straipsnis

Ši Sutartis turi būti ratifikuota ir įsigalios nuo ratifikacinių raštų apsikeitimo, kuris įvyks Minske, dienos.

25 Straipsnis

Ši Sutartis sudaryta dešimčiai metų ir jos galiojimo laikas bus savaime pratęstas kitiems penkerių metų laikotarpiams, jeigu nei viena iš Aukštųjų Susitariančiųjų Šalių nepraneš raštu kitai Aukštajai Susitariančiajai Šaliai apie savo ketinimą denonsuoti ją ne vėliau, kaip prieš vienerius metus iki šios Sutarties galiojimo pabaigos.

26 Straipsnis

Ši Sutartis bus užregistruota Jungtinių Tautų Organizacijos Sekretoriate pagal šios Organizacijos Įstatų 102 straipsnį.

Sudaryta Vilniuje 1995 m. vasario mėn. 6 d. dviem egzemplioriais, kiekvienas lietuvių ir baltarusių kalbomis. Abu tekstai turi vienodą galią.

Lietuvos Respublikos vardu:

Baltarusijos Respublikos vardu:

[BYELORUSSIAN TEXT — TEXTE BIÉLORUSSE]

ДАГАВОР АБ ДОБРАСУСЕДСТВЕ І СУПРАЦОЎНІЦТВЕ ПАМІЖ ЛІТОЎСКАЙ РЭСПУБЛІКАЙ І РЭСПУБЛІКАЙ БЕЛАРУСЬ

Літоўская Рэспубліка і Рэспубліка Беларусь, якія далей называюцца "Высокія Дагаворныя Бакі",

пацвярджаючы сваю прыхільнасць да агульнапрызнаных прынцыпаў і нормаў міжнароднага права, у тым ліку прынцыпаў, якія замацаваны ў Статуце Арганізацыі Аб'яднаных Нацый, Хельсінкскім Заключным акце, Парыжскай Хартыі для новай Еўропы і іншых дакументах Арганізацыі па бяспецы і супрацоўніцтву ў Еўропе,

кіруючыся палажэннямі Дэкларацыі аб прынцыпах добрасуседскіх адносін паміж Літоўскай Рэспублікай і Рэспублікай Беларусь ад 24 кастрычніка 1991 года,

абапіраючыся на шматвяковыя традыцыі дружбы, якія звязваюць літоўскі і беларускі народы, і імкнучыся ўсебакова развіваць узаемныя адносіны на прынцыпах добрасуседства,

дамовіліся аб ніжэйпададзеным:

Артыкул 1

Высокія Дагаворныя Бакі будуць развіваць свае адносіны, паслядоўна прытрымліваючыся прынцыпаў суверэннай роўнасці, непрымянення сілы або пагрозы сілай, непарушнасці граніц, тэрытарыяльнай цэласнасці, мірнага ўрэгулявання спрэчак, неўмяшання ва ўнутраныя справы адзін аднаго, павагі да правоў чалавека і асноўных свабод, узаемавыгаднага супрацоўніцтва і добрасумленнага выканання абавязацельстваў па міжнароднаму праву.

Артыкул 2

1. Высокія Дагаворныя Бакі абавязваюцца спрыяць умацаванню механізмаў забеспячэння бяспекі, стабільнасці і супрацоўніцтва ў Еўропе.

2. Высокія Дагаворныя Бакі будуць узаемадзейнічаць па пытаннях, звязаных з падтрымкай стабільнасці і бяспекі на еўрапейскім кантыненце, а таксама будуць развіваць меры ўмацавання даверу і

бяспекі на аснове адпаведных дакументаў Арганізацыі па бяспецы і супрацоўніцтву ў Еўропе.

Артыкул 3

Высокія Дагаворныя Бакі будуць садзейнічаць працэсу раззбраення ў галіне ядзернай і іншых відаў зброі масавага знішчэння. Яны згодны з тым, што скарачэнне ўзбраенняў да мінімуму, дастатковага для абароны, а таксама выкананне Дагавора аб звычайных узброеных сілах у Еўропе будуць спрыяць умацаванню бяспекі і стабільнасці ў Еўропе.

Артыкул 4

Кожны з Высокіх Дагаворных Бакоў запэўнівае, што дзейнасць узброеных сіл, якія дыслацыраваны або знаходзяцца на яго тэрыторыі, будзе адпавядаць палажэнням Статута Арганізацыі Аб'яднаных Нацый, Хельсінкскага Заключнага акта, Парыжскай Хартыі для новай Еўропы і іншых дакументаў Арганізацыі па бяспецы і супрацоўніцтву ў Еўропе.

Артыкул 5

1. Кожны з Высокіх Дагаворных Бакоў будзе прымаць усе неабходныя меры для спынення на яго тэрыторыі дзейнасці арганізацый, груп або асобных асоб, якая ажыццяўляецца на шкоду суверэнітэту, тэрытарыяльнай цэласнасці або дзяржаўнай бяспецы і абароназдольнасці другога Высокага Дагаворнага Боку.

2. Ніводзін з Высокіх Дагаворных Бакоў не дапусціць, каб яго тэрыторыя была выкарыстана для ажыццяўлення ўзброенай агрэсіі супраць другога Высокага Дагаворнага Боку.

3. У выпадку, калі трэцяя дзяржава або трэція дзяржавы здзейсняць узброены напад на адзін з Высокіх Дагаворных Бакоў, другі Высокі Дагаворны Бок абавязваецца не аказваць ваеннай дапамогі або якой бы то ні было падтрымкі такой дзяржаве або такім дзяржавам па працягу ўсяго часу прадаўжэння ўзброенага канфлікту і будзе спрыяць, каб канфлікт быў урэгуляваны ў адпаведнасці з прынцыпамі Статута Арганізацыі Аб'яднаных Нацый і дакументаў Арганізацыі па бяспецы і супрацоўніцтву ў Еўропе.

Артыкул 6

1. Высокія Дагаворныя Бакі створаць спрыяльныя ўмовы для супрацоўніцтва органаў дзяржаўнай улады і кіравання.

2. Высокія Дагаворныя Бакі будуць садзейнічаць пашырэнню парл аменцкіх сувязей паміж імі.

Артыкул 7

Высокія Дагаворныя Бакі будуць спрыяць устанаўленню і развіццю прамых кантактаў і супрацоўніцтва паміж іх адміністрацыйна-тэрытарыяльнымі адзінкамі. Асаблівая ўвага будзе надавацца супрацоўніцтву ў прыгранічных раёнах.

Артыкул 8

Высокія Дагаворныя Бакі будуць садзейнічаць развіццю кантактаў паміж сваімі грамадзянамі, грамадскімі арганізацыямі, органамі друку і інфармацыі.

Артыкул 9

Кожны Высокі Дагаворны Бок гарантуе грамадзянам другога Высокага Дагаворнага Боку, што пражываюць на яго тэрыторыі, усе правы чалавека і асноўныя свабоды, якія даюцца такім асобам згодна з агульнапрызнанымі прынцыпамі і нормамі і міжнароднага права.

Артыкул 10

1. Высокія Дагаворныя Бакі абавязваюцца кіравацца агульнапрызнанымі прынцыпамі і стандартамі ў галіне абароны правоў асоб, якія належаць да нацыянальных меншасцей, замацаванымі, у прыватнасці, у Міжнародных пактах аб правах чалавека, у дакументах Арганізацыі па бяспецы і супрацоўніцтву ў Еўропе.

2. Асобы, якія належаць да літоўскай нацыянальнай меншасці ў Рэспубліцы Беларусь, гэта значыць асобы, якія маюць грамадзянства Рэспублікі Беларусь, з'яўляюцца літоўцамі па паходжанню або адносяць сябе да літоўскай нацыянальнасці, далучаюць сябе да літоўскай культуры, прытрымліваюцца літоўскіх традыцый і лічаць літоўскую мову сваёй роднай мовай, а таксама асобы, якія належаць да беларускай нацыянальнай меншасці ў Літоўскай Рэспубліцы, гэта значыць асобы, якія маюць грамадзянства Літоўскай Рэспублікі, з'яўляюцца беларусамі па паходжанню або адносяць сябе да беларускай нацыянальнасці, далучаюць сябе да беларускай культуры, прытрымліваюцца беларускіх традыцый і лічаць беларускую мову сваёй роднай мовай, маюць права індывідуальна або разам з іншымі членамі сваёй нацыянальнай групы свабодна падтрымліваць, захоўваць і развіваць сваю нацыянальную, культурную, моўную і рэлігійную самабытнасць без усялякай дыскрымінацыі, грунтуючыся на прынцыпе роўнасці перад законам.

3. Высокія Дагаворныя Бакі заяўляюць, што прыналежнасць да нацыянальнай меншасці з'яўляецца справай індывідуальнага выбару асобы і не можа выклікаць для яе ніякіх адмоўных наступстваў.

4. Ніхто не можа быць прымушаны даказваць сваю нацыянальную прыналежнасць або адмовіцца ад яе.

Артыкул 11

Высокія Дагаворныя Бакі заяўляюць, што асобы, названыя ў пункце 2 артыкула 10 гэтага Дагавора, маюць права:

- свабодна карыстацца роднай мовай у асабістым і грамадскім жыцці;
- мець доступ да інфармацыі на роднай мове, распаўсюджваць такую інфармацыю і абменьвацца ёю, а таксама мець сродкі масавай інфармацыі на роднай мове;
- вучыцца на роднай мове і роднай мове;
- захоўваць свае нацыянальныя традыцыі, развіваць прафесійнае і самадзейнае мастацтва;
- ствараць, а таксама падтрымліваць дзейнасць уласных адукацыйных, культурных і іншых устаноў, арганізацый і таварыстваў, якія могуць звяртацца за добраахвотнай фінансавай і іншай дапамогай, у тым ліку дзяржаўнай, у адпаведнасці з нацыянальным заканадаўствам, а таксама прымаць удзел у дзейнасці міжнародных няўрадавых арганізацый;
- свабодна вызнаваць і распаўсюджваць сваю рэлігію, выконваць рэлігійныя абрады, мець і распаўсюджваць прадметы культавага прызначэння, рэлігійную літаратуру і іншыя інфармацыйныя матэрыялы рэлігійнага зместу на роднай мове;
- непасрэдна і праз свабодна выбраных прадстаўнікоў на дзяржаўным і мясцовым узроўнях удзельнічаць у грамадскім жыцці;
- устанаўліваць і падтрымліваць кантакты паміж сабой на тэрыторыі сваёй дзяржавы, а таксама кантакты за мяжой з грамадзянамі іншых дзяржаў, з якімі іх звязвае агульнае этнічнае паходжанне.

Артыкул 12

1. Высокія Дагаворныя Бакі на іх тэрыторыях будуць імкнуцца ствараць умовы для захавання нацыянальнай, культурнай, моўнай і рэлігійнай самабытнасці асоб, названых ў пункце 2 артыкула 10 гэтага Дагавора, і для рэалізацыі іх правоў, якія вынікаюць з артыкула 11 гэтага Дагавора:

- забяспечаць асобам, якія належаць да нацыянальных меншасцей, магчымасць карыстацца дзяржаўнымі сродкамі масавай інфармацыі і ажыццяўляць рэгулярнае тэле- і радыёвяшчанне на роднай мове;

- будуць імкнуцца забяспечыць магчымасць асобам, названым у пункце 2 артыкула 10 гэтага Дагавора, вучыцца на роднай мове або роднай мове ў дашкольных установах, пачатковых і сярэдніх школах;

- будуць, пры неабходнасці, праводзіць кансультацыі з прадстаўнікамі арганізацый асоб, названых у пункце 2 артыкула 10 гэтага Дагавора;

- будуць устрымлівацца ад любых дзеянняў, якія могуць выклікаць асіміляцыю асоб, названых у пункце 2 артыкула 10 гэтага Дагавора, супраць іх волі.

2. Высокія Дагаворныя Бакі абавязваюцца прымаць усе неабходныя меры, накіраваныя на спыненне любой дыскрымінацыі па нацыянальнай адзнацы, а таксама тыя, якія забараняюць дзейнасць арганізацый або асобных асоб, накіраваную на распаленне нацыянальнай або рэлігійнай варожасці.

Артыкул 13

Палажэнні артыкулаў 10, 11, і 12 гэтага Дагавора не павінны вытлумачвацца як тыя, што даюць права ажыццяўляць дзейнасць, якая пярэчыць агульнапрызнаным прынцыпам і нормам міжнароднага права, у тым ліку прынцыпам і нормам, замацаваным у Статуце Арганізацыі Аб'яднаных Нацый і дакументах Арганізацыі па бяспецы і супрацоўніцтву ў Еўропе, у прыватнасці, прынцыпу тэрытарыяльнай цэласнасці дзяржаў, а таксама заканадаўству кожнага з Высокіх Дагаворных Бакоў.

Артыкул 14

1. Высокія Дагаворныя Бакі будуць ствараць спрыяльныя ўмовы для ўзаемавыгаднага эканамічнага, у тым ліку гандлёвага, супрацоўніцтва , для супрацоўніцтва ў сферы заахвочвання і ўзаемнай аховы інвестыцый, а таксама аховы інтэлектуальнай і прамысловай уласнасці ў адпаведнасці з іх міжнароднымі абавязацельствамі. Пытанні адносін уласнасці паміж Высокімі Дагаворнымі Бакамі, пры неабходнасці, будуць рэгулявацца на аснове асобных дагавораў.

2. Высокія Дагаворныя Бакі будуць садзейнічаць развіццю прамых сувязей паміж дзяржаўнымі і прыватнымі прадпрыемствамі.

3. Высокія Дагаворныя Бакі будуць развіваць навукова- тэхнічнае супрацоўніцтва, надаючы асаблівую ўвагу сучаснай тэхніцы і тэхналогіям.

Артыкул 15

Высокія Дагаворныя Бакі будуць заахвочваць супрацоўніцтва ў сферы транспарту і камунікацый, а таксама развіццё звязанай з гэтым інфраструктуры на аснове асобных дагавораў.

Артыкул 16

1. Высокія Дагаворныя Бакі будуць супрацоўнічаць у галіне аховы навакольнага асяроддзя і рацыянальнага выкарыстання прыродных рэсурсаў, імкнучыся забяспечыць узаемную доўгатэрміновую экалагічную бяспеку ў мэтах абмежавання і ліквідацыі забруджванняў, асаблівую ўвагу надаючы зоне Браслаўскіх азёр, басейну рэк Нямунас (Нёман) - Нярыс (Вілія) і прыгранічным раёнам.

2. Высокія Дагаворныя Бакі будуць супрацоўнічаць у галіне стварэння , выкарыстання і ўдасканалення экалагічна чыстых вытворчасцей і тэхналогій.

3. Кожны з Высокіх Дагаворных Бакоў своечасова інфармуе другі Высокі Дагаворны Бок аб забруджванні, якое адбылося, або пагрозе забруджвання навакольнага асяроддзя трансгранічнага характару.

4. Высокія Дагаворныя Бакі заключаць спецыяльнае пагадненне аб супрацоўніцтве ў галіне аховы навакольнага асяроддзя і рацыянальнага выкарыстання прыродных рэсурсаў.

Артыкул 17

1. Высокія Дагаворныя Бакі будуць заахвочваць усебаковае супрацоўніцтва ў галіне аховы здароўя і санітарнай гігіены, асабліва ў галіне прафілактыкі і барацьбы з інфекцыйнымі хваробамі і хваробамі, якія звязаны з сучаснай цывілізацыяй.

2. Высокія Дагаворныя Бакі будуць супрацоўнічаць у галіне працы і занятасці, а таксама сацыяльнай абароны насельніцтва і заключаць адпаведныя двухбаковыя пагадненні, якія вызначаюць напрамкі такога супрацоўніцтва.

Артыкул 18

1. Грунтуючыся на культурнай спадчыне літоўскага і беларускага народаў і на іх укладзе ў еўрапейскую цывілізацыю, Высокія Дагаворныя Бакі будуць заахвочваць пашырэнне ўсебаковага супрацоўніцтва ў галіне культуры, навукі і адукацыі.

2. Высокія Дагаворныя Бакі будуць умацоўваць і пашыраць культурныя абмены. Асаблівая ўвага будзе надавацца супрацоўніцтву паміж культурнымі ўстановамі і ўстанаўленню прамых сувязей паміж літоўскімі і беларускімі дзеячамі мастацтва і творчымі калектывамі.

3. У адпаведнасці з міжнароднымі нормамі і стандартамі, а таксама на аснове двухбаковых пагадненняў Высокія Дагаворныя Бакі зробяць і будуць падтрымліваць намаганні, накіраваныя на выяўленне і вяртанне культурных і гістарычных каштоўнасцей, страчаных, незаконна вывезеных або тых, якія іншым незаконным чынам аказаліся на тэрыторыі другога Высокага Дагаворнага Боку.

Артыкул 19

Кожны з Высокіх Дагаворных Бакоў у адпаведнасці з нацыянальным заканадаўствам будзе садзейнічаць распаўсюджванню друкаваных, у тым ліку перыядычных, выданняў і аўдыявізуальных сродкаў другога Высокага Дагаворнага Боку, будзе садзейнічаць выданню кніг літоўскіх аўтараў беларускімі выдавецтвамі і беларускіх аўтараў літоўскімі выдавецтвамі, а таксама сумесных выданняў, садзейнічаць правядзенню кніжных выставак і кірмашоў.

Артыкул 20

1. Высокія Дагаворныя Бакі, грунтуючыся на нормах міжнароднага права, уключаючы нормы гуманітарнага права, абавязваюцца забяспечваць прававую ахову месцаў пахавання, якія знаходзяцца на тэрыторыі аднаго Высокага Дагаворнага Боку і з'яўляюцца месцамі памяці для грамадзян другога Высокага Дагаворнага Боку.

2. Грамадзянам кожнага з Высокіх Дагаворных Бакоў будзе дадзена магчымасць догляду за магіламі суайчыннікаў і месцамі іх пахавання, якія знаходзяцца на тэрыторыі другога Высокага Дагаворнага Боку.

3. Высокія Дагаворныя Бакі будуць супрацоўнічаць у выяўленні і рэгістрацыі на тэрыторыі кожнага з іх месцаў пахавання грамадзян другога Высокага Дагаворнага Боку.

Артыкул 21

Высокія Дагаворныя Бакі будуць супрацоўнічаць у барацьбе з арганізаванай злачыннасцю, тэрарызмам, незаконным абарачэннем наркатычных сродкаў, незаконным гандлем зброяй, кантрабандай, нелегальнай міграцыяй, вытворчасцю і выкарыстаннем падробленых сродкаў разлікаў і плацяжоў, дзеяннямі, якія накіраваны супраць бяспекі руху на ўсіх відах транспарту, а таксама іншымі відамі правапарушэнняў.

Артыкул 22

1. Высокія Дагаворныя Бакі ў выпадку неабходнасці будуць праводзіць двухбаковыя кансультацыі па выкананню палажэнняў гэтага Дагавора.

2. Спрэчкі адносна тлумачэння і прымянення гэтага Дагавора будуць вырашацца шляхам кансультацый і перагавораў.

Артыкул 23

Гэты Дагавор не парушае правоў і абавязацельстваў Высокіх Дагаворных Бакоў, якія вынікаюць з іншых міжнародных дагавораў, удзельнікамі якіх яны з'яўляюцца.

Артыкул 24

Гэты Дагавор падлягае ратыфікацыі і ўступіць ў сілу ў дзень абмену ратыфікацыйнымі граматамі, які адбудзецца ў Мінску.

Артыкул 25

Гэты Дагавор заключаны тэрмінам на дзесяць гадоў і будзе аўтаматычна прадоўжвацца на наступныя пяцігадовыя перыяды, калі ні адзін з Высокіх Дагаворных Бакоў не паведаміць пісьмова другому Высокаму Дагаворнаму Боку аб сваім намеры дэнансаваць яго не пазней, чым за адзін год да заканчэння тэрміну дзеяння гэтага Дагавора.

Артыкул 26

Гэты Дагавор будзе зарэгістраваны ў Сакратарыяце Арганізацыі Аб'яднаных Нацый у адпаведнасці з артыкулам 102 Статута гэтай Арганізацыі.

Афармлена ў Вільнюсе "__" лютага 1995 года ў двух экземплярах, кожны на літоўскай і беларускай мовах, прычым абодва тэксты маюць аднолькавую сілу.

За Літоўскую Рэспубліку:

За Рэспубліку Беларусь:

[TRANSLATION — TRADUCTION]

TREATY[1] BETWEEN THE REPUBLIC OF LITHUANIA AND THE REPUBLIC OF BELARUS ON GOOD-NEIGHBOURLINESS AND COOPERATION

The Republic of Lithuania and the Republic of Belarus, hereinafter referred to as the "High Contracting Parties",

Reaffirming their commitment to the universally recognized principles and norms of international law, including the principles contained in the Charter of the United Nations, the Helsinki Final Act,[2] the Charter of Paris for a New Europe[3] and other documents of the Organization for Security and Cooperation in Europe,

Guided by the provisions of the Declaration on Principles of Good-Neighbourly Relations between the Republic of Lithuania and the Republic of Belarus of 24 October 1991,

Considering the centuries-long traditions of friendship between the Lithuanian and Belarusian peoples and desiring to develop all aspects of their mutual relations on the principle of good-neighbourliness,

Have agreed as follows:

Article 1

The High Contracting Parties shall develop their relations in a consistent manner, adhering to the principles of sovereign equality, the non-use of force or the threat of force, the inviolability of borders, territorial integrity, the peaceful settlement of disputes, non-interference in each other's internal affairs, respect for human rights and fundamental freedoms, mutually advantageous cooperation and the conscientious fulfilment of their obligations under international law.

Article 2

1. The High Contracting Parties shall promote the strengthening of mechanisms to ensure security, stability and cooperation in Europe.

2. The High Contracting Parties shall cooperate in matters relating to the maintenance of stability and security on the European continent and shall also develop measures to strengthen confidence and security on the basis of the relevant documents of the Organization for Security and Cooperation in Europe.

Article 3

The High Contracting Parties shall promote the process of disarmament in the field of nuclear weapons and other weapons of mass destruction. They agree that the reduction of their weapons to the minimum sufficient for defence and the implementation of the Treaty on Conventional Armed Forces in Europe will help to strengthen security and stability in Europe.

[1] Came into force on 26 April 1996 by the exchange of the instruments of ratification at Minsk, in accordance with article 24.

[2] *International Legal Materials*, vol. XIV (1975), p. 1292 (American Society of International Law).

[3] United Nations, *Official Records of the General Assembly, Forty-fifth Session*, document A-45/859.

Article 4

Each High Contracting Party shall ensure that the activities of the armed forces deployed or situated in its territory shall be in conformity with the provisions of the Charter of the United Nations, the Helsinki Final Act, the Charter of Paris for a New Europe and other documents of the Organization for Security and Cooperation in Europe.

Article 5

1. Each High Contracting Party shall take all the necessary measures to suppress activities in its territory of organizations, groups or individuals directed against the sovereignty, territorial integrity or State security and defence capacity of the other High Contracting Party.

2. Neither High Contracting Party shall allow its territory to be used to carry out armed aggression against the other High Contracting Party.

3. If a third State or States carry out an armed attack against one of the High Contracting Parties, the other High Contracting Party undertakes not to render military assistance or any other kind of support to that State or those States for the entire duration of the armed conflict, and shall contribute to a settlement of the conflict in accordance with the principles of the Charter of the United Nations and the documents of the Organization for Security and Cooperation in Europe.

Article 6

1. The High Contracting Parties shall create conditions conducive to cooperation between their government and administrative bodies.

2. The High Contracting Parties shall endeavour to strengthen ties between their parliaments.

Article 7

The High Contracting Parties shall promote the establishment and development of direct contacts and cooperation between their administrative and territorial units. Special attention will be given to cooperation in border areas.

Article 8

The High Contracting Parties shall foster the development of contacts between their nationals, civic organizations and press and information organs.

Article 9

Each High Contracting Party shall guarantee to nationals of the other High Contracting Party residing in its territory all the human rights and fundamental freedoms which are granted to such persons in accordance with the universally recognized principles and norms of international law.

Article 10

1. The High Contracting Parties undertake to comply with the universally recognized principles and standards relating to the protection of the rights of persons belonging to ethnic minorities, as contained, in particular, in the International Human Rights Covenants and documents of the Organization for Security and Cooperation in Europe.

2. Persons belonging to the Lithuanian ethnic minority in the Republic of Belarus, that is, persons who, being nationals of the Republic of Belarus, declare themselves to be Lithuanians by descent or to belong to the Lithuanian ethnic group, associate themselves with Lithuanian culture, observe Lithuanian traditions and consider Lithuanian to be their mother tongue, as well as persons belonging to the Belarusian ethnic minority in the Republic of Lithuania, that is, persons who, being nationals of the Republic of Lithuania, declare themselves to be Belarusians by descent or to belong to the Belarusian ethnic group, associate themselves with Belarusian culture, observe Belarusian traditions and consider Belarusian to be their mother tongue, shall have the right, individually or together with other members of their ethnic group, freely to maintain, preserve and develop their ethnic, cultural, linguistic and religious identity without being subjected to any discrimination, in accordance with the principle of equality before the law.

3. The High Contracting Parties declare that affiliation with an ethnic minority is a matter of a person's individual choice and shall not entail any negative consequences for that person.

4. No one shall be forced to prove his or her ethnic affiliation or renounce it.

Article 11

The High Contracting Parties declare that the persons referred to in article 10, paragraph 2, of this Treaty shall have the right to:

— Use their mother tongue freely in their private and public life;

— Have access to information in their mother tongue, disseminate and exchange such information and also have mass media in their mother tongue;

— Receive instruction in their mother tongue and study their mother tongue;

— Preserve their ethnic traditions and foster professional and amateur art;

— Create and support the activities of their own educational, cultural and other institutions, organizations and societies, which may request voluntary financial and other assistance, including State assistance, in accordance with national law, and participate in the activities of international non-governmental organizations;

— Freely profess and disseminate their religion, perform religious ceremonies, own and disseminate religious articles, religious literature and other information materials of a religious nature in their mother tongue;

— Participate in public life directly and through their freely elected State and local representatives;

— Establish and maintain contacts between one another in the territory of their State, and contacts abroad with nationals of other States with whom they are bound by a common ethnic origin.

Article 12

1. The High Contracting Parties shall, each in its own territory, endeavour to create conditions for the preservation of the ethnic, cultural, linguistic and religious identity of the persons referred to in article 10, paragraph 2, of this Treaty and for the exercise of their rights arising from article 11 of this Treaty:

— They shall ensure that persons belonging to ethnic minorities have an opportunity to make use of the State media and broadcast television and radio programmes in their mother tongue on a regular basis;

— They shall endeavour to ensure that the persons referred to in paragraph 2 of article 10 of this Treaty have an opportunity to receive instruction in their mother tongue or study their mother tongue in pre-school institutions and elementary and secondary schools;

— Shall, when necessary, hold consultations with representatives of organizations of the persons referred to in article 10, paragraph 2, of this Treaty;

— Shall refrain from any actions which may result in the assimilation against their will of the persons referred to in article 10, paragraph 2, of this Treaty.

2. The High Contracting Parties shall take all the necessary measures to suppress any discrimination on the basis of ethnic origin and prohibit the activities of organizations or individuals which foment national or religious hatred.

Article 13

The provisions of articles 10, 11 and 12 of this Treaty shall not be interpreted as granting the right to engage in activities which contradict the universally recognized principles and norms of international law, including the principles and norms contained in the Charter of the United Nations, instruments of the Organization for Security and Cooperation in Europe, in particular, the principle of the territorial integrity of States, and the law of each High Contracting Party.

Article 14

1. The High Contracting Parties shall create conditions conducive to mutually advantageous economic cooperation, including trade, cooperation in the promotion and reciprocal protection of investments and the protection of intellectual and industrial property in accordance with their international obligations. Questions of property relations between the High Contracting Parties shall, when necessary, be settled on the basis of separate agreements.

2. The High Contracting Parties shall promote the development of direct ties between their State and private enterprises.

3. The High Contracting Parties shall develop scientific and technical cooperation, with particular emphasis on modern techniques and technologies.

Article 15

The High Contracting Parties shall encourage cooperation in the areas of transport and communications and the development of related infrastructure on the basis of separate agreements.

Article 16

1. The High Contracting Parties shall cooperate in the area of environmental protection and the rational use of natural resources, endeavouring to ensure mutual long-term ecological security with a view to reducing and eliminating pollution, paying particular attention to the Braslav lakes, the Neman (Nemunas) and Viliya (Neris) river basins and border areas.

2. The High Contracting Parties shall cooperate in the creation, exploitation and improvement of environmentally sound products and technologies.

3. Each High Contracting Party shall notify the other High Contracting Party in a timely manner of any transboundary pollution, or threat of transboundary pollution, of the environment.

4. The High Contracting Parties shall conclude special agreements on cooperation in the area of environmental protection and the rational use of natural resources.

Article 17

1. The High Contracting Parties shall encourage all-round cooperation in the fields of health, sanitation and hygiene, particularly in the area of prevention and efforts to combat infectious diseases and diseases connected with modern civilization.

2. The High Contracting Parties shall cooperate in the fields of labour and employment and social protection, and shall conclude appropriate bilateral agreements which specify the areas in which such cooperation is to be carried out.

Article 18

1. On the basis of the cultural heritage of the Lithuanian and Belarusian peoples and their contributions to European civilization, the High Contracting Parties shall encourage the expansion of all-round cooperation in the fields of culture, science and education.

2. The High Contracting Parties shall strengthen and broaden cultural exchanges. Special attention shall be given to cooperation between cultural institutions and the establishment of direct ties between Lithuanian and Belarusian artists and creative groups.

3. In accordance with international norms and standards and also on the basis of bilateral agreements, the High Contracting Parties shall make and support efforts to identify and return cultural and historical property which was lost or unlawfully exported or which in any other unlawful manner came to be situated in the territory of the other High Contracting Party.

Article 19

Each High Contracting Party shall, in accordance with its national law, encourage the dissemination of the printed materials, including periodicals, and audiovisual means of the other Contracting Parties, promote the publication by Belarusian publishing houses of books by Lithuanian authors and the publication by Lithuanian publishing houses of books by Belarusian authors, as well as joint publications, and promote the holding of book exhibits and fairs.

Article 20

1. The High Contracting Parties shall, in accordance with the norms of international law, including the norms of humanitarian law, ensure legal protection of burial sites which are situated in the territory of one High Contracting Party and venerated by the nationals of the other High Contracting Party.

2. Nationals of each High Contracting Party shall be allowed to tend the graves and burial sites of their compatriots which are situated in the territory of the other High Contracting Party.

3. The High Contracting Parties shall cooperate in the identification and registration in the territory of each Party of sites where nationals of the other High Contracting Party are buried.

Article 21

The High Contracting Parties shall cooperate in order to combat organized crime, terrorism, illicit trafficking in narcotic drugs and arms, contraband, illegal migration, the production and use of counterfeit means of exchange and payments, acts directed against the security of travel on all forms of transport, and also other kinds of offences.

Article 22

1. The High Contracting Parties shall, when necessary, hold bilateral consultations with a view to implementing the provisions of this Treaty.

2. Disputes regarding the interpretation or application of this Treaty shall be settled through consultations and negotiations.

Article 23

This Treaty shall not affect the rights and obligations of the High Contracting Parties arising from other international agreements to which they are parties.

Article 24

This Treaty is subject to ratification and shall enter into force on the date of the exchange of the instruments of ratification, which shall take place at Minsk.

Article 25

This Treaty is concluded for a period of 10 years and shall be automatically extended for successive five-year periods unless one of the High Contracting Parties notifies the other High Contracting Party in writing of its intention to terminate it at least one year prior to the expiry of the current period of validity.

Article 26

This Treaty shall be registered in the Secretariat of the United Nations in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations.

DONE at Vilnius on 6 February 1995 in duplicate, each in the Lithuanian and Belarusian languages, both texts being equally authentic.

For the Republic of Lithuania:	For the Republic of Belarus:
A. BRAZAUSKAS	A. LUKASHENJA

[TRADUCTION — TRANSLATION]

TRAITÉ[1] ENTRE LA RÉPUBLIQUE DE LITUANIE ET LA RÉPUBLIQUE DE BÉLARUS DE BON VOISINAGE ET DE COOPÉRATION

La République de Lituanie et la République de Bélarus, ci-après dénommées les « Hautes Parties contractantes »,

Réaffirmant leur engagement à l'égard des principes et des normes universellement reconnues du droit des gens, y compris les principes énoncés à la Charte des Nations Unies, à l'Acte final d'Helsinki[2], à la Charte de Paris pour une nouvelle Europe[3] ainsi qu'aux autres documents de l'Organisation pour la sécurité et la coopération en Europe,

Inspirées par les dispositions de la Déclaration sur les principes régissant les relations de bon voisinage entre la République de Lituanie et la République de Bélarus du 24 octobre 1991,

Considérant les relations d'amitié plus que centenaires entre les peuples lituanien et bélarussien et désireuses de développer tous les aspects de leurs relations mutuelles en se fondant sur le principe du bon voisinage,

Sont convenues de ce qui suit :

Article premier

Les Hautes Parties contractantes renforceront leurs relations de façon cohérente en adhérant aux principes de l'égalité de souveraineté, du non-recours à la force ou d'une menace à un tel recours, de l'inviolabilité des frontières, de l'intégrité territoriale, du règlement pacifique des différends, de la non-ingérence dans les affaires internes de l'autre partie, du respect des droits de l'homme et des libertés fondamentales, d'une coopération assurant des avantages réciproques et d'un respect scrupuleux de leurs obligations en vertu du droit des gens.

Article 2

1. Les Hautes Parties contractantes veillent à assurer le renforcement des mécanismes propres à assurer la sécurité, la stabilité et la coopération en Europe.

2. Les Hautes Parties contractantes veillent à coopérer en ce qui concerne les questions portant sur le maintien de la stabilité et de la sécurité sur le continent européen; elles prendront des mesures propres à renforcer la confiance et la sécurité en se fondant sur les documents pertinents de l'Organisation pour la sécurité et la coopération en Europe.

[1] Entré en vigueur le 26 avril 1996 par l'échange des instruments de ratification à Minsk, conformément à l'article 24.

[2] *Documents d'actualité internationale*, nos 34-35-36 (26 août-2 et 9 septembre 1975), p. 642 (La Documentation française).

[3] Nations Unies, *Documents officiels de l'Assemblée générale, quarante-cinquième session*, document A-45/859.

Article 3

Les Hautes Parties contractantes encouragent le processus de désarmement s'agissant des armements nucléaires et d'autres armes de destruction massive. Elles conviennent que la réduction de leurs armements au minimum nécessaire à leur défense et que l'application du Traité sur les forces armées conventionnelles en Europe contribueront à renforcer la sécurité et la stabilité en Europe.

Article 4

Chaque Haute Partie contractante veille à ce que les activités des forces armées déployées ou stationnées sur son territoire soient conformes aux dispositions de la Charte des Nations Unies, de l'Acte final d'Helsinki, de la Charte de Paris pour une nouvelle Europe, ainsi que d'autres documents de l'Organisation pour la sécurité et la coopération en Europe.

Article 5

1. Chaque Partie contractante s'engage à prendre toutes les mesures propres à supprimer, sur son territoire, les activités de groupes ou d'individus à l'encontre de la souveraineté, de l'intégrité ou de la sécurité et de la capacité de défense de l'autre Haute Partie contractante.

2. Les Hautes Parties contractantes veillent à ce que leurs territoires respectifs ne soient pas utilisés pour entreprendre une agression armée contre l'autre Haute Partie contractante.

3. Si un ou plusieurs Etats tiers devaient procéder à une attaque armée contre l'une des Hautes Parties contractantes, l'autre Haute Partie contractante s'engage à ne prêter aucune assistance militaire ou un quelconque soutien audit Etat ou Etats pendant la durée du conflit conformément aux principes de la Charte des Nations Unies et aux textes de l'Organisation pour la sécurité et la coopération en Europe.

Article 6

1. Les Hautes Parties contractantes s'engagent à créer des conditions favorables à la coopération entre leurs gouvernements et les organes administratifs.

2. Les Hautes Parties contractantes s'engagent à renforcer les rapports entre leurs parlements respectifs.

Article 7

Les Hautes Parties contractantes encouragent la mise en place et le développement de contacts directs et d'une coopération entre leurs organismes administratifs et territoriaux. Une attention particulière sera accordée aux zones frontalières.

Article 8

Les Hautes Parties contractantes encouragent le développement de contacts entre leurs ressortissants, leurs organisations communautaires, leurs journaux et les organismes d'information.

Article 9

Chacune des Hautes Parties contractantes garantit aux ressortissants de l'autre Haute Partie contractante résidant sur son territoire tous les droits de l'homme et les

libertés fondamentales qui sont reconnus à ces personnes conformément aux principes et aux normes du droit des gens universellement reconnus.

Article 10

1. Les Hautes Parties contractantes s'engagent à se conformer aux principes et aux normes universellement reconnues en matière de protection des droits des personnes appartenant aux minorités ethniques, qui figurent notamment aux Pactes internationaux sur les droits de l'homme et aux textes de l'Organisation pour la sécurité et la coopération en Europe.

2. Les personnes qui, en République de Bélarus, appartiennent à la minorité ethnique lituanienne, c'est-à-dire les personnes qui, tout en étant des ressortissants de la République de Bélarus, se déclarent de descendance lituanienne ou comme appartenant au groupe ethnique lituanien, s'associent à la culture lituanienne, observent les traditions lituaniennes et considèrent le lituanien comme étant leur langue maternelle, de même que les personnes qui, en République de Lituanie, appartiennent à la minorité ethnique bélarussienne, c'est-à-dire les personnes qui, tout en étant des ressortissants de la République de Lituanie, se déclarent de descendance bélarussienne ou comme appartenant au groupe ethnique bélarussien, s'associant à la culture bélarussienne, observent les traditions bélarussiennes et considèrent le biélorusse comme étant leur langue maternelle, auront le droit, individuellement ou collectivement avec les autres membres de leur groupe ethnique, de maintenir, de préserver et de développer leur identité ethnique, culturelle, linguistique et religieuse sans avoir à subir la moindre discrimination conformément au principe de l'égalité face à la loi.

3. Les Hautes Parties contractantes déclarent que l'affiliation à une minorité ethnique constitue un choix personnel et individuel qui ne doit entraîner aucune conséquence négative pour l'intéressé.

4. Aucune personne ne sera contrainte de fournir la preuve de son affiliation ethnique ou d'un renoncement à celle-ci.

Article 11

Les Hautes Parties contractantes déclarent que les personnes visées au paragraphe 2 de l'article 10 du présent Traité auront le droit :

— D'utiliser librement leur langue maternelle en privé et en public;

— D'avoir accès à l'information dans leur langue maternelle, de diffuser et d'échanger l'information et de bénéficier des moyens d'information dans leur langue maternelle;

— De recevoir un enseiguement dans leur langue maternelle et de poursuivre leurs études dans cette langue;

— De préserver leurs traditions ethniques et d'encourager les activités tant professionnelles que d'amateurs dans le domaine des arts;

— De contribuer à la création et au soutien des activités de leurs propres institutions, organisations et sociétés culturelles et d'enseignement qui pourraient solliciter une aide financière volontaire ou toute autre assistance, y compris l'aide de l'Etat, conformément à la législation nationale et enfin, de participer aux activités d'organisations internationales non gouvernementales;

— De pratiquer et de propager librement leur religion, de célébrer des cérémonies religieuses, de posséder et de distribuer des articles à caractère religieux ainsi que toute documentation à caractère religieux dans leur langue maternelle;

— De participer à la vie publique soit directement ou par l'intermédiaire de leurs élus aux niveaux local ou de l'Etat;

— D'établir et de maintenir des contacts entre eux sur le territoire de leur Etat ainsi qu'à l'étranger avec des ressortissants d'autres Etats qui leur sont rattachés par des liens ethniques communs.

Article 12

1. Sur leurs territoires respectifs, les Hautes Parties contractantes s'efforcent de créer des conditions favorables à la préservation de l'identité ethnique, culturelle, linguistique et religieuse des personnes visées au paragraphe 2 de l'article 10 du présent Traité ainsi qu'à l'exercice de leurs droits résultant de l'article 11 du présent Traité :

— Elles veillent à ce que les personnes appartenant à des minorités ethniques aient la possibilité d'avoir recours aux médias de l'Etat et d'offrir des programmes radiophoniques ou télévisés dans leur langue maternelle sur une base régulière;

— Elles s'efforcent d'assurer que les personnes visées au paragraphe 2 de l'article 10 du présent Traité aient la possibilité de recevoir un enseignement dans leur langue maternelle ou d'étudier celle-ci dans des établissements préscolaires ainsi que dans les écoles élémentaires et secondaires;

— Lorsque cela s'avère nécessaire, ils procèdent à des consultations avec les représentants des organisations des personnes visées au paragraphe 2 de l'article 10 du présent Traité;

— Elles évitent toute action susceptible d'entraîner une assimilation contre la volonté des personnes visées au paragraphe 2 de l'article 10 du présent Traité.

2. Les Hautes Parties contractantes prennent toutes les mesures nécessaires à la suppression de toute discrimination en raison de l'origine ethnique et à l'interdiction des activités d'organisations ou d'individus qui fomentent la haine nationale ou religieuse.

Article 13

Les dispositions des articles 10, 11 et 12 du présent Traité ne peuvent être interprétées comme concédant un droit à entreprendre des activités contraires aux principes et aux normes universellement reconnus du droit des gens, y compris les principes et les normes contenus à la Charte des Nations Unies, aux textes de l'Organisation pour la sécurité et la coopération en Europe, notamment le principe de l'intégrité territoriale des Etats et les lois de chaque Haute Partie contractante.

Article 14

1. Les Hautes Parties contractantes veillent à créer des conditions propres à favoriser une coopération économique mutuellement avantageuse, y compris en matière d'échanges commerciaux, de coopération s'agissant de la promotion et de la protection mutuelles des investissements, ainsi que la protection de la propriété intellectuelle et industrielle conformément à leurs obligations internationales. Le cas

échéant, les questions relatives à la propriété entre les Hautes Parties contractantes seront réglées au moyen d'accords distincts.

2. Les Hautes Parties contractantes encouragent le développement de rapports directs entre leurs entreprises d'Etat et privées.

3. Les Hautes Parties contractantes veillent à développer une coopération scientifique et technique, l'accent étant mis sur les techniques et technologies modernes.

Article 15

Les Hautes Parties contractantes favorisent la coopération en matière de transport et des communications, ainsi que le développement des infrastructures connexes sur la base d'accords distincts.

Article 16

1. Les Hautes Parties contractantes coopèrent en matière de protection environnementale et d'une exploitation rationnelle des ressources naturelles, en veillant à assurer une sécurité écologique mutuelle à long terme, l'objectif étant de réduire et d'éliminer la pollution en accordant une attention particulière aux lacs de Braslav, aux bassins fluviaux de la Neman (Nemunas) et de la Viliya (Neris), ainsi qu'aux régions frontalières.

2. Les Hautes Parties contractantes coopèrent à la création, à l'exploitation et à l'amélioration de produits et de technologies écologiquement sains.

3. En temps opportun, chaque Haute Partie contractante notifie l'autre Haute Partie contractante de toute pollution environnementale transfrontalière ou de toute menace à cet égard.

4. Les Hautes Parties contractantes concluent des accords particuliers s'agissant de la coopération dans les domaines de la protection de l'environnement et de l'exploitation rationnelle des ressources naturelles.

Article 17

1. Les Hautes Parties contractantes favorisent une coopération générale dans les domaines de la santé, de l'assainissement et de l'hygiène, notamment en ce qui concerne la prévention et les efforts pour combattre les maladies infectieuses et les maladies résultant des nouveaux modes de vie.

2. Les Hautes Parties contractantes coopèrent dans les domaines du travail, de l'emploi et de la protection sociale; elles concluent des accords bilatéraux appropriés qui précisent les domaines dans lesquels une telle coopération sera entreprise.

Article 18

1. Se fondant sur l'héritage culturel des peuples lituanien et bélarussien et sur leur contribution à la civilisation européenne, les Hautes Parties contractantes encouragent le développement d'une large coopération dans les domaines de la culture, de la science et de l'éducation.

2. Les Hautes Parties contractantes veillent à renforcer et à étendre leurs échanges culturels. Une attention particulière sera accordée à la coopération entre les établissements culturels et à la mise en place de rapports directs entre les artistes et les groupes de créateurs lituaniens et bélarussiens.

3. Conformément aux normes et aux règles internationales et sur la base d'accords bilatéraux, les Hautes Parties contractantes, tout en appuyant les autres efforts entrepris, s'appliquent à identifier et à rendre les biens culturels et historiques qui ont été perdus ou illégalement exportés ou qui, de toute autre manière illégale, se sont retrouvés sur le territoire de l'autre Haute Partie contractante.

Article 19

Conformément à leur législation, les Hautes Parties contractantes favorisent la diffusion des imprimés, y compris les périodiques, et de la documentation audiovisuelle de l'autre Haute Partie contractante; elles encouragent la publication par des maisons d'édition du Bélarus de livres d'auteurs lituaniens et la publication par des maisons d'édition de Lituanie de livres d'auteurs bélarussiens, de même que des publications conjointes; elles favorisent également l'organisation de foires et d'expositions de livres.

Article 20

1. Conformément aux normes du droit des gens, y compris les normes du droit humanitaire, les Hautes Parties contractantes veillent à assurer la protection juridique des lieux de sépulture situés sur le territoire de l'une des Hautes Parties contractantes et qui sont vénérés par les ressortissants de l'autre Haute Partie contractante.

2. Les ressortissants de chaque Haute Partie contractante seront autorisés à assurer l'entretien des tombes et des sépultures de leurs compatriotes qui sont situées sur le territoire de l'autre Haute Partie contractante.

3. Les Hautes Parties contractantes coopèrent à l'identification et à l'enregistrement, sur le territoire de chaque Partie, des sites où les ressortissants de l'autre Haute Partie contractante sont enterrés.

Article 21

Les Hautes Parties contractantes coopèrent dans le but de lutter contre le crime organisé, le terrorisme, le trafic illicite des stupéfiants et des armes, la contrebande, les migrations illégales, la production et l'utilisation de faux moyens d'échange et de paiements, les actes à l'encontre de la sécurité des déplacements par les différents moyens de transport de même que contre des infractions d'autre nature.

Article 22

1. Si cela s'avère nécessaire, les Hautes Parties contractantes procèdent à des consultations bilatérales aux fins de l'application des dispositions du présent Traité.

2. Les différends portant sur l'interprétation ou l'application du présent Traité seront réglés par voie de consultations et de négociations.

Article 23

Le présent Traité ne porte aucunement atteinte aux droits et obligations des Hautes Parties contractantes résultant d'autres accords internationaux auxquels elles sont parties.

Article 24

Le présent Traité est soumis à ratification et il entrera en vigueur à la date de l'échange des instruments de ratification qui aura lieu à Minsk.

Article 25

Le présent Traité est conclu pour une période de dix ans et il sera automatiquement reconduit pour des périodes quinquennales successives à moins que l'une des Parties contractantes n'ait notifié l'autre Partie contractante par écrit de son intention de dénoncer l'Accord au moins une année avant l'expiration de la période de validité en cours.

Article 26

Ce Traité sera enregistré par le Secrétariat des Nations Unies conformément à l'Article 102 de la Charte des Nations Unies.

FAIT à Vilnius le 6 février 1995 en double exemplaire, en langues lituanienne et biélorusse, les deux textes étant également authentiques.

Pour la République de Lituanie :	Pour la République de Bélarus :
A. BRAZAUSKAS	A. LUKASHENKA

No. 33419

LITHUANIA
and
BELARUS

Treaty concerning the lithuanian-belarusian state frontier. Signed at Vilnius on 6 February 1995

Authentic texts: Lithuanian and Byelorussian.

Registered by Lithuania on 11 December 1996.

LITUANIE
et
BÉLARUS

Traité relatif à la frontière d'État entre la Lituanie et le Bélarus. Signé à Vilnius le 6 février 1995

Textes authentiques : lituanien et biélorusse.

Enregistré par la Lituanie le 11 décembre 1996.

[LITHUANIAN TEXT — TEXTE LITUANIEN]

LIETUVOS RESPUBLIKOS IR BALTARUSIJOS RESPUBLIKOS SUTARTIS DĖL LIETUVOS IR BALTARUSIJOS VALSTYBĖS SIENOS

Lietuvos Respublika ir Baltarusijos Respublika, toliau vadinamos "Susitariančiosiomis Šalimis",

vadovaudamosi Jungtinių Tautų Organizacijos Įstatų tikslais ir principais, Helsinkio Baigiamojo Akto nuostatomis ir kitais Europos Saugumo ir Bendradarbiavimo Organizacijos dokumentais,

remdamosi 1991 m. spalio 24 dienos Deklaracijos dėl Lietuvos Respublikos ir Baltarusijos Respublikos geros kaimynystės santykių principų nuostatomis,

atsižvelgdamos į Lietuvos ir Baltarusijos tautų valią tolimesniam geros kaimynystės santykių vystymui,

norėdamos nustatyti valstybės sieną tarp Lietuvos Respublikos ir Baltarusijos Respublikos,

susitarė:

1 straipsnis

Valstybės sienos linija tarp Lietuvos Respublikos ir Baltarusijos Respublikos eina nuo Lietuvos Respublikos, Baltarusijos Respublikos ir Latvijos Respublikos sienų sankirtos bendra kryptimi į pietvakarius per Drūkšių ežerą, Apyvardės upe, per Apvardų ir Prūto ežerus, toliau Dysnos upe rytų kryptimi ir toliau iki Adutiškio geležinkelio stoties. Toliau eina šiauriau Baltarusijos gyvenvietės Lentupis, į rytus nuo Lietuvos Šumsko gyvenvietės kerta magistralę Vilnius - Maladzečnas, iš rytų, pietų ir vakarų aplenkia Lietuvos Dieveniškių gyvenvietės rajoną, po to į šiaurę nuo Baltarusijos gyvenvietės Benekainys kerta magistralę Vilnius-Lyda ir toliau eina Šalčios upe. Toliau tęsiasi į pietus nuo Lietuvos Eišiškių miesto, toliau Načios upe, iš pietų pusės aplenkia Lietuvos Dubičių gyvenvietę, išeina prie Katros upės ištakų ir toliau šia upe, o po to per Grūdos ir Dubo ežerus. Toliau kerta geležinkelį Vilnius-Gardinas prie sustojimo Senovė, o geležinkelį į Druskininkus šiauriau sustojimo Pariečė, iš kur eina į vakarus link Nemuno upės ir ja aukštyn prieš srovę, o toliau Maros upe iki Lietuvos, Baltarusijos ir Lenkijos sienų sankirtos.

Šioje Sutartyje ši linija yra vadinama žodžiais "valstybės siena" arba "valstybės sienos linija".

2 straipsnis

Valstybės sienos linijos, nurodytos šios sutarties 1 straipsnyje, paženklinimui vietovėje (valstybės sienos demarkavimui) Susitariančiosios Šalys sudaro Mišrią demarkavimo komisiją, kurią sudaro po tris kiekvienos Susitariančiosios Šalies atstovus. Komisija veikia pagal Lietuvos Respublikos ir Baltarusijos Respublikos valstybės sienos demarkavimo nuostatus, tvirtinamus Susitariančiųjų Šalių vyriausybių.

3 straipsnis

Demarkuota valstybės sienos linija žymima 1:10000 mastelio žemėlapiuose, atspausdintuose keturiais egzemplioriais. Užrašai žemėlapiuose Lietuvos Respublikos teritorijoje užrašomi lietuvių kalba, Baltarusijos Respublikos teritorijoje - baltarusių kalba. Kartu dviem egzemplioriais sudaromas valstybės sienos aprašymas, kiekvienas lietuvių ir baltarusių kalbomis.

4 straipsnis

Išilgai valstybės sienos nustatoma dešimties metrų pločio juosta (po penkis metrus į abi puses nuo valstybės sienos linijos arba nuo pasienio upių ir vandens telkinių vandens ribų).

5 straipsnis

Valstybės siena dalinama į lygias pagal darbo imlumą atkarpas, kurios Mišrios demarkavimo komisijos sprendimu paskirstomos tarp Susitariančiųjų Šalių, siekiant jas įrengti.

Valstybės sienos demarkavimo ir įforminimo darbai savo atkarpose apmokami atskirai kiekvienos iš Susitariančiųjų Šalių. Darbų vykdymo išlaidų sumų sulyginimo klausimas nekeliamas.

6 straipsnis

Valstybės sienos tarp Lietuvos Respublikos ir Baltarusijos Respublikos režimas nustatomas atskiru susitarimu.

7 straipsnis

Ši Sutartis turi būti ratifikuota ir įsigalios apsikeitimo ratifikaciniais raštais, kuris įvyks ....., dieną.

Sudaryta Vilniuje 1995 m. vasario 6 d. dviem egzemplioriais, kiekvienas lietuvių ir baltarusių kalbomis. Abu tekstai turi vienodą galią.

Lietuvos Respublikos vardu:	Baltarusijos Respublikos vardu:

[BYELORUSSIAN TEXT — TEXTE BIÉLORUSSE]

ДАГАВОР ПАМІЖ ЛІТОЎСКАЙ РЭСПУБЛІКАЙ І РЭСПУБЛІКАЙ БЕЛАРУСЬ АБ ЛІТОЎСКА-БЕЛАРУСКАЙ ДЗЯРЖАЎНАЙ ГРАНІЦЫ

Літоўская Рэспубліка і Рэспубліка Беларусь, якія далей называюцца "Дагаворнымі Бакамі",

кіруючыся мэтамі і прынцыпамі Статута Арганізацыі Аб`яднаных Нацый, палажэннямі Хельсінкскага Заключнага акта і іншых дакументаў Арганізацыі па бяспецы і супрацоўніцтву ў Еўропе,

грунтуючыся на палажэннях Дэкларацыі аб прынцыпах добрасуседскіх адносін паміж Літоўскай Рэспублікай і Рэспублікай Беларусь ад 24 кастрычніка 1991 года,

улічваючы волю народаў Літвы і Беларусі да далейшага развіцця добрасуседскіх адносін,

жадаючы ўстанавіць дзяржаўную граніцу паміж Літоўскай Рэспублікай і Рэспублікай Беларусь,

дамовіліся аб ніжэйпададзеным:

Артыкул 1

Лінія дзяржаўнай граніцы паміж Літоўскай Рэспублікай і Рэспублікай Беларусь праходзіць ад стыку граніц Літоўскай Рэспублікі, Рэспублікі Беларусь і Латвійскай Рэспублікі агульным кірункам на паўднёвы захад праз возера Дрысвяты, па рацэ Апівардка, праз азёры Апіварда і Прутас, затым па рацэ Дзісна ва ўсходнім напрамку і далей да чыгуначнай станцыі Гадуцішкі. Далей праходзіць на поўнач ад беларускага населенага пункта Лынтупы, перасякае шашу Вільнюс - Маладзечна на ўсход ад літоўскага населенага пункта Шумшкас, абгінае з ўсходу, поўдня і захаду раён літоўскага населенага пункта Дзевянішкес, затым перасякае шашу Вільнюс - Ліда на поўнач ад беларускага населенага пункта Беняконі і далей праходзіць па рацэ Шальча. Затым ідзе на поўдзень ад літоўскага горада Эйшышкес, далей па рацэ Начка, абгінае з поўдня літоўскі населены пункт Дубічай, выходзіць да вытоку ракі Катра і далей па ёй, а затым праз азёры Груда і Дуб. Далей перасякае чыгуначную дарогу Вільнюс - Гродна у

прыпыначнага пункта Сянава, а чыгуначную дарогу на Друскінінкай перасякае на поўнач ад станцыі Парэчча, адкуль ідзе на захад да ракі Нёман і ўверх па ёй супраць цячэння, а затым па рацы Марыха да стыку літоўска-беларуска-польскай граніцы.

Гэта лінія абазначаецца ў гэтым Дагаворы словамі "дзяржаўная граніца" або "лінія дзяржаўнай граніцы".

Артыкул 2

Для правядзення на мясцовасці лініі дзяржаўнай граніцы, якая азначана ў артыкуле 1 гэтага Дагавора (дэмаркацыі дзяржаўнай граніцы), Дагаворныя Бакі ствараюць Змешаную дэмаркацыйную камісію, у якую ўваходзяць па тры прадстаўнікі ад кожнага з Дагаворных Бакоў. Камісія ажыццяўляе сваю дзейнасць на падставе Палажэння аб дэмаркацыі дзяржаўнай граніцы паміж Літоўскай Рэспублікай і Рэспублікай Беларусь, якое зацвярджаецца ўрадамі Дагаворных Бакоў.

Артыкул 3

Лінія дзяржаўнай граніцы, якая абазначана ў выніку дэмаркацыі, наносіцца на карты маштаба 1:10000, якія вырабляюцца ў чатырох экземплярах. Надпісы на картах на тэрыторыі Літоўскай Рэспублікі наносяцца на літоўскай мове, на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь - на беларускай мове. Адначасова складаецца апісанне дзяржаўнай граніцы ў двух экземплярах, кожны на літоўскай і беларускай мовах.

Артыкул 4

Уздоўж дзяржаўнай граніцы ўстанаўліваецца паласа шырынёй у дзесяць метраў (па пяць метраў у абодва бакі ад лініі дзяржаўнай граніцы або ад урэзу вады пагранічных рэк і вадаёмаў).

Артыкул 5

Дзяржаўная граніца дзеліцца на ўчасткі роўнай працаёністасці, якія размяркоўваюцца для ўладкавання паміж Дагаворнымі Бакамі па вырашэнню Змешанай дэмаркацыйнай камісіі.

Работы па дэмаркацыі і афармленню дзяржаўнай граніцы на сваіх участках аплачваюцца кожным з Дагаворных Бакоў паасобку. Пытанне аб ураўнованні сум выдаткаў па выкананню работ не ставіцца.

Артыкул 6

Рэжым дзяржаўнай граніцы паміж Літоўскай Рэспублікай і Рэспублікай Беларусь устанаўліваецца асобным пагадненнем.

Артыкул 7

Гэты Дагавор падлягае ратыфікацыі і ўступае ў сілу ў дзень абмену ратыфікацыйнымі граматамі, які адбудзецца ў г.Мінску.

Афармлена ў г.Вільнюсе "__"лютага 1995 года ў двух экземплярах, кожны на літоўскай і беларускай мовах, прычым абодва тэксты маюць аднолькавую сілу.

За Літоўскую Рэспубліку:

За Рэспубліку Бекарусь:

[TRANSLATION — TRADUCTION]

TREATY[1] BETWEEN THE REPUBLIC OF LITHUANIA AND THE REPUBLIC OF BELARUS CONCERNING THE LITHUANIAN-BELARUSIAN STATE FRONTIER

The Republic of Lithuania and the Republic of Belarus, hereinafter referred to as the "Contracting Parties",

Guided by the purposes and principles of the Charter of the United Nations, the provisions of the Helsinki Final Act and other documents of the Organization for Security and Cooperation in Europe,

On the basis of the provisions of the Declaration on Principles of Good-Neighbourly Relations between the Republic of Lithuania and the Republic of Belarus of 24 October 1991,

Considering the wish of the peoples of Lithuania and Belarus to continue to develop good-neighbourly relations,

Desiring to establish the State frontier between the Republic of Lithuania and the Republic of Belarus,

Have agreed as follows:

Article 1

The line of the State frontier between the Republic of Lithuania and the Republic of Belarus shall run from the intersection of the frontiers of the Republic of Lithuania, the Republic of Belarus and the Republic of Latvia in a general south-westerly direction through lake Drysvyaty (Drūkšiai) along the Apivardka (Apyvardė) river, through lakes Apivarda (Apvardai) and Prutas, and then proceed in an easterly direction along the Dzisna (Dysna) river and further to the Hadutsishki railway station. It shall then turn north from the Belarusian settlement of Lyntupy, cross the Vilnius-Maladzechna highway to the east of the Lithuanian settlement of Šumskas, skirt the area of the Lithuanian settlement of Dieveniškės to the east, south and west, then cross the Vilnius-Lida highway to the north of the Belarusian settlement of Benyakoni and continue along the Shalcha (Šalčia) river. It shall then turn south from the Lithuanian town of Eišiškės and rnn along the Nachka (Načia) river, skirt the Lithuanian settlement of Dubičiai to the south, proceed to the source of the Katra river and continue along it, and then through Grūda and Dubas lakes. Further, it shall cross the Vilnius-Hrodna railway at the Syanava station, and the railway to Druskininkai to the north of Parechcha station, whence it shall proceed west to the Neman river and follow it upstream, and then along the Marykha (Mara) river to the intersection of the frontier between Lithuania, Belarus and Poland.

For the purposes of this Treaty, this line shall be referred to as "the State frontier" or "the line of the State frontier".

[1] Came into force on 26 April 1996 by the exchange of the instruments of ratification at Minsk, in accordance with article 7.

Article 2

With a view to the on-site marking of the line of the State frontier referred to in article 1 of this Treaty (demarcation of the State frontier), the Contracting Parties shall establish a Joint Demarcation Commission composed of three representatives from each Contracting Party. The Commission shall carry out its activities on the basis of the Statute on the Demarcation of the State Frontier between the Republic of Lithuania and the Republic of Belarus, which shall be approved by the Governments of the Contracting Parties.

Article 3

The line of the State frontier determined as a result of demarcation shall be entered on maps to the scale of 1:10,000, which shall be drawn up in four copies. On the maps, names referring to Lithuanian territory shall be in the Lithuanian language and those referring to Belarusian territory in the Belarusian language. At the same time, a description of the State frontier shall be prepared in duplicate, each in the Lithuanian and Belarusian languages.

Article 4

A zone 10 metres wide (five metres on either side of the line of the State frontier or from the water boundary of frontier rivers and reservoirs) shall be established along the State frontier.

Article 5

The State frontier shall be divided into sectors of equal complexity, which shall be assigned to one or the other Contracting Party for demarcation pursuant to a decision of the Joint Demarcation Commission.

Demarcation work and the division of the State frontier into sectors shall be financed by each Contracting Party on an individual basis. There shall be no question of equalizing the costs incurred for carrying out such work.

Article 6

The regime governing the State frontier between the Republic of Lithuania and the Republic of Belarus shall be established in a separate agreement.

Article 7

This Treaty is subject to ratification and shall enter into force on the date of the exchange of the instruments of ratification, which shall take place at Minsk.

DONE at Vilnius on 6 February 1995 in duplicate, each in the Lithuanian and Belarusian languages, both texts being equally authentic.

For the Republic of Lithuania:	For the Republic of Belarus:
A. BRAZAUSKAS	A. LUKASHENKA

[TRADUCTION — TRANSLATION]

TRAITÉ[1] ENTRE LA RÉPUBLIQUE DE LITUANIE ET LA RÉPUBLIQUE DU BÉLARUS RELATIF À LA FRONTIÈRE D'ÉTAT ENTRE LA LITUANIE ET LE BÉLARUS

La République de Lituanie et la République du Bélarus, ci-après dénommées les « Parties contractantes »,

Guidées par les objectifs et les principes de la Charte des Nations Unies, les dispositions de l'Acte final d'Helsinki et d'autres documents de l'Organisation pour la sécurité et la coopération en Europe,

Inspirées par les dispositions de la Déclaration sur les principes des relations de bon voisinage entre la République de Lituanie et la République du Bélarus, signée le 24 octobre 1991,

Considérant le désir des peuples de Lituanie et du Bélarus de poursuivre le développement de leurs relations de bon voisinage,

Désireuses de déterminer la frontière d'Etat entre la République de Lituanie et la République du Bélarus,

Sont convenues de ce qui suit :

Article premier

La ligne de frontière d'Etat entre la République de Lituanie et la République du Bélarus part de l'intersection des frontières de la République de Lituanie, de la République du Bélarus et de la République de Lettonie, dans une direction générale sud-ouest, traverse le lac Drysvyaty (Drūkšiai), suit la rivière Apivardka (Apyvardė), traverse les lacs Apivarda (Apvardai) et Prutas, puis continue vers l'est le long de la rivière Dzisna (Dysna) jusqu'à la station de chemin de fer de Hadutsishki. Elle se dirige alors vers le nord à partir de l'agglomération bélarussienne de Lyntupy, traverse la route nationale Vilnius-Maladzechna à l'est de l'agglomération lituanienne de Šumskas, contourne la zone de l'agglomération lituanienne de Dieveniskės à l'est, au sud et à l'ouest, puis traverse la route nationale Vilnius-Lida au nord de l'agglomération bélarussienne de Benyakoni et continue le long de la rivière Shalcha (Šalčia). La ligne de démarcation se dirige alors vers le sud à partir de la ville lituanienne de Eišiškės et suit la rivière Nachka (Načia), longe l'agglomération lituanienne de Dubičiai au sud, continue vers la source de la rivière Katra, qu'elle suit, puis traverse les lacs Grūda et Dubas. Ensuite, elle traverse la voie de chemin de fer Vilnius-Hrodna à la gare de Syanava, et la voie de chemin de fer à Druskininkai au nord de la gare de Parechcha; de là, elle continue vers l'ouest jusqu'à la rivière Neman qu'elle remonte, puis suit la rivière Marykha (Mara) jusqu'à l'intersection de la frontière entre la Lituanie, le Bélarus et la Pologne.

Aux fins du présent traité, la présente ligne de démarcation sera dénommée « la frontière d'Etat » ou « la ligne de la frontière d'Etat ».

[1] Entré en vigueur le 26 avril 1996 par l'échange des instruments de ratification à Minsk, conformément à l'article 7.

Article 2

En vue de délimiter sur le terrain la ligne de la frontière d'Etat mentionnée à l'article premier du présent Traité (démarcation de la frontière d'Etat), les Parties contractantes créent une Commission mixte de démarcation composée de trois représentants de chaque Partie contractante. La Commission entreprend ses activités sur la base du Statut de la démarcation de la frontière d'Etat entre la République de Lituanie et la République du Bélarus, qui est approuvé par les Gouvernements des Parties contractantes.

Article 3

La ligne de la frontière d'Etat déterminée à la suite de la démarcation est tracée sur les cartes à l'échelle de 1:10.000, qui seront établies en quatre exemplaires. Sur les cartes, les noms se référant au territoire lituanien seront en langue lituanienne et ceux intéressant le territoire bélarussien en langue bélarussienne. Simultanément, une description de la frontière d'Etat sera établie en double exemplaire, chacun en langues lituanienne et bélarussienne.

Article 4

Une zone de 10 mètres de largeur (cinq mètres de chaque côté de la ligne de la frontière d'Etat ou des rives des cours d'eau et réservoirs marquant la frontière) est créée le long de la frontière d'Etat.

Article 5

La frontière d'Etat est divisée en secteurs de complexité égale, qui sont assignés à l'une ou l'autre des Parties contractantes pour démarcation, conformément à une décision de la Commission mixte de démarcation.

Les activités relatives à la démarcation et à la division de la frontière d'Etat en secteurs sont financées par chaque Partie contractante à titre individuel. Il n'est pas question d'égaliser les coûts engagés à l'occasion de cette tâche.

Article 6

Le régime régissant le statut de la frontière d'Etat entre la République de Lituanie et la République du Bélarus est défini dans un accord séparé.

Article 7

Le présent Traité est soumis à ratification et entre en vigueur à la date de l'échange des instruments de ratification, qui aura lieu à Minsk.

FAIT à Vilnius le 6 février 1995 en double exemplaire, chacun dans les langues lituanienne et bélarussienne, les deux textes faisant également foi.

Pour la République de Lituanie :	Pour la République du Bélarus :
A. BRAZAUSKAS	A. LUKASHENKA

No. 33420

LITHUANIA
and
BELARUS

Agreement on the Sanatorium "Belarus" in Druskininkai. Signed at Vilnius on 6 February 1995

Authentic texts: Lithuanian and Byelorussian.

Registered by Lithuania on 11 December 1996.

LITUANIE
et
BÉLARUS

Accord relatif au Sanatorium « Bélarus » à Druskininkai. Sigué à Viluius le 6 février 1995

Textes authentiques : lituanien et biélorusse.

Enregistré par la Lituanie le 11 décembre 1996.

[TRANSLATION]

AGREEMENT[1] BETWEEN LITHUANIA AND BELARUS ON THE SANATORIUM "BELARUS" IN DRUSKININKAI

Not published herein in accordance with article 12 (2) of the General Assembly regulations to give effect to Article 102 of the Charter of the United Nations, as amended.

[1] Came into force on 26 April 1996 by notification, in accordance with article 5.

[TRADUCTION]

ACCORD[1] ENTRE LA LITUANIE ET LE BÉLARUS RELATIF AU SANATORIUM « BÉLARUS » À DRUSKININKAI

Non publié ici conformément au paragraphe 2 de l'article 12 du règlement de l'Assemblée générale destiné à mettre en application l'Article 102 de la Charte des Nations Unies, tel qu'amendé.

[1] Entré en vigueur le 26 avril 1996 par notification, conformément à l'article 5.

No. 33421

LITHUANIA
and
BÉLARUS

Agreement on the "Object 500" and the Hydro-electric Power Station "Nations' Friendship". Signed at Vilnins on 6 February 1995

Authentic texts: Lithuanian and Byelorussian.

Registered by Lithuania on 11 December 1996.

LITUANIE
et
BÉLARUS

Accord relatif à l'« Objet 500 » et à la Centrale d'énergie hydro-électrique « Amitié des Nations ». Signé à Vilnius le 6 février 1995

Textes authentiques : lituanien et biélorusse.

Enregistré par la Lituanie le 11 décembre 1996.

[TRANSLATION]

AGREEMENT[1] BETWEEN LITHUANIA AND BELARUS ON THE "OBJECT 500" AND THE HYDRO-ELECTRIC POWER STATION "NATIONS' FRIENDSHIP"

Not published herein in accordance with article 12 (2) of the General Assembly regulations to give effect to Article 102 of the Charter of the United Nations, as amended.

[1] Came into force on 26 April 1996 by notification, in accordance with article 6.

[TRADUCTION]

ACCORD[1] ENTRE LA LITUANIE ET LE BÉLARUS RELATIF À L'« OBJET 500 » ET À LA CENTRALE D'ÉNERGIE HYDRO-ÉLECTRIQUE « AMITIÉ DES NATIONS »

Non publié ici conformément au paragraphe 2 de l'article 12 du règlement de l'Assemblée générale destiné à mettre en application l'Article 102 de la Charte des Nations Unies, tel qu'amendé.

[1] Entré en vigueur le 26 avril 1996 par notification, conformément à l'article 6.

No. 33422

LITHUANIA
and
BELARUS

Convention for the avoidance of double taxation and the preveution of fiscal evasiou with respect to taxes on income. Signed at Minsk on 18 July 1995

Authentic texts: Lithuanian, Byelorussian and English.

Registered by Lithuania on 11 December 1996.

LITUANIE
et
BÉLARUS

Conveution teudaut à éviter la double imposition et à prévenir l'évasiou fiscale en matière d'impôts sur le reveuu. Signée à Miusk le 18 juillet 1995

Textes authentiques: lituanien, biélorusse et anglais.

Enregistrée par la Lituanie le 11 décembre 1996.

[LITHUANIAN TEXT — TEXTE LITUANIEN]

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS IR BALTARUSIJOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS SUTARTIS DĖL PAJAMŲ DVIGUBO APMOKESTINIMO IR FISKALINIŲ PAŽEIDIMŲ IŠVENGIMO

Lietuvos Respublikos Vyriausybė ir Baltarusijos Respublikos Vyriausybė,

siekdamos sudaryti Sutartį dėl pajamų dvigubo apmokestinimo ir fiskalinių pažeidimų išvengimo,

susitarė:

1 straipsnis

ASMENYS, KURIEMS TAIKOMA SUTARTIS

Ši Sutartis taikoma asmenims, kurie yra vienos arba abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentai.

2 straipsnis

MOKESČIAI, KURIEMS TAIKOMA SUTARTIS

1. Ši Sutartis taikoma pajamų mokesčiams, kuriuos ima Susitariančioji Valstybė arba jos vietos valdžia, nepriklausomai nuo to, kokiu būdu jie imami.

2. Pajamų mokesčiais laikomi visi mokesčiai, kurie imami nuo visų pajamų arba nuo pajamų dalies, įskaitant mokesčius nuo prieaugio pajamų, gaunamų iš turto perleidimo.

3. Dabar esantys mokesčiai, kuriems taikoma Sutartis, būtent:

a) Lietuvoje:

(i) juridinių asmenų pelno mokestis,
(ii) fizinių asmenų pajamų mokestis

(toliau vadinami "Lietuvos mokesčiu");

b) Baltarusijoje:

(i) juridinių asmenų pajamų ir pelno mokestis (падатак на даходы н прыбытак юрыдычных асоб),
(ii) fizinių asmenų pajamų mokestis (падаходны падатак з грамадзян)

(toliau vadinami "Baltarusijos mokesčiu").

4. Sutartis taip pat taikoma bet kokiems identiškiems arba iš esmės panašiems mokesčiams, pradėtiems imti po Sutarties pasirašymo dienos ir imamiems kartu su esančiais mokesčiais arba vietoje jų. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys pranešа vieni kitiems apie bet kokius žymius pakeitimus, padarytus atitinkamuose jų mokesčių įstatymuose.

3 straipsnis

BENDROSIOS DEFINICIJOS

1. Šios Sutarties tikslais, jeigu iš konteksto negalima suprasti kitaip:

a) sąvoka "Lietuva" reiškia Lietuvos Respublika, o ją vartojant geografine prasme - Lietuvos Respublikos teritoriją ir bet kokį kitą su Lietuvos Respublikos teritoriniais vandenimis besiribojantį plotą, kuriame Lietuva pagal Lietuvos Respublikos įstatymus ir tarptautinę teisę gali naudotis teisėmis į jūros dugną, jos nuogulas ir jų gamtinius išteklius;

b) sąvoka "Baltarusija" reiškia Baltarusijos Respublika, o ją vartojant geografine prasme - teritoriją, kurioje Baltarusijos Respublika pagal Baltarusijos įstatymus ir tarptautinę teisę naudojasi suvereniomis teisėmis ir jurisdikcija;

c) sąvokos "Susitariančioji Valstybė ir "kita Susitariančioji Valstybė" reiškia Lietuvą arba Baltarusiją, kaip to reikalauja kontekstas;

d) sąvoka "asmuo" apima fizinį asmenį, kompaniją ir bet kokią kitą asmenų organizaciją;

e) sąvoka "kompanija" reiškia bet kokį juridinį asmenį arba bet kokį kitą vienetą, kuris mokesčių tikslais laikomas atskiru vienetu;

f) sąvokos "Susitariančiosios Valstybės įmonė" ir "kitos Susitariančiosios Valstybės įmonė" atitinkamai reiškia įmonę, priklausančią Susitariančiosios Valstybės rezidentui, ir įmonę, priklausančią kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui;

g) sąvoka "nacionalas" reiškia:

(i) bet kokį fizinį asmenį, turintį Susitariančiosios Valstybės pilietybę,
(ii) bet kokį juridinį asmenį, bendriją, asociaciją ir kitą vienetą, tokį savo statusą įgijusius pagal Susitariančiojoje Valstybėje galiojančius įstatymus;

h) sąvoka "tarptautiniai pervežimai" reiškia bet kokius pervežimus jūrų laivu ar orlaiviu, kuriuos vykdo Susitariančiosios Valstybės įmonė, išskyrus atvejus, kai jūrų laivas ar orlaivis kursuoja tiktai tarp vietovių, esančių kitoje Susitariančiojoje Valstybėje;

i) sąvoka "kompetentingas asmuo" reiškia:

(i) Lietuvoje - finansų ministrą arba jo įgaliotą atstovą,

(ii) Baltarusijoje - Vyriausiąją valstybinę mokesčių inspekciją prie Ministrų kabineto arba jos įgaliotą atstovą.

2. Susitariančiajai Valstybei taikant Sutartį, bet kokia joje neapibrėžta sąvoka, jeigu iš konteksto negalima suprasti kitaip, turi tokią reikšmę, kokią ji turi pagal tos Valstybės mokesčių, kuriems taikoma Sutartis, įstatymą.

4 straipsnis

REZIDENTAS

1. Šios Sutarties tikslais sąvoka "Susitariančiosios Valstybės rezidentas" reiškia bet kokį asmenį, kuris pagal tos Valstybės įstatymus apmokestinamas joje jo nuolatinės gyvenamosios vietos, buvimo vietos, vadovybės buvimo vietos, inkorporacijos (registracijos) vietos arba bet kokio kito panašaus požymio pagrindu. Sąvoka taip pat apima tos Valstybės vyriausybę ir jos vietos valdžią. Tačiau ši sąvoka neapima jokio asmens, kuris toje Valstybėje apmokestinamas tik todėl, kad toje Valstybėje turi pajamų šaltinį.

2. Jeigu pagal 1 paragrafo nuostatas fizinis asmuo yra abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentas, tada jo statusas apibrėžiamas taip:

a) jis laikomas rezidentu tos Valstybės, kurioje jis savo dispozicijoje turi pastovią gyvenamąją vietą; jeigu jis savo dispozicijoje turi pastovią gyvenamąją vietą abiejose Valstybėse, tai laikomas rezidentu tos Valstybės, su kuria turi glaudesnius asmeninius ir ekonominius ryšius (gyvybinių interesų centras);

b) jeigu negalima nustatyti Valstybės, kurioje yra jo gyvybinių interesų centras, arba jeigu jis nei vienoje Valstybėje neturi pastovios gyvenamosios vietos, tai laikomas rezidentu tos Valstybės, kurioje jis paprastai gyvena;

c) jeigu jis paprastai gyvena abiejose Valstybėse arba negyvena nei vienoje jų, tai laikomas rezidentu tos Valstybės, kurios nacionalas jis yra;

d) jeigu rezidento statuso negalima apibrėžti remiantis a) - c) punktais, tai Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys sprendžia šį klausimą abipusiu susitarimu.

3. Jeigu pagal 1 paragrafo nuostatas asmuo, bet ne fizinis asmuo, yra abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentas, tai Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys stengiasi išspręsti šį klausimą abipusiu susitarimu ir nustatyti Sutarties taikymo būdą tokiam asmeniui.

5 straipsnis

NUOLATINĖ BUVEINĖ

1. Šios Sutarties tikslais sąvoka "nuolatinė buveinė" reiškia pastovią komercinės-ūkinės veiklos vietą, per kurią vykdoma visa įmonės komercinė-ūkinė veikla arba jos dalis.

2. Sąvoka "nuolatinė buveinė" pirmiausia apima:

a) vadovybės buvimo vietą,

b) filialą,

c) įstaigą,

d) gamyklą,

e) dirbtuvę ir

f) kasyklą, naftos ar dujų gręžinį, karjerą arba bet kokią kitą gamtinių išteklių tyrimo ar gavybos vietą.

3. Statybos teritorija arba statybos ar įrangos objektas tik tada yra nuolatinė buveinė, jeigu egzistuoja ilgiau negu dvylika mėnesių.

4. Neatsižvelgiant į ankstesnes šio straipsnio nuostatas, laikoma, kad sąvoka "nuolatinė buveinė" neapima:

a) įrangos naudojimo tiktai įmonei priklausantiems gaminiams ar prekėms saugoti, eksponuoti ar pristatyti,

b) įmonei priklausančių gaminių ar prekių atsargų, skirtų tiktai saugoti, eksponuoti ar pristatyti, laikymo,

c) įmonei priklausančių gaminių ar prekių atsargų, skirtų tiktai apdoroti kitoje įmonėje, laikymo,

d) pastovios komercinės-ūkinės veiklos vietos, naudojamos tiktai įmonei skirtiems gaminiams ar prekėms įsigyti arba jai skirtai informacijai rinkti, laikymo,

e) pastovios komercinės-ūkinės veiklos vietos, naudojamos tiktai bet kokiai kitai pagalbinio ar paruošiamojo pobūdžio įmonei skirtai veiklai vykdyti, laikymo,

f) pastovios komercinės-ūkinės veiklos vietos, naudojamos tiktai bet kokiam a) - e) punktuose išvardintos veiklos deriniui, laikymo, jeigu visa pastovios komercinės-ūkinės veiklos vietos veikla, kurią sąlygoja toks derinys, yra pagalbinio ar paruošiamojo pobūdžio.

5. Neatsižvelgiant į 1 ir 2 paragrafų nuostatas, jeigu asmuo - bet ne toks, kuris turi nepriklausomo agento statusą ir kuriam taikomas 6 paragrafas - dirba įmonės vardu ir turi įgaliojimą Susitariančiojoje Valstybėje įmonės vardu sudaryti sutartis ir tuo įgaliojimu nuolatos naudojasi, tai ta įmonė laikoma turinčia toje Valstybėje nuolatinę buveinę bet kokiai veiklai, kurią tas asmuo atlieka šiai įmonei, jeigu tokio asmens veikla neapsiriboja 4 paragrafe nurodyta veikla, kuri gali būti atliekama net per pastovią komercinės-ūkinės veiklos vietą, bet dėl to ši pastovi komercinės-ūkinės veiklos vieta, remiantis to paragrafo nuostatomis, netampa nuolatine buveine.

6. Įmonė nelaikoma turinčia Susitariančiojoje Valstybėje nuolatinės buveinės, kai ji toje Valstybėje tik užsiima komercine-ūkine veikla per brokerį, komisionierių arba bet kokį kitą nepriklausomo agento statusą turintį asmenį, jeigu tokie asmenys veikia savo įprastinės komercinės-ūkinės veiklos ribose.

7. Tas faktas, kad kompanija, Susitariančiosios Valstybės rezidentė, kontroliuoja arba yra kontroliuojama kompanijos, kuri yra kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentė arba kuri užsiima toje kitoje Valstybėje komercine-ūkine veikla (per nuolatinę buveinę ar kokiu kitu būdu), savaime dar nereiškia, kad viena šių kompanijų yra kitos nuolatinė buveinė.

6 straipsnis

PAJAMOS IŠ NEKILNOJAMOJO TURTO

1. Pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna iš kitoje Susitariančiojoje Valstybėje esančio nekilnojamojo turto (įskaitant pajamas iš žemės ūkio ar miškų ūkio), gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

2. Sąvoka "nekilnojamasis turtas" turi tokią prasmę, kokią turi pagal tos Susitariančiosios Valstybės, kurioje turtas, apie kurį kalbama, yra, įstatymus. Jūrų laivai ir orlaiviai nekilnojamuoju turtu nelaikomi.

3. 1 paragrafo nuostatos taikomos pajamoms, gaunamoms tiesiogiai naudojant, nuomojant arba bet kokiu kitu būdu naudojant nekilnojamąjį turtą, taip pat pajamoms iš nekilnojamojo turto perleidimo.

4. Kai kompanijos akcijų nuosavybė ar kitos teisės suteikia teisę tokių akcijų ar teisių savininkui naudotis kompanijos turimu nekilnojamuoju turtu, tai pajamos, gaunamos tiesiogiai naudojant, nuomojant ar bet kokiu kitu būdu naudojant tokią teisę, gali būti apmokestinamos toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje nekilnojamasis turtas yra.

5. 1 ir 3 paragrafų nuostatos taip pat taikomos pajamoms, gaunamoms iš įmonės nekilnojamojo turto, ir pajamoms, gaunamoms iš nekilnojamojo turto, naudojamo užsiimant individualia savarankiška veikla.

7 straipsnis

KOMERCINĖS-ŪKINĖS VEIKLOS PELNAS

1. Susitariančiosios Valstybės įmonės pelnas apmokestinamas tik toje Valstybėje, jeigu įmonė neužsiima komercine-ūkine veikla kitoje Susitariančiojoje Valstybėje per ten esančią nuolatinę buveinę. Jeigu įmonė užsiima komercine-ūkine veikla aukščiau minėtu būdu, tai įmonės pelnas gali būti apmokestinamas kitoje Valstybėje, tačiau tik ta jo dalis, kuri priskiriama tai nuolatinei buveinei.

2. Atsižvelgiant į 3 paragrafo nuostatas, jeigu Susitariančiosios Valstybės įmonė užsiima komercine-ūkine veikla kitoje Susitariančiojoje Valstybėje per ten esančią nuolatinę buveinę, tai kiekvienoje Susitariančiojoje Valstybėje tai nuolatinei buveinei priskiriamas pelnas, kurį ji galėtų gauti, jeigu būtų atskira ir savarankiška įmonė, vykdanti tokią pačią ar panašią veiklą tokiomis pačiomis ar panašiomis sąlygomis ir veikianti visiškai nepriklausomai nuo tos įmonės, kurios nuolatinė buveinė ji yra.

3. Nustatant nuolatinės buveinės pelną, leidžiama atimti išlaidas, padarytas šios nuolatinės buveinės tikslams, įskaitant valdymo ir bendras administravimo išlaidas, neatsižvelgiant į tai, ar jos buvo padarytos toje Valstybėje, kur yra nuolatinė buveinė, ar kitur. Išlaidos, kurias Susitariančioji Valstybė leidžia atimti, apima tik tas išlaidas, kurios atimamos remiantis tos Valstybės vidaus įstatymais.

4. Jeigu Susitariančiojoje Valstybėje įprasta nustatyti nuolatinei buveinei priskiriamą pelną proporcingai dalinant bendrą įmonės pelną tarp įvairių jos padalinių, tai 2 paragrafo reikalavimai nedraudžia tokiai Susitariančiajai Valstybei apmokestinamąjį pelną nustatyti šiuo įprastu proporcingo padalinimo metodu; tačiau proporcingo padalinimo metodas turi būti toks, kad jo rezultatas atitiktų šio straipsnio principus.

5. Nuolatinei buveinei nepriskiriamas joks pelnas, jeigu ta nuolatinė buveinė tik perka įmonei gaminius arba prekes.

6. Ankstesnių paragrafų tikslais nuolatinei buveinei priskiriamas pelnas kiekvienais metais nustatomas tuo pačiu būdu, jeigu neatsiranda svari ir pakankama priežastis daryti kitaip.

7. Kai pelnas apima pajamų rūšis, kurios aptariamos atskirai kituose šios Sutarties straipsniuose, tai tų straipsnių nuostatoms šio straipsnio nuostatos netaikomos.

8 straipsnis

JŪRŲ LAIVININKYSTĖ IR ORO TRANSPORTAS

1. Susitariančiosios Valstybės įmonės pelnas, gaunamas naudojant jūrų laivus ar orlaivius tarptautiniuose pervežimuose, apmokestinamas tik toje Valstybėje.

2. 1 paragrafo nuostatos taip pat taikomos pelnui, gaunamam dalyvaujant pule, bendroje komercinėje-ūkinėje veikloje ar tarptautinėje agentūroje..

9 straipsnis

ASOCIJUOTOS ĮMONĖS

1. Tuo atveju,

a) kai Susitariančiosios Valstybės įmonė tiesiogiai ar netiesiogiai dalyvauja kitos Susitariančiosios Valstybės įmonės valdyme, kontrolėje ar kapitale arba

b) kai tie patys asmenys tiesiogiai ar netiesiogiai dalyvauja Susitariančiosios Valstybės įmonės ir kitos Susitariančiosios Valstybės įmonės valdyme, kontrolėje ar kapitale

ir kai kiekvienu atveju tarp tų dviejų įmonių jų komerciniuose ar finansiniuose santykiuose sukuriamos arba nusistovi kitokios sąlygos negu būtų tarp nepriklausomų įmonių, tada bet koks pelnas, kuris dėl tokių sąlygų būtų priskiriamas vienai iš tų įmonių, bet dėl nusistovėjusių sąlygų jai nepriskiriamas, gali būti įskaitomas į tokios įmonės pelną ir atitinkamai apmokestinamas.

2. Jeigu Susitariančioji Valstybė įskaito į tos Valstybės įmonės pelną - ir atitinkamai apmokestina - pelną, kuris buvo apmokestintas kaip kitos Susitariančiosios Valstybės įmonės pelnas toje kitoje Valstybėje, ir taip įskaitytas pelnas yra pelnas, kuris būtų priskirtas pirma paminėtos Valstybės įmonei, jeigu tarp tų dviejų įmonių būtų sukurtos tokios sąlygos kaip tarp nepriklausomų įmonių, tada ta kita Valstybė atitinkamai koreguoja ten mokamo šio pelno mokesčio sumą. Nustatant tokią pataisą reikia atsižvelgti į kitas šios Sutarties nuostatas, o Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys, reikalui esant, šiuo klausimu vieni su kitais konsultuojasi.

10 straipsnis

DIVIDENDAI

1. Dividendai, kuriuos kompanija, Susitariančiosios Valstybės rezidentė, moka kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, gali būti apmokestinami toje kitoje Valstybėje.

2. Tačiau tokie dividendai taip pat gali būti apmokestinami toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentė yra dividendus mokanti kompanija, ir pagal tos Valstybės įstatymus, bet jeigu gavėjas yra faktiškasis dividendų savininkas, taip imamas mokestis negali viršyti 10 procentų bendros dividendų sumos. Šis paragrafas nekeičia kompanijos pelno, iš kurio mokami dividendai, apmokestinimo.

3. Šiame straipsnyje vartojama sąvoka "dividendai" reiškia pajamas iš akcijų arba kitų dalyvavimo pelne teisių, kurios nėra skoliniai parcikalavimai, taip pat pajamas iš kitų teisių,

kurios apmokestinamos taip pat, kaip ir pajamos iš akcijų pagal įstatymus tos Valstybės, kurios rezidentė yra pelną skirstančioji kompanija.

4. 1 ir 2 paragrafų nuostatos netaikomos, jeigu faktiškasis dividendų savininkas, būdamas Susitariančiosios Valstybės rezidentas, užsiima komercine-ūkine veikla kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentė yra dividendus mokanti kompanija, per ten esančią nuolatinę buveinę arba užsiima toje kitoje Valstybėje individualia savarankiška veikla per ten esančią nuolatinę veiklavietę, o holdingas, už kurį mokami dividendai, yra efektyviai susijęs su tokia nuolatine buveine ar nuolatine veiklaviete. Kiekvienu tokiu atveju atitinkamai taikomos 7 straipsnio arba 14 straipsnio nuostatos.

5. Kai kompanija, Susitariančiosios Valstybės rezidentė, gauna pelną ar pajamas iš kitos Susitariančiosios Valstybės, ta kita Valstybė gali visiškai neapmokestinti kompanijos mokamų dividendų, išskyrus atvejus, kai tokie dividendai mokami tos kitos Valstybės rezidentui arba kai holdingas, už kurį mokami dividendai, yra efektyviai susijęs su toje kitoje Valstybėje esančia nuolatine buveine ar nuolatine veiklaviete, taip pat negali iš kompanijos nepaskirstyto pelno imti kompanijos nepaskirstyto pelno mokesčio, net jeigu mokami dividendai ar nepaskirstytas pelnas, visas arba jo dalis, susideda iš pelno ar pajamų, gaunamų toje kitoje Valstybėje.

11 straipsnis

PALŪKANOS

1. Palūkanos, susidarančios Susitariančiojoje Valstybėje ir mokamos kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

2. Tačiau tokios palūkanos taip pat gali būti apmokestinamos toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje jos susidaro, ir pagal tos Valstybės įstatymus, bet jeigu gavėjas yra faktiškasis palūkanų savininkas, taip imamas mokestis negali viršyti 10 procentų bendros palūkanų sumos.

3. Neatsižvelgiant į 2 paragrafo nuostatas, palūkanos, susidarančios Susitariančiojoje Valstybėje, kurias gauna ir kurių faktiškasis savininkas yra kitos Susitariančiosios Valstybės vyriausybė, įskaitant jos vietos valdžią, Centrinį (Valstybinį) banką ar bet kokią kitą finansinę instituciją, kurios nuosavybės teisė visiškai priklauso tokiai vyriausybei, arba palūkanos, gaunamos už tos vyriausybės garantuotą paskolą, atleidžiamos nuo mokesčio pirma paminėtoje Valstybėje.

4. Šiame straipsnyje vartojama sąvoka "palūkanos" reiškia pajamas iš bet kokios rūšies skolinių pareikalavimų, nepriklausomai nuo to, ar jie užtikrinti įkeitimu ar ne, ir būtent pajamas iš vyriausybės vertybinių popierių ir pajamas iš obligacijų ar skolinių įsipareigojimų, įskaitant priemokas ir laimėjimus, gaunamus už tuos vertybinius popierius, obligacijas ar skolinius įsipareigojimus. Baudos už pavėluotus mokėjimus šiame straipsnyje palūkanomis nelaikomos.

5. 1 ir 2 paragrafų nuostatos netaikomos, jeigu faktiškasis palūkanų savininkas, būdamas Susitariančiosios Valstybės rezidentas, užsiima komercine-ūkine veikla kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje susidaro palūkanos, per ten esančią nuolatinę buveinę arba užsiima toje kitoje Valstybėje individualia savarankiška veikla per ten esančią nuolatinę veiklavietę, o skolinis reikalavimas, kurio pagrindu mokamos palūkanos, yra efektyviai susijęs su tokia nuolatine buveine ar nuolatine veiklaviete. Kiekvienu tokiu atveju atitinkamai taikomos 7 straipsnio arba 14 straipsnio nuostatos.

6. Palūkanos laikomos susidarančiomis Susitariančiojoje Valstybėje, kai jų mokėtojas yra tos Valstybės rezidentas. Tačiau jeigu palūkanas mokantis asmuo, nepriklausomai nuo to, ar jis yra ar nėra Susitariančiosios Valstybės rezidentas, turi Susitariančiojoje Valstybėje nuolatinę buveinę arba nuolatinę veiklavietę, dėl kurių atsirado įsiskolinimas, už kurį mokamos palūkanos, ir tos palūkanos priskiriamos tai nuolatinei buveinei ar nuolatinei veiklavietei, tada tokios palūkanos laikomos susidarančiomis toje Valstybėje, kurioje nuolatinė buveinė ar nuolatinė veiklavietė yra.

7. Jeigu tarp mokėtojo ir faktiškojo palūkanų savininko arba tarp jų abiejų ir kokio kito asmens susiformuoja ypatingi santykiai ir dėl to palūkanų suma, priskiriama skoliniam pareikalavimui, pagal kurį ji mokama, viršija sumą, kuri būtų sutarta tarp mokėtojo ir faktiškojo savininko, jeigu tokių santykių nebūtų, tai šio straipsnio nuostatos taikomos tik tai paskutinei paminėtai sumai. Tokiu atveju mokėjimų perteklius lieka apmokestinamas pagal kiekvienos Susitariančiosios Valstybės įstatymus, atsižvelgiant į kitas šios Sutarties nuostatas.

12 straipsnis

ATLYGINIMAI UŽ NUOSAVYBĖS TEISIŲ PERLEIDIMĄ

1. Atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą, susidarantys Susitariančiojoje Valstybėje ir mokami kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, gali būti apmokestinami toje kitoje Valstybėje.

2. Tačiau tokie atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą taip pat gali būti apmokestinami toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje jie susidaro, ir pagal tos Valstybės įstatymus, bet jeigu gavėjas yra faktiškasis atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą savininkas, taip imamas mokestis negali viršyti 10 procentų bendros atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą sumos.

3. Šiame straipsnyje vartojama sąvoka "atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą" reiškia bet kokios rūšies mokėjimus, gaunamus kaip kompensaciją už naudojimą ar už teisę naudoti bet kokias autorinės teisės literatūros, meno ar mokslo darbų srityje, įskaitant kino filmus bei filmus ar įrašus radijui ar televizijai, bet kokį patentą, prekybos ženklą, dizainą ar modelį, planą, slaptą formulę ar metodą, arba už naudojimą ar už teisę naudoti gamybinius, prekybinius ar mokslinius įrengimus arba už informaciją apie gamybinę, prekybinę ar mokslinę patirtį.

4. 1 ir 2 paragrafų nuostatos netaikomos, jeigu faktiškasis atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą savininkas, būdamas Susitariančiosios Valstybės rezidentas, užsiima komercine-ūkine veikla kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje susidaro atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą, per ten esančią nuolatinę buveinę arba užsiima toje kitoje Valstybėje individualia savarankiška veikla per ten esančią nuolatinę veiklavietę, o teisė arba turtas, už kuriuos mokami atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą, yra efektyviai susiję su tokia nuolatine buveine ar nuolatine veiklaviete. Kiekvienu tokiu atveju atitinkamai taikomos 7 straipsnio arba 14 straipsnio nuostatos.

5. Atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą laikomi susidarančiais Susitariančiojoje Valstybėje, kai jų mokėtojas yra tos Valstybės rezidentas. Tačiau jeigu atlyginimus už nuosavybės teisių perleidimą mokantis asmuo, nepriklausomai nuo to, ar jis yra ar nėra Susitariančiosios Valstybės rezidentas, turi Susitariančiojoje Valstybėje nuolatinę buveinę ar nuolatinę veiklavietę, dėl kurių atsirado įsipareigojimas mokėti atlyginimus už nuosavybės teisių perleidimą, ir tokie atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą priskiriami tokiai nuolatinei buveinei ar nuolatinei veiklavietei, tada tokie atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą laikomi susidarančiais toje Valstybėje, kurioje nuolatinė buveinė ar nuolatinė veiklavietė yra.

6. Jeigu tarp mokėtojo ir faktiškojo savininko arba tarp jų abiejų ir kokio kito asmens susiformuoja ypatingi santykiai ir dėl to atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą suma, priskiriama naudojimui, teisei naudoti ar informacijai, už kuriuos ji mokama, viršija sumą, kuri būtų sutarta tarp mokėtojo ir faktiškojo savininko, jeigu tokių santykių nebūtų, tai šio straipsnio nuostatos taikomos tik tai paskutinei paminėtai sumai. Tokiu atveju mokėjimų perteklius lieka apmokestinamas pagal kiekvienos Susitariančiosios Valstybės įstatymus, atsižvelgiant į kitas šios Sutarties nuostatas.

13 straipsnis

KAPITALO PRIEAUGIO PAJAMOS

1. Prieaugio pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna iš nekilnojamojo turto, apibrėžto 6 straipsnyje ir esančio kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, perleidimo arba iš kompanijos, kurios aktyvų didžiąją dalį sudaro toks turtas, akcijų perleidimo, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

2. Prieaugio pajamos, gaunamos iš turto (bet ne nekilnojamojo turto), kuris yra Susitariančiosios Valstybės įmonės kitoje Susitariančiojoje Valstybėje turimos nuolatinės buveinės turto dalis, arba iš turto (bet ne nekilnojamojo turto), priklausančio individualiai savarankiškai veiklai reikalingai nuolatinei veiklavietei, kurią Susitariančiosios Valstybės rezidentas savo dispozicijoje turi kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, perleidimo, įskaitant prieaugio pajamas iš tokios nuolatinės buveinės (atskirai ar kartu su visa įmone) ar iš tokios nuolatinės veiklavietės perleidimo, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

3. Prieaugio pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės įmonė gauna iš tarptautiniuose pervežimuose naudojamų jūrų laivų ar orlaivių arba iš su tokių jūrų laivų ar orlaivių

naudojimu susijusio turto (bet ne nekilnojamojo turto) perleidimo, apmokestinamos tik toje Valstybėje.

4. Pricaugio pajamos, gaunamos iš bet kokio turto, bet ne to, kuris apibrėžtas 1, 2 ir 3 paragrafuose, perleidimo, apmokestinamos tik toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentas yra turtą perleidęs asmuo.

14 straipsnis

INDIVIDUALI SAVARANKIŠKA VEIKLA

1. Pajamos, kurias fizinis asmuo, Susitariančiosios Valstybės rezidentas, gauna už profesines paslaugas arba kitą savarankiško pobūdžio veiklą, apmokestinamos tik toje Valstybėje, jeigu jis reguliariai savo dispozicijoje neturi nuolatinės veiklavietės (reguliariai jo dispozicijoje esančios jo veiklai reikalingos pastovios vietos) kitoje Susitariančiojoje Valstybėje. Jeigu jis turi tokią nuolatinę veiklavietę, jo pajamos gali būti apmokestinamos kitoje Valstybėje, tačiau tik ta jų dalis, kuri priskiriama tai nuolatinei veiklavietei. Šiuo tikslu, kai fizinis asmuo, Susitariančiosios Valstybės rezidentas, kitoje Susitariančiojoje Valstybėje bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu, prasidedančiu arba pasibaigiančiu duotais finansiniais metais, ištisai arba su pertraukomis išbūna ilgiau kaip 183 dienas, tai jis laikomas reguliariai savo dispozicijoje turinčiu nuolatinę veiklavietę toje kitoje Valstybėje, o pajamos, gaunamos iš aukščiau nurodytos jo veiklos toje kitoje Valstybėje, priskiriamos tai nuolatinei veiklavietei.

2. Sąvoka "profesinės paslaugos" apima pirmiausia savarankišką mokslinę, literatūrinę, meno, auklėjamąją arba dėstymo veiklą, taip pat savarankišką gydytojų, advokatų, inžinierių, architektų, dantistų ir buhalterių veiklą.

15 straipsnis

VEIKLA, SUSIJUSI SU DARBO SANTYKIAIS

1. Atsižvelgiant į 16, 18 ir 19 straipsnių nuostatas, algos, darbo užmokestis ir kitokie panašūs atlyginimai, kuriuos Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna už samdomą darbą, apmokestinami tik toje Valstybėje, jeigu samdomas darbas nėra atliekamas kitoje Susitariančiojoje Valstybėje. Jeigu samdomas darbas atliekamas tokiu būdu, tai už jį gaunamas atlyginimas gali būti apmokestinamas toje kitoje Valstybėje.

2. Neatsižvelgiant į 1 paragrafo nuostatas, atlyginimas, kurį Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna už samdomą darbą, atliekamą kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, apmokestinamas tik pirma paminėtoje Valstybėje, jeigu:

a) gavėjas kitoje Valstybėje bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu, prasidedančiu arba pasibaigiančiu duotais finansiniais metais, ištisai arba su pertraukomis išbūna ne ilgiau kaip 183 dienas ir

b) atlyginimą moka darbdavys, kuris nėra kitos Valstybės rezidentas, arba atlyginimas mokamas jo vardu, ir

c) atlyginimas priskiriamas ne nuolatinei buveinei ar nuolatinei veiklavietei, kurią darbdavys turi kitoje Valstybėje.

3. Neatsižvelgiant į ankstesnes šio straipsnio nuostatas, atlyginimas už samdomą darbą, atliekamą Susitariančiosios Valstybės įmonės tarptautiniuose pervežimuose naudojamame jūrų laive ar orlaivyje, gali būti apmokestinamas toje Valstybėje.

16 straipsnis

DIREKTORIŲ ATLYGINIMAI

Direktorių atlyginimai ir kiti panašūs mokėjimai, kuriuos Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna kaip kompanijos, kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentės, direktorių valdybos narys, gali būti apmokestinami toje kitoje Valstybėje.

17 straipsnis

ARTISTAI IR SPORTININKAI

1. Neatsižvelgiant į 14 ir 15 straipsnių nuostatas, pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna kaip atlikėjas, t.y. teatro, kino, radijo ar televizijos artistas arba muzikantas, arba kaip sportininkas už savo individualią veiklą kaip tokią kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

2. Jeigu pajamos iš individualios atlikėjo ar sportininko veiklos, kurias jis gauna kaip atlikėjas ar sportininkas, atitenka ne pačiam atlikėjui ar sportininkui, bet kitam asmeniui, tai šios pajamos, neatsižvelgiant į 7, 14 ir 15 straipsnių nuostatas, gali būti apmokestinamos toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje atlikėjas ar sportininkas atlieka šią veiklą.

18 straipsnis

PENSIJOS

Atsižvelgiant į 19 straipsnio 2 paragrafo nuostatas, pensijos bei kiti panašūs mokėjimai, mokami Susitariančiosios Valstybės rezidentui už praeityje dirbtą samdomą darbą apmokestinami tik toje Valstybėje.

19 straipsnis

VALSTYBINĖ TARNYBA

1. a) Algos, darbo užmokestis ir kiti panašūs atlyginimai, bet ne pensija, kuriuos Susitariančioji Valstybė ar jos vietos valdžia moka fiziniam asmeniui už tarnybą tai Valstybei ar vietos valdžiai, apmokestinami tik toje Valstybėje.

b) Tačiau tokios algos, darbo užmokestis ir kiti panašūs atlyginimai apmokestinami tik kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, jeigu tarnyba atliekama toje kitoje Valstybėje ir fizinis asmuo yra tos Valstybės rezidentas, kuris:

(i) yra tos Valstybės nacionalas arba
(ii) netapo tos Valstybės rezidentu tiktai dėl atliekamos tarnybos.

2. a) Bet kokia pensija, kurią Susitariančioji Valstybė ar jos vietos valdžia moka fiziniam asmeniui, arba kuri mokama iš jų sukurtų fondų, už tarnybą tai Valstybei ar vietos valdžiai, apmokestinama tik toje Valstybėje.

b) Tačiau tokia pensija apmokestinama tik kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, jeigu fizinis asmuo yra tos Valstybės rezidentas ir nacionalas.

3. 15, 16 ir 18 straipsnių nuostatos taikomos algoms, darbo užmokesčiui ir kitiems panašiems atlyginimams ir pensijoms už tarnybą, susijusią su komercine-ūkine veikla, kuria užsiima Susitariančioji Valstybė ar jos vietos valdžia.

4. Šio straipsnio tikslais sąvoka "vietos valdžia" taikoma tik Lietuvos atveju.

20 straipsnis

STUDENTAI

Mokėjimai, kuriuos savo pragyvenimui, mokslui ar stažuotei gauna studentas arba mokinys, arba praktikantas, kuris yra arba prieš pat atvykdamas į Susitariančiąją Valstybę buvo kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas ir kuris pirma paminėtoje Valstybėje tiktai mokosi ar stažuojasi, neapmokestinami toje Valstybėje su sąlyga, kad tokie mokėjimai gaunami iš šaltinių, esančių už tos Valstybės ribų.

21 straipsnis

KITOS PAJAMOS

1. Susitariančiosios Valstybės rezidento pajamų rūšys, nesvarbu kur susidarančios ir neaprašytos ankstesniuose šios Sutarties straipsniuose, apmokestinamos tik toje Valstybėje.

2. 1 paragrafo nuostatos netaikomos pajamoms, bet ne toms pajamoms, kurios gaunamos iš 6 straipsnio 2 paragrafe apibrėžto nekilnojamojo turto, jeigu tokių pajamų gavėjas, būdamas Susitariančiosios Valstybės rezidentas, užsiima komercine-ūkine veikla kitoje Susitariančiojoje Valstybėje per ten esančią nuolatinę buveinę arba užsiima individualia savarankiška veikla toje kitoje Valstybėje per ten esančią nuolatinę veiklavietę, o teisė ar turtas, už kuriuos gaunamos pajamos, yra afektyviai susiję su tokia nuolatine buveine ar nuolatine veiklaviete. Kiekvienu tokiu atveju atitinkamai taikomos 7 straipsnio arba 14 straipsnio nuostatos.

22 straipsnis

DVIGUBO APMOKESTINIMO PANAIKINIMAS

1. Lietuvos rezidento atveju dvigubo apmokestinimo išvengiama tokiu būdu:

Kai Lietuvos rezidentas gauna pajamas, kurios, remiantis šia Sutartimi, gali būti apmokestinamos Baltarusijoje, Lietuva, jeigu jos vidaus įstatymai nenumato palankesnio apmokestinimo, leidžia iš tokio rezidento pajamų mokesčio atimti sumą, lygią Baltarusijoje sumokėtam pajamų mokesčiui.

Tačiau tokia suma neturi viršyti tos prieš atėmimą apskaičiuotos Lietuvos pajamų mokesčio dalies, kuri priskiriama pajamoms, kurios gali būti apmokestinamos Baltarusijoje.

2. Baltarusijos rezidento atveju dvigubo apmokestinimo išvengiama tokiu būdu:

Kai Baltarusijos rezidentas gauna pajamas, kurios, remiantis šios Sutarties nuostatomis, gali būti apmokestinamos Lietuvoje, Baltarusija leidžia iš tokio rezidento pajamų mokesčio atimti sumą, lygią Lietuvoje sumokėtam pajamų mokesčiui.

Tačiau tokia suma neturi viršyti tos prieš atėmimą apskaičiuotos pajamų mokesčio dalies, kuri priskiriama pajamoms, kurios gali būti apmokestinamos Lietuvoje.

23 straipsnis

NEDISKRIMINACIJA

1. Susitariančiosios Valstybės nacionalų bet koks apmokestinimas arba bet kokie su juo susiję reikalavimai kitoje Susitariančiojoje Valstybėje neturi būti kitokie arba didesni negu tos kitos Valstybės nacionalų esamas arba galimas apmokestinimas ir su juo susiję reikalavimai, esant tokioms pat aplinkybėms, ypač atsižvelgiant į rezidenciją. Neatsižvelgiant į 1 straipsnio nuostatas, ši nuostata taip pat taikoma asmenims, kurie nėra nei vienos, nei abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentai.

2. Nuolatinės buveinės, kurią Susitariančiosios Valstybės įmonė turi kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, apmokestinimas toje kitoje Valstybėje neturi būti mažiau

palankus negu tos kitos Valstybės tokia pačia veikla užsiimančių įmonių. Ši nuostata negali būti aiškinama kaip įpareigojanti Susitariančiąją Valstybę apmokestinimo tikslais teikti kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentams bet kokias asmenines nuolaidas, lengvatas ir sumažinimus dėl jų socialinės ar šeimyninės padėties, kokius ji teikia savo rezidentams.

3. Išskyrus atvejus, kai taikomos 9 straipsnio 1 paragrafo, 11 straipsnio 7 paragrafo arba 12 straipsnio 6 paragrafo nuostatos, nustatant Susitariančiosios Valstybės įmonės apmokestinamąjį pelną palūkanos, atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą ir kitos išmokos, kurias ši įmonė moka kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, atinamos tokiomis pat sąlygomis, lyg jos būtų mokamos pirma paminėtos Valstybės rezidentui.

4. Susitariančiosios Valstybės įmonių, kurių visas ar dalis kapitalo priklauso vienam ar keliems kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentams arba yra jų tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuojamas, bet koks apmokestinimas arba bet kokie su juo susiję reikalavimai pirma paminėtoje Valstybėje neturi būti kitokie arba didesni negu pirma paminėtos Valstybės kitų panašių įmonių esamas arba galimas apmokestinimas ir su juo susiję reikalavimai.

5. Neatsižvelgiant į 2 straipsnio nuostatas, šio straipsnio nuostatos taikomos visų rūšių ir tipų mokesčiams.

24 straipsnis

ABIPUSIO SUSITARIMO PROCEDŪRA

1. Kai asmuo mano, kad vienos arba abiejų Susitariančiųjų Valstybių veiksmai baigiasi arba baigsis jo apmokestinimu, neatitinkančiu šios Sutarties nuostatų, jis gali, nepriklausomai nuo priemonių, numatytų tų Valstybių vidaus įstatymuose, šiuo klausimu kreiptis į Susitariančiosios Valstybės, kurios rezidentas jis yra, kompetentingą asmenį, arba, jeigu jo atvejis numatytas 23 straipsnio 1 paragrafe, - į asmenį tos Susitariančiosios Valstybės, kurios nacionalas jis yra. Pareiškimas turi būti pateiktas per trejus metus nuo pirmo pranešimo apie veiksmus, vedančius prie Sutarties nuostatų neatitinkančio apmokestinimo.

2. Jeigu kompetentingas asmuo mano, kad protestas yra pagrįstas, ir jeigu pats negali rasti priimtino sprendimo, tai jis stengiasi išspręsti šį klausimą abipusiu susitarimu su kitos Susitariančiosios Valstybės kompetentingu asmeniu, kad būtų išvengta Sutarties neatitinkančio apmokestinimo. Bet koks pasiektas susitarimas vykdomas neatsižvelgiant į bet kokius Susitariančiųjų Valstybių vidaus įstatyme nustatytus laiko apribojimus.

3. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys abipusiu susitarimu stengiasi šalinti bet kokius sunkumus ar abejones, kylančius aiškinant ar taikant Sutartį. Jie taip pat gali kartu konsultuotis, kaip pašalinti dvigubą apmokestinimą Sutartyje nenumatytais atvejais.

4. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys, siekdami susitarimo pagal ankstesnius paragrafus, gali palaikyti vieni su kitais tiesioginį ryšį. Jeigu atrodo, kad norint susitarti, tikslinga pasikeisti nuomonėmis žodžiu, toks pasikeitimas galimas komisijoje, sudarytoje iš Susitariančiųjų Valstybių kompetentingų asmenų atstovų.

25 straipsnis

KEITIMASIS INFORMACIJA

1. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys keičiasi tokia informacija, kokia reikalinga įgyvendinant šios Sutarties arba Susitariančiųjų Valstybių vidaus mokesčių, kuriems taikoma ši Sutartis, įstatymų nuostatas tiek, kiek toks apmokestinimas neprieštarauja šiai Sutarčiai. Keitimasis informacija neapsiriboja 1 straipsniu. Bet kokia Susitariančiosios Valstybės gaunama informacija laikoma paslaptyje taip pat, kaip ir informacija, gaunama pagal tos Valstybės vidaus įstatymus, ir suteikiama tik tiems asmenims arba valdžios institucijoms (įskaitant teismus ir administracines institucijas), kurie, nagrinėdami apeliacijas ar priimdami sprendimus dėl šioje Sutartyje numatytų mokesčių, užsiima šių mokesčių apskaičiavimu ar surinkimu, priverstiniu išieškojimu ar teisminiu persekiojimu arba pareiškimų nagrinėjimu. Tokie asmenys ar valdžios institucijos šią informaciją naudoja tik tokiems tikslams. Informaciją jie gali paskelbti viešų teismo procesų metu arba esant teisminiams sprendimams.

2. Bet kokiu atveju 1 paragrafo nuostatos negali būti aiškinamos kaip įpareigojančios Susitariančiąją Valstybę:

a) imtis administracinių priemonių, kurios neatitinka tos ar kitos Susitariančiosios Valstybės įstatymų ir administravimo praktikos,

b) teikti informaciją, kurios negalima teikti pagal tos ar kitos Susitariančiosios Valstybės įstatymus arba įprastinę administravimo praktiką,

c) teikti informaciją, kuri atskleistų kokią nors prekybos, komercinės-ūkinės veiklos, gamybinę, komercinę ar profesinę paslaptį arba prekybos procesą, arba informaciją, kurios atskleidimas prieštarautų valstybės politikai (ordre public).

26 straipsnis

DIPLOMATINIŲ ATSTOVYBIŲ IR KONSULINIŲ ĮSTAIGŲ DARBUOTOJAI

Ši Sutartis neliečia jokių diplomatinių atstovybių ar konsulinių įstaigų darbuotojų mokestinių privilegijų, nustatomų remiantis bendraisiais tarptautinės teisės principais arba specialių susitarimų nuostatomis.

27 straipsnis

ĮSIGALIOJIMAS

1. Ši Sutartis ratifikuojama, ir ratifikaciniais dokumentais apsikeičiama kaip galima greičiau.

2. Ši Sutartis įsigalioja apsikeitimo ratifikaciniais dokumentais dieną, ir jos nuostatos taikomos:

a) mokesčių, kurie išskaitomi prie šaltinio, atveju - pajamoms, gaunamoms nuo arba po sausio pirmos dienos kalendorinių metų, einančių iškart po tų metų, kuriais įsigalioja Sutartis,

b) kitų mokesčių atveju - mokesčiams, imamiems už bet kurį apmokestinimo periodą, prasidedantį nuo arba po sausio pirmos dienos kalendorinių metų, einančių iškart po tų metų, kuriais įsigalioja Sutartis.

28 straipsnis

NUTRAUKIMAS

Ši Sutartis galioja, kol Susitariančioji Valstybė ją nutraukia. Bet kuri Susitariančioji Valstybė gali nutraukti Sutartį diplomatiniais kanalais raštu pranešdama apie nutraukimą mažiausiai prieš šešis mėnesius iki bet kurių kalendorinių metų pabaigos. Tokiu atveju Sutartis nebetaikoma:

a) mokesčių, kurie išskaitomi prie šaltinio, atveju - pajamoms, gaunamoms nuo arba po sausio pirmos dienos kalendorinių metų, einančių iškart po tų metų, kuriais pranešimas buvo perduotas,

b) kitų mokesčių atveju - mokesčiams, imamiems už bet kurį apmokestinimo periodą, prasidedantį nuo arba po sausio pirmos dienos kalendorinių metų, einančių iškart po tų metų, kuriais pranešimas buvo perduotas.

Visą tai liudydami šią Sutartį pasirašo būdami atitinkamai įgalioti žemiau pasirašę asmenys.

Sudaryta dviem egzemplioriais Minske 1995 m. liepos mėn. 18 d. lietuvių, baltarusų ir anglų kalbomis, visi trys tekstai turi vienodą galią. Skirtingos interpretacijos atveju pirmenybę turi tekstas anglų kalba.

Lietuvos Respublikos Vyriausybės vardu:	Baltarusijos Respublikos Vyriausybės vardu:

[BYELORUSSIAN TEXT — TEXTE BIÉLORUSSE]

ПАГАДНЕННЕ ПАМІЖ УРАДАМ ЛІТОЎСКАЙ РЭСПУБЛІКІ І УРАДАМ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ ПАЗБЯГАННІ ДВАЙНОГА ПАДАТКААБКЛАДАННЯ І ПАПЯРЭДЖАННІ ЎХІЛЕННЯ АД ВЫПЛАТЫ ПАДАТКАЎ У ДАЧЫНЕННІ ДА ПАДАТКАЎ НА ДАХОДЫ

Урад Літоўскай Рэспублікі і Урад Рэспублікі Беларусь, жадаючы заключыць Пагадненне аб пазбяганні двайнога падаткаабкладання і папярэджанні ўхілення ад выплаты падаткаў у дачыненні да падаткаў на даходы, пагадзіліся аб наступным:

Артыкул 1
Асобы, да якіх прымяняецца Пагадненне

Дадзенае Пагадненне прымяняецца да асоб, якія з'яўляюцца рэзідэнтамі адной або абедзвюх Дагаворных Дзяржаў.

Артыкул 2
Падаткі, на якія распаўсюджваецца Пагадненне

1. Дадзенае Пагадненне прымяняецца да падаткаў на даходы, якія спаганяюцца ад імя Дагаворнай Дзяржавы або яе мясцовых органаў улады незалежна ад спосабу іх спагнання.

2. Падаткамі на даход лічацца ўсе падаткі, што спаганяюцца з агульнай сумы даходаў або з элементаў даходу, уключаючы падаткі на даходы ад адчужэння маёмасці.

3. Існуючымі падаткамі, на якія распаўсюджваецца Пагадненне, з'яўляюцца ў прыватнасці:

a) у Літве:

(i) падатак на прыбытак юрыдычных асоб (juridiniu asmenu pelno mokestis);

(ii) падатак на даходы фізічных асоб (fiziniu asmenu pajamu mokestis), які называецца далей "падатак Літвы";

b) у Беларусі:

(i) падатак на даходы і прыбытак юрыдычных асоб;

(ii) падаходны падатак з грамадзян, які называецца далей "падатак Беларусі".

4. Дадзенае Пагадненне распаўсюджваецца таксама на любыя ідэнтычныя або па сутнасці аналагічныя падаткі, якія спаганяюцца пасля даты падпісання дадзенага Пагаднення ў дапаўненне да існуючых падаткаў або замест іх. Кампетэнтныя органы Дагаворных Дзяржаў паведамляюць адзін аднаму аб любых істотных змяненнях, якія ўнесены ў іх падатковыя заканадаўствы.

Артыкул 3
Агульныя азначэнні

1. У дадзеным Пагадненні, калі з кантэксту не вынікае іншае:

a) тэрмін "Літва" абазначае Літоўскую Рэспубліку і пры выкарыстанні ў геаграфічным сэнсе абазначае тэрыторыю Літоўскай Рэспублікі і любую іншую вобласць, якая прылягае да тэрытарыяльных водаў Літоўскай Рэспублікі, у дачыненні да якой па заканадаўству Літоўскай Рэспублікі і ў адпаведнасці з міжнародным правам могуць ажыццяўляцца правы Літвы ў дачыненні марскога дна, яго нетраў і іх прыродных рэсурсаў;

b) тэрмін "Беларусь" абазначае Рэспубліку Беларусь і пры выкарыстанні ў геаграфічным сэнсе абазначае тэрыторыю, якая знаходзіцца пад суверэнітэтам Рэспублікі Беларусь, і якая ў адпаведнасці з заканадаўствам Беларусі і міжнародным правам знаходзіцца пад юрысдыкцыяй Рэспублікі Беларусь;

c) тэрміны "адна Дагаворная Дзяржава" і "другая Дагаворная Дзяржава" абазначаюць, у залежнасці ад кантэксту, Літву або Беларусь;

d) тэрмін "асоба" уключае фізічную асобу, кампанію і любое іншае аб'яднанне асоб;

e) тэрмін "кампанія" абазначае любую юрыдычную асобу або любую арганізацыю, якая разглядаецца ў якасці асобнай арганізацыі для падатковых мэт;

f) тэрміны "прадпрыемства адной Дагаворнай Дзяржавы" і "прадпрыемства другой Дагаворнай Дзяржавы" абазначаюць адпаведна, прадпрыемства, якім кіруе рэзідэнт адной Дагаворнай Дзяржавы, і прадпрыемства, якім кіруе рэзідэнт другой Дагаворнай Дзяржавы;

g) тэрмін "грамадзянін" абазначае:

(i) любую фізічную асобу, якая мае грамадзянства Дагаворнай Дзяржавы;

(ii) любую юрыдычную асобу, таварыства, асацыяцыю і іншую арганізацыю, якія атрымліваюць свой статус як такі па заканадаўству, што дзейнічае ў Дагаворнай Дзяржаве;

h) тэрмін "міжнародная перавозка" абазначае любую перавозку марскім або паветраным суднам, ажыццяўляемую прадпрыемствам адной Дагаворнай Дзяржавы, за выключэннем выпадкаў, калі марское або паветранае судна эксплуатуецца выключна паміж пунктамі ў другой Дагаворнай Дзяржаве;

i) тэрмін "кампетэнтны орган" абазначае:

(i) у Літве – Міністра фінансаў або яго паўнамоцнага прадстаўніка;

(ii) у Беларусі – Галоўную дзяржаўную падатковую інспекцыю пры Кабінеце Міністраў або яе паўнамоцнага прадстаўніка.

2. Што датычыцца прымянення дадзенага Пагаднення Дагаворнай Дзяржавай, то любы тэрмін, не вызначаны ў ім, мае, калі з кантэксту не вынікае іншае, тое значэнне, якое ён мае па заканадаўству гэтай Дзяржавы ў адносінах да падаткаў, на якія распаўсюджваецца Пагадненне.

Артыкул 4
Рэзідэнт

1. Пры прымяненні дадзенага Пагаднення тэрмін "рэзідэнт адной Дагаворнай Дзяржавы" абазначае асобу, якая па заканадаўству гэтай Дзяржавы падлягае падаткаабкладанню ў ёй на падставе месцажыхарства, рэзідэнцтва, месца кіравання, месца рэгістрацыі або любой іншай аналагічнай прыкметы. Гэты тэрмін таксама ўключае Урад гэтай Дзяржавы і яе мясцовыя органы ўлады. Гэты тэрмін, аднак, не ўключае асобу, якая падлягае падаткаабкладанню ў гэтай Дзяржаве толькі ў дачыненні да даходаў з крыніц у гэтай Дзяржаве.

2. Калі ў адпаведнасці з палажэннямі пункта 1 фізічная асоба з'яўляецца рэзідэнтам абедзвюх Дагаворных Дзяржаў, яе становішча вызначаецца наступным чынам:

a) яна лічыцца рэзідэнтам той Дзяржавы, у якой яна мае пастаяннае жыллё; калі яна мае пастаяннае жыллё ў абедзвюх Дагаворных Дзяржавах, яна лічыцца рэзідэнтам той Дзяржавы, у якой яна мае больш цесныя асабістыя і эканамічныя сувязі (цэнтр жыццёвых інтарэсаў);

b) калі Дзяржава, у якой знаходзіцца цэнтр яе жыццёвых інтарэсаў, не можа быць вызначана, або калі яна не мае пастаяннага жылля ні ў адной з Дзяржаў, яна лічыцца рэзідэнтам той Дзяржавы, у якой яна звычайна пражывае;

c) калі яна звычайна пражывае ў абедзвюх Дагаворных Дзяржавах, або калі яна звычайна не пражывае ні ў адной з іх, яна лічыцца рэзідэнтам той Дагаворнай Дзяржавы, грамадзянінам якой яна з'яўляецца;

d) калі статус рэзідэнта не можа быць вызначаны ў адпаведнасці з падпунктамі a) – c), кампетэнтныя органы Дагаворных Дзяржаў вырашаюць пытанне па ўзаемнай згодзе.

3. Калі ў адпаведнасці з палажэннямі пункта 1 асоба, якая не з'яўляецца фізічнай асобай, з'яўляецца рэзідэнтам абедзвюх Дагаворных Дзяржаў, тады кампетэнтныя органы Дагаворных Дзяржаў імкнуцца вырашыць пытанне па ўзаемнай згодзе і вызначыць спосаб прымянення Пагаднення да такой асобы.

Артыкул 5
Пастаяннае прадстаўніцтва

1. Для мэт дадзенага Пагаднення тэрмін "пастаяннае прадстаўніцтва" абазначае любое пастаяннае месца дзейнасці, праз якое поўнасцю або часткова ажыццяўляецца камерцыйная дзейнасць прадпрыемства.

2. Тэрмін "пастаяннае прадстаўніцтва" ўключае ў прыватнасці :

a) месца кіравання;

b) аддзяленне;

c) кантору;

d) фабрыку;

e) майстэрню, і

f) руднік, нафтавую або газавую свідравіну, кар'ер або любое іншае месца разведкі або здабычы прыродных рэсурсаў.

3. Будаўнічая пляцоўка або будаўнічы, або мантажны аб'ект з'яўляюцца пастаянным прадстаўніцтвам, толькі калі яны існуюць больш дванаццаці месяцаў.

4. Нягледзячы на папярэднія палажэнні гэтага артыкула, тэрмін "пастаяннае прадстаўніцтва" не разглядаецца як уключаючы:

a) выкарыстанне збудаванняў выключна для мэт захоўвання, дэманстрацыі або пастаўкі тавараў або вырабаў, якія належаць прадпрыемству;

b) утрыманне запасаў тавараў або вырабаў, якія належаць прадпрыемству, толькі ў мэтах захоўвання, дэманстрацыі або пастаўкі ;

c) утрыманне запасаў тавараў або вырабаў, якія належаць прадпрыемству, выключна для мэт перапрацоўкі другім прадпрыемствам;

d) утрыманне пастаяннага месца дзейнасці выключна для мэт закупкі тавараў або вырабаў, або для збору інфармацыі для прадпрыемства;

e) утрыманне пастаяннага месца дзейнасці выключна для мэт ажыццяўлення для прадпрыемства любой іншай дзейнасці падрыхтоўчага або дапаможнага характару;

f) утрыманне пастаяннага месца дзейнасці выключна для любога спалучэння відаў дзейнасці , упамянутых у падпунктах a - e, пры ўмове, што такая дзейнасць у цэлым пастаяннага месца дзейнасці, якая вынікае з гэтага спалучэння, мае падрыхтоўчы або дапаможны характар.

5. Нягледзячы на палажэнні пунктаў 1 і 2, калі асоба – іншая чым агент з незалежным статусам, да якой прымяняецца пункт 6 – дзейнічае ад імя прадпрыемства, мае і звычайна выкарыстоўвае ў Дагаворнай Дзяржаве паўнамоцтвы заключаць кантракты ад імя прадпрыемства, то лічыцца, што гэта прадпрыемства мае пастаяннае прадстаўніцтва ў гэтай Дзяржаве ў дачыненні да любой дзейнасці, якую гэта асоба ажыццяўляе для прадпрыемства, калі дзейнасць такой асобы не абмежавана той, якая прадстаўлена ў пункце 4, і якая, калі яна ажыццяўляецца праз пастаяннае месца дзейнасці, не робіць гэта пастаяннае месца дзейнасці пастаянным прадстаўніцтвам згодна палажэнням гэтага пункта.

6. Прадпрыемства не разглядаецца як маючае пастаяннае прадстаўніцтва ў Дагаворнай Дзяржаве толькі на той падставе, што яно ажыццяўляе камерцыйную дзейнасць у гэтай Дзяржаве праз брокера, камісіянера або любога іншага агента з незалежным статусам пры ўмове, што гэтыя асобы дзейнічаюць у рамках сваёй звычайнай прафесіянальнай дзейнасці.

7. Той факт, што кампанія, якая з'яўляецца рэзідэнтам адной Дагаворнай Дзяржавы, кантралюе або кантралюецца кампаніяй, якая з'яўляецца рэзідэнтам другой Дагаворнай Дзяржавы, або якая ажыццяўляе камерцыйную дзейнасць у гэтай другой Дзяржаве (праз пастаяннае прадстаўніцтва або іншым чынам), сам па сабе не пераўтварае адну з гэтых кампаній у пастаяннае прадстаўніцтва другой.

Артыкул 6
Даходы ад нерухомай маёмасці

1. Даходы, якія атрымлівае рэзідэнт адной Дагаворнай Дзяржавы ад нерухомай маёмасці (уключаючы даход ад сельскай або лясной гаспадаркі), што знаходзіцца ў другой Дагаворнай Дзяржаве, могуць абкладацца падаткам у гэтай другой Дзяржаве.

2. Тэрмін "нерухомая маёмасць" мае тое значэнне, якое ён мае па заканадаўству Дагаворнай Дзяржавы, у якой знаходзіцца гэта маёмасць. Марскія і паветраныя судны не разглядаюцца ў якасці нерухомай маёмасці.

3. Палажэнні пункта 1 прымяняюцца да даходаў, якія атрымліваюцца ад прамога выкарыстання, здачы ўнаём або выкарыстання нерухомай маёмасці ў любой іншай форме, а таксама да даходу ад адчужэння нерухомай маёмасці.

4. Калі валоданне акцыямі або іншымі правамі кампаніі дае права ўладальніку такіх акцый або правоў карыстацца нерухомай маёмасцю, якой валодае кампанія, даходы ад прамога выкарыстання, здачы ў арэнду або выкарыстання ў любой іншай форме такога права карыстання могуць абкладацца падаткам у той Дагаворнай Дзяржаве, у якой знаходзіцца нерухомая маёмасць.

5. Палажэнні пунктаў 1 і 3 прымяняюцца таксама да даходаў ад нерухомай маёмасці прадпрыемства і да даходаў ад нерухомай маёмасці, якая выкарыстоўваецца для выканання незалежных асабістых паслуг.

Артыкул 7
Прыбытак ад камерцыйнай дзейнасці

1. Прыбытак прадпрыемства адной Дагаворнай Дзяржавы абкладаецца падаткам толькі ў гэтай Дзяржаве, калі толькі гэта прадпрыемства не ажыццяўляе камерцыйную дзейнасць у другой Дагаворнай Дзяржаве праз размешчанае там пастаяннае прадстаўніцтва. Калі прадпрыемства ажыццяўляе камерцыйную дзейнасць як зазначана вышэй, прыбытак дадзенага прадпрыемства можа абкладацца падаткам у другой Дзяржаве, але толькі ў той частцы, якая адносіцца да гэтага пастаяннага прадстаўніцтва.

2. З улікам палажэнняў пункта 3, калі прадпрыемства адной Дагаворнай Дзяржавы ажыццяўляе камерцыйную дзейнасць у другой Дагаворнай Дзяржаве праз пастаяннае прадстаўніцтва, якое там знаходзіцца, то ў кожнай Дагаворнай Дзяржаве гэтаму пастаяннаму прадстаўніцтву залічваецца прыбытак, які яно магло б атрымаць у выпадку, калі б яно было адасобленым і асобным прадпрыемствам, што ажыццяўляе такую ж або аналагічную дзейнасць у такіх жа або аналагічных умовах і дзейнічае цалкам незалежна ад прадпрыемства, пастаянным прадстаўніцтвам якога яно з'яўляецца.

3. Пры вызначэнні прыбытку пастаяннага прадстаўніцтва дапускаецца вылічэнне расходаў, панесеных для мэт такога пастаяннага прадстаўніцтва, уключаючы кіраўніцкія і агульнаадміністрацыйныя расходы, панесеныя як у Дзяржаве, дзе размешчана пастаяннае прадстаўніцтва, так і за яе межамі. Расходы, якія дапускаюцца Дагаворнай Дзяржавай у якасці вылічэння, уключаюць толькі расходы, якія ўтрымліваюцца ў адпаведнасці з унутраным заканадаўствам гэтай Дзяржавы.

4. Паколькі вызначэнне прыбытку ў Дагаворнай Дзяржаве, які адносіцца да пастаяннага прадстаўніцтва, на аснове прапарцыянальнага размеркавання агульнай сумы прыбытку прадпрыемства яго розным падраздзяленням з'яўляецца звычайнай практыкай, нішто ў пункце 2 не перашкаджае гэтай Дагаворнай Дзяржаве вызначыць падаткаабкладаемы прыбытак з дапамогай такога размеркавання, як прынята на практыцы; аднак выбраны метад размеркавання павінен даваць вынікі, якія адпавядаюць прынцыпам, змешчаным у гэтым артыкуле.

5. Ніякі прыбытак не адносіцца да пастаяннага прадстаўніцтва на падставе простай закупкі пастаянным прадстаўніцтвам вырабаў або тавараў для прадпрыемства.

6. Для мэт папярэдніх пунктаў прыбытак, які адносіцца да пастаяннага прадстаўніцтва, вызначаецца кожны год адным і тым жа метадам, калі толькі не будзе дастатковай і важкай прычыны для яго змянення.

7. Калі прыбытак уключае віды даходаў, якія разглядаюцца асобна ў іншых артыкулах дадзенага Пагаднення, палажэнні гэтых артыкулаў не закранаюцца палажэннямі дадзенага артыкула.

Артыкул 8
Марскі і паветраны транспарт

1. Прыбытак прадпрыемства адной Дагаворнай Дзяржавы ад эксплуатацыі марскіх або паветраных суднаў у міжнародных перавозках абкладаецца падаткам толькі ў гэтай Дзяржаве.

2. Палажэнні пункта 1 прымяняюцца таксама да прыбытку ад удзелу ў пуле, сумеснай дзейнасці або міжнародным транспартным агенцтве.

Артыкул 9
Асацыіраваныя прадпрыемствы

1. У выпадку, калі

a) прадпрыемства Дагаворнай Дзяржавы прама або ўскосна ўдзельнічае ў кіраванні, кантролі або капітале прадпрыемства другой Дагаворнай Дзяржавы, або

b) адны і тыя ж асобы прама або ўскосна ўдзельнічаюць у кіраванні, кантролі або капітале прадпрыемства адной Дагаворнай Дзяржавы і прадпрыемства другой Дагаворнай Дзяржавы,

і ў кожным выпадку паміж двума прадпрыемствамі ў іх камерцыйных або фінансавых узаемаадносінах ствараюцца або ўстанаўліваюцца ўмовы, што адрозніваюцца ад тых, якія мелі б месца паміж двума незалежнымі прадпрыемствамі, тады любы прыбытак, які мог бы быць налічаны аднаму з іх, але з-за наяўнасці гэтых умоў не быў яму налічаны, можа быць уключаны ў прыбытак гэтага прадпрыемства і, адпаведна, абкладзены падаткам.

2. У выпадку, калі адна Дагаворная Дзяржава ўключае ў прыбытак прадпрыемства гэтай Дзяржавы – і адпаведна абкладае падаткам – прыбытак, па якому прадпрыемства другой Дагаворнай Дзяржавы абкладаецца падаткам у гэтай другой Дзяржаве, і прыбытак, такім чынам уключаны, з'яўляецца прыбыткам, які быў бы налічаны прадпрыемству першай упамянутай Дзяржавы, калі б умовы ўзаемаадносін паміж двума прадпрыемствамі былі б умовамі, якія існуюць паміж незалежнымі прадпрыемствамі, тады гэта другая Дзяржава робіць адпаведную ўступку ў суме падатку, спаганяемага з гэтага прыбытку. Пры вызначэнні такой

папраўкі павінны быць разгледжаны іншыя палажэнні дадзенага Пагаднення, а кампетэнтныя органы Дагаворных Дзяржаў павінны пракансультавацца адзін з адным пры неабходнасці.

Артыкул 10
Дывідэнды

1. Дывідэнды, выплачваемыя кампаніяй, якая з'яўляецца рэзідэнтам адной Дагаворнай Дзяржавы, рэзідэнту другой Дагаворнай Дзяржавы, могуць абкладацца падаткамі ў гэтай другой Дзяржаве.

2. Аднак такія дывідэнды могуць таксама абкладацца падаткамі ў той Дагаворнай Дзяржаве, рэзідэнтам якой з'яўляецца кампанія, што выплачвае дывідэнды, у адпаведнасці з заканадаўствам гэтай Дзяржавы, але калі атрымальнік з'яўляецца сапраўдным уладальнікам дывідэндаў, спаганяемы падатак не перавышае 10 працэнтаў валавой сумы дывідэндаў. Гэты пункт не закранае падаткаабкладання кампаніі ў дачыненні да прыбытку, з якога выплачваюцца дывідэнды.

3. Тэрмін "дывідэнды" пры выкарыстанні ў гэтым артыкуле абазначае даход ад акцый або іншых правоў, якія не з'яўляюцца даўгавымі патрабаваннямі, што даюць права на ўдзел у прыбытку, а таксама даход ад іншых правоў, які падлягае такому жа падатковаму рэжыму, як і даход ад акцый, у адпаведнасці з заканадаўствам той Дзяржавы, рэзідэнтам якой з'яўляецца кампанія, што размяркоўвае прыбытак.

4. Палажэнні пунктаў 1 і 2 не прымяняюцца, калі сапраўдны ўладальнік дывідэндаў, як рэзідэнт адной Дагаворнай Дзяржавы, ажыццяўляе камерцыйную дзейнасць у другой Дагаворнай Дзяржаве, рэзідэнтам якой з'яўляецца кампанія, што выплачвае дывідэнды, праз пастаяннае прадстаўніцтва, што знаходіцца ў ёй, або ажыццяўляе ў гэтай другой Дзяржаве незалежныя асабістыя паслугі з пастаяннай базы, якая знаходзіцца там, і холдынг, у дачыненні да якога выплачваюцца дывідэнды, сапраўды адносіцца да такога пастаяннага прадстаўніцтва або пастаяннай базы. У такім выпадку прымяняюцца палажэнні артыкула 7 або артыкула 14 у залежнасці ад абставін.

5. У выпадку, калі кампанія, якая з'яўляецца рэзідэнтам адной Дагаворнай Дзяржавы, атрымлівае прыбытак або даходы з другой Дагаворнай Дзяржавы, гэта другая Дзяржава можа поўнасцю вызваліць ад падаткаў дывідэнды, выплачваемыя гэтай кампаніяй, за выключэннем, калі гэтыя дывідэнды выплачваюцца рэзідэнту гэтай другой Дзяржавы або калі холдынг, у дачыненні да якога выплачваюцца дывідэнды, сапраўды адносіцца да пастаяннага прадстаўніцтва або пастаяннай базы, што знаходзяцца ў гэтай другой Дзяржаве, і з неразмеркаванага прыбытку

кампаніі не спаганяюцца падаткі на неразмеркаваны прыбытак, нават калі выплачваемыя дывідэнды або неразмеркаваны прыбытак складаюцца поўнасцю або часткова з прыбытку або даходу, якія ўзнікаюць у гэтай другой Дзяржаве.

Артыкул 11
Працэнты

1. Працэнты, якія ўзнікаюць у адной Дагаворнай Дзяржаве і выплачваюцца рэзідэнту другой Дагаворнай Дзяржавы, могуць абкладацца падаткамі ў гэтай другой Дзяржаве.

2. Аднак такія працэнты могуць таксама абкладацца падаткамі ў той Дагаворнай Дзяржаве, у якой яны ўзнікаюць і ў адпаведнасці з заканадаўствам гэтай Дзяржавы, але калі атрымальнік з'яўляецца сапраўдным уладальнікам працэнтаў, спаганяемы падатак не перавышае 10 працэнтаў валавой сумы працэнтаў.

3. Нягледзячы на палажэнні пункта 2, працэнты, якія ўзнікаюць у адной Дагаворнай Дзяржаве, што атрыманы і фактычна належаць Ураду другой Дагаворнай Дзяржавы, уключаючы яе мясцовыя органы ўлады, Цэнтральны (Нацыянальны) банк або любую фінансавую арганізацыю, якая поўнасцю належыць гэтаму Ураду, або працэнты, атрыманыя па пазыках, гарантаваных гэтым Урадам, вызваляюцца ад падатку ў першай названай Дзяржаве.

4. Тэрмін "працэнты" пры выкарыстанні ў гэтым артыкуле абазначае даход ад даўгавых патрабаванняў любога віду, без залежнасці ад іпатэчнага забеспячэння і, у прыватнасці, даход ад урадавых каштоўных папер і даход ад аблігацый або даўгавых абавязацельстваў, уключаючы прэміі і ўзнагароды па гэтых каштоўных паперах, аблігацыях або даўгавых абавязацельствах. Штрафы за несвоечасовыя выплаты не разглядаюцца ў якасці працэнтаў для мэт гэтага артыкула.

5. Палажэнні пунктаў 1 і 2 не прымяняюцца, калі сапраўдны ўладальнік працэнтаў, як рэзідэнт адной Дагаворнай Дзяржавы, ажыццяўляе камерцыйную дзейнасць у другой Дагаворнай Дзяржаве, у якой узнікаюць працэнты, праз размешчанае ў ёй пастаяннае прадстаўніцтва, або ажыццяўляе ў гэтай другой Дзяржаве незалежныя асабістыя паслугі з пастаяннай базы, якая знаходзіцца там, і даўгавое патрабаванне, на падставе якога выплачваюцца працэнты, сапраўды адносіцца да такога пастаяннага прадстаўніцтва або да пастаяннай базы. У такім выпадку прымяняюцца палажэнні артыкула 7 або артыкула 14 у залежнасці ад абставін.

6. Лічыцца, што працэнты ўзнікаюць у Дагаворнай Дзяржаве, калі плацельшчыкам з'яўляецца рэзідэнт гэтай Дзяржавы. Калі, аднак, асоба, якая

выплачвае працэнты, незалежна ад таго, ці з'яўляецца яна рэзідэнтам Дагаворнай Дзяржавы ці не, мае ў Дагаворнай Дзяржаве пастаяннае прадстаўніцтва або пастаянную базу, у сувязі з якімі ўзнікла запазычанасць, па якой выплачваюцца працэнты, і расходы па выплаце гэтых працэнтаў нясе гэта пастаяннае прадстаўніцтва або пастаянная база, то лічыцца, што такія працэнты ўзнікаюць у той Дзяржаве, у якой знаходзіцца пастаяннае прадстаўніцтва або пастаянная база.

7. Калі па прычыне асаблівых адносін паміж плацельшчыкам і сапраўдным уладальнікам працэнтаў, або паміж імі абодвума і трэцяй асобай сума працэнтаў, што адносіцца да даўгавога патрабавання, у сувязі з якім яны выплачваюцца, перавышае суму, якая была б узгоднена паміж плацельшчыкам і сапраўдным уладальнікам працэнтаў пры адсутнасці такіх адносін, то палажэнні гэтага артыкула прымяняюцца толькі да апошняй названай сумы. У такім выпадку залішняя частка плацяжу па-ранейшаму абкладаецца падаткам у адпаведнасці з заканадаўствам кожнай Дагаворнай Дзяржавы з належным улікам іншых палажэнняў дадзенага Пагаднення.

Артыкул 12
Роялці

1. Роялці, якія ўзнікаюць у адной Дагаворнай Дзяржаве і выплачваюцца рэзідэнту другой Дагаворнай Дзяржавы, могуць абкладацца падаткам у гэтай другой Дзяржаве.

2. Аднак, такія роялці могуць таксама абкладацца падаткам у той Дагаворнай Дзяржаве, ў якой яны ўзнікаюць і ў адпаведнасці з заканадаўствам гэтай Дзяржавы, але калі атрымальнік з'яўляецца сапраўдным уладальнікам роялці, спаганяемы падатак не перавышае 10 працэнтаў валавой сумы роялці.

3. Тэрмін "роялці" пры выкарыстанні ў гэтым артыкуле абазначае плацяжы любога віду, атрыманыя ў якасці ўзнагароджання за выкарыстанне або за прадастаўленне права выкарыстання любога аўтарскага права на творы літаратуры, мастацтва або навукі, уключаючы кінафільмы і фільмы або плёнкі, якія выкарыстоўваюцца для радыёвяшчання або тэлебачання, любога патэнта, гандлёвай маркі, дызайна або мадэлі , схемы, сакрэтнай формулы або працэсу, або за выкарыстанне, або прадастаўленне права выкарыстання прамысловага, камерцыйнага або навуковага абсталявання, або за інфармацыю адносна прамысловага, камерцыйнага або навуковага вопыту.

4. Палажэнні пунктаў 1 і 2 не прымяняюцца, калі сапраўдны ўладальнік роялці, як рэзідэнт адной Дагаворнай Дзяржавы, ажыццяўляе камерцыйную дзейнасць у другой Дагаворнай Дзяржаве, у якой узнікаюць роялці, праз

размешчанае ў ёй пастаяннае прадстаўніцтва, або выконвае ў гэтай другой Дзяржаве незалежныя асабістыя паслугі з пастаяннай базы, што там знаходзіцца, і права або маёмасць, у дачыненні да якіх выплачваюцца роялці, сапраўды звязаны з такім пастаянным прадстаўніцтвам або пастаяннай базай. У такім выпадку прымяняюцца палажэнні артыкула 7 або 14, у залежнасці ад абставін.

5. Лічыцца, што роялці ўзнікаюць у Дагаворнай Дзяржаве, калі плацельшчыкам з'яўляецца рэзідэнт гэтай Дзяржавы. Калі, аднак, асоба, якая выплачвае роялці, незалежна ад таго, ці з'яўляецца яна рэзідэнтам Дагаворнай Дзяржавы ці не, мае ў Дагаворнай Дзяржаве пастаяннае прадстаўніцтва або пастаянную базу, у сувязі з якімі ўзнікла абавязацельства выплачваць роялці, і такія роялці выплачваюцца гэтым пастаянным прадстаўніцтвам або пастаяннай базай, тады лічыцца, што роялці ўзнікаюць у той Дзяржаве, у якой знаходзіцца пастаяннае прадстаўніцтва або пастаянная база.

6. Калі па прычыне асаблівых адносін паміж плацельшчыкам і сапраўдным уладальнікам роялці, або паміж імі абодвума і якой-небудзь трэцяй асобай сума роялці, якая адносіцца да выкарыстання, права або інфармацыі, на падставе якіх яны выплачваюцца, перавышае суму, якая была б узгоднена паміж плацельшчыкам і сапраўдным уладальнікам роялці, пры адсутнасці такіх адносін палажэнні гэтага артыкула прымяняюцца толькі да апошняй названай сумы. У такім выпадку залішняя частка плацяжу паранейшаму абкладаецца падаткам у адпаведнасці з заканадаўствам кожнай Дагаворнай Дзяржавы з належным улікам іншых палажэнняў дадзенага Пагаднення.

Артыкул 13
Даходы ад адчужэння маёмасці

1. Даходы, якія атрымлівае рэзідэнт адной Дагаворнай Дзяржавы ад адчужэння нерухомай маёмасці, аб якой гаварылася ў артыкуле 6, размешчанай у другой Дагаворнай Дзяржаве, або акцый у кампаніі, актывы якой складаюцца ў асноўным з такой маёмасці, могуць абкладацца падаткамі ў гэтай другой Дзяржаве.

2. Даходы ад адчужэння маёмасці, іншай чым нерухомая маёмасць, якая складае частку камерцыйнай маёмасці пастаяннага прадстаўніцтва, якое прадпрыемства адной Дагаворнай Дзяржавы мае ў другой Дагаворнай Дзяржаве, або маёмасці, іншай чым нерухомая маёмасць, што адносіцца да пастаяннай базы, даступнай рэзідэнту адной Дагаворнай Дзяржавы ў другой Дагаворнай Дзяржаве, для прадастаўлення незалежных асабістых паслуг, уключаючы такія даходы ад адчужэння такога пастаяннага прадстаўніцтва

(асобна або ў сукупнасці з цэлым прадпрыемствам) або такой пастаяннай базы, могуць абкладацца падаткамі ў гэтай другой Дзяржаве.

3. Даходы, якія атрымлівае прадпрыемства адной Дагаворнай Дзяржавы ад адчужэння марскіх або паветраных суднаў, якія эксплуатуюцца ў міжнародных перавозках, або маёмасці, іншай чым нерухомая маёмасць, звязанай з эксплуатацыяй такіх паветраных або марскіх суднаў, абкладаюцца падаткам толькі ў гэтай Дзяржаве.

4. Даходы ад адчужэння любой маёмасці, акрамя пералічанай у пунктах 1, 2 і 3, абкладаюцца падаткам толькі ў той Дагаворнай Дзяржаве, рэзідэнтам якой з'яўляецца асоба, якая адчужае маёмасць.

Артыкул 14
Незалежныя асабістыя паслугі

1. Даход, атрымліваемы фізічнай асобай, якая з'яўляецца рэзідэнтам адной Дагаворнай Дзяржавы, у дачыненні да прафесіянальных паслуг або іншай дзейнасці незалежнага характару, абкладаецца падаткам толькі ў той Дзяржаве, за выключэннем выпадкаў, калі яна мае пастаянную базу (пастаянным месцам рэгулярна даступным ёй для мэт ажыццяўлення яе дзейнасці) у другой Дагаворнай Дзяржаве. Калі яна мае такую пастаянную базу, даход можа абкладацца падаткам у другой Дагаворнай Дзяржаве, але толькі па даходу, які прыпісваецца да гэтай пастаяннай базы. Для гэтай мэты, калі фізічная асоба, якая з'яўляецца рэзідэнтам адной Дагаворнай Дзяржавы, знаходзіцца ў другой Дагаворнай Дзяржаве на працягу перыяду або перыядаў, што перавышаюць у сукупнасці 183 дні ў любым дванаццацімесячным перыядзе, які пачынаецца або заканчваецца ў адпаведным фінансавым годзе, яна разглядаецца як тая, што мае рэгулярна даступную ёй пастаянную базу ў гэтай другой Дзяржаве і даход, атрымліваемы ад яе дзейнасці, аб якой гаворыцца вышэй, што ажыццяўляецца ў гэтай другой Дзяржаве, адносіцца да гэтай пастаяннай базы.

2. Тэрмін "прафесіянальныя паслугі" уключае, у прыватнасці, незалежную навуковую, літаратурную, артыстычную, адукацыйную або выкладчыцкую дзейнасць, таксама як і незалежную дзейнасць урачоў, адвакатаў, інжынераў, архітэктараў, зубных урачоў і бухгалтараў.

Артыкул 15
Залежныя асабістыя паслугі

1. З улікам палажэнняў артыкулаў 16, 18 і 19 заработная плата і іншыя падобныя ўзнагароджанні, якія атрымлівае рэзідэнт адной Дагаворнай

Дзяржавы ў дачыненні да работы па найму, абкладаюцца падаткам толькі ў гэтай Дзяржаве, калі толькі работа па найму не ажыццяўляецца ў другой Дагаворнай Дзяржаве. Калі работа па найму ажыццяўляецца такім чынам, атрыманыя ў сувязі з гэтым узнагароджанні могуць абкладацца падаткам у гэтай другой Дзяржаве.

2. Нягледзячы на палажэнні пункта 1, узнагароджанне, якое атрымлівае рэзідэнт адной Дагаворнай Дзяржавы ў дачыненні да работы па найму, што ажыццяўляецца ў другой Дагаворнай Дзяржаве, абкладаецца падаткам толькі ў першай названай Дзяржаве, калі:

a) атрымальнік знаходзіцца ў другой Дзяржаве на працягу перыяду або перыядаў, якія не перавышаюць увогуле 183 дзён у любым 12-месячным перыядзе, што пачынаецца або заканчваецца ў адпаведным фінансавым годзе, і

b) узнагароджанне выплачваецца наймальнікам або ад імя наймальніка, які не з'яўляецца рэзідэнтам другой Дзяржавы, і

c) расходы па выплаце ўзнагароджанняў не нясе пастаяннае прадстаўніцтва або пастаянная база, якія наймальнік мае ў другой Дзяржаве.

3. Нягледзячы на папярэднія палажэнні гэтага артыкула, узнагароджанне, якое атрымліваецца ў дачыненні да работы па найму, што ажыццяўляецца на борце марскога або паветранага судна, якія выкарыстоўваюцца ў міжнародных перавозках прадпрыемствам адной Дагаворнай Дзяржавы, могуць абкладацца падаткам у гэтай Дзяржаве.

Артыкул 16
Ганарары дырэктараў

Ганарары дырэктараў і іншыя падобныя выплаты, якія атрымлівае рэзідэнт адной Дагаворнай Дзяржавы ў якасці члена савета дырэктараў кампаніі, якая з'яўляецца рэзідэнтам другой Дагаворнай Дзяржавы, могуць абкладацца падаткамі ў гэтай другой Дзяржаве.

Артыкул 17
Работнікі мастацтва і спартсмены

1. Нягледзячы на палажэнні артыкулаў 14 і 15, даход, які атрымлівае рэзідэнт адной Дагаворнай Дзяржавы ў якасці работніка мастацтваў, такога як артыст тэатра, кіно, радыё або тэлебачання, або музыканта, або ў якасці спартсмена, ад яго асабістай дзейнасці як такой, што ажыццяўляецца ў другой Дагаворнай Дзяржаве, можа абкладацца падаткам у гэтай другой Дзяржаве.

2. У выпадку, калі даход у дачыненні да асабістай дзейнасці, ажыццяўляемай работнікам мастацтваў або спартсменам у такой яго якасці,

налічваецца не самому работніку мастацтваў або спартсмену, а другой асобе, гэты даход, нягледзячы на палажэнні артыкулаў 7, 14 і 15, можа абкладацца падаткам у той Дагаворнай Дзяржаве, у якой ажыццяўляецца дзейнасць работніка мастацтваў або спартсмена.

Артыкул 18
Пенсіі

З улікам палажэнняў пункта 2 артыкула 19 пенсіі і іншыя падобныя выплаты, якія выплачваюцца рэзідэнту Дагаворнай Дзяржавы ў сувязі з работай па найму ў мінулым, абкладаюцца падаткам толькі ў гэтай Дзяржаве.

Артыкул 19
Дзяржаўная служба

1. a) Заработная плата і другое падобнае ўзнагароджанне, іншыя чым пенсія, якія выплачваюцца Дагаворнай Дзяржавай або яе мясцовым органам улады фізічнай асобе ў дачыненні да паслуг, якія аказваюцца гэтай Дзяржаве або органу ўлады, абкладаюцца падаткам толькі ў гэтай Дзяржаве.

b) Аднак, такая заработная плата і другое падобнае ўзнагароджанне абкладаюцца падаткам толькі ў другой Дагаворнай Дзяржаве, калі паслугі аказваюцца ў гэтай Дзяржаве і фізічная асоба з'яўляецца рэзідэнтам гэтай Дзяржавы, якая:

(i) з'яўляецца грамадзянінам гэтай Дзяржавы; або

(ii) не стала рэзідэнтам гэтай Дзяржавы толькі з мэтай аказання паслуг.

2. a) Любая пенсія, якая выплачваецца Дагаворнай Дзяржавай або яго мясцовым органам улады або з фондаў, створаных імі, фізічнай асобе ў дачыненні да паслуг, што аказваюцца гэтай Дзяржаве або органу улады, абкладаецца падаткам толькі ў гэтай Дзяржаве.

b) Аднак, такая пенсія абкладаецца падаткам толькі ў другой Дагаворнай Дзяржаве, калі фізічная асоба з'яўляецца рэзідэнтам і грамадзянінам гэтай Дзяржавы.

3. Палажэнні артыкулаў 15, 16 і 18 прымяняюцца да заработнай платы і другому падобнаму ўзнагароджанню і пенсій у дачыненні да паслуг, аказваемых у сувязі з камерцыйнай дзейнасцю, ажыццяўляемай Дагаворнай Дзяржавай або яе мясцовым органам улады.

4. Для мэт гэтага артыкула тэрмін "мясцовы орган улады" прымяняецца толькі ў выпадку Літвы.

Артыкул 2О
Студэнты

Плацяжы, што атрымлівае студэнт або практыкант, які з'яўляецца або з'яўляўся непасрэдна да прыезду ў адну Дагаворную Дзяржаву рэзідэнтам другой Дагаворнай Дзяржавы і які знаходзіцца ў першай названай Дзяржаве выключна для мэт атрымання адукацыі або праходжання практыкі, вызваляюцца ад падаткаў у гэтай Дзяржаве ў дачыненні да плацяжоў, атрыманых з крыніц за межамі гэтай Дзяржавы для мэт яго ўтрымання, навучання або практыкі.

Артыкул 21
Іншыя даходы

1. Віды даходаў рэзідэнта Дагаворнай Дзяржавы, незалежна ад месца іх узнікнення, не названыя ў папярэдніх артыкулах дадзенага Пагаднення, абкладаюцца падаткамі толькі ў гэтай Дзяржаве.

2. Палажэнні пункта 1 не прымяняюцца да даходаў, іншых чым даходы ад нерухомай маёмасці, вызначанай у пункце 2 артыкула 6, калі атрымальнік такіх даходаў, як рэзідэнт адной Дагаворнай Дзяржавы, ажыццяўляе камерцыйную дзейнасць у другой Дагаворнай Дзяржаве праз размешчанае там пастаяннае прадстаўніцтва або прадастаўляе ў гэтай другой Дзяржаве незалежныя асабістыя паслугі праз пастаянную базу, якая там знаходзіцца, і права або маёмасць, у адносінах да якіх выплачваецца даход, сапраўды звязаны з такім пастаянным прадстаўніцтвам або пастаяннай базай. У такім выпадку прымяняюцца палажэнні артыкула 7 або артыкула 14, у залежнасці ад абставін.

Артыкул 22
Устараненне двайнога падаткаабкладання

1. У выпадку рэзідэнта Літвы двайное падаткаабкладанне ўстараняецца наступным чынам:

калі рэзідэнт Літвы атрымлівае даход, які ў адпаведнасці з дадзеным Пагадненнем можа абкладацца падаткам у Беларусі, калі больш спрыяльны рэжым не прадугледжваецца яе нацыянальным заканадаўствам, тады Літва дазваляе ў якасці выліка з падатку на даход гэтага рэзідэнта суму, роўную падаходнаму падатку, які аплачаны ў Беларусі.

Аднак такі вылік не павінен перавышаць той часткі падатку з даходу ў Літве, як было падлічана да прадстаўлення выліка, якая адносіцца да даходу, што можа абкладацца падаткам у Беларусі.

2. У выпадку рэзідэнта Беларусі двайное падаткаабкладанне ўстараняецца наступным чынам:

калі рэзідэнт Беларусі атрымлівае даход, які ў адпаведнасці з палажэннямі дадзенага Пагаднення можа абкладацца падаткам у Літве, тады Беларусь дазваляе ў якасці выліка з падатку на даход гэтага рэзідэнта суму, роўную падатку з гэтага даходу, які выплачаны ў Літве.

Аднак такі вылік не павінен перавышаць той часткі падатку з даходу, як было падлічана да прадстаўлення выліка, якая адносіцца да даходу, што можа абкладацца падаткам у Літве.

Артыкул 23
Недыскрымінацыя

1. Грамадзяне адной Дагаворнай Дзяржавы не падлягаюць у другой Дагаворнай Дзяржаве іншаму або больш цяжкаму падаткаабкладанню або звязанаму з ім патрабаванню, чым падаткаабкладанне і звязаныя з ім патрабаванні, якім падлягаюць або могуць падлягаць грамадзяне гэтай другой Дзяржавы пры тых жа абставінах, у прыватнасці ў дачыненні да рэзідэнцтва. Гэта палажэнне таксама прымяняецца, незалежна ад палажэнняў артыкула 1, да асоб, якія не з'яўляюцца рэзідэнтамі адной або абедзвюх Дагаворных Дзяржаў.

2. Падаткаабкладанне пастаяннага прадстаўніцтва, якое прадпрыемства адной Дагаворнай Дзяржавы мае ў другой Дагаворнай Дзяржаве, не павінна быць менш спрыяльным у гэтай другой Дзяржаве, чым падаткаабкладанне прадпрыемстваў гэтай другой Дзяржавы, якія ажыццяўляюць падобную дзейнасць. Гэта палажэнне не павінна тлумачыцца як тое, якое абавязвае адну Дагаворную Дзяржаву прадастаўляць рэзідэнтам другой Дагаворнай Дзяржавы якія-небудзь асабістыя льготы, вызваленні і скідкі ў падаткаабкладанні на аснове іх грамадзянскага статуса або сямейных абавязацельстваў, якія яна прадастаўляе сваім уласным рэзідэнтам.

3. За выключэннем выпадкаў, калі прымяняюцца палажэнні пункта 1 артыкула 9, пункта 7 артыкула 11 або пункта 6 артыкула 12 працэнты, роялці і іншыя выплаты, якія выконвае прадпрыемства адной Дагаворнай Дзяржавы рэзідэнту другой Дагаворнай Дзяржавы, падлягаюць, у мэтах вызначэння падаткаабкладаемага прыбытку такога прадпрыемства, вылікам на тых жа ўмовах, як калі б яны былі выплачаны рэзідэнту першай названай Дзяржавы.

4. Прадпрыемствы адной Дагаворнай Дзяржавы, капітал якіх поўнасцю або часткова належыць аднаму або некалькім рэзідэнтам другой Дагаворнай Дзяржавы, або прама ці ўскосна кантралюецца імі, не падлягаюць у першай названай Дзяржаве іншаму або больш цяжкаму падаткаабкладанню або звязанаму з ім патрабаванню, чым падаткаабкладанне і звязаныя з ім

патрабаванні, якім падвяргаюцца або могуць падвяргацца падобныя прадпрыемствы першай названай Дзяржавы.

5. Палажэнні гэтага артыкула, незалежна ад палажэнняў артыкула 2, прымяняюцца да падаткаў любога роду і віду.

Артыкул 24
Працэдура ўзаемнага пагаднення

1. Калі асоба лічыць, што дзеянні адной або абедзвюх Дагаворных Дзяржаў прыводзяць або прывядуць да падаткаабкладання яе не ў адпаведнасці з палажэннямі дадзенага Пагаднення, яна можа, незалежна ад сродкаў абароны, прадугледжаных нацыянальным заканадаўствам гэтых Дзяржаў, прадставіць сваю справу для разгляду ў кампетэнтны орган Дагаворнай Дзяржавы, рэзідэнтам якой яна з'яўляецца, або, калі яе выпадак падпадае пад дзеянне пункта 1 артыкула 23 той Дзяржавы, грамадзянінам якой яна з'яўляецца. Заява павінна быць прадстаўлена на працягу трох гадоў з даты першага паведамлення аб дзеяннях, якія прыводзяць да падаткаабкладання не ў адпаведнасці з палажэннямі дадзенага Пагаднення.

2. Кампетэнтны орган імкнецца, калі ён палічыць заяву абгрунтаванай, і калі ён сам не ў стане прыйсці да здавальняючага рашэння, вырашыць пытанне па ўзаемнай згодзе з кампетэнтным органам другой Дагаворнай Дзяржавы з мэтай пазбягання падаткаабкладання, якое не адпавядае дадзенаму Пагадненню. Любая дасягнутая дамоўленасць выконваецца незалежна ад якіх-небудзь часовых абмежаванняў, якія ёсць у нацыянальных заканадаўствах Дагаворных Дзяржаў.

3. Кампетэнтныя органы Дагаворных Дзяржаў імкнуцца вырашаць па ўзаемнай згодзе любыя цяжкасці або сумненні, якія ўзнікаюць пры тлумачэнні або прымяненні дадзенага Пагаднення. Яны таксама могуць праводзіць сумесныя кансультацыі ў мэтах устаранення двайнога падаткаабкладання ў выпадках, не прадугледжаных дадзеным Пагадненнем.

4. Кампетэнтныя органы Дагаворных Дзяржаў могуць уступаць у прамыя кантакты адзін з адным у мэтах дасягнення згоды ў разуменні папярэдніх пунктаў. Калі выявіцца пажаданым для дасягнення згоды правесці вусны абмен думкамі, такі абмен думкамі можа мець месца ў камісіі, якая складаецца з прадстаўнікоў кампетэнтных органаў Дагаворных Дзяржаў.

Артыкул 25
Абмен інфармацыяй

1. Кампетэнтныя органы Дагаворных Дзяржаў абменьваюцца такой інфармацыяй, якая неабходна для выканання палажэнняў дадзенага

Пагаднення або нацыянальных заканадаўстваў Дагаворных Дзяржаў, што датычыцца падаткаў, на якія распаўсюджваецца дадзенае Пагадненне, у той ступені, у якой падаткаабкладанне па гэтаму заканадаўству не супярэчыць дадзенаму Пагадненню. Абмен інфармацыяй не абмяжоўваецца артыкулам 1. Любая інфармацыя, атрыманая Дагаворнай Дзяржавай, будзе лічыцца канфідэнцыяльнай такім жа чынам, як і інфармацыя, атрыманая па нацыянальнаму заканадаўству гэтай Дзяржавы, і паведамляецца толькі асобам або органам (уключаючы суды і адміністрацыйныя органы), якія звязаны з вызначэннем, сыскваннем, прымусовым спагнаннем або выкананнем рашэнняў у дачыненні да падаткаў, на якія распаўсюджваецца дадзенае Пагадненне, або разборам заяў у дачыненні да такіх падаткаў. Такія асобы або органы выкарыстоўваюць гэту інфармацыю толькі для такіх мэт. Яны могуць раскрываць інфармацыю ў ходзе адкрытага судовага пасяджэння або пры прыняцці юрыдычных рашэнняў.

2. Ні ў якім выпадку палажэнні пункта 1 не павінны тлумачыцца, як тыя, што абавязваюць адну Дагаворную Дзяржаву:

a) праводзіць адміністрацыйныя меры, якія супярэчаць заканадаўству або адміністрацыйнай практыцы гэтай або другой Дагаворнай Дзяржавы;

b) прадастаўляць інфармацыю, якую нельга атрымаць па заканадаўству або ў ходзе звычайнай адміністрацыйнай практыкі гэтай або другой Дагаворнай Дзяржавы;

c) прадастаўляць інфармацыю, якая раскрывала б якую-небудзь гандлёвую, дзелавую, прамысловую, камерцыйную або прафесіянальную тайну або гандлёвы працэс або інфармацыю, раскрыццё якой супярэчыла б дзяржаўнай палітыцы (грамадзянскаму парадку).

Артыкул 26
Члены дыпламатычных прадстаўніцтваў і консульскіх устаноў

Ніякія палажэнні дадзенага Пагаднення не закранаюць падатковых прывілей членаў дыпламатычных прадстаўніцтваў або консульскіх устаноў, прадастаўленых агульнымі нормамі міжнароднага права або палажэннямі спецыяльных пагадненняў.

Артыкул 27
Уваходжанне ў сілу

1. Дадзенае Пагадненне падлягае ратыфікацыі і выконваецца абмен ратыфікацыйнымі граматамі ў магчыма кароткі тэрмін.

2. Пагадненне ўваходзіць у сілу ў дзень абмену ратыфікацыйнымі граматамі і яго палажэнні прымяняюцца:

a) у дачыненні да падаткаў, утрыманых ў крыніцы з даходаў, атрыманых першага або пасля першага студзеня каляндарнага года наступнага за годам, у якім Пагадненне ўваходзіць у сілу;

b) у дачыненні да іншых падаткаў, да падаткаў, што спаганяюцца за любы падатковы перыяд, які пачынаецца першага або пасля першага студзеня каляндарнага года, наступнага за годам, у якім Пагадненне ўваходзіць у сілу.

Артыкул 28
Спыненне дзеяння

Дадзенае Пагадненне застаецца ў сіле да той пары, пакуль яго дзеянне не будзе спынена Дагаворнай Дзяржавай. Любая Дагаворная Дзяржава можа спыніць дзеянне Пагаднення па дыпламатычных каналах, шляхам пісьмовага паведамлення аб спыненні дзеяння не менш чым за 6 месяцаў да заканчэння любога каляндарнага года. У гэтым выпадку дзеянне Пагаднення спыняецца:

a) у дачыненні да падаткаў, утрыманых у крыніцы з даходаў, атрыманых першага або пасля першага студзеня каляндарнага года наступнага за годам, у якім дадзена паведамленне;

b) у дачыненні да іншых падаткаў, да падаткаў, спаганяемых за любы падатковы год, які пачынаецца першага або пасля першага студзеня каляндарнага года, наступнага за годам, у якім дадзена паведамленне.

У сведчанне чаго ніжэйпадпісаныя, адпаведным чынам на тое ўпаўнаважаныя, падпісалі дадзенае Пагадненне.

Здзейснена ў двух экземплярах у горадзе Мінске 18 ліпеня 1995 года, на літоўскай, беларускай і англійскай мовах, прычым усе тры тэксты маюць аднолькавую сілу. У выпадку разыходжання ў тлумачэнні перавагу мае англійскі тэкст.

За Урад
Літоўскай Рэспублікі:

За Урад
Рэспублікі Беларусь:

CONVENTION[1] BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF LITHUANIA AND THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF BELARUS FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION AND THE PREVENTION OF FISCAL EVASION WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME

The Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Republic of Belarus,

Desiring to conclude a Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income,

Have agreed as follows:

Article 1

PERSONAL SCOPE

This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2

TAXES COVERED

1. This Convention shall apply to taxes on income imposed on behalf of a Contracting State or of its local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.

2. There shall be regarded as taxes on income all taxes imposed on total income, or on elements of income, including taxes on gains from the alienation of property.

3. The existing taxes to which the Convention shall apply are in particular:

a) in Lithuania:

(i) the tax on profits of legal persons (juridinių asmenų pelno mokestis);
(ii) the tax on income of natural persons (fizinių asmenų pajamų mokestis);

(hereinafter referred to as "Lithuanian tax");

[1] Came into force on 26 June 1996 by the exchange of the instruments of ratification, in accordance with article 27.

b) in Belarus:

(i) the tax on income and profits of legal persons (падатак на даходы и прыбытак юрыдычных асоб);
(ii) the income tax on individuals (падаходны падатак з грамадзян);

(hereinafter referred to as "Belarus tax").

4. The Convention shall apply also to any identical or substantially similar taxes which are imposed after the date of signature of the Convention in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any significant changes which have been made in their respective taxation laws.

Article 3

GENERAL DEFINITIONS

1. For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:

a) the term "Lithuania" means the Republic of Lithuania and, when used in the geographical sense, means the territory of the Republic of Lithuania and any other area adjacent to the territorial waters of the Republic of Lithuania within which under the laws of the Republic of Lithuania and in accordance with international law, the rights of Lithuania may be exercised with respect to the sea bed and its sub-soil and their natural resources;

b) the term "Belarus" means the Republic of Belarus and, when used in a geographical sense, means the territory over which the Republic of Belarus exercises under the laws of Belarus and in accordance with international law sovereign rights and jurisdiction;

c) the terms "a Contracting State" and "the other Contracting State" mean, as the context requires, Lithuania or Belarus;

d) the term "person" includes an individual, a company and any other body of persons;

e) the term "company" means any legal person or any entity which is treated as a separate entity for tax purposes;

f) the terms "enterprise of a Contracting State" and "enterprise of the other Contracting State" mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;

g) the term "national" means:

(i) any individual possessing the nationality of a Contracting State;

(ii) any legal person, partnership, association and other entity deriving its status as such from the laws in force in a Contracting State;

h) the term "international traffic" means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise of a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;

i) the term "competent authority" means:

(i) in Lithuania, the Minister of Finance or his authorised representative;
(ii) in Belarus, the Main State Tax Body at the Cabinet of Ministers or its authorised representative.

2. As regards the application of the Convention by a Contracting State any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning which it has under the law of that State concerning the taxes to which the Convention applies.

Article 4

RESIDENT

1. For the purposes of this Convention, the term "resident of a Contracting State" means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management, place of incorporation or any other criterion of a similar nature. The term shall also include the Government of that State itself and its local authorities. However, this term does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:

a) he shall be deemed to be a resident of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);

b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident of the State in which he has an habitual abode;

c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident of the State of which he is a national;

d) if the status of a resident cannot be determined according to sub-paragraphs a)-c), the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, the competent authorities of the Contracting States shall endeavour to settle the question by mutual agreement and determine the mode of application of Convention to such person.

Article 5

PERMANENT ESTABLISHMENT

1. For the purposes of this Convention, the term "permanent establishment" means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term "permanent establishment" includes especially:

a) a place of management;

b) a branch;

c) an office;

d) a factory;

e) a workshop, and

f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of exploration or extraction of natural resources.

3. A building site or construction or installation project constitutes a permanent establishment only if it lasts more than twelve months.

4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term "permanent establishment" shall be deemed not to include:

a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;

b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;

c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;

d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;

e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;

f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in sub-paragraphs a) to e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person - other than an agent of an independent status to whom paragraph 6 applies - is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in a Contracting State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

6. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.

7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6

INCOME FROM IMMOVABLE PROPERTY

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. The term "immovable property" shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. Ships and aircraft shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property, as well as income on the alienation of immovable property.

4. Where the ownership of shares or other rights in a company entitles the owner of such shares or rights to the enjoyment of immovable property held by the company, the income from direct use, letting, or use in any other form of such right to enjoyment may be taxed in the Contracting State in which the immovable property is situated.

5. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7

BUSINESS PROFITS

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere. The expenses to be allowed as deductions by a Contracting State shall include only expenses that are deductible under the domestic laws of that State.

4. Insofar as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary; the method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.

5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

6. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

7. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8

SHIPPING AND AIR TRANSPORT

1. Profits of an enterprise of a Contracting State from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in that State.

2. The provisions of paragraph 1 shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9

ASSOCIATED ENTERPRISES

1. Where

a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or

b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State - and taxes accordingly - profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Convention and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

Article 10

DIVIDENDS

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the dividends the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the dividends. This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

3. The term "dividends" as used in this Article means income from shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

5. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

Article 11

INTEREST

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the interest the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the interest.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, interest arising in a Contracting State, derived and beneficially owned by the Government of the other Contracting State, including local authorities thereof, the Central (National) Bank or any financial institution wholly owned by that Government, or interest derived on loans guaranteed by that Government shall be exempt from tax in the first-mentioned State.

4. The term "interest" as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to

such securities, bonds or debentures. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purpose of this Article.

5. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

6. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

7. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 12

ROYALTIES

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the royalties, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the royalties.

3. The term "royalties" as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work including cinematograph films and films or tapes for radio or television broad-casting, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for the use of, or the right to use industrial, commercial or scientific equipment, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, or

performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the liability to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply ouly to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 13

GAINS FROM THE ALIENATION OF PROPERTY

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State or shares in a company the assets of which consist mainly of such property may be taxed in that other State.

2. Gains from the alienation of property other than immovable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of property other than immovable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such fixed base, may be taxed in that other State.

3. Gains derived by an enterprise of a Contracting State from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic or property other than immovable property pertaining to the operation of such ships or aircraft, shall be taxable only in that State.

4. Gains from the alienation of any property other than that referred to in paragraphs 1, 2 and 3, shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 14

INDEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Income derived by an individual who is a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State unless he has a fixed base (fixed place regularly available to him for the purpose of performing his activities) in the other Contracting State. If he has such a fixed base, the income may be taxed in the other Contracting State but only so much of it as is attributable to that fixed base. For this purpose, where an individual who is a resident of a Contracting State stays in the other Contracting State for a period or periods exceeding in the aggregate 183 days in any twelve-month period commencing or ending in the fiscal year coucerned, he shall be deemed to have a fixed base regularly available to him in that other State and the income that is derived from his activities referred to above that are performed in that other State shall be attributable to that fixed base.

2. The term "professional services" includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 15

DEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Subject to the provisions of Articles 16, 18 and 19, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only the first-mentioned State if:

a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve-month period commencing or ending in the fiscal year concerned, and

b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State, and

c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic by an enterprise of a Contracting State may be taxed in that State.

Article 16

DIRECTORS' FEES

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

Article 17

ARTISTES AND SPORTSMEN

1. Notwithstanding the provisions of Articles 14 and 15, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsman, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsman in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsman himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 14 and 15, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsman are exercised.

Article 18

PENSIONS

Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 19, pensions and other similar payments paid to a resident of a Contracting State in consideration of past employment shall be taxable only in that State.

Article 19

GOVERNMENT SERVICE

1. a) Salaries, wages and other similar remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a local authority thereof, to an individual in respect of services rendered to that State or authority shall be taxable only in that State.

   b) However, such salaries, wages and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that other State and the individual is a resident of that State who:

      (i) is a national of that State; or

(ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.

2. a) Any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or authority shall be taxable only in that State.

b) However, such pension shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of, and a national of, that State.

3. The provisions of Articles 15, 16 and 18 shall apply to salaries, wages and other similar remuneration, and to pensions, in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a local authority thereof.

4. For the purposes of this Article, the term "local authority" shall be applied only in the case of Lithuania.

Article 20

STUDENTS

Payments which a student, or an apprentice or a trainee who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that State, provided that such payments arise from sources outside that State.

Article 21

OTHER INCOME

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Convention shall be taxable only in that State.

2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

Article 22

ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

1. In the case of a resident of Lithuania, double taxation shall be avoided as follows:

Where a resident of Lithuania derives income which, in accordance with this Convention, may be taxed in Belarus, unless a more favourable treatment is provided in its domestic law, Lithuania shall allow as a deduction from the tax on the income of that resident, an amount equal to the income tax paid thereon in Belarus.

Such deduction shall not, however, exceed that part of the income tax in Lithuania, as computed before the deduction is given, which is attributable to the income which may be taxed in Belarus.

2. In the case of a resident of Belarus, double taxation shall be avoided as follows:

Where a resident of Belarus derives income which, in accordance with the provisions of this Convention, may be taxed in Lithuania, Belarus shall allow as a deduction from the tax on the income of that resident, an amount equal to the income tax paid in Lithuania.

Such deduction shall not, however, exceed that part of the income tax, as computed before the deduction is given, which is attributable to the income which may be taxed in Lithuania.

Article 23

NON-DISCRIMINATION

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1, also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.

2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.

3. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraph 7 of Article 11, or paragraph 6 of Article 12, apply, interest, royalties and other disbursements paid by an

enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State.

4. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.

5. The provisions of this Article shall, notwithstanding the provisions of Article 2, apply to taxes of every kind and description.

Article 24

MUTUAL AGREEMENT PROCEDURE

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 23, to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Convention.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Convention. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Convention. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Convention.

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs. When it seems advisable in order to reach agreement to have an oral exchange of opinions, such exchange may take place through a Commission consisting of representatives of the competent authorities of the Contracting States.

Article 25

EXCHANGE OF INFORMATION

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of this Convention or of the domestic laws of the Contracting States concerning taxes covered by the Convention insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Convention. The exchange of information is not restricted by Article 1. Any information received by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) involved in the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes covered by the Convention. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

2. In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;

b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;

c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).

Article 26

MEMBERS OF DIPLOMATIC MISSIONS AND CONSULAR POSTS

Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 27

ENTRY INTO FORCE

1. This Convention is subject to ratification and the instruments of ratification shall be exchanged as soon as possible.

2. This Convention shall enter into force on the date of the exchange of the instruments of ratification and its provisions shall have effect:

a) in respect of taxes withheld at source, on income derived on or after the first day of January in the calendar year next following the year in which the Convention enters into force;

b) in respect of other taxes, for taxes chargeable for any taxable period beginning on or after the first day of January in the calendar year next following the year in which the Convention enters into force.

Article 28

TERMINATION

This Convention shall remain in force until terminated by a Contracting State. Either Contracting State may terminate the Convention, through diplomatic channels, by giving written notice of termination at least six months before the end of any calendar year. In such event, the Convention shall cease to have effect:

a) in respect of taxes withheld at source, on income derived on or after the first day of January in the calendar year next following the year in which the notice is given;

b) in respect of other taxes, for taxes chargeable for any taxable period beginning on or after the first day of January in the calendar year next following the year in which the notice is given.

In witness whereof, the undersigned, duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done in duplicate at .....Vilnius..... this .....18..... day of .....July.....19.95....., in the Lithuanian, Byelorussian and English languages, all three texts being equally authentic. In the case of divergence of interpretation the English text shall prevail.

For the Government of the Republic of Lithuania:

[1]

For the Government of the Republic of Belarus:

[2]

[1] A. Šleževičius.
[2] M. Chyhir.

[TRADUCTION — TRANSLATION]

CONVENTION[1] ENTRE LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DE LITUANIE ET LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DU BÉLARUS TENDANT À ÉVITER LA DOUBLE IMPOSITION ET À PRÉVENIR L'ÉVASION FISCALE EN MATIÈRE D'IMPÔTS SUR LE REVENU

Le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement de la République du Bélarus,

Désireux de conclure une Convention tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu,

Sont convenus de ce qui suit :

Article premier. PERSONNES VISÉES

La présente Convention s'applique aux personnes qui sont des résidents d'un Etat contractant ou des deux Etats contractants.

Article 2. IMPÔTS VISÉS

1. La présente Convention s'applique aux impôts sur le revenu perçus pour le compte d'un Etat contractant ou de ses collectivités locales, quel que soit le système de perception.

2. Sont considérés comme impôts sur le revenu tous les impôts perçus sur le revenu total, ou sur les éléments du revenu, y compris les impôts sur les gains provenant de l'aliénation de biens.

3. Les impôts actuels auxquels s'applique la Convention sont notamment :

a) En Lituanie :

i) L'impôt sur les bénéfices des personnes morales *(juridinių asmenų pelno mokestis)*;

ii) L'impôt sur le revenu des personnes physiques *(fizinių asmenų pajamų mokestis)*;

(ci-après dénommés « l'impôt lituanien »);

b) Au Bélarus :

i) L'impôt sur les revenus et les bénéfices des personnes morales *(падатак на даходы и прыбытак юрыдычных асоб)*;

ii) L'impôt sur les revenus des personnes physiques *(падаходны падатак з грамадзян)*;

(ci-après dénommés « l'impôt du Bélarus »).

[1] Entrée en vigueur le 26 juin 1996 par l'échange des instruments de ratification, conformément à l'article 27.

4. La Convention s'applique aussi aux impôts de nature identique ou analogue qui seraient établis après la date de siguature de la Convention et qui s'ajouteraient aux impôts actuels ou qui les remplaceraient. Les autorités compétentes des Etats contractants se communiquent les modifications importantes apportées à leurs législations fiscales respectives.

Article 3. DÉFINITIONS GÉNÉRALES

1. Aux fins de la présente Convention, et à moins que le contexte n'appelle une interprétation différente :

a) Le terme « Lituanie » s'entend de la République de Lituanie et, lorsqu'il est employé au sens géographique, du territoire de la République de Lituanie et de toute autre zone adjacente aux eaux territoriales de la République de Lituanie où, en application de la législation lituanienne et conformément au droit international, la Lituanie peut exercer ses droits sur les fonds marins, leur sous-sol et leurs ressources naturelles;

b) Le terme « Bélarus », s'entend de la République du Bélarus et, lorsqu'il est employé au sens géographique, du territoire de la République du Bélarus où, en application de la législation du Bélarus et conformément au droit international, le Bélarus exerce ses droits souverains et sa compétence;

c) Les expressions « un Etat contractant » et « l'autre Etat contractant » s'entendent, lorsque le contexte l'exige, de la Lituanie ou du Bélarus;

d) Le terme « personne » s'entend des personnes physiques, des sociétés et de toutes autres associations de personnes;

e) Le terme « société » s'entend de toute personne morale et de toute entité considérée comme une personne morale aux fins de la fiscalité;

f) Les expressions « entreprise d'un Etat contractant » et « entreprise de l'autre Etat contractant » s'entendent respectivement d'une entreprise exploitée par un résident d'un Etat contractant et d'une entreprise exploitée par un résident de l'autre Etat contractant;

g) Le terme « ressortissant » s'entend :

i) De toute personne physique possédant la nationalité d'un Etat contractant;

ii) De toute personne morale, association de personnes ou autre entité dont le statut est régi par la législation en vigueur dans un Etat contractant;

h) L'expression « trafic international » s'entend de tout transport effectué par un navire ou un aéronef exploité par une entreprise d'un Etat contractant, sauf lorsque le navire ou l'aéronef n'est exploité qu'entre des points situés dans l'autre Etat contractant;

i) L'expression « autorité compétente » s'entend :

i) En Lituanie, du Ministre des finances ou de son représentant habilité;

ii) Au Bélarus, de l'organisme d'Etat principal chargé des impôts au Conseil des Ministres ou de son représentant habilité.

2. Aux fins de l'application de la Convention par un Etat contractant, toute expression qui n'y est pas autrement définie a le sens que lui attribue la législation

dudit Etat contractant régissant les impôts visés par la Convention, à moins que le contexte n'appelle une interprétation différente.

Article 4. RÉSIDENCE

1. Aux fins de la présente Convention, l'expression « résident d'un Etat contractant » s'entend de toute personne qui, en vertu de la législation dudit Etat, y est assujettie à l'impôt du fait de son domicile, de sa résidence, de son siège de direction, du lieu de sa constitution en société ou de tout autre critère similaire. Cette expression s'applique également au gouvernement de cet Etat lui-même et à ses collectivités locales. Elle ne s'entend pas toutefois des personnes qui ne sont imposables dans cet Etat contractant qu'au titre des revenus de sources situées dans ledit Etat.

2. Lorsque, selon les dispositions du paragraphe 1, une personne physique est un résident des deux Etats contractants, sa situation est réglée de la manière suivante :

a) Cette personne est considérée comme un résident de l'Etat où elle dispose d'un foyer d'habitation permanent; si elle dispose d'un foyer d'habitation permanent dans les deux Etats, elle est considérée comme un résident de l'Etat avec lequel ses liens personnels et éeonomiques sont les plus étroits (centre des intérêts vitaux);

b) Si l'Etat où cette personne a le centre de ses intérêts vitaux ne peut être déterminé, ou si elle ne dispose d'un foyer d'habitation dans aucun des Etats, elle est considérée comme résidente de l'Etat où elle séjourne de façon habituelle;

c) Si cette personne séjourne de façon habituelle dans les deux Etats ou si elle ne séjourne de façon habituelle dans aucun d'eux, elle est considérée comme un résident de l'Etat dont elle possède la nationalité;

d) Si la situation d'un résident ne peut être déterminée conformément aux alinéas *a* à *c*, les autorités compétentes des Etats contractants tranchent la question d'un commun accord.

3. Si, du fait des dispositions du paragraphe 1, une personne autre qu'une personne physique est résidente des deux Etats contractants, les autorités compétentes des Etats contractants s'efforcent de régler la question d'un commun accord et de déterminer le mode d'application de la Convention à ladite personne.

Article 5. ETABLISSEMENT STABLE

1. Au sens de la présente Convention, l'expression « établissement stable » désigne une installation fixe d'affaires par l'intermédiaire de laquelle une entreprise exerce tout ou partie de son activité.

2. L'expression « établissement stable » comprend notamment :

a) Un siège de direction;

b) Une succursale;

c) Un bureau;

d) Une usine;

e) Un atelier; et

f) Une mine, un puits de pétrole ou de gaz, une carrière ou tout autre lieu de prospection ou d'extraction de ressources naturelles;

3. Un emplacement de chantier ou un chantier de construction ou d'installation de matériel ne constituent un établissement stable que si leur durée dépasse 12 mois.

4. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, on considère qu'il n'y a pas « établissement stable » :

a) S'il est fait usage d'installations aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison de marchandises appartenant à l'entreprise;

b) Si des marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposées aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison;

c) Si des marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposées aux seules fins de leur transformation par une autre entreprise;

d) Si le lieu fixe d'affaires est utilisé aux seules fins d'acheter des biens ou des marchandises ou de réunir des informations pour l'entreprise;

e) Si le lieu fixe d'affaires est utilisé à seule fin d'exercer, pour l'entreprise, toute autre activité de caractère préparatoire ou auxiliaire;

f) Si le lieu fixe d'affaires ne sert qu'à une combinaison d'activités visées sous *a* à *e*, à condition que les activités exercées conservent au total un caractère préparatoire ou auxiliaire.

5. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2, lorsqu'une personne — autre qu'un agent indépendant auquel s'applique le paragraphe 6 — agit dans un Etat contractant au nom d'une entreprise et y dispose du pouvoir, qu'elle exerce habituellement, de conclure des contrats au nom de l'entreprise, cette entreprise est réputée avoir un établissement stable dans cet Etat pour toutes activités que cette personne exerce pour l'entreprise, à moins que les activités de cette personne ne restent limitées à celles visées au paragraphe 4 et qui, exercées dans un lieu fixe d'affaires, n'en feraient pas un établissement stable au sens dudit paragraphe.

6. Une entreprise n'est pas réputée avoir un établissement stable dans un Etat contractant du seul fait qu'elle y exerce son activité par l'entremise d'un courtier, d'un agent général à la commission ou de tout autre intermédiaire indépendant, si ces personnes agissent dans le cadre ordinaire de leur activité.

7. Le fait qu'une société résidente d'un Etat contractant contrôle, ou est contrôlée par, une société résidente de l'autre Etat contractant ou qui y exerce son activité (par l'intermédiaire d'un établissement stable ou non) ne suffit pas en lui-même à faire de l'une de ces sociétés un établissement stable de l'autre.

Article 6. REVENUS IMMOBILIERS

1. Les revenus qu'un résident d'un Etat contractant tire de biens immobiliers (y compris les revenus des exploitations agricoles ou forestières) situés dans l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. L'expression « biens immobiliers » a le sens que lui attribue le droit de l'Etat contractant où les biens considérés sont situés. Les navires, bateaux et aéronefs ne sont pas considérés comme des biens immobiliers.

3. Les dispositions du paragraphe 1 s'appliquent aux revenus de l'exploitation directe, de la location ou de l'affermage ainsi que de toute autre forme d'usage de biens immobiliers, ainsi qu'aux revenus tirés de l'aliénation de tels biens.

4. Lorsque la propriété d'actions ou autres parts bénéficiaires dans une société autorise le propriétaire de ces parts ou droits à avoir la jouissance de biens immobiliers détenus par cette société, les revenus tirés de l'usage direct, de la location à bail ou de l'usage sous toute autre forme dudit droit à la jouissance sont imposables dans l'Etat contractant où le bien immobilier est situé.

5. Les dispositions des paragraphes 1 et 3 s'appliquent également aux revenus des biens immobiliers d'une entreprise et aux revenus des biens immobiliers servant à l'exercice d'une profession indépendante.

Article 7. BÉNÉFICES DES ENTREPRISES

1. Les bénéfices d'une entreprise d'un Etat contractant ne sont imposables que dans cet Etat, à moins que l'entreprise n'exerce son activité dans l'autre Etat contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé. Si l'entreprise exerce son activité de cette façon, ses bénéfices sont imposables dans l'autre Etat, mais uniquement dans la mesure où ils sont imputables audit établissement stable.

2. Sous réserve des dispositions du paragraphe 3, lorsqu'une entreprise d'un Etat contractant exerce son activité dans l'autre Etat contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, il est imputé, dans chaque Etat contractant, à cet établissement stable les bénéfices qu'il aurait pu réaliser s'il avait constitué une entreprise distincte exerçant des activités identiques ou analogues dans des conditions identiques ou analogues et traitant en toute indépendance avec l'entreprise dont il constitue un établissement stable.

3. Pour déterminer les bénéfices d'un établissement stable, sont admises en déduction les dépenses exposées aux fins poursuivies par cet établissement stable, y compris les dépenses de direction et les frais généraux d'administration ainsi exposés, soit dans l'Etat où est situé cet établissement stable, soit ailleurs. Les dépenses qu'un Etat contractant est autorisé à déduire ne comprennent que celles qui sont déductibles en vertu de la législation interne de cet Etat.

4. S'il est d'usage, dans un Etat contractant, de déterminer les bénéfices imputables à un établissement stable sur la base d'une répartition des bénéfices totaux de l'entreprise entre ses diverses parties, aucune disposition du paragraphe 2 n'empêche cet Etat contractant de déterminer les bénéfices imposables selon la répartition en usage; la méthode de répartition adoptée doit cependant être telle que le résultat obtenu soit conforme aux principes énoncés dans le présent article.

5. Aucun bénéfice n'est imputé à l'établissement stable du fait qu'il a simplement acheté des biens ou des marchandises pour l'entreprise.

6. Aux fins des paragraphes précédents, les bénéfices à imputer à l'établissement stable sont déterminés chaque année selon la même méthode, à moins qu'il n'existe des motifs valables et suffisants de procéder autrement.

7. Lorsqu'il entre dans les bénéfices des éléments de revenu qui font séparément l'objet d'autres articles de la présente Convention, les dispositions de ces articles ne sont pas affectées par celles du présent article.

Article 8. TRANSPORTS MARITIMES ET AÉRIENS

1. Les bénéfices qu'une entreprise d'un Etat contractant tire de l'exploitation de navires ou d'aéronefs en trafic international ne sont imposables que dans cet Etat.

2. Les dispositions du paragraphe 1 s'appliquent aussi aux bénéfices tirés de la participation à un pool, une exploitation en commun ou un organisme international d'exploitation.

Article 9. ENTREPRISES ASSOCIÉES

1. *a*) Si une entreprise d'un Etat contractant participe directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise de l'autre Etat contractant; ou

b) Si les mêmes personnes participent directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise d'un Etat contractant et d'une entreprise de l'autre Etat contractant,

et si dans l'un et l'autre cas, les deux entreprises sont, dans leurs relations commerciales ou financières, liées par des conditions convenues ou imposées qui diffèrent de celles qui seraient convenues entre des entreprises indépendantes, les bénéfices qui, sans ces conditions, auraient été réalisés par l'une des entreprises mais n'ont pu l'être en fait à cause de ces conditions peuvent être inclus dans les bénéfices de cette entreprise et imposés en conséquence.

2. Si un Etat contractant inclut dans les bénéfices d'une entreprise de cet Etat — et impose en conséquence — des bénéfices sur lesquels une entreprise de l'autre Etat contractant a été imposée dans cet autre Etat, et si les bénéfices ainsi inclus sont des bénéfices qui auraient été réalisés par l'entreprise du premier Etat si les conditions convenues entre les deux entreprises avaient été celles qui auraient été convenues entre des entreprises indépendantes, l'autre Etat procédera, lorsqu'il l'estimera justifié, à un ajustement approprié du montant de l'impôt qui y frappe lesdits bénéfices. Pour déterminer cet ajustement, il sera tenu compte des autres dispositions de la présente Convention et, si nécessaire, les autorités compétentes des Etats contractants se consulteront.

Article 10. DIVIDENDES

1. Les dividendes payés par une société résidente d'un Etat contractant à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. Toutefois, ces dividendes sont aussi imposables dans l'Etat contractant dont la société distributrice est résidente, et selon la législation de cet Etat; mais si la personne qui reçoit les dividendes en est le bénéficiaire effectif, l'impôt ainsi établi ne peut excéder 10 p. 100 du montant brut des dividendes. Les dispositions du présent paragraphe n'affectent pas l'imposition de la société à raison des bénéfices qui servent au paiement des dividendes.

3. Le terme « dividendes » employé dans le présent article s'entend des revenus d'actions ou autres parts bénéficiaires à l'exception des créances, ainsi que des revenus d'autres parts sociales soumis au même régime fiscal que les revenus d'actions par la législation de l'Etat dont la société distributrice est résidente.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des dividendes, résident d'un Etat contractant, exerce dans l'autre Etat contractant dont la société distributrice est résidente, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante à partir d'une base fixe qui y est située, et que la

participation génératrice des dividendes s'y rattache effectivement. Les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, suivant le cas, sont alors applicables.

5. Si une société résidente d'un Etat contractant tire des bénéfices ou des revenus de l'autre Etat contractant, cet autre Etat ne peut percevoir aucun impôt sur les dividendes payés par la société, sauf dans la mesure où ils sont payés à un résident de cet autre Etat, ou dans la mesure où la participation génératrice des dividendes se rattache effectivement à un établissement stable ou à une base fixe situés dans cet autre Etat, ni prélever aucun impôt au titre de l'imposition des bénéfices non distribués sur les bénéfices non distribués de la société, même si les dividendes payés ou les bénéfices non distribués sont en tout ou en partie des bénéfices ou revenus provenant de cet autre Etat.

Article 11. INTÉRÊTS

1. Les intérêts provenant d'un Etat contractant et payés à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. Toutefois, ces intérêts sont aussi imposables dans l'Etat contractant d'où ils proviennent et selon la législation de cet Etat; mais si la personne qui les reçoit en est le bénéficiaire effectif, l'impôt ainsi établi ne peut excéder 10 p. 100 de leur montant brut.

3. Nonobstant les dispositions du paragraphe 2, les intérêts en provenance d'un Etat contractant tirés par le gouvernement de l'autre Etat contractant, qui en est le bénéficiaire effectif, de même que ses autorités locales, sa Banque centrale (nationale) ou toute institution financière dont ce gouvernement est propriétaire en totalité, ou les intérêts sur des prêts garantis par ce gouvernement ne sont pas imposables dans le premier Etat.

4. Le terme « intérêts » employé dans le présent article s'entend des revenus des créances de toute nature, assorties ou non de garanties hypothécaires, et notamment des revenus rapportés par des titres publics ou des obligations d'emprunt, y compris les primes et lots attachés à ces titres. Les pénalités appliquées pour retard de paiement ne sont pas considérées comme des intérêts au sens du présent article.

5. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas si le bénéficiaire effectif des intérêts, résident d'un Etat contactant, exerce, dans l'autre Etat contractant d'où proviennent les intérêts, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante à partir d'une base fixe qui y est située, et si la créance génératrice des intérêts se rattache effectivement à l'établissement stable ou à la base fixe en question. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, suivant le cas, sont alors applicables.

6. Les intérêts sont considérés comme en provenance d'un Etat contractant lorsque le débiteur en est résident. Toutefois, si le débiteur des intérêts, résident ou non d'un Etat contractant, a, dans un Etat contractant, un établissement stable ou une base fixe pour lesquels la dette donnant lieu au paiement des intérêts a été contractée et qui supportent la charge de ces intérêts, ceux-ci sont considérés comme provenant de l'Etat où se trouve l'établissement stable ou la base fixe en question.

7. Si, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif, ou que l'un ou l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant des intérêts, compte tenu de la créance pour laquelle ils sont payés, excède

celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'au second montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable selon la législation de chaque Etat contractant et compte dûment tenu des autres dispositions de la présente Convention.

Article 12. REDEVANCES

1. Les redevances en provenance d'un Etat contractant et payées à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. Toutefois, ces redevances sont aussi imposables dans l'Etat contractant d'où elles proviennent et selon la législation de cet Etat; mais si la personne qui les reçoit en est le bénéficiaire effectif, l'impôt ainsi établi ne peut excéder 10 p. 100 du montant brut des redevances.

3. Le terme « redevances » employé dans le présent article s'entend des rémunérations de toute nature payées pour l'usage ou la concession de l'usage d'un droit d'auteur sur une œuvre littéraire, artistique ou scientifique, y compris les films cinématographiques et les films ou bandes utilisés pour des émissions télévisées ou radiophoniques, d'un brevet, d'une marque de fabrique ou de commerce, d'un dessin ou d'un modèle, d'un plan, d'une formule ou d'un procédé secrets, ainsi que pour l'usage ou la concession de l'usage d'un matériel industriel, commercial ou scientifique, ou encore pour des informations ayant trait à une expérience acquise dans le domaine industriel, commercial ou scientifique.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas si le bénéficiaire effectif des redevances, résident d'un Etat contractant, exerce, dans l'autre Etat contractant d'où elles proviennent, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante à partir d'une base fixe qui y est située, et si le droit ou le bien générateur des redevances se rattache effectivement à l'établissement stable ou à la base fixe en question. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, suivant le cas, sont alors applicables.

5. Les redevances sont considérées comme provenant d'un Etat contractant lorsque le débiteur en est un résident. Toutefois, si le débiteur des redevances, résident ou non d'un Etat contractant a, dans un Etat contractant, un établissement stable ou une base fixe pour lesquels l'engagement donnant lieu aux redevances a été contracté et que ces redevances sont déductibles pour déterminer les revenus et qui en supportent la charge, celles-ci sont considérées comme provenant de l'Etat où se trouve l'établissement stable ou la base fixe en question.

6. Si, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou que l'un et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant des redevances, compte tenu de la prestation pour laquelle elles sont payées, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'au second montant. Dans ce cas, la fraction excédentaire des paiements reste imposable selon la législation de chaque Etat contractant et compte dûment tenu des autres dispositions de la présente Convention.

Article 13. GAINS TIRÉS DE L'ALIÉNATION DE BIENS

1. Les gains qu'un résident d'un Etat contractant tire de l'aliénation de biens immobiliers visés à l'article 6 et situés dans l'autre Etat contractant, ou d'actions d'une société dont l'actif consiste essentiellement en biens de cette nature, sont imposables dans cet autre Etat.

2. Les gains provenant de l'aliénation de biens autres que des biens immobiliers qui font partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise d'un Etat contractant a dans l'autre Etat contractant, ou autres que des biens immobiliers appartenant à une base fixe dont un résident d'un Etat contractant dispose dans l'autre Etat contractant pour l'exercice d'une profession indépendante, y compris de tels gains provenant de l'aliénation de cet établissement stable (seul ou avec l'ensemble de l'entreprise) ou de cette base fixe, sont imposables dans cet autre Etat.

3. Les gains qu'une entreprise d'un Etat contractant tire de l'aliénation de navires ou d'aéronefs exploités en trafic international, ou de biens autres que des biens immobiliers affectés à l'exploitation de ces navires ou aéronefs, ne sont imposables que dans cet Etat.

4. Les gains provenant de l'aliénation de tous biens autres que ceux visés aux paragraphes 1, 2 et 3 du présent article ne sont imposables que dans l'Etat contractant dont le cédant est un résident.

Article 14. PROFESSIONS INDÉPENDANTES

1. Les revenus qu'une personne physique, résidente d'un Etat contractant, tire d'une profession libérale ou d'autres activités indépendantes ne sont imposables que dans cet Etat, sauf si cette personne dispose de façon habituelle, dans l'autre Etat contractant, d'une base fixe pour l'exercice de ses activités. Si tel est le cas, les revenus sont imposables dans cet autre Etat, mais uniquement sur la fraction imputable à ladite base fixe. A cet effet, si une personne physique résidente d'un Etat contractant séjourne dans l'autre Etat contractant durant plus de 183 jours au total dans une période de 12 mois entamée ou échue, pendant l'exercice fiscal considéré, elle est réputée disposer de façon habituelle d'une base fixe dans cet autre Etat et les revenus tirés de ses activités susmentionnées exercées dans ce dernier Etat sont imputables à cette base fixe.

2. L'expression « profession libérale » s'entend notamment des activités indépendantes d'ordre scientifique, littéraire, artistique, éducatif ou pédagogique, ainsi que des activités indépendantes des médecins, avocats, ingénieurs, architectes, dentistes et comptables.

Article 15. PROFESSIONS DÉPENDANTES

1. Sous réserve des dispositions des articles 16, 18 et 19, les traitements, salaires et autres rémunérations similaires qu'un résident d'un Etat contractant reçoit au titre d'un emploi salarié ne sont imposables que dans cet Etat, à moins que l'emploi ne soit exercé dans l'autre Etat contractant. Dans ce dernier cas, les rémunérations reçues à ce titre sont imposables dans cet autre Etat.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1, les rémunérations qu'un résident d'un Etat contractant reçoit au titre d'un emploi salarié exercé dans l'autre Etat contractant ne sont imposables que dans le premier Etat :

a) Si le bénéficiaire ne séjourne dans l'autre Etat que 183 jours au total au cours d'une période de 12 mois entamée ou échue au cours de l'exercice fiscal considéré;

b) Si les rémunérations sont payées par un employeur ou pour le compte d'un employeur qui n'est pas un résident de l'autre Etat; et

c) Si la charge des rémunérations n'est pas supportée par un établissement stable ou une base fixe que l'employeur a dans l'autre Etat.

3. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, les rémunérations reçues au titre d'en emploi salarié exercé à bord d'un navire ou d'un aéronef exploité en trafic international par une entreprise d'un Etat contractant sont imposables dans cet Etat.

Article 16. TANTIÈMES

Les tantièmes et autres rétributions similaires qu'un résident d'un Etat contractant reçoit en sa qualité de membre du conseil d'administration d'une société résidente de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

Article 17. ARTISTES ET SPORTIFS

1. Nonobstant les dispositions des articles 14 et 15, les revenus qu'un résident d'un Etat contractant tire de ses activités personnelles exercées dans l'autre Etat contractant en tant qu'artiste du spectacle, par exemple artiste de théâtre, de cinéma, de la radio ou de la télévision, ou en tant que musicien ou sportif, sont imposables dans cet autre Etat.

2. Lorsque les revenus d'activités qu'un artiste du spectacle ou un sportif exerce personnellement et en cette qualité sont attribués, non pas à l'artiste ou au sportif lui-même, mais à une autre personne, ces revenus sont imposables, nonobstant les dispositions des articles 7, 14 et 15, dans l'Etat contractant où les activités de l'artiste ou du sportif sont exercées.

Article 18. PENSIONS

Sous réserve des dispositions du paragraphe 2 de l'article 19, les pensions et autres rémunérations similaires payées à un résident d'un Etat contractant au titre d'un emploi antérieur ne sont imposables que dans cet Etat.

Article 19. FONCTIONS PUBLIQUES

1. *a*) Les traitements, salaires et autres rémunérations similaires autres que les pensions, payés par un Etat contractant ou l'une de ses collectivités locales à une personne physique au titre de services rendus à cet Etat, ou cette collectivité, ne sont imposables que dans cet Etat.

b) Toutefois, ces traitements, salaires et autres rémunérations similaires ne sont imposables que dans l'autre Etat contractant si les services sont rendus dans cet autre Etat et si la personne physique est un résident de cet Etat qui :

i) En possède la nationalité, ou

ii) N'en est pas devenue résidente à seule fin de rendre ces services.

2. *a*) Les pensions payées par un Etat contractant ou l'une de ses collectivités locales, soit directement, soit par prélèvement sur des fonds qu'ils ont constitués, à une personne physique au titre de services rendus à cet Etat ou à cette collectivité ne sont imposables que dans cet Etat;

b) Toutefois, ces pensions ne sont imposables que dans l'autre Etat contractant si la personne physique est un résident de cet Etat et en possède la nationalité.

3. Les dispositions des articles 15, 16 et 18 s'appliquent aux traitements, salaires, autres rémunérations similaires et pensions payés au titre de services rendus dans le cadre d'une activité industrielle ou commerciale exercée par un Etat contractant ou l'une de ses collectivités locales.

4. Aux fins du présent article, l'expression « collectivité locale » ne s'applique que dans le cas de la Lituanie.

Article 20. ETUDIANTS

Les sommes qu'un étudiant, apprenti ou stagiaire qui est, ou qui était, immédiatement avant de se rendre dans l'autre Etat contractant, un résident de l'autre Etat contractant et qui séjourne dans le premier Etat à seule fin d'y poursuivre ses études ou sa formation, reçoit pour couvrir ses frais d'entretien, d'études ou de formation ne sont pas imposables dans cet Etat, à condition qu'elles proviennent de sources situées hors de cet Etat.

Article 21. AUTRES REVENUS

1. Les éléments du revenu d'un résident d'un Etat contractant, d'où qu'ils proviennent, qui ne font pas l'objet des articles précédents de la présente Convention ne sont imposables que dans cet Etat.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne s'appliquent pas aux revenus autres que ceux provenant de biens immobiliers, tels qu'il sont définis au paragraphe 2 de l'article 6, lorsque leur bénéficiaire, résident d'un Etat contractant, exerce dans l'autre Etat contractant soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que le droit ou le bien générateur des revenus s'y rattache effectivement. Les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, suivant le cas, sont alors applicables.

Article 22. ELIMINATION DE LA DOUBLE IMPOSITION

1. Dans le cas d'un résident de la Lituanie, la double imposition est évitée de la façon suivante :

Si un résident de la Lituanie perçoit des revenus qui, conformément aux dispositions de la présente Convention, sont imposables au Bélarus, la Lituanie admet, sans préjudice d'une mesure plus favorable prévue par son droit interne, en déduction de l'impôt sur le revenu de ce résident un montant égal à l'impôt sur le revenu acquitté à ce titre au Bélarus.

Toutefois, cette déduction ne peut dépasser la part de l'impôt sur le revenu en Lituanie, calculé avant déduction, imputable au revenu imposable au Bélarus.

2. Dans le cas d'un résident du Bélarus, la double imposition est évitée de la façon suivante :

Si un résident du Bélarus perçoit des revenus qui, conformément aux dispositions de la présente Convention, sont imposables en Lituanie, le Bélarus admet, en déduction de l'impôt sur le revenu de ce résident, un montant égal à l'impôt sur le revenu acquitté en Lituanie.

Toutefois, cette réduction ne peut dépasser la part de l'impôt sur le revenu, calculé avant déduction, imputable au revenu imposable en Lituanie.

Article 23. NON-DISCRIMINATION

1. Les ressortissants d'un Etat contractant ne sont soumis dans l'autre Etat contractant à aucune imposition ni obligation y relative qui soit autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourront être assujettis les ressortissants de cet autre Etat qui se trouvent dans la même situation, notamment en ce qui concerne la résidence. Cette disposition s'applique aussi, nonobstant celles de l'article premier, aux personnes qui ne sont pas résidentes d'un Etat contractant ou des deux Etats contractants.

2. L'imposition d'un établissement stable qu'une entreprise d'un Etat contractant a dans l'autre Etat contractant n'est pas établie dans cet autre Etat d'une façon moins favorable que celle des entreprises de cet autre Etat qui exercent la même activité. Cette disposition ne peut être interprétée comme obligeant un Etat contractant à accorder aux résidents de l'autre Etat contractant les déductions personnelles, abattements ou réductions d'impôt qu'il accorde à ses propres résidents en fonction de leur état civil ou de leurs charges de famille.

3. A moins que les dispositions du paragraphe 1 de l'article 9, du paragraphe 7 de l'article 11, ou du paragraphe 6 de l'article 12 ne soient applicables, les intérêts, redevances et autres montants versés par une entreprise d'un Etat contractant à un résident de l'autre Etat contractant sont déductibles, pour la détermination des bénéfices imposables de cette entreprise, dans les mêmes conditions que s'ils avaient été versés à un résident du premier Etat.

4. Les entreprises d'un Etat contractant dont le capital est, en totalité ou en partie, directement ou indirectement, détenu ou contrôlé par un ou plusieurs résidents de l'autre Etat contractant ne sont assujetties dans le premier Etat à aucune imposition ni obligation y relative qui soit autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou peuvent être assujetties d'autres entreprises similaires du premier Etat.

5. Les dispositions du présent article s'appliquent, nonobstant les dispositions de l'article 2, aux impôts de toute nature ou dénomination.

Article 24. PROCÉDURE AMIABLE

1. Si une personne estime que les mesures prises par un Etat contractant ou par les deux entraînent ou entraîneront pour elle une imposition non conforme aux dispositions de la présente Convention, elle pourra, indépendamment des recours prévus par le droit interne de ces Etats, soumettre son cas à l'autorité compétente de l'Etat contractant dont elle est un résident ou, si son cas relève du paragraphe 1 de l'article 23, à celle de l'Etat contractant dont elle est ressortissante. Le dossier devra être déposé dans un délai de trois ans à partir de la première notification des mesures qui entraîneraient une imposition non conforme aux dispositions de la Convention.

2. L'autorité compétente s'efforce, si la réclamation lui paraît fondée et si elle n'est pas elle-même en mesure d'y apporter une solution satisfaisante, de résoudre le cas par voie d'accord amiable avec l'autorité compétente de l'autre Etat contractant afin d'éviter une imposition non conforme à la présente Convention. L'accord est appliqué quels que soient les délais prévus par le droit interne des Etats contractants.

3. Les autorités compétentes des Etats contractants s'efforcent de résoudre à l'amiable les difficultés et de dissiper de même les doutes auxquels peuvent donner lieu l'interprétation ou l'application de la Convention. Elles peuvent aussi se concerter en vue d'éliminer la double imposition dans les cas non prévus par la Convention.

4. Les autorités compétentes des Etats contractants peuvent communiquer directement entre elles en vue de parvenir à un accord au sens des paragraphes précédents. Si un échange oral d'opinions paraît souhaitable pour parvenir à un accord, il peut y être procédé au sein d'une commission composée de représentants des autorités compétentes des Etats contractants.

Article 25. ECHANGE DE RENSEIGNEMENTS

1. Les autorités compétentes des Etats contractants échangent entre elles les renseignements nécessaires pour appliquer les dispositions de la présente Convention ou celles du droit interne des Etats contractants relatives aux impôts visés par la Convention, dans la mesure où l'imposition qu'il prévoit n'est pas contraire à la Convention. L'échange de renseignements n'est pas limité par l'article premier. Les renseignements reçus par un Etat contractant sont tenus secrets au même titre que les renseignements obtenus en application de la législation interne de cet Etat et ne sont communiqués qu'aux personnes ou autorités (y compris les tribunaux et organes administratifs) concernées par l'établissement ou le recouvrement des impôts visés par la Convention, par les procédures ou poursuites concernant ces impôts ou par les décisions sur les recours y relatifs. Ces personnes ou autorités n'utilisent ces renseignements qu'à ces fins. Elles peuvent en faire état au cours d'audiences publiques de tribunaux ou dans des jugements.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne peuvent en aucun cas être interprétées comme imposant à un Etat contractant l'obligation :

a) De prendre des mesures administratives qui dérogeraient à sa législation ou à sa pratique administrative, ou encore à celles de l'autre Etat contractant;

b) De fournir des renseignements qui ne pourraient être obtenus sur la base de sa législation ou dans le cadre de sa pratique administrative normale, ou encore de celles de l'autre Etat contractant;

c) De fournir des renseignements qui révèleraient un secret commercial, industriel ou professionnel ou un procédé commercial, ou bien des renseignements dont la diffusion serait contraire à l'ordre public.

Article 26. MEMBRES DES MISSIONS DIPLOMATIQUES ET FONCTIONNAIRES CONSULAIRES

Les dispositions de la présente Convention n'ont aucune incidence sur les privilèges fiscaux dont bénéficient les membres des missions diplomatiques ou les

fonctionnaires consulaires en vertu soit des règles générales du droit des gens, soit des dispositions d'accords particuliers.

Article 27. ENTRÉE EN VIGUEUR

1. La présente Convention sera ratifiée et les instruments de ratification seront échangés aussitôt que possible.

2. La Convention entrera en vigueur dès l'échange des instruments de ratification et ses dispositions seront applicables :

a) En ce qui concerne l'impôt retenu à la source, pour les revenus dégagés à partir du 1er janvier de la première année civile suivant celle de l'entrée en vigueur de la présente Convention;

b) En ce qui concerne les autres impôts, pour les impôts dus pour tout exercice fiscal commencé à partir du 1er janvier de la première année civile suivant celle de l'entrée en vigueur de la présente Convention.

Article 28. DÉNONCIATION

La présente Convention demeurera en vigueur tant qu'elle n'aura pas été dénoncée par un Etat contractant. Chaque Etat contractant peut dénoncer la Convention par la voie diplomatique au moyen d'une notification écrite à cet effet six mois au moins avant la fin d'une année civile. La Convention cessera alors d'être applicable :

a) En ce qui concerne l'impôt retenu à la source, pour les revenus dégagés à partir du 1er janvier de la première année civile suivant celle de la notification;

b) En ce qui concerne les autres impôts, pour les impôts dus pour tout exercice fiscal commencé à partir du 1er janvier de la première année civile suivant celle de la notification.

EN FOI DE QUOI, les soussignés, dûment habilités à cet effet, ont signé la présente Convention.

FAIT en double exemplaire en langues lituanienne, bélarussienne et anglaise à Minsk, le 18 juillet 1995, les trois textes faisant également foi. En cas de divergence d'interprétation, le texte anglais prévaudra.

Pour le Gouvernement
de la République de Lituanie :

A. ŠLEŽEVIČIUS

Pour le Gouvernement
de la République du Bélarus :

M. CHYHIR

No. 33423

LITHUANIA
and
LATVIA

Agreement concerning cooperation on border controls at joint State frontier crossing points. Signed at Riga on 9 June 1995

Authentic texts: Lithuanian, Latvian and Russian.

Registered by Lithuania on 11 December 1996.

LITUANIE
et
LETTONIE

Accord de coopération concernant les contrôles aux postes de passage commun de la frontière d'État. Signé à Riga le 9 juiu 1995

Textes authentiques : lituanien, lettonien et russe.

Enregistré par la Lituanie le 11 décembre 1996.

[LITHUANIAN TEXT — TEXTE LITUANIEN]

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS IR LATVIJOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS SUSITARIMAS DĖL TIKRINIMO JUNGTINIUOSE VALSTYBĖS SIENOS PERĖJIMO PUNKTUOSE

Lietuvos Respublikos Vyriausybė ir Latvijos Respublikos Vyriausybė, toliau vadinamos Šalimis,

siekdamos sudaryti geresnes sąlygas vykti per Lietuvos Respublikos ir Latvijos Respublikos valstybės sieną,

taip pat užtikrinti tinkamą valstybės sienos perėjimo punktų funkcionavimą ir racionalų juose esančių įrenginių naudojimą,

susitarė:

I. BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis

1. Šalys, vadovaudamosi šiuo Susitarimu:

1.1 steigia jungtinius valstybės sienos perėjimo punktus pasienio geležinkelio stotyse ir autokelių valstybės sienos perėjimo punktuose;

1.2 nustatytuose geležinkelio kelio ruožuose gali atlikti tikrinimą važiuojančiuose keleiviniuose traukiniuose, vykstančiuose per valstybės sienos perėjimo punktus;

1.3 steigia jungtinius valstybės sienos perėjimo punktus geležinkelio perdavimo stotyse.

2. Jungtiniai valstybės sienos perėjimo punktai yra nustatomi Šalių kompetentingų valstybinių institucijų tarpžinybiniais susitarimais.

Šalių kompetentingos valstybinės institucijos susitaria dėl jungtinių valstybės sienos perėjimo punktų steigimo, geležinkelio kelio ruožų, kuriuose tikrinimas atliekamas važiuojančiuose keleiviniuose traukiniuose, nustatymo, jungtinių valstybės sienos perėjimo punktų teritorijos, apibrėžtos šio Susitarimo 3 straipsnyje, pažymėjimo ir jungtinių valstybės sienos perėjimo punktų geležinkelio perdavimo stotyse steigimo.

2 straipsnis

Šiame Susitarime:

1. "Tikrinimas" įvardija visumą priemonių, nustatytų Šalių įstatymais ir kitais teisės aktais ir taikomų per valstybės sieną vykstantiems asmenims, transporto priemonėms, prekėms ir kitoms vertybėms, gabenamoms per valstybės sieną;

2. "Jungtinio valstybės sienos perėjimo punkto teritorija" įvardija tikslias nustatytą Šalies teritorijos dalį, apibrėžtą šio Susitarimo 3 straipsnyje, kurioje kitos Šalies pareigūnams suteikiami įgaliojimai atlikti tikrinimą;

3. "Pareigūnai" įvardija asmenis, pagal Šalių įstatymus įgaliotus atlikti tikrinimą jungtinio valstybės sienos perėjimo punkto teritorijoje.

3 straipsnis

Jungtinio valstybės sienos perėjimo punkto teritoriją sudaro:

1. Geležinkelyje:

1.1 pasienio geležinkelio stotyse:

1.1.1 nustatytas stoties sektorius ir jam priskirti pastatai;

1.1.2 geležinkelio kelio dalis, kurioje tikrinimo metu stovi keleiviniai ar prekiniai traukiniai;

1.1.3 geležinkelio kelio ruožas tarp pasienio stoties ir valstybės sienos;

1.2 tikrinimo važiuojančiuose keleiviniuose traukiniuose atveju: traukinys, esantis nustatytame geležinkelio kelio ruože, ir, reikalui esant, nustatyti pasienio stočių, kuriose šis geležinkelio kelio ruožas prasideda ir baigiasi, sektoriai.

2. Automobilių keliuose:

2.1 valstybės sienos perėjimo punkto teritorijoje esanti automobilių kelio dalis, įskaitant šalikeles ir kelių įrenginius;

2.2 tarnybinių pastatų (patalpų) dalis;

2.3 automobilių kelias tarp jungtinio valstybės sienos perėjimo punkto ir valstybės sienos.

4 straipsnis

Su tikrinimu susiję vienos Šalies įstatymai ir teisės aktai vadovaujantis šiuo Susitarimu taikomi jungtinio valstybės sienos perėjimo punkto teritorijoje analogiškai kaip ir kitos Šalies teritorijoje. Šių įstatymų ir teisės aktų pažeidimo atvejais, įvykdytais jungtinio valstybės sienos perėjimo punkto teritorijoje, teisinės pasekmės yra tos pačios kaip ir įvykdžius analogiškus pažeidimus Šalies teritorijoje.

5 straipsnis

1. Atliekant tikrinimą jungtinio valstybės sienos perėjimo punkto teritorijoje, išvažiavimo valstybės tikrinimas atliekamas prieš įvažiavimo valstybės tikrinimą. Paprastai jis atliekamas tokia tvarka:

1.1 išvažiavimo valstybės muitinis ir kitas tikrinimas;

1.2 išvažiavimo valstybės pasienio tikrinimas;

1.3 įvažiavimo valstybės pasienio tikrinimas;

1.4 įvažiavimo valstybės muitinis ir kitas tikrinimas.

2. Kol išvažiavimo valstybės pareigūnai nebaigia tikrinimo :

2.1 taikomi su tikrinimu susiję išvažiavimo valstybės įstatymai ir teisės aktai;

2.2 įvažiavimo valstybės pareigūnai neturi teisės tikrinti asmenų, transporto priemonių, prekių ir kitų vertybių.

3. Kai įvažiavimo valstybės pareigūnai pradeda tikrinti:

3.1 taikomi su tikrinimu susiję įvažiavimo valstybės įstatymai ir teisės aktai;

3.2 išvažiavimo valstybės pareigūnai nuo šio momento netenka teisės tikrinti asmenų, transporto priemonių, prekių ir kitų vertybių, išskyrus atvejus, kai susitariama su kompetentingomis įvažiavimo valstybės valstybinėmis institucijomis.

6 straipsnis

Šiuo Susitarimu kiekviena Šalis suteikia kitos Šalies pareigūnams įgaliojimus atlikti jos teritorijoje esančiuose jungtiniuose valstybės sienos perėjimo punktuose tikrinimą pagal savo valstybės įstatymus ir teisės aktus taip, kaip jis atliekamas savoje teritorijoje. Jie gali laisvai išgabenti į savo valstybės teritoriją

surinktus muito ir kitus mokesčius, prekių pavyzdžius, taip pat dėl bet kurių priežasčių sulaikytas, nepraleistas ar paimtas transporto priemones, prekes ar kitas vertybes.

7 straipsnis

Šalių pareigūnai, atliekantys jungtinio valstybės sienos perėjimo punkto teritorijoje tikrinimą pagal savo valstybės įstatymus ir teisės aktus, turi teisę neleisti asmeniui vykti per valstybės sieną, grąžinti jį į savo valstybės teritoriją. Šalių pareigūnams nesuteikiami įgaliojimai sulaikyti, grąžinti į savo valstybės teritoriją Šalies, kurios teritorijoje yra jungtinis valstybės sienos perėjimo punktas, piliečių. Tokie asmenys gali būti nuvesdinti į Šalies, kurios teritorijoje yra jungtinis valstybės sienos perėjimo punktas, valstybės sienos apsaugos tarnybines patalpas.

8 straipsnis

Asmenys, kuriems įvažiavimo valstybės pareigūnai neleido įvažiuoti, grįžta į išvažiavimo valstybę.

9 straipsnis

1. Šalių pareigūnai teikia vieni kitiems pagalbą vykdydami tarnybines pareigas jungtinio valstybės sienos perėjimo punkto teritorijoje, ypač išaiškinant ir užkertant kelią įstatymų ir teisės aktų, reglamentuojančių valstybės sienos kirtimą, pažeidimus.

2. Šio straipsnio 1 punkto nuostatos neprieštarauja Šalių Susitarimams, įstatymams ir teisės aktams, kuriais gali būti nustatyta, kad tokiam informacijos perdavimui reikalingas suderinimas su kitomis kompetentingomis valstybinėmis institucijomis.

II. PAREIGŪNAI

10 straipsnis

Šalis, kurios teritorijoje yra jungtinis valstybės sienos perėjimo punktas, užtikrina kitos Šalies pareigūnams, vykdantiems savo pareigas pagal šį Susitarimą, nekliudomą tikrinimą bei tokią pačią teisinę apsaugą, kokią ji užtikrina savo valstybės pareigūnams.

11 straipsnis

Vienos Šalies pareigūnams, kurie, vadovaujantis šiuo Susitarimu, yra paskirti vykdyti savo pareigas kitos Šalies teritorijoje, suteikiama teisė pereiti valstybės sieną vykstant į darbo vietą peteikus oficialų tarnybinį dokumentą, įrodantį jų asmens tapatybę, teises ir vykdomų pareigų pobūdį.

12 straipsnis

1. Vienos Šalies pareigūnai, kurie, vadovaujantis šiuo Susitarimu, yra paskirti vykdyti savo pareigas kitos Šalies teritorijoje, turi teisę dėvėti nacionalines

tarnybines uniformas ir skiriamuosius ženklus. Jiems nesuteikiama teisė turėti ginklų. Pareigūnų, vykdančių pareigas kitos Šalies teritorijoje, saugumą užtikrina Šalies, kurios teritorijoje yra jungtinis valstybės sienos perėjimo punktas, atitinkama tarnyba.

2. Vienos Šalies pareigūnai, kurie, vadovaujantis šiuo Susitarimu, vykdo savo pareigas kitos Šalies teritorijoje, privalo laikytis toje valstybėje galiojančių įstatymų, jei šis Susitarimas nenumato kitaip.

3. Apie visus pažeidimus, vienos Šalies pareigūnų padarytus kitos Šalies teritorijoje, turi būti nedelsiant pranešta atitinkamos valstybinės institucijos vadovybei.

13 straipsnis

Tarnybinių pareigų vykdymui reikalingi daiktai ir asmeniniai daiktai, įskaitant transporto priemones ir maisto produktus, kuriuos vienos Šalies pareigūnai atsigabena atvykdami į darbą kitos Šalies teritorijoje ir išsigabena grįždami atgal, įvežami ir išvežami nemokant muitų ir kitų mokesčių. Vienos Šalies pareigūnų tarnybiniai dokumentai kitos Šalies teritorijoje yra neliečiami.

14 straipsnis

Šio Susitarimo 10, 11, 12 ir 13 straipsniuose nustatyta pareigūnų teisinė apsauga, jų teisės ir pareigos taikomos Šalių geležinkelio personalui ir kitų tarnybų darbuotojams, vykdantiems savo pareigas pagal savo valstybės

įstatymus ir teisės aktus kitos Šalies teritorijoje esančiame jungtiniame valstybės sienos perėjimo punkte, įskaitant ekspedicines firmas (muitinės tarpininkus) ir ūkio subjektus, užsiimančius draudimu ir valiutos keitimu.

III. TIKRINIMO TARNYBOS

15 straipsnis

Kompetentingos valstybinės institucijos imsis visų priemonių, kad būtų suderintas tikrinimo tarnybų darbo laikas ir tvarka.

16 straipsnis

Kompetentingos valstybinės institucijos tarpusavyje susitarusios nustato:

1. patalpas, reikalingas kitos Šalies tikrinimo tarnyboms, ir apmoka visas jungtinio valstybės sienos perėjimo punkto išlaikymo ir eksploatacijos išlaidas;

2. vagonų patalpas (vietas), rezervuojamas pareigūnams, atliekantiems tikrinimą važiuojančiuose keleiviniuose traukiniuose.

17 straipsnis

Pastatai, patalpos, paskirtos kitos Šalies tikrinimo tarnyboms, gali būti pažymėtos oficialiais užrašais tos Šalies valstybine kalba, valstybės herbu ir vėliava.

18 straipsnis

Įrengimai, baldai ir kiti daiktai, reikalingi vienos Šalies tikrinimo tarnybų darbui ir naudojami kitos Šalies teritorijoje, įvežami ir išvežami nemokant muitų ir kitų mokesčių.

19 straipsnis

1. Vienos Šalies atitinkamos tarnybos įrengia ir prižiūri kitos Šalies tikrinimo tarnybų darbui reikalingas telefono, telegrafo ir kitas ryšio linijas iki valstybės sienos. Telefonus, teletaipus ir kitas ryšio priemones įrengia ir prižiūri tos Šalies tarnybos, kurios jomis naudojasi.

2. Vienos Šalies tikrinimo tarnybos, vykdančios savo pareigas šio Susitarimo 3 straipsnyje apibrėžtoje kitos Šalies teritorijoje, gali naudoti radijo ryšio priemones, naudojamas šiai veiklai savo valstybės teritorijoje.

3. Tikrinimo tarnyboms Šalys taiko visas įmanomas lengvatas naudotis kitomis ryšio priemonėmis.

IV. BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

20 straipsnis

Šalių kompetentingos valstybinės institucijos tarpusavyje susitarusios nustato priemones, reikalingas šio Susitarimo įgyvendinimui.

21 straipsnis

Veiksmai, kurių imamasi sutinkamai su 1 straipsnio 1 punktu, gali būti sustabdyti vienos Šalies reikalavimu, apie kurį turi būti pranešta diplomatiniais kanalais. Šalis, kurios tikrinimo tarnybos turi būti perkeltos atgal į jos teritoriją, gali pareikalauti tam tikro laiko, kuris negali viršyti vienerių metų nuo reikalavimo gavimo dienos.

22 straipsnis

1. Šis Susitarimas patvirtinamas sutinkamai su kiekvienos Šalies įstatymais ir įsigalioja nuo atsakomojo pranešimo apie tokį patvirtinimą gavimo dienos.

2. Šio Susitarimo nuostatos pakeičiamos ir papildomos Šalims susitarus. Visi pakeitimai ir papildymai sudarys neatskiriamą šio Susitarimo dalį.

3. Šis Susitarimas sudarytas neribotam laikui. Kiekviena Šalis turi teisę bet kada nutraukti šio Susitarimo galiojimą, nota apie tai įspėdama kitą Šalį.

Tokiu atveju šis Susitarimas nustoja galioti praėjus 6 mėnesiams nuo tos dienos, kai Šalis, kuri įspėjama apie jo nutraukimą, gavo notą.

Sudaryta Rygoje 1995 m. birželio 9 d. dviem egzemplioriais, kiekvienas lietuvių, latvių ir rusų kalbomis, bo to, visi tekstai turi vienodą galią. Kilus ginčui dėl šio Susitarimo nuostatų interpretavimo, remiamasi tekstu rusų kalba.

Lietuvos Respublikos Vyriausybės vardu:	Latvijos Respublikos Vyriausybės vardu:

[LATVIAN TEXT — TEXTE LETTONIEN]

NOLĪGUMS STARP LIETUVAS REPUBLIKAS VALDĪBU UN LATVIJAS REPUBLIKAS VALDĪBU PAR SADARBĪBU VEICOT KONTROLI VALSTS ROBEŽAS APVIENOTAJOS KONTROLPUNKTOS

Lietuvas Republikas valdība un Latvijas Republikas valdība, turpmāk dēvētas "**Puses**", censdamās nodrošināt pienācīgus apstākļus valsts robežas šķērsošanai starp Lietuvas Republiku un Latvijas Republiku, kā arī attiecīgo kontroles punktu funkcionēšanu uz valsts robežas un tajos izvietotās iekārtas racionālu izmantošanu, vienojās par to, ka:

I VISPĀRĒJIE NOTEIKUMI

1. pants

1. Saskaņā ar šo Nolīgumu, Puses:
1.1. izveido valsts robežas apvienotos kontroles punktus pierobežas dzelzceļa stacijā un autoceļu caurlaides punktos uz valsts robežas;
1.2. noteiktos dzelzceļa iecirkņos var veikt kontroli pasažieru vilcienos brauciena laikā cauri valsts robežas caurlaides punktiem;
1.3. izveido valsts robežas apvienotos kontroles punktus pārdeves robežstacijās;

2. Valsts robežas apvienotie kontroles punkti tiek noteikti ar starpresoru Nolīgumu starp Pušu kompetentām valsts institūcijām.

Pušu kompetentās valsts institūcijas vienojas par valsts robežas apvienoto kontroles punktu izveidošanu, dzelzceļa posmu noteikšanu, kuros kontrole tiek veikta pasažieru vilcienos brauciena laikā, valsts robežas apvienoto kontroles punktu teritorijas apzīmēšanu, kas noteikta šī Nolīguma 3.pantā, kā arī valsts robežas apvienoto kontroles punktu izveidošanu pārdevu dzelzceļa stacijās.

2. p a n t s

Šajā nolīgumā:
1. "**Kontrole**" - pasākumu kopums, ko nosaka Pušu likumdošanas un tiesiskie akti un pielieto attiecībā uz personām, transportlīdzekļiem, precēm un citām vērtībām, kas šķērso valsts robežu;

2. "**Valsts robežas apvienotā kontroles punkta teritorija**" - precīzi noteikta vienas Puses teritorija, kas noteikta šī Nolīguma 3.pantā, un kurā otras Puses amatpersonām tiek piešķirtas pilnvaras kontroles veikšanai;
3. "**Amatpersonas**" - personas, kuras saskaņā ar Pušu likumdošanu tiek pilnvarotas kontroles veikšanai valsts robežas apvienotā kontroles punkta teritorijā.

3. p a n t s

Valsts robežas apvienotā kontroles punkta teritoriju veido:
1. **Dzelzceļa satiksmē:**
1.1. Dzelzceļa robežstacijās:
1.1.1. noteikta stacijas teritorijas daļa un tajā esošās ēkas;
1.1.2. dzelzceļa posms, kurā kontroles laikā atrodas pasažieru un kravas vilcieni;
1.1.3. dzelzceļa iecirknis starp robežstaciju un valsts robežu;

1.2. ja pasažieru vilciena kontrole tiek veikta brauciena laikā - vilciens, kas atrodas noteiktajā dzelzceļa iecirknī un, nepieciešamības gadījumā, noteiktie robežstaciju posmi, kuros sākas un beidzas šis dzelzceļa iecirknis;

2. **Autoceļu satiksmē:**
2.1. autoceļa posms valsts robežas kontroles punkta teritorijā ar tā elementiem;
2.2. dienesta būves (telpas), kas atrodas apvienotā robežkontroles punkta teritorijā;
2.3. autoceļš starp valsts robežas apvienoto kontroles punktu un valsts robežu.

4. pants

Vienas Puses likumdošanas un normatīvie akti, kas attiecas uz kontroles veikšanu, saskaņā ar šo Nolīgumu, tiek pielietoti valsts robežas apvienotā kontroles punkta teritorijā tādā pašā veidā kā otrās Puses teritorijā. Šo likumdošanas un normatīvo aktu pārkāpšanas gadījumā iestājas tāda pati atbildība kā par līdzīga veida pārkāpumiem otras Puses teritorijā.

5. pants

1. Veicot kontroli valsts robežas apvienotā kontroles punkta teritorijā, izbraukšanas valsts kontrole tiek veikta pirms iebraukšanas valsts kontroles, kas notiek šādā veidā:
1.1. izbraukšanas valsts muitas un cita veida kontrole;
1.2. izbraukšanas valsts robežkontrole;
1.3. iebraukšanas valsts robežkontrole;
1.4. iebraukšanas valsts muitas un cita veida kontrole.

2. Līdz kontroles pabeigšanas brīdim, izbraukšanas valsts amatpersonas:
2.1. pielieto izbraukšanas valsts likumdošanas un normatīvos aktus, kas attiecas uz kontroles realizēšanu.
2.2. kopš šī brīža, iebraukšanas valsts amatpersonām tiek liegtas kontroles tiesības attiecībā uz personām, transporta līdzekļiem, precēm un citām vērtībām.
3. No kontroles uzsākšanas brīža, iebraukšanas valsts amatpersonas:
3.1. pielieto iebraukšanas valsts likumdošanas un normatīvos aktus, kas attiecas uz kontroles realizēšanu;
3.2. kopš šā brīža, izbraukšanas valsts amatpersonām tiek liegtas kontroles tiesības attiecībā uz personām, transportlīdzekļiem, precēm un citām vērtībām, izņemot gadījumus, kad panākta attiecīga vienošanās ar iebraukšanas valsts kompetentām institūcijām.

6. pants

Saskaņā ar šo Nolīgumu katra no Pusēm piešķir otras Puses amatpersonām tiesības veikt kontroli valsts robežas apvienotā kontroles

punkta teritorijā saskaņā ar likumdošanas un tiesiskajiem aktiem tādā pašā veidā kā savā teritorijā. Tās var netraucēti pārvest uz savas valsts teritoriju savāktās muitas nodevas un citus maksājumus, preču paraugus, kā arī jebkura iemesla dēļ aizturētas preces, neizlaistos cauri vai konfiscētos transportlīdzekļus, vai citas vērtības.

7. pants

Pušu amatpersonām, kas veic kontroli valsts robežas apvienotā kontroles punkta teritorijā saskaņā ar savas valsts likumdošanas un normatīvajiem aktiem, ir tiesības neatļaut personai šķērsot valsts robežu, atvest to atpakaļ uz savas valsts teritoriju. Pušu amatpersonas nav pilnvarotas aizturēt, kā arī atvest atpakaļ uz savu teritoriju tās Puses pilsoņus, kuras teritorijā atrodas valsts robežas apvienotais kontroles punkts.

Šādas personas var tikt aizvestas uz tās Puses valsts robežas apsardzes dienesta telpām, kuras teritorijā atrodas valsts robežas apvienotais kontroles punkts.

8. pants

Personas, kurām iebraukšanas valsts amatpersonas ir atteikušas iebraukšanu, atgriežas izbraukšanas valstī.

9. pants

1. Pušu amatpersonas sniedz savstarpēju palīdzību, izpildot dienesta pienākumus valsts robežas apvienotā kontroles punkta teritorijā, bet īpaši gadījumos, kad tiek novērsti vai atklāti to likumdošanas un normatīvo aktu pārkāpumi, kas reglamentē valsts robežas šķērsošanu.

2. Šā panta 1. punkta noteikumi nav pretrunā ar Pušu Nolīgumiem, likumdošanas un normatīvajiem aktiem, ar kuriem var būt noteikts, ka šādai informācijas nodošanai nepieciešama saskaņošana ar citām kompetentām valsts institūcijām.

II AMATPERSONAS

10. pants

Puse, kuras teritorijā atrodas valsts robežas apvienotais kontroles punkts, nodrošina otras Puses amatpersonām, kas izpilda savus pienākumus saskaņā ar šo Nolīgumu, netraucētas kontroles iespējas un tādu pašu tiesisko aizsardzību, kādu tā nodrošina savas valsts amatpersonām.

11. pants

Vienas Puses amatpersonām, kuras saskaņā ar šo Nolīgumu ir ieceltas savu pienākumu izpildei otras Puses teritorijā, ir tiesības šķērsot robežu, dodoties uz darba vietu, uzrādot oficiālu dienesta dokumentu, kas nosaka viņa personību, tiesības un izpildāmo pienākumu raksturu.

12. pants

Vienas Puses amatpersonām, kuras saskaņā ar šo Nolīgumu ir ieceltas savu pienākumu izpildei otras Puses teritorijā, ir jāvalkā nacionālais formas tērps un atšķirības zīmes.

1. Viņiem nav tiesības nēsāt ieročus. To amatpersonu drošību, kas izpilda pienākumus otras Puses teritorijā, nodrošina tās Puses attiecīgais dienests, kuras teritorijā atrodas valsts robežas apvienotais kontroles punkts.

2. Vienas Puses amatpersonām, kuras saskaņā ar šo Nolīgumu izpilda savus pienākumus otras Puses teritorijā, jāievēro šīs valsts teritorijā spēkā esošā likumdošana, ja nekas cits nav paredzēts šajā Nolīgumā.

3. Par visiem pārkāpumiem, kurus pieļāvušas vienas Puses amatpersonas otras Puses teritorijā, tiek nekavējoši ziņots to vadībai.

13. p a n t s

Lietas, kas nepieciešamas dienesta pienākumu pildīšanai, un personīgās mantas, ieskaitot transportlīdzekļus un pārtikas produktus, kurus vienas Puses amatpersonas ieved, uzsākot darbu otras Puses teritorijā, un izved, atgriežoties atpakaļ, tiek ievestas un izvestas bez to aplikšanas ar muitas nodevām un citiem nodokļiem.

Vienas Puses amatpersonu dienesta dokumentiem ir neaizskaramības statuss otras Puses teritorijā.

14. p a n t s

Pušu amatpersonu tiesiskā aizsardzība, tiesības un pienākumi, ko nosaka šā Nolīguma 10., 11., 12. un 13. pants, aptver dzelzceļa personālu un citus dienesta darbiniekus, kas izpilda savus pienākumus saskaņā ar savas valsts likumdošanu un tiesiskajiem aktiem otras Puses teritorijā, valsts robežas apvienotajā kontroles punktā, ieskaitot ekspedīcijas firmas (muitas starpniekus) un saimniekojošos subjektus, kas nodarbojas ar apdrošināšanu un valūtas maiņu.

III KONTROLES DIENESTI

15. p a n t s

Pušu kompetentās valsts institūcijas veiks visus pasākumus, lai saskaņotu kontroles dienestu darbalaiku un funkcijas.

16. p a n t s

Pēc savstarpējas vienošānās, Pušu kompetentās valsts institūcijas piešķir:

1. Telpas, kas nepieciešamas otras Puses kontroles dienestiem, un sedz visus izdevumus, kas saistīti ar valsts robežas apvienotā kontroles punkta uzturēšanu un ekspluatāciju;

2. telpas (vietas) vagonos, kas tiek rezervētas amatpersonām, kuras veic kontroli pasažieru vilcienos brauciena laikā.

17. p a n t s

Ēkas un telpas, kas piešķirtas otras Puses kontroles dienestiem, var apzīmēt ar oficiāliem uzrakstiem attiecīgās Puses valsts valodā un ar šīs valsts ģērboni un karogu.

18. p a n t s

Iekārtas, mēbeles un citas mantas, kas nepieciešamas vienas Puses kontroles dienestu darbam un tiek izmantotas otras Puses teritorijā, tiek ievestas un izvestas bez aplikšanas ar muitas nodevām un citiem nodokļiem.

19. p a n t s

1. Vienas Puses attiecīgie dienesti iekārto un apkalpo telefona, telegrāfa un citas sakaru līnijas, kas nepieciešamas otras Puses kontroles dienesta darbam, līdz valsts robežai. Telefonus, teletaipus un citus sakaru līdzekļus uzstāda un apkalpo tās Puses dienesti, kuri tos izmanto.

2. Vienas Puses kontroles dienesti, kas izpilda savus pienākumus otras Puses teritorijā, ko nosaka šā Nolīguma 3. punkts, var izmantot radiosakaru līdzekļus, kas tiek pielietoti šiem mērķiem savas valsts teritorijā.

3. Puses savstarpēji piešķir kontroles dienestiem visus iespējamos atvieglojumus citu sakaru līdzekļu izmantošanā.

IV NOSLĒGUMS

20. pants

Pēc savstarpējās vienošanās, Pušu kompetentās valsts institūcijas nosaka pasākumus, kas nepieciešami šī Nolīguma realizēšanai.

21. pants

Pasākumus, kuri tiek veikti saskaņā ar 1. panta 1. punkta noteikumiem, var apturēt pēc vienas Puses pieprasījuma, kas jāpaziņo pa diplomātiskajiem kanāliem. Puse, kuras kontroles dienesti jāpārceļ atpakaļ uz tās teritoriju, var pieprasīt nepieciešamo laiku, kas nevar pārsniegt vienu gadu, skaitot no pieprasījuma saņemšanas dienas.

22. pants.

1. Šis Nolīgums tiek apstiprināts saskaņā ar katras Puses likumdošanas prasībām un stājas spēkā dienā, kad saņemts atbildes paziņojums par šādu apstiprinājumu.

2. Šā Nolīguma noteikumi tiek grozīti un papildināti pēc Pušu vienošanās. Visi grozījumi un papildinājumi ir šā Nolīguma neatņemama sastāvdaļa.

3. Šis Nolīgums noslēgts uz nenoteiktu laiku. Katrai no Pusēm ir tiesības jebkurā laikā izbeigt šā Nolīguma darbību, informējot par to otru Pusi ar notu. Šādā gadījumā Nolīgums zaudē savu spēku pēc 6 mēnešiem, skaitot no dienas, kurā saņemta otras Puses nota, ar kuru tiek paziņots par tā izbeigšanu.

Sastādīts 1995 gada "9" jūnijā divos eksemplāros, katrs no tiem lietuviešu, latviešu un krievu valodā, turklāt visiem tekstiem ir vienāds spēks. Domstarpību gadījumā, kas rodas, interpretējot šī Nolīguma noteikumus, par pamatu tiek ņemts teksts krievu valodā.

Lietuvas Republikas Valdības vārdā:

Latvijas Republikas Valdības vārdā:

[RUSSIAN TEXT — TEXTE RUSSE]

СОГЛАШЕНИЕ МЕЖДУ ПРАВИТЕЛЬСТВОМ ЛИТОВСКОЙ РЕСПУБЛИКИ И ПРАВИТЕЛЬСТВОМ ЛАТВИЙСКОЙ РЕСПУБЛИКИ О СОТРУДНИЧЕСТВЕ В ОСУЩЕСТВЛЕНИИ КОНТРОЛЯ НА ОБЪЕДИНЕННЫХ ПУНКТАХ ПРОПУСКА ЧЕРЕЗ ГОСУДАРСТВЕННУЮ ГРАНИЦУ

Правительство Литовской Республики и Правительство Латвийской Республики, именуемые в дальнейшем Сторонами,

руководствуясь стремлением создать более благоприятные условия для пересечения государственной границы между Литовской Республикой и Латвийской Республикой,

а также обеспечить надлежащее функционирование пунктов пропуска через государственную границу и рациональное использование находящегося в них оборудования,

договорились о нижеследующем:

I. ОБЩИЕ ПОЛОЖЕНИЯ

Статья 1

1. Стороны, руководствуясь настоящим Соглашением:

1.1 образуют объединенные пункты пропуска через государственную границу на пограничных железнодорожных

станциях и на автодорожных пунктах пропуска через государственную границу;

1.2 на определенных участках железных дорог могут осуществлять контроль в пассажирских поездах во время движения, следующих через пункты пропуска через государственную границу;

1.3 образуют объединенные пункты пропуска через государственную границу на передаточных железнодорожных станциях.

2. Объединенные пункты пропуска через государственную границу определяются межведомственными соглашениями между компетентными государственными институциями Сторон.

Компетентные государственные институции Сторон договариваются об образовании объединенных пунктов пропуска через государственную границу, определении участков железных дорог, на которых контроль осуществляется в пассажирских поездах во время движения, обозначении территории объединенных пунктов пропуска через государственную границу, определенной в статье 3 настоящего Соглашения, а также об образовании объединенных пунктов пропуска через государственную границу на передаточных железнодорожных станциях.

Статья 2

В настоящем Соглашении:

1. "Контроль" - совокупность мер, установленных законодательными и правовыми актами Сторон и применяемых в отношении лиц, транспортных средств, товаров и других ценностей, следующих через государственную границу;

2. "Территория объединенного пункта пропуска через государственную границу" - точно установленная часть территории одной из Сторон, определенная в статье 3 настоящего Соглашения, в которой должностным лицам другой Стороны предоставляются полномочия на осуществление конроля;

3. "Должностные лица" - лица, которые в соответствии с законодательством Сторон уполномочены на осуществление контроля на территории объединенного пункта пропуска через госу-дарственную границу.

Статья 3

Территория объединенного пункта пропуска через государственную границу состоит:

1. При железнодорожном сообщении:

1.1 На железнодорожных пограничных станциях:

1.1.1 определенный сектор станции и относящиеся к нему строения;

1.1.2 часть железной дороги, на которой во время контроля стоят пассажирские или товарные поезда;

1.1.3 участок железной дороги между пограничной станцией и государственной границей;

1.2 в случае контроля пассажирских поездов во время движения - поезд, находящийся на установленном участке железной дороги, и, при необходимости, установленные секторы пограничных станций, на которых этот участок железной дороги начинается и заканчивается.

2. При автодорожном сообщении:

2.1 участок автомобильной дороги на территории пункта пропуска через государственную границу, включая обочины и оборудование дорог;

2.2 часть служебных строений (помещений);

2.3 автомобильная дорога между объединенным пунктом пропуска через границу и государственной границей.

Статья 4

Законодательные и правовые акты одной Стороны, относящиеся к осуществлению контроля, в соответствии с настоящим Соглашением применяются на территории объединенного пункта пропуска через государственную границу таким же образом, как и на территории другой Стороны. Нарушение этих законодательных и правовых актов на территории объединенного пункта пропуска через государственную границу влечет за собой такие же правовые последствия, как и нарушения подобного рода, имеющие место на территории Стороны.

Статья 5

1. При осуществлении контроля на территории объединенного пункта пропуска через государственную границу, контроль государства выезда осуществляется до начала осуществления контроля государства въезда. Как правило он осуществляется в следующем порядке:

1.1 таможенный и другой контроль государства выезда;

1.2 пограничный контроль государства выезда;

1.3 пограничный контрель государства въезда;

1.4 таможенный и другой контроль государства въезда.

2. До окончания контроля должностными лицами государства выезда:

2.1 применяются законодательные и правовые акты государства выезда, относящиеся к осуществлению контроля;

2.2 должностные лица государства въезда не имеют права осуществления контроля в отношении лиц, транспортных средств, товаров и других ценностей.

3. С начала осуществления контроля должностными лицами государства въезда:

3.1 применяются законодательные и правовые акты государотва въезда, относящиеся к осуществлению контроля;

3.2 должностные лица государства выезда с этого момента лишаются права осуществления контроля в отношении лиц, транспортных средств, товаров и других ценностей, за исключением случаев, когда достигнута соответствующая договоренность с компетентными государственными институциями государства въезда.

Статья 6

Согласно настоящему Соглашению каждая Сторона предоставляет должностным лицам другой Стороны полномочия на осуществление контроля на территории объединенного пункта пропуска

через государственную границу в соответствии с законодательными и правовыми актами таким же образом, как и на своей территории. Они могут беспрепятственно вывезти на территорию своего государства собранные таможенные пошлины и другие сборы, товарные образцы, а также задержанные, непропущенные или изъятые по любым причинам транспортные средства, товары или другие ценности.

Статья 7

Должностные лица Сторон, осуществляющие контроль на территории объединенного пункта пропуска через государственную границу в соответствии с законодательными и правовыми актами своего государства, имеют право не разрешить лицу пересечь государственную границу, вернуть или отвести его на территорию своего государства. Должностным лицам Сторон не предоставляются полномочия задержать, а также вернуть или отвести на свою территорию граждан Стороны, на территории которой находится объединенный пункт пропуска через государственную границу. Такие лица могут быть отведены в служебные помещения службы охраны государственной границы Стороны, на территории которой находится объединенный пункт пропуска через государственную границу.

Статья 8

Лица, которым должностными лицами государства въезда отказано во въезде, возвращаются в государство выезда.

Статья 9

1. Должностные лица Сторон предоставляют взаимную помощь при выполнении служебных обязанностей на территории объединенного пункта пропуска через государственную границу, в особенности при пресечении и выявлении нарушений законодательных и правовых актов, регламентирующих пересечение государственной границы.

2. Положения пункта 1 настоящей статьи не противоречат Соглашениям, законодательным и правовым актам Сторон, которыми может быть установлено, что для такой передачи информации необходимо согласование с другими компетентными государственными институциями.

II. ДОЛЖНОСТНЫЕ ЛИЦА

Статья 10

Сторона, на территории которой находится объединенный пункт пропуска через государственную границу, обеспечивает для

должностных лиц другой Стороны, выполняющих свои обязанности согласно настоящему Соглашению, беспрепятственное осуществление конроля и такую же правовую защиту, какую она обеспечивает должностным лицам своего государства.

Статья 11

Должностные лица одной Стороны, которые согласно настоящему Соглашению назначены для выполнения своих обязанностей на территории другой Стороны, имеют право при отправлении на место работы пересечь границу, предъявив при этом официальный служебный документ, устанавливающий их личность, права и характер выполняемых обязанностей.

Статья 12

1. Должностные лица одной Стороны, которые согласно настоящему Соглашению назначены для выполнения своих обязанностей на территории другой Стороны, имеют право носить национальные униформы и знаки различия. Они не имеют права иметь оружие. Безопасность должностных лиц, выполняющих обязанности на территории другой Стороны, обеспечивает соответствующая служба той Стороны, на территории которой находится объединенный пункт пропуска через государственную границу.

2. Должностные лица одной Стороны, которые согласно настоящему Соглашению выполняют свои обязанности на территории другой Стороны, обязаны соблюдать действующее на территории этого государства законодательство, если иное не предусмотроно настоящим Соглашением.

3. О любых нарушениях, совершенных должностными лицами одной Стороны на территории другой Стороны, немедленно сообщается их руководству.

Статья 13

Вещи, необходимые для выполнения служебных обязанностей и личные вещи, в том числе транспортные средства и продукты питания, которые должностными лицами одной Стороны привозятся при заступлении на работу на территории другой Стороны и вывозятся при возвращении назад, привозятся и вывозятся без обложения таможенными пошлинами и другими налогами. Служебные документы должностных лиц одной Стороны имеют статус неприкосновенности на территории другой Стороны.

Статья 14

Правовая защита, права и обязанности должностных лиц Сторон, установленные в статьях 10, 11, 12 и 13 настоящего Соглашения, распространяются на персонал железных дорог и сотрудников

других служб, выполняющих свои обязанности в соответствии с законодательными и правовыми актами своего государства на территории другой Стороны, на объединенном пункте пропуска через государственную границу, в том числе на экспедиционные фирмы (таможенных посредников) и хозяйствующие субъекты, занимающиеся страхованием и разменом валюты.

III. СЛУЖБЫ КОНТРОЛЯ

Статья 15

Компетентные государственные институции Сторон примут все меры для согласования рабочего времени и функций служб контроля.

Статья 16

Компетентные государственные институции Сторон по взаимной договоренности предоставляют:

1. помещения, необходимые для служб контроля другой Стороны, и несут все расходы по содержанию и эксплуатации объединенного пункта пропуска через государственную границу;

2. помещения (места) в вагонах, резервируемые для должностных лиц, осуществляющих контроль в пассажирских поездах во время движения.

Статья 17

Здания, помещения, выделенные для служб контроля другой Стороны, могут быть обозначены официальными надписями на государственном языке этой Стороны, гербом и флагом этого государства.

Статья 18

Оборудование, мебель и другие вещи, необходимые для работы служб контроля одной Стороны и используемые на территории другой Стороны, ввозятся и вывозятся без обложения таможенными пошлинами и другими налогами.

Статья 19

1. Соответствующие службы одной Стороны оборудуют и обслуживают телефонные, телеграфные и другие линии связи, необходимые для работы служб контроля другой Стороны, до государственной границы. Телефоны, телетайпы и другие средства связи устанавливают и обслуживают службы той Стороны, которые ими пользуются.

2. Службы контроля одной Стороны, выполняющие свои обязанности на территории другой Стороны, определенной в статье 3 настоящего Соглашения, могут пользоваться средствами радиосвязи, используемыми для этой цели на территории своего государства.

3. Стороны взаимно продоставляют для служб контроля все возможные льготы для пользования другими средствами связи.

IV. ЗАКЛЮЧИТЕЛЬНЫЕ ПОЛОЖЕНИЯ

Статья 20

Компетентные государственные институции Сторон по взаимной договоренности определяют мероприятия, необходимые для реализации настоящего Соглашения.

Статья 21

Меры, которые принимаются в соответствии с положениями статьи 1 пункта 1 могут быть приостановлены по требованию одной из Сторон, о котором должно быть сообщено по дипломатическим каналам. Сторона, службы контроля которой

должны быть перенесены обратно на ее территорию, может потребовать для этого время, которое не может превысить одного года со дня получения требования.

Статья 22

1. Настоящее Соглашение утверждается в соответствии с требованиями законодательства каждой из Сторен и вступает в силу со дня получения ответного сообщения о таком утверждении.

2. Положения настоящего Соглашения изменяются и дополняются по договоренности Сторон. Все изменения и дополнения составят неотъемлемую часть настоящего Соглашения.

3. Настоящее Соглашение заключено на неограниченный срок. Каждая из Сторон имеет право в любое вромя прекратить действие настоящего Соглашения путем уведомления нотой об этом другой Стороны. В этом случае настоящее Соглашение утрачивает свою силу через 6 месяцев со дня получения другой Стороной ноты, которой уведомляется о его прекращении.

Совершено в г. Рига - 9 - июня 1995 г., в двух экземплярах на литовском, латышском и русском языках, причем все тексты имеют одинаковую силу. В случае разногласий при интерпретации положений настоящего Соглашения за основу берется текст на русском языке.

За Правительство
Литовской Республики:

За Правительство
Латвийской Республики:

[TRANSLATION — TRADUCTION]

AGREEMENT[1] BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF LITHUANIA AND THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF LATVIA CONCERNING COOPERATION ON BORDER CONTROLS AT JOINT STATE FRONTIER CROSSING POINTS

The Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Republic of Latvia, hereinafter referred to as the Parties,

Prompted by a desire to create more favourable conditions for passage across the State frontier between the Republic of Lithuania and the Republic of Latvia,

Wishing to ensure the proper functioning of crossing points at the State frontier and the efficient use of the equipment at those crossing points,

Have agreed as follows:

I. GENERAL PROVISIONS

Article 1

1. Under this Agreement the Parties:

1.1. Shall establish joint State frontier crossing points at border railway stations and at road crossing points;

1.2. May, on specified sections of the railways, carry out controls on moving passenger trains travelling through State frontier crossing points;

1.3. Shall establish joint State frontier crossing points at exchange railway stations.

2. The location of joint State frontier crossing points shall be determined by agreement between the competent State institutions of the Parties.

The competent State institutions of the Parties shall agree on the establishment of joint State frontier crossing points, the determination of the sections of the railway in which checks shall be carried out on moving passenger trains, the designation of the territory of joint State frontier crossing points as defined in article 3 of this Agreement, and the establishment of joint State frontier crossing points at exchange railway stations.

Article 2

In this Agreement:

1. "Controls" means the totality of measures adopted under the laws and statutes of the Parties and applied to the passage of individuals, vehicles, goods and other valuables across the State frontier;

2. "Territory of a joint State frontier crossing point" means a precisely defined area of the territory of one of the Parties, as specified in article 3 of this Agreement, in which officials of the other Party shall be authorized to carry out controls;

[1] Came into force on 9 November 1995 by notification, in accordance with article 22.

3. "Officials" means individuals who, in accordance with the legislation of the Parties, are authorized to carry out controls in the territory of a joint State frontier crossing point.

Article 3

The territory of a joint State frontier crossing point shall comprise:

1. On the railways:

1.1. At border railway stations:

1.1.1. A specified part of the station and related structures;

1.1.2. The section of the railway on which passenger or goods trains are located when controls are carried out;

1.1.3. The section of the railway between the border station and the State frontier;

1.2. In the case of controls on moving passenger trains, any train located in the designated section of the railway and, if necessary, the designated parts of border stations where this section of the railway begins and ends.

2. On the roads:

2.1. The section of the road in the territory of the State frontier crossing point including roadside verges and equipment;

2.2. Some service structures (premises);

2.3. The road from the joint State frontier crossing point to the national frontier itself.

Article 4

The laws and statutes of one Party relating to border controls shall, in accordance with this Agreement, apply in the territory of a joint State frontier crossing point in the same way as in the territory of the other Party. Infringement of these laws and statutes in the territory of the joint State frontier crossing point shall have the same legal consequences as similar infringements occurring in the territory of the Party.

Article 5

1. When controls take place in the territory of a joint State frontier crossing point, controls by the sending State shall be completed before the commencement of controls by the receiving State. Controls shall, as a rule, take place in the following sequence:

1.1. Customs and other controls by the sending State;

1.2. Border controls by the sending State;

1.3. Border controls by the receiving State;

1.4. Customs and other controls by the receiving State.

2. Before the completion of controls by officials of the sending State:

2.1. The laws and statutes of the sending State relating to controls shall apply;

2.2. Officials of the receiving State shall not be entitled to carry out controls of individuals, vehicles, goods or other valuables.

3. From the commencement of checks by officials of the receiving State:

3.1. The laws and statutes of the receiving State relating to controls shall apply;

3.2. Officials of the sending State shall no longer be entitled to carry out controls of individuals, vehicles, goods and other valuables, except in cases where agreement has been reached with the competent State institutions of the receiving State.

Article 6

In accordance with this Agreement, each Party shall authorize officials of the other Party to carry out controls in the territory of the joint State frontier crossing point, in accordance with the laws and statutes of that other Party and on the same terms as in its territory. They shall be able without hindrance to transport to the territory of their own State customs duties and other taxes collected, samples of goods and any vehicles, goods or other valuables requisitioned, detained or confiscated for any reason.

Article 7

Officials of the Parties carrying out controls in the territory of the joint State frontier crossing point in accordance with the laws and statutes of their State shall be entitled not to permit an individual passage across the State frontier and to return or transport that individual to the territory of his or her own State. Officials of the Parties shall not have the authority to detain, return or transport to their own territory nationals of the Party in whose territory the joint border crossing point is located. Such individuals may be taken to the service premises of the border guards of the Party in whose territory the joint State frontier crossing point is located.

Article 8

Individuals who are refused entry by officials of the receiving State shall be returned to the sending State.

Article 9

1. Officials of the Parties shall assist each other in carrying out their official functions in the territory of the joint State frontier crossing point, particularly in preventing and exposing infringements of the laws and statutes governing passage across the State frontier.

2. The provisions of paragraph 1 of this article shall not conflict with any agreements, laws or statutes of the Parties which may stipulate that any such exchange of information must be agreed with other competent State institutions.

II. Officials

Article 10

The Party in whose territory the joint State frontier crossing point is located shall enable officials of the other Party, in the course of their functions in accordance

with this Agreement, to carry out controls without hindrance and shall accord them the same legal protection that it accords its own State officials.

Article 11

Officials of one Party appointed in accordance with this Agreement to carry out their functions in the territory of the other Party shall be entitled, in travelling to their place of work, to cross the frontier upon presentation of an official service document establishing their identity, their authorization and the nature of their functions.

Article 12

1. Officials of one Party appointed in accordance with this Agreement to carry out their functions in the territory of the other Party shall be entitled to wear national uniforms and insignia. They shall not be entitled to carry arms. The safety of officials carrying out their functions in the territory of the other Party shall be assured by the competent service of the Party in whose territory the joint State frontier crossing point is located.

2. Officials of one Party carrying out their functions in accordance with this Agreement in the territory of the other Party shall be required to obey the laws obtaining therein, unless this Agreement provides otherwise.

3. Any infringements committed by officials of one Party in the territory of the other Party shall be immediately notified to their superiors.

Article 13

Equipment required for the performance of official functions and personal items, including vehicles and articles of food, brought by the officials of one Party when arriving to work in the territory of the other Party and taken away on their return shall be transported back and forth free of customs duties or other taxes. The official documents of the officials of one Party shall give them immunity in the territory of the other Party.

Article 14

The legal protection, entitlements and obligations of officials of the Parties, as set out in articles 10, 11, 12 and 13 of this Agreement, shall apply also to railway staff and workers in other sectors in the performance of their functions in accordance with the laws and statutes of their own State in the territory of the other Party at a joint State frontier crossing point, including forwarding agents acting on behalf of customs and economic agents engaged in insurance and currency exchange services.

III. CONTROL SERVICES

Article 15

The competent State institutions of the Parties shall use their best endeavours to reach agreement on the working hours and functions of the border control services.

Article 16

The competent State institutions of the Parties shall, by agreement:

1. Provide the premises required for the control services of the other Party and bear all the costs of the maintenance and operation of the joint State frontier crossing point;

2. Provide accommodation (seats) in railway carriages reserved for officials carrying out controls on moving passenger trains.

Article 17

Buildings and premises allocated to the control services of the other Party may display official inscriptions in the national language of that Party and its national flag and emblem.

Article 18

Equipment, furniture and other items required for the work of the control services of one Party and used in the territory of the other Party shall be transported in both directions free of customs duties and other taxes.

Article 19

1. The competent departments of one Party shall equip and service the telephone, telegraph and other communication lines required for the work of the control services of the other Party up to the State frontier. Telephones, teleprinters and other means of communication shall be installed and serviced by representatives of the Party which uses them.

2. The control services of one Party carrying out their functions in the territory of the other Party, as defined in article 3 of this Agreement, may use the radio communications used for that purpose in the territory of their own State.

3. The Parties shall extend to each other's control services all possible concessions in the use of other means of communication.

IV. Final provisions

Article 20

The competent State institutions of the Parties shall, by agreement, determine the measures required for the implementation of this Agreement.

Article 21

Measures adopted in accordance with the provisions of article 1, paragraph 1, may be suspended at the request of either Party, which must provide notification thereof through the diplomatic channel. The Party whose control services are to be relocated to its own territory may request for this purpose a period of time not exceeding one year from the date of receipt of the request.

Article 22

1. This Agreement shall be ratified in accordance with the requirements of the legislation of each Party and shall enter into force on the day that reciprocal notification of such ratification is received.

2. The provisions of this Agreement shall be modified or supplemented by agreement between the Parties. All modifications and additions shall constitute an inalienable part of this Agreement.

3. This Agreement is concluded for an indefinite period. Either Party shall be entitled to terminate the validity of this Agreement at any time by informing the other Party to that effect by means of a note. In that case this Agreement shall cease to have effect six months after the date on which the notification of termination is received from the other Party.

DONE at Riga on 9 June 1995, in two copies in the Lithuanian, Latvian and Russian languages, all texts being equally authentic. In the event of disagreement with regard to the interpretation of the provisions of this Agreement, the Russian text shall be taken as a basis.

For the Government
of the Republic of Lithuania:

POVILAS GYLYS

For the Government
of the Republic of Latvia:

VALDIS BIRKAVS

[TRADUCTION — TRANSLATION]

ACCORD[1] DE COOPÉRATION ENTRE LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DE LITUANIE ET LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DE LETTONIE CONCERNANT LES CONTRÔLES AUX POSTES DE PASSAGE COMMUN DE LA FRONTIÈRE D'ÉTAT

Le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement de la République de Lettonie, ci-après dénommés « les Parties »,

Désireux de créer des conditions plus favorables pour le franchissement de la frontière d'Etat entre la République de Lituanie et la République de Lettonie,

Souhaitant également assurer un meilleur fonctionnement des postes de passage de la frontière d'Etat et une utilisation rationnelle des équipements qui s'y trouvent,

Sont convenus de ce qui suit :

I. CLAUSES GÉNÉRALES

Article premier

1. Les Parties, conformément au présent Accord :

1.1. Etablissent des postes de passage commun de la frontière d'Etat aux gares frontière et aux postes de passage routiers de la frontière d'Etat;

1.2. Peuvent, sur des tronçons déterminés des voies ferrées, procéder à des contrôles à bord des trains de voyageurs en circulation traversant les postes de passage de la frontière d'Etat;

1.3. Etablissent des postes de passage commun de la frontière d'Etat aux gares de transfert.

2. Les postes de passage commun de la frontière d'Etat sont déterminés par des accords interministériels conclus entre les organes d'Etat compétents des Parties.

Les organes d'Etat compétents des Parties conviennent de l'établissement des postes de passage commun de la frontière d'Etat, de la détermination des tronçons de voies ferrées où sont effectués les contrôles dans les trains de voyageurs en circulation, de la désignation du territoire des postes de passage commun de la frontière d'Etat tel qu'il est défini à l'article 3 du présent Accord, ainsi que de l'établissement des postes de passage commun de la frontière d'Etat aux gares de transfert.

[1] Entré en vigueur le 9 novembre 1995 par notification, conformément à l'article 22.

Article 2

Aux fins du présent Accord, les termes ci-dessous s'entendent comme suit :

1. « Contrôles » — ensemble des mesures fixées par les actes législatifs et juridiques des Parties qui sont applicables aux personnes, aux moyens de transport, aux marchandises et aux autres biens franchissant la frontière d'Etat;

2. « Territoire du poste de passage commun de la frontière d'Etat » — partie précisément délimitée du territoire de l'une des Parties définie à l'article 3 du présent Accord dans laquelle les autorités de l'autre Partie sont autorisées à procéder à des contrôles;

3. « Autorités » — personnes qui, conformément à la législation des Parties, sont autorisées à procéder à des contrôles sur le territoire des postes de passage commun de la frontière d'Etat.

Article 3

Le territoire d'un poste de passage commun de la frontière d'Etat comprend les éléments ci-après :

1. Pour le trafic ferroviaire :

1.1. Aux gares frontière :

1.1.1. Le secteur délimité de la gare et les constructions qui en dépendent;

1.1.2. La partie de la voie ferrée sur laquelle les trains de voyageurs ou de marchandises stationnent pendant les contrôles;

1.1.3. Le tronçon de la voie ferrée situé entre la gare frontière et la frontière d'Etat;

1.2. En cas de contrôle des trains de voyageurs en circulation : le train qui se trouve sur le tronçon défini de la voie ferrée et, si nécessaire, les secteurs définis des gares frontière où ce tronçon commence et finit.

2. Pour le trafic routier :

2.1. Le tronçon de route situé sur le territoire du poste de passage de la frontière d'Etat, y compris les accotements et l'équipement routier;

2.2. Une partie des constructions (locaux) de service;

2.3. La route entre le poste de passage commun et la frontière d'Etat.

Article 4

Les actes législatifs et juridiques d'une Partie régissant les contrôles effectués conformément au présent Accord s'appliquent sur le territoire du poste de passage commun de la frontière d'Etat de la même manière que sur le territoire de l'autre Partie. La violation desdits actes législatifs et juridiques sur le territoire du poste de passage commun de la frontière d'Etat est passible des mêmes poursuites que les violations du même type commises sur le territoire de la Partie.

Article 5

1. Les contrôles sur le territoire des postes de passage commun de la frontière d'Etat sont effectués d'abord par l'Etat de sortie puis par l'Etat d'entrée. Les contrôles sont en principe effectués dans l'ordre suivant :

1.1. Contrôle douanier et autre par l'Etat de sortie;

1.2. Contrôle frontalier par l'Etat de sortie;

1.3. Contrôle frontalier par l'Etat d'entrée;

1.4. Contrôle douanier et autre par l'Etat d'entrée.

2. Tant que les contrôles effectués par les autorités de l'Etat de sortie ne sont pas terminés :

2.1. Les actes législatifs et juridiques de l'Etat de sortie régissant les contrôles sont applicables;

2.2. Les autorités de l'Etat d'entrée n'ont pas le droit de procéder à des contrôles sur les personnes, les moyens de transport, les marchandises et autres biens;

3. A partir du moment où les autorités de l'Etat d'entrée procèdent aux contrôles :

3.1. Les actes législatifs et juridiques de l'Etat d'entrée régissant les contrôles sont applicables;

3.2. Les autorités de l'Etat de sortie n'ont plus le droit de procéder à des contrôles sur les personnes, les moyens de transport, les marchandises et autres biens, sauf s'il en a été décidé autrement avec les organes compétents de l'Etat d'entrée.

Article 6

Conformément au présent Accord, chaque Partie autorise les autorités de l'autre Partie à procéder à des contrôles sur le territoire des postes de passage commun de la frontière d'Etat conformément aux actes législatifs et juridiques de la même manière que sur son propre territoire. Les Parties peuvent sans entrave rapatrier sur le territoire de leur Etat les droits de douane et autres droits perçus, les échantillons de marchandises ainsi que les moyens de transport, marchandises et autres biens qui, pour une raison ou une autre, ont été retenus, bloqués ou saisis.

Article 7

Les autorités des Parties qui effectuent des contrôles sur le territoire d'un poste de passage commun de la frontière d'Etat conformément aux actes législatifs et juridiques de leur Etat ont le droit d'interdire à une personne de franchir la frontière d'Etat, de la faire rentrer ou de la reconduire sur le territoire de leur Etat. Elles ne peuvent pas retenir, ramener ni reconduire sur leur territoire les ressortissants de la Partie sur le territoire de laquelle se trouve le poste de passage commun de la frontière d'Etat. Ces personnes peuvent être reconduites dans les locaux de service de la police des frontières de la Partie sur le territoire de laquelle se trouve le poste de passage commun de la frontière d'Etat.

Article 8

Les personnes à qui les autorités de l'Etat d'entrée ont refusé l'entrée retournent dans l'Etat de sortie.

Article 9

1. Les autorités des Parties s'accordent une assistance mutuelle dans l'exercice de leurs fonctions sur le territoire des postes de passage commun de la frontière

d'Etat, en particulier pour la répression et le dépistage des violations des actes législatifs et juridiques régissant le franchissement de la frontière d'Etat.

2. Les dispositions du paragraphe 1 du présent article ne vont pas à l'encontre des accords et des actes législatifs et juridiques des Parties qui peuvent prévoir, pour un tel échange d'informations, la nécessité d'un accord avec d'autres organes d'Etat compétents.

II. LES AUTORITÉS

Article 10

La Partie sur le territoire de laquelle se trouve le poste de passage commun de la frontière d'Etat permet aux autorités de l'autre Partie qui exercent leurs fonctions conformément au présent Accord de procéder sans entrave aux contrôles et leur garantit la même protection juridique que celle qu'elle accorde aux autorités de son propre Etat.

Article 11

Les autorités d'une Partie qui, conformément au présent Accord, ont été désignées pour exercer leurs fonctions sur le territoire de l'autre Partie ont le droit, pour gagner leur lieu de travail, de franchir la frontière après avoir présenté un document de service officiel indiquant leur identité, leurs droits et la nature de leurs fonctions.

Article 12

1. Les autorités d'une Partie qui, conformément au présent Accord, ont été désignées pour exercer leurs fonctions sur le territoire de l'autre Partie ont le droit de porter des uniformes et des insignes nationaux. Elles n'ont pas le droit d'être armées. La sécurité des autorités exerçant leurs fonctions sur le territoire de l'autre Partie est assurée par le service compétent de la Partie sur le territoire de laquelle se trouve le poste de passage commun de la frontière d'Etat.

2. Les autorités d'une Partie qui, conformément au présent Accord, exercent leurs fonctions sur le territoire de l'autre Partie sont tenues de respecter la législation en vigueur sur le territoire de cet Etat à moins que le présent Accord n'en dispose autrement.

3. Toute infraction commise par les autorités d'une Partie sur le territoire de l'autre Partie est immédiatement signalée à leurs supérieurs.

Article 13

Les affaires nécessaires aux autorités d'une Partie pour l'exercice de leurs fonctions et les biens personnels, notamment les moyens de transport et les denrées alimentaires, que ces autorités apportent lorsqu'elles gaguent leur poste de travail sur le territoire de l'autre Partie et qu'elles rapportent avec elles à leur retour, sont importées et exportées sans droits de douane ni autres droits. Les documents de service des autorités d'une Partie jouissent de l'inviolabilité sur le territoire de l'autre Partie.

Article 14

La protection juridique, les droits et les obligations des autorités des Parties prévus aux articles 10, 11, 12 et 13 du présent Accord s'étendent aux employés des chemins de fer et aux agents d'autres services exerçant leurs fonctions conformé-

ment aux actes législatifs et juridiques de leur Etat sur le territoire de l'autre Partie au poste de passage commun de la frontière d'Etat, et notamment aux entreprises d'expédition (commissionnaires en douane) et aux agents des sociétés d'assurance et des bureaux de change.

III. SERVICES DE CONTRÔLE

Article 15

Les organes d'Etat compétents des Parties prendront toutes les mesures nécessaires pour convenir des horaires de travail et des fonctions des services de contrôle.

Article 16

Les organes d'Etat compétents des Parties, d'un commun accord :

1. Fournissent les locaux nécessaires aux services de contrôle de l'autre Partie et prennent en charge toutes les dépenses d'entretien et d'exploitation du poste de passage commun de la frontière d'Etat;

2. Fournissent les locaux (l'emplacement) réservés dans les wagons aux agents qui effectuent les contrôles dans les trains de voyageurs en circulation.

Article 17

Les bâtiments et locaux affectés aux services de contrôle de l'autre Partie peuvent être marqués d'inscriptions officielles dans la langue de cette Partie ainsi que de l'emblème et du drapeau de l'Etat de cette Partie.

Article 18

L'équipement, le mobilier et les autres objets nécessaires au travail des services de contrôle d'une Partie qui sont utilisés sur le territoire de l'autre Partie sont importés et exportés sans droits de douane ni autres droits.

Article 19

1. Les services compétents de chaque Partie équipent et entretiennent les lignes de communication téléphoniques, télégraphiques et autres qui sont nécessaires au travail des services de contrôle de l'autre Partie, jusqu'à la frontière d'Etat. Les téléphones, téléscripteurs et autres moyens de communication sont installés et entretenus par les services de la Partie qui les utilise.

2. Les services de contrôle d'une Partie qui exercent leurs fonctions sur le territoire de l'autre Partie tel qu'il est défini à l'article 3 du présent Accord peuvent se servir des moyens de communication radio utilisés à cette fin sur le territoire de leur Etat.

3. Les Parties accordent mutuellement aux services de contrôle toutes les facilités possibles pour l'utilisation d'autres moyens de communication.

IV. CLAUSES FINALES

Article 20

Les organes d'Etat compétents des Parties définissent d'un commun accord les mesures à mettre en œuvre pour appliquer le présent Accord.

Article 21

Les mesures prises conformément aux dispositions du paragraphe 1 de l'article premier peuvent être suspendues à la demande de l'une des Parties, qui doit en informer l'autre par la voie diplomatique. La Partie dont les services de contrôle doivent être rapatriés peut exiger un délai d'une année maximum à compter de la date de réception de la demande de suspension.

Article 22

1. Le présent Accord est soumis à ratification conformément aux dispositions de la législation de chacune des Parties et entre en vigueur à compter de la date à laquelle la notification de la ratification a été reçue.

2. Les dispositions du présent Accord ne peuvent être modifiées ou complétées que d'un commun accord. Toute modification ou ajout fait partie intégrante du présent Accord.

3. Le présent Accord est conclu pour une durée indéfinie. Chacune des Parties peut à tout moment le dénoncer en en informant par écrit l'autre Partie. L'Accord cessera alors ses effets six mois après la date de réception par l'autre Partie de la notification de suspension.

FAIT à Riga le 9 juin 1995 en deux exemplaires, en lituanien, letton et russe, tous les textes faisant également foi. En cas de divergence d'interprétation, le texte russe prévaudra.

Pour le Gouvernement
de la République de Lettonie :

POVILAS GYLIS

Pour le Gouvernement
de la République de Lituanie :

VALDIS BIRKVAS

No. 33424

LITHUANIA, ESTONIA AND LATVIA

Agreement on cooperation in the field of environmental protection. Signed at Tallinn on 21 July 1995

Authentic texts: Lithuanian, Estonian, Latvian and English.

Registered by Lithuania on 11 December 1996.

LITUANIE, ESTONIE ET LETTONIE

Accord relatif à la coopération en matière de protection de l'euvironnement. Signé à Tallinu le 21 juillet 1995

Textes authentiques : lituanien, estonien, lettonien et anglais.

Enregistré par la Lituanie le 11 décembre 1996.

[LITHUANIAN TEXT — TEXTE LITUANIEN]

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS, ESTIJOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS IR LATVIJOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS BENDRADARBIAVIMO APLINKOS APSAUGOS SRITYJE SUTARTIS

Lietuvos Respublikos Vyriausybė, Estijos Respublikos Vyriausybė ir Latvijos Respublikos Vyriausybė, toliau vadinamos "Šalimis",

suprasdamos savo atsakomybę už aplinkos būklės gerinimą,

pripažindamos, kad kiekviena valstybė, turėdama suverenią teisę naudoti savo gamtinius išteklius, privalo imtis priemonių, užkertančių kelią žalingam veiklos transribiniam poveikiui,

taip pat suprasdamos, kad daugelį aplinkos problemų galima išspręsti tik tarptautinio bendradarbiavimo keliu,

atsižvelgdamos į tikslus ir principus, iškeltus Jungtinių Tautų Žmogaus aplinkos konferencijoje Stokholme 1972 metais ir Jungtinių Tautų Aplinkos bei plėtros konferencijoje Rio de Janeiro 1992 metais, taip pat ir tarptautiniuose susitarimuose, skirtuose apsaugoti Baltijos jūrą,

susitaria, kad:

1 straipsnis

Šalių bendradarbiavimo tikslas yra:

- dvišaliu ir daugiašaliu pagrindu tirti regionines aplinkos apsaugos problemas;

- priimant sprendimus aplinkos apsaugos klausimais, skatinti glaudesnį tarpsektorinį bendradarbiavimą, aplinkosaugos reikalavimus integruojant į kitas šalies ekonomikos vystymo sritis;

- stiprinti valstybinių ir tarptautinių instrumentų efektyvumą aplinkai išsaugoti.

2 straipsnis

Numatomi tokie bendradarbiavimo aplinkos apsaugos sektoriai:

- subalansuotas gamtinių ir mineralinių išteklių naudojimas;
- skatinimas naudoti aplinkosaugos požiūriu priimtinas ir švarias technologijas, taip pat kurti atliekų tvarkymo technologijas;

- transribinės aplinkos taršos mažinimas;

- jūros apsauga;

- bendra aplinkosaugos kriterijų atranka, nustatant prioritetus ir aplinkosaugos politikos instrumentus;

- aplinkos būklės monitoringas, prognozavimas bei vertinimas;

- gamtos apsaugos koordinavimas, ypač nykstančių augalijos ir gyvūnijos rūšių klausimais;

- radioaktyvaus spinduliavimo klausimai ir branduolinė sauga.

3 straipsnis

Šalių bendradarbiavimo pagrindas yra sutartys bei techniniai protokolai.

Pagrindinės bendradarbiavimo formos bei metodai yra šie:

- keitimasis moksline informacija;

- konferencijų, simpoziumų ir specialistų susitikimų rengimas;

- keitimasis mokslininkais ir specialistais;

- bendrų programų ir projektų rengimas ir įgyvendinimas;

- aplinkos apsaugos standartų bei teisinių dokumentų ruošimas ir koordinavimas.

4 straipsnis

Šalys privalo nuolat keistis informacija apie aplinkos būklę.

Ekstremalių aplinkos požiūriu situacijų atveju Šalys privalo informuoti kitas Šalis bei imtis neatidėliotinų koordinavimo veiksmų tokių situacijų padariniams likviduoti.

5 straipsnis

Jei vienos Šalies manymu, kitos Šalies numatomi arba atliekami veiksmai kelia grėsmę aplinkai, Šalys privalo informuoti viena kitą apie šią veiklą ir numatyti galimybę bendradarbiauti poveikio aplinkai vertinimo srityje.

6 straipsnis

Bendrą veiklos pagal šią Sutartį koordinavimo darbą atliks Baltijos Ministrų Taryba.

7 straipsnis

Ši Sutartis gali būti papildoma. Papildymai turi būti suderinti visų Šalių susitarimu.

Ginčai tarp Šalių sprendžiami derybų keliu.

Šią Sutartį galima papildyti atskirais susitarimais bei techninias protokolais.

8 straipsnis

Sutartis įsigalioja ją pasirašius.

Kiekviena Šalis gali nutraukti savo dalyvavimą Sutartyje apie tai pranešdama raštu. Atšaukimas įsigalioja po dvylikos mėnesių kitoms Šalims gavus pranešimą raštu.

Pasirašyta Taline 1995 m. liepos mėn. 21 d. trimis egzemplioriais lietuvių, estų, latvių ir anglų kalbomis. Visi tekstai turi vienodą galią.

Iškilus ginčams, pirmenybė teikiama tekstui anglų kalba.

Lietuvos Respublikos Vyriausybės vardu:	Estijos Respublikos Vyriausybės vardu:	Latvijos Respublikos Vyriausybės vardu:

[ESTONIAN TEXT — TEXTE ESTONIEN]

LEEDU VABARIIGI VALITSUSE, EESTI VABARIIGI VALITSUSE JA LÄTI VABARIIGI VALITSUSE VAHELINE KESKKONNAKAITSEALASE KOOSTÖÖ KOKKULEPE

Leedu Vabariigi Valitsus, Eesti Vabariigi Valitsus ja Läti Vabariigi Valitsus, edaspidi nimetatud "Pooled",

tunnistades oma vastutust keskkonnaseisundi parandamise eest,

tunnustades, et iga riik, omades suveräänset õigust oma loodusressursside kasutamisele, peab hoolitsema oma tegevuse ohtliku piireületava mõju ärahoidmise eest,

tunnistades samuti, et mitmed keskkonnaalased probleemid on lahendatavad rahvusvahelises koostöös,

pidades meeles Stockholmi 1972. a. Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni Inimkeskkonna Konverentsi eesmärke ja printsiipe ning Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni 1992. a. Rio de Janeiro Keskkonna ja Arengu Konverentsi deklaratsiooni, aga samuti ka Läänemere kaitseks sõlmitud rahvusvahelisi lepinguid,

leppisid kokku alljärgnevas:

Artikkel 1

Pooled teevad koostööd:

- regionaalsete keskkonnaalaste probleemide uurimiseks kahe- ja mitmepoolsel alusel;
- sektoritevahelisele koostööle kaasa aitamiseks keskkonnaküsimuste lahendamisel, integreerides keskkonnaaspekte teistesse majanduselu valdkondadesse;
- riiklike ja rahvusvaheliste keskkonnakaitsemehhanismide tõhususe tõstmiseks.

Artikkel 2

Koostöö hõlmab *inter alia* järgmisi keskkonnakaitse valdkondi:

- loodus- ja maavarade säästlik kasutamine;
- keskkonnasõbralike tehnoloogiate edendamine, sealhulgas jäätmete ladustamise tehnoloogiate väljatöötamine;

- riigipiire ületava keskkonnareostuse vähendamine;
- mere kaitse;
- poliitika määratlemise ja keskkonnapoliitikaalaste dokumentide jaoks vajalike keskkonnakriteeriumide kooskõlastatud väljatöötamine;
- keskkonnaseisundi seire, prognoosimine ja hindamine;
- looduskaitse koordineerimine, eriti ohustatud taime- ja loomaliikide osas;
- radiatsiooni ja tuumaohutuse küsimused;
- koordineeritud tegevus ohtlike jäätmete käitlemisel.

Artikkel 3

Pooled teevad koostööd kokkulepete ja tehniliste protokollide alusel.

Koostöö peamised vormid ja meetodid on:
- teadusliku informatsiooni vahetus;
- konverentside, sümpoosiumide ja ekspertide kohtumiste korraldamine;
- teadlaste ja ekspertide vahetus;
- ühisprogrammide ja -projektide väljatöötamine ning elluviimine;
- keskkonnastandardite ja keskkonnaalaste õigusaktide koordineerimine ja arendamine.

Artikkel 4

Pooled vahetavad regulaarselt keskkonnaseisundialast informatsiooni.

Keskkonda ohustavate hädaolukordade tekkimisel informeerivad Pooled sellest teisi asjasse puutuvaid Pooli ning rakendavad viivitamatult kooskõlastatud abinõusid hädaolukorra ja selle tagajärgede likvideerimiseks.

Artikkel 5

Kui ühe Poole planeeritav või läbiviidav tegevus tekitab teises Pooles keskkonnaohu tekkimise kahtluse, vahetavad Pooled informatsiooni selle tegevuse kohta, sealhulgas koostöövõimaluste kohta keskkonnamõju hindamisel.

Artikkel 6

Kokkuleppe alusel toimuva tegevuse üldiseks koordineerijaks on Balti Ministrite Nõukogu.

Artikkel 7

Käesolevat kokkulepet võib muuta. Muudatustes lepitakse kokku konsensuse alusel.

Vaidlused Poolte vahel lahendatakse läbirääkimiste teel.

Käesolevale kokkuleppele võib lisada täiendavaid kokkuleppeid ning tehnilisi protokolle.

Artikkel 8

Kokkulepe jõustub allakirjutamise hetkest.

Iga Pool võib käesolevast kokkuleppest loobuda, teatades sellest kirjalikult. Loobumine jõustub 12 kuu möödumisel päevast, mil teised Pooled said sellise kirjaliku teate. Ühe Poole loobumise korral jääb kokkulepe jõusse ülejäänud kahe Poole osas.

Tehtud Tallinnas ..... juulil 1995.a. kolmes eksemplaris leedu, eesti, läti ja inglise keeles, kusjuures kõik tekstid on võrdselt autentsed. Lahkarvamuste korral võetakse aluseks ingliskeelne tekst.

Leedu Vabariigi Valitsuse nimel:	Eesti Vabariigi Valitsuse nimel:	Läti Vabariigi Valitsuse nimel:

[LATVIAN TEXT — TEXTE LETTONIEN]

LĪGUMS STARP LIETUVAS REPUBLIKAS VALDĪBU, IGAUNIJAS REPUBLIKAS VALDĪBU, LATVIJAS REPUBLIKAS VALDĪBU VIDES AIZSARDZĪBAS JOMĀ

Lietuvas Republikas Valdība, Igaunijas Republikas Valdība un Latvijas Republikas Valdība šeit un turpmāk minētas kā "Līgumslēdzējas Puses",

apzinoties atbildību par vides stāvokļa uzlabošanu,

atzīstot katras valsts suverēnas tiesības izmantot savas dabas bagātības, veiks pasākumus, lai novērstu un aizkavētu katras valsts robežšķērsojošo postošo darbību sekas,

kā arī apzinoties, ka daudzas vides problēmas var tikt atrisinātas tikai sadarbībā ar starptautisko kopienu,

paturot prātā Apvienoto Nāciju Konferences Deklarāciju par cilvēku vidi, kas pieņemta Stokholmā 1972. gadā un Apvienoto Nāciju Konferences Deklarāciju par vidi un attīstību, kas pieņemta Riodežanejro 1992. gadā, kā arī ievērojot citus starptautiskos līgumus un vienošanās, kas vērsti uz Baltijas jūras aizsardzību,

ir vienojušās par sekojošo:

1. pants

Līgumslēdzējas Puses sadarbosies, lai:

- uz divpusēja un daudzpusēja pamata pētītu reģionālās vides problēmas;
- veicinātu starpnozaru pieeju vides jautājumu risināšanā, integrējot vides apsvērumus citās ekonomiskās attīstības jomās;

- palielinātu nacionālo un starptautisko vides aizsardzības pasākumu efektivitāti.

2. pants

Sadarbība, cita starpā, ietvers sekojošus vides aizsardzības sektorus:

- dabas un minerālo resursu ilgtspējīga izmantošana;
- videi draudzīgu un tīru tehnoloģiju veicināšana, tai skaitā atkritumu izvietošanas tehnoloģijas izstrādāšana;
- robežšķērsojošā vides piesārņojuma samazināšana;
- jūras aizsardzība;
- koordinēta vides kritēriju izstrādāšana, lai noteiktu prioritātes un vides politikas līdzekļus;
- vides stāvokļa monitorings, prognoze un novērtējums;
- dabas aizsardzības koordinācija, īpaši attiecībā uz apdraudētām augu un dzīvnieku sugām;
- radiācijas un kodoldrošības jautājumi;
- koordinētas pūles bīstamo atkritumu pārzināšanā.

3. pants

Līgumslēdzējas Puses sadarbosies uz nolīgumu un tehnisko protokolu bāzes.

Svarīgākie sadarbības veidi un metodes būs šādas:

- zinātniskās informācijas apmaiņa;
- konferenču, simpoziju un ekspertu tikšanās organizēšana;
- zinātnieku un speciālistu apmaiņa;
- kopējo programmu un projektu izstrāde un ieviešana;
- vides standartu un likumdošanas koordinācija un attīstība.

4. pants

Līgumslēdzējas Puses regulāri apmainīsies ar informāciju par vides stāvokli.

Vides avāriju gadījumos Līgumslēdzējas Puses informēs attiecīgās Līgumslēdzējas Puses un veiks tūlītējus, savstarpēji saskaņotus pasākumus, lai likvidētu šādu gadījumu sekas.

5. pants

Gadījumā, ja kāda no Līgumslēdzējām Pusēm uzskata kādu citas Līgumslēdzējas Puses darbību vai šādas darbības plānošanu par videi bīstamu, tad Līgumslēdzējas Puses apmainīsies ar informāciju par šādu darbību, ietverot sadarbības iespējas ietekmes uz vidi novērtējumā.

6. pants

Vispārējo šī līguma ietvaros notiekošās darbības saskaņošanu veiks Baltijas Ministru Padome.

7. pants

Šis līgums var tikt labots un papildināts. Papildinājumi un labojumi tiks apstiprināti pēc vienprātības principa.

Strīdu gadījumā, Līgumslēdzējas Puses vienojas pārrunu ceļā.

Šis līgums var tikt papildināts ar īpašiem nolīgumiem un tehniskiem protokoliem.

8. pants

Šis līgums stājas spēkā ar tā parakstīšanas brīdi.

Jebkuras puses var izstāties no šī līguma, paziņojot to rakstveidā. Izstāšanās stājas spēkā 12 mēnešu laikā, ja izstāšanās pieteikumu, kas paziņots rakstiski, apstiprina pārējās Līgumslēdzējas Puses.

Izpildīts 1995.g. 21.jūlijā Tallinā trijos eksemplāros, lietuviešu, igauņu, latviešu un angļu valodās, saglabājot tekstā autentiskumu.

Strīdu gadījumā priekšroka ir angļu tekstam.

Lietuvas Republikas Valdības vārdā:	Igaunijas Republikas Valdības vārdā:	Latvijas Republikas Valdības vārdā:

AGREEMENT[1] BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF LITHUANIA, THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF ESTONIA AND THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF LATVIA ON COOPERATION IN THE FIELD OF ENVIRONMENTAL PROTECTION

The Government of the Republic of Lithuania, the Government of the Republic of Estonia and the Government of the Republic of Latvia, hereinafter referred to as the "Parties",

acknowledging their responsibility for the improvement of the state of environment,

recognizing that each country having the sovereign right to use its natural resources, shall take measures to prevent the harmful transboundary effects of its activities,

acknowledging also that many environmental problems can be resolved in cooperation with international community,

bearing in mind the goals and principles of the Declaration of the United Nations Conference on Human Environment in Stockholm in 1972, and the Declaration of the United nations Conference on Environment and Development in Rio de Janeiro in 1992, as well as the international agreements aimed at the protection of the Baltic Sea,

have agreed as follows:

Article 1

The Parties shall cooperate in order to:

- investigate regional environmental problems on bi- and multilateral basis;
- promote the intersectorial approach of tackling of environmental issues by integration of environmental considerations into other areas of economic development;

[1] Came into force on 21 July 1995 by signature, in accordance with article 8.

- increase the effectiveness of national and international tools for the protection of environment.

Article 2

The cooperation shall encompass inter alia the following sectors of environmental protection:

- sustainable use of natural and mineral resources;
- promotion of environmentally sound technologies, among others elaboration of technologies for the disposal of wastes;
- reduction of transboundary pollution of environment;
- protection of the sea;
- coordinated elaboration of environmental criteria for policy setting and environmental policy instruments;
- monitoring, prognosis and evaluation of the state of environment;
- coordination of nature protection, especially regarding endangered species of flora and fauna;
- radiation and nuclear safety issues;
- coordinated efforts in the field of hazardous waste management.

Article 3

The Parties shall cooperate on the basis of agreements and technical protocols. The main forms and methods of cooperation shall be as follows:

- exchange of scientific information;
- arrangement of conferences, symposia and expert meetings;
- exchange of scientists and experts;
- elaboration and implementation of joint programmes and projects;
- coordination and development of environmental standards and legal acts.

Article 4

The Parties shall exchange the information on the state environment on regular basis.

In case of environmental emergencies Parties shall inform the other Parties concerned and take immediate coordinated actions in the order to liquidate the consequences of such emergencies.

Article 5

Shall on of Parties feel the emergence of the environmental danger caused by activities planned or undertaken by other Party, shall exchange the information on the activity, including the possibility of cooperation in the field of environmental impact assessment.

Article 6

The general coordination of activities under this Agreement shall be taken by the Baltic Council of Ministers.

Article 7

This Agreement is open for amendments. Amendment shall be approved on the basis of consensus.

Disputes between the Parties shall be settled by negotiations.

This Agrcement can be supplemented by special agreements and technical protocols.

Article 8

This Agreement shall enter into force upon signature.

Each Party may withdraw this Agreement by written notification. The withdrawal shall enter into force within twelve months of the receipt of such written notification by other Parties. After the withdrowal of one Party the Agreement shall remain in force for other two Parties.

Done in Tallinn on July 21, 1995 in three copies in Lithuanian, Estonian , Latvian and English each being equally authentic.

In case of dispute the English text shall prevail.

For the Government of the Republic of Lithuania:	For the Government of the Republic of Estonia:	For the Government of the Republic of Latvia:
[1]	[2]	[3]

[1] Bronius Bradauskas.
[2] Villu Reiljan.
[3] Indulis Emsis.

[TRADUCTION — TRANSLATION]

ACCORD[1] ENTRE LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DE LITUANIE, LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE D'ESTONIE ET LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DE LETTONIE RELATIF À LA COOPÉRATION EN MATIÈRE DE PROTECTION DE L'ENVIRONNEMENT

Le Gouvernement de la République de Lituanie, le Gouvernement de la République d'Estonie et le Gouvernement de la République de Lettonie, ci-après dénommés « les Parties contractantes »,

Reconnaissant leur responsabilité dans l'amélioration de l'état de l'environnement,

Reconnaissant que chaque pays qui dispose du droit souverain d'utiliser ses ressources naturelles doit prendre des mesures pour éviter les effets transfrontières nocifs de ses activités,

Reconnaissant également que de nombreux problèmes environnementaux peuvent être résolus grâce à la coopération de la communauté internationale,

Ayant présents à l'esprit les objectifs et principes de la Déclaration de la Conférence des Nations Unies sur l'environnement tenue à Stockholm en 1972 et de la Déclaration de la Conférence des Nations Unies sur l'environnement et le développement qui a eu lieu à Rio de Janeiro en 1992, ainsi que les accords internationaux axés sur la protection de la mer Baltique,

Sont convenus de ce qui suit :

Article premier

Les Parties coopéreront afin :

— D'étudier les problèmes environnementaux régionaux sur une base bilatérale et multilatérale;

— De promouvoir une approche intersectorielle à la solution des problèmes environnementaux en intégrant des considérations d'ordre environnemental dans d'autres domaines du développement économique;

— D'accroître l'efficacité des instruments nationaux et internationaux de protection de l'environnement.

Article 2

La coopération s'exercera notamment dans les domaines suivants de protection de l'environnement :

— Utilisation durable des ressources naturelles et minérales;

— Promotion de technologies environnementalement valables, et notamment élaboration de méthodes d'évacuation des déchets;

[1] Entré en vigueur le 21 juillet 1995 par la signature, conformément à l'article 8.

— Réduction de la pollution transfrontière de l'environnement;

— Protection des océans;

— Elaboration coordonnée de critères environnementaux dans le choix des politiques et des instruments dans le domaine environnemental;

— Suivi, prévision et évaluation de l'état de l'environnement;

— Coordination de la protection de la nature, en particulier pour les espèces menacées de la flore et de la faune;

— Rayonnement et questions de sécurité nucléaire;

— Efforts coodonnés en matière de gestion de déchets dangereux.

Article 3

Les Parties coopéreront sur la base d'accords et de protocoles techniques. Les principales formes et méthodes de coopération seront les suivantes :

— Echange d'informations scientifiques;

— Organisation de conférences, de colloques et de réunions d'experts;

— Echange de scientifiques et d'experts;

— Elaboration et mise en œuvre de programmes et de projets communs;

— Coordination et élaboration de normes environnementales et d'instruments juridiques.

Article 4

Les Parties échangeront régulièrement des données d'information sur l'état de l'environnement.

En cas de situation d'urgence présentant un danger pour l'environnement, les Parties informeront les autres Parties concernées et prendront immédiatement des mesures coordonnées afin d'éliminer les conséquences de ces situations d'urgence.

Article 5

Au cas où une des Parties sentirait la menace d'un danger environnemental provoqué par les activités menées ou envisagées par l'autre Partie, elle devra procéder à un échange de données d'information au sujet de cette activité, y compris concernant la possibilité de coopérer pour une évaluation de l'impact sur l'environnement.

Article 6

Le Conseil balte des ministres assurera la coordination générale des activités en vertu du présent Accord.

Article 7

Le présent Accord peut faire l'objet d'amendements. Tout amendement doit être approuvé par consensus.

Les différends entre les Parties seront réglés par négociation.

Le présent Accord peut être complété par des accords spéciaux et des protocoles techniques.

Article 8

Le présent Accord entrera en vigueur dès sa signature.

Chaque Partie peut dénoncer le présent Accord par notification écrite. Sa dénonciation prendra effet dans un délai de douze mois à compter de la réception de cette notification écrite par les autres Parties. Après la dénonciation d'une Partie, l'Accord restera en vigueur pour les deux autres Parties.

FAIT à Tallinn le 21 juillet 1995, en trois exemplaires en langues lituanienne, estonienne, lettonne et anglaise, chacun faisant également foi.

En cas de différend, le texte anglais prévaudra.

Pour le Gouvernement de la République de Lituanie :	Pour le Gouvernement de la République d'Estonie :	Pour le Gouvernement de la République de Lettonie :
BRONIUS BRADAUSKAS	VILLU REILJAN	INDULIS EMSIS

No. 33425

LITHUANIA
and
LATVIA

Agreement on the promotion and protection of investments. Signed at Vilnins on 7 Febrnary 1996

Authentic texts: Lithuanian, Latvian and English.

Registered by Lithuania on 11 December 1996.

LITUANIE
et
LETTONIE

Accord relatif à la promotion et à la protection des investissements. Signé à Vilnius le 7 février 1996

Textes authentiques : lituanien, lettonien et anglais.

Enregistré par la Lituanie le 11 décembre 1996.

[LITHUANIAN TEXT — TEXTE LITUANIEN]

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS IR LATVIJOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS SUTARTIS DĖL INVESTICIJŲ SKATINIMO IR APSAUGOS

Lietuvos Respublikos Vyriausybė ir Latvijos Respublikos Vyriausybė, toliau vadinamos "Susitariančiosiomis Šalimis",

- norėdamos plėtoti ekonominį bendradarbiavimą abiems pusėms naudingomis sąlygomis,

- siekdamos sukurti palankias sąlygas vienos Susitariančiosios Šalies investitorių investicijoms kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje,

- pripažindamos, kad tokių investicijų skatinimas ir abipusė apsauga bus palankios skatinti privataus verslo iniciatyvą bei prisidės prie abiejų Susitariančiųjų Šalių gerovės,

susitarė:

1 straipsnis

Sąvokos

Šios Sutarties tikslais:

1. Sąvoka "investicija" reiškia bet kurios rūšies turtą, investuotą vienos Susitariančiosios Šalies investitoriaus kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje pagal Susitariančiosios Šalies, kurioje atliekama investicija, įstatymus ir kitus teisės aktus, ir ypač, nors ne išimtinai, apima:

a) kilnojamąjį ir nekilnojamąjį turtą bei kitas turtines teises, tokias kaip hipoteka, užstatas, turto areštas ir analogiškas teises;

b) akcijas, obligacijas ir kitas dalyvavimo bendrovėje formas;

c) pretenzijas į pinigus, kuriuos naudojant buvo sukurta ekonominė vertė arba pretenzijas į bet kokią veiklą, turinčią ekonominę vertę;

d) autorines teises, pramoninės nuosavybės teises (tokias kaip patentai, prekių ženklai, pramonininiai pavyzdžiai ir modeliai, prekybiniai pavadinimai), know-how ir goodwill;

e) valstybinio organo suteiktą bet kurią teisę ekonominei veiklai atlikti, įskaitant koncesijas gamtinių išteklių žvalgybai, gavybai ir jų panaudojimui.

Bet koks investuoto turto formos pakeitimas neturi įtakos investicijos kaip tokios traktavimui su sąlyga, kad tas pakeitimas yra padarytas pagal investiciją priimančiosios valstybės įstatymus.

2. Sąvoka "investitorius" reiškia:

a) Lietuvos Respublikos atžvilgiu:

(i) fizinius asmenis, kurie yra Lietuvos Respublikos piliečiai pagal Lietuvos Respublikos įstatymus;

(ii) bet kurį ūkio subjektą, įsteigtą pagal Lietuvos Respublikos įstatymus ir įregistruotą Lietuvos Respublikos teritorijoje pagal Lietuvos Respublikoje galiojančius įstatymus ir kitus teisės aktus;

b) Latvijos atžvilgiu:

(i) fizinius asmenis, turinčius Latvijos Respublikos pilietybę pagal Latvijos Respublikos įstatymus;

(ii) juridinius asmenis, įskaitant bendroves, korporacijas, verslo asociacijas ir kitas organizacijas, kurie turi pagrindinę buveinę Latvijos Respublikos teritorijoje ir yra sukurti ar įsteigti pagal Latvijos Respublikos įstatymus.

3. Sąvoka "pajamos" reiškia visas iš investicijų gautas sumas ir ypač, nors ne išimtinai, apima pelną, kapitalo apyvartos pajamas, palūkanas, dividendus ir autorinius honorarus.

Pajamos iš investicijų ir reinvesticijų apsaugomos ir traktuojamos taip pat, kaip ir pačios investicijos.

4. Sąvoka "teritorija" reiškia:

a) Lietuvos Respublikos atžvilgiu: Lietuvos Respublikos teritoriją, įskaitant teritorinę jūrą ir bet kuriuos jūrinius ar povandeninius plotus, kuriuose pagal tarptautinę teisę Lietuvos Respublika gali naudotis jūros dugno, žemės gelmių ir gamtinių resursų tyrinėjimo, eksploatacijos ir saugojimo teisėmis;

b) Latvijos Respublikos atžvilgiu: Latvijos Respublikos teritoriją, taip pat jūrinius plotus, įskaitant jūros dugną ir podirvį, esančius šalia teritorinių vandenų išorinių linijų, kuriuose pagal tarptautinę teisę Latvijos Respublika naudojasi suvereniomis tokių plotų gamtinių resursų tyrinėjimo ir eksploatacijos teisėmis.

2 straipsnis

Investicijų skatinimas ir priėmimas

Kiekviena Susitariančioji Šalis skatina kitos Susitariančiosios Šalies investitorius investuoti pirmosios Susitariančiosios Šalies teritorijoje ir pagal savo įstatymus ir kitus teisės aktus priima tokias investicijas.

3 straipsnis

Investicijų apsauga ir traktavimas

1. Kiekviena Susitariančioji Šalis visada teisingai ir lygiaverčiai traktuoja kitos Susitariančiosios Šalies investitorių investicijas, taip pat užtikrina jų visišką saugumą ir apsaugą savo teritorijoje.

Nei viena Susitariančioji Šalis vienašalėmis ar diskriminacinėmis priemonėmis netrukdo kitos Susitariančiosios Šalies investitoriams valdyti, palaikyti, naudoti, pasinaudoti ar disponuoti investicijomis.

2. Kiekviena Susitariančioji Šalis pagal savo įstatymus ir tarptautines sutartis traktuoja kitos Susitariančiosios Šalies investitorių investicijas ne mažiau palankiai, negu bet kurios trečiosios Valstybės investitorių investicijas.

3. Šio straipsnio nuostatos nėra sudarytos taip, kad viena Susitariančioji Šalis privalėtų taikyti kitos Susitariančiosios Šalies investitoriams palankumą, lengvatas ar privilegijas tokias pat, kokias ji teikia bet kurios trečiosios Valstybės investitoriams dėl:

a) esamo ar būsimo dalyvavimo muitų sąjungoje, bendroje rinkoje, laisvos prekybos zonoje, ekonominėje sąjungoje ar bet kuriose kitose regioninio ekonominio bendradarbiavimo formose;

b) esančių ar būsimų dvigubo apmokestinimo išvengimo sutarčių arba kitų su apmokestinimu susijusių susitarimų.

4 straipsnis

Ekspropriacija ir kompensacija

1. Nei viena iš Susitariančiųjų Šalių neekspropriuoja, nenacionalizuoja vienos Susitariančiosios Šalies investitorių investicijų kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje ar nesiima panašių priemonių (toliau vadinama "ekspropriacija"), išskyrus, kai:

a) tokia ekspropriacija atliekama įstatymų nustatyta tvarka visuomenės poreikiams;

b) tokia ekspropriacija yra nediskriminacinė;

c) yra suteikiama nedelsiama, adekvati ir veiksminga kompensacija.

2. Kompensacija minima šio straipsnio 1 dalies (c) punkte atitinka ekspropriuotų investicijų rinkos vertę, buvusią prieš pat ekspropriaciją arba kai artėjanti ekspropriacija tapo viešai žinoma, ir yra išmokama nepagrįstai neatidėliojant. Į kompensaciją įeina palūkanos, skaičiuojamos nuo ekspropriacijos datos pagal LIBOR kursą. Kompensacija turi būti veiksmingai realizuojama ir laisvai pervedama.

3. Investitoriai, kurių turtas ekspropriuojamas, turi teisę į neatidėliotiną atitinkamų kitos ekspropriuojančiosios Susitariančiosios Šalies teisminių ar administracinių institucijų atliekamą peržiūrą, nustatyti, ar tokia ekspropriacija ir vėlesnė jos kompensacija atitinka šio straipsnio principus ir ekspropriuojančiosios Susitariančiosios Šalies įstatymus.

4. Vienos Susitariančiosios Šalies investitoriai, kurie patiria nuostolius dėl savo investicijų kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje dėl karo, ypatingos padėties įvedimo, sukilimo, maišto, ar kitų panašių įvykių, yra traktuojami tos kitos Susitariančiosios Šalies ne mažiau palankiai, negu bet kurios trečiosios Valstybės investitoriai. Bet kokia sekanti iš tai kompensacija yra išmokama nepagrįstai neatidėliojant ir yra laisvai pervedama.

5 straipsnis

Pervedimai

1. Kiekviena Susitariančioji Šalis užtikrina kitos Susitariančiosios Šalies investitoriams, nepagrįstai neatidėliojant, laisvai konvertuojama valiuta pervedimą sumų, susijusių su investicijomis, ypač:

a) kapitalo bei papildomų sumų investicijoms palaikyti ar plėsti;

b) pajamų, pelno, palūkanų, dividendų ir kitų einamųjų įplaukų;

c) įplaukų, gautų visiškai arba iš dalies likvidavus investicijas;

d) lėšų, skirtų reguliariai gaunamoms ir dokumentais įformintoms, su investicijomis tiesiogiai susijusioms paskoloms apmokėti;

e) kompensacijų, numatytų 4 straipsnyje;

f) vienos Susitariančiosios Šalies piliečių, kuriems yra leista dirbti su investicijomis kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, uždarbių.

2. Pervedimai laisvai konvertuojama valiuta yra atliekami nepagrįstai neatidėliojant pagal Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje buvo atlikta investicija, nustatytą tvarką.

3. Susitariančiosios Šalys įsipareigoja šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytiems pervedimams taikyti tokį pat palankų režimą, kuris taikomas bet kurios trečiosios Valstybės investitorių pervedimams, susijusiems su investicijomis.

6 straipsnis

Subrogacija

1. Jeigu viena iš Susitariančiųjų Šalių ar jos paskirta Agentūra ("pirmoji Susitariančioji Šalis") apmoka pagal garantiją, kurią buvo suteikusi kitos Susitariančiosios Šalies ("antrosios Susitariančiosios Šalies") teritorijoje esančiai investicijai, antroji Susitariančioji Šalis pripažįsta:

a) kompensaciją gavusios šalies visų teisių ir pretenzijų perdavimą pirmajai Susitariančiajai Šaliai pagal įstatymą arba teisinį sandorį, ir

b) kad subrogacijos būdu gautomis teisėmis ir pretenzijomis pirmoji Susitariančioji Šalis naudojasi tokiu pat lygiu, kaip ir kompensaciją gavusi šalis.

2. Pirmoji Susitariančioji Šalis įgauna teisę visais atvejais būti vienodai traktuojama:

a) dėl jos subrogacijos būdu gautų teisių ir pretenzijų, ir

b) dėl gautų apmokėjimų, susijusių su tokiomis teisėmis ir pretenzijomis,

kaip turėjo teisę pagal šią Sutartį būti traktuojama kompensaciją gavusi šalis už padarytas investicijas ir su jomis susijusias pajamas.

7 straipsnis

Ginčai tarp vienos Susitariančiosios Šalies ir kitos Susitariančiosios Šalies investitoriaus

1. Pranešimas apie ginčą dėl investicijų tarp vienos iš Susitariančiųjų Šalių ir kitos Susitariančiosios Šalies investitoriaus pateikiamas raštu. Jame investitorius turi pateikti Susitariančiajai Šaliai, kurios teritorijoje atlikta investicija, išsamią informaciją. Jeigu įmanoma, šalys stengiasi išspręsti nesutarimus draugiško susitarimo būdu.

2. Jei po raštiško pranešimo, nurodyto šio straipsnio 1 dalyje, tokio ginčo nepavyko išspręsti per šešis mėnesius, bet kuriai šaliai paprašius ir pagal investitoriaus pasirinkimą ginčas yra perduodamas spręsti:

- *ad hoc* arbitražiniam teismui, sudaromam pagal Jungtinių Tautų tarptautinės prekybos teisės komisijos (UNCITRAL) arbitražo taisykles, priimtas 1976 metais; arba

- Tarptautiniam investicinių ginčų sprendimo centrui (ICSID), veikiančiam pagal 1965 m. Konvenciją dėl investicinių ginčų tarp atskirų valstybių ir kitų valstybių piliečių sprendimo pagal ICSID Arbitražo teismo tvarkos taisykles, jeigu abi Susitariančiosios Šalys yra prisijungusios prie šios Konvencijos.

3. Arbitražo sprendimai yra galutiniai ir privalomi abiems ginčo šalims. Kiekviena Susitariančioji Šalis vykdo sprendimus pagal savo įstatymus ir pagal 1958 m. Niujorko Konvenciją dėl užsienio arbitražinių sprendimų pripažinimo ir vykdymo (Niujorko Konvencija), jeigu abi Susitariančiosios Šalys yra šios Konvencijos narės. Arbitražas vyksta Valstybėje, kuri yra Niujorko Konvencijos narė.

8 straipsnis

Ginčai tarp Susitariančiųjų Šalių

1. Bet kuris ginčas tarp Susitariančiųjų Šalių dėl šios Sutarties aiškinimo ar taikymo, kiek tai įmanoma, sprendžiamas diplomatiniais kanalais.

2. Jeigu Susitariančiosios Šalys negali susitarti per šešis mėnesius nuo ginčo tarp jų pradžios, tai jis, bet kuriai Susitariančiajai Šaliai paprašius, gali būti perduotas Arbitražiniam teismui.

3. Arbitražinis teismas sudaromas kiekvienu atskiru atveju tokiu būdu. Per du mėnesius nuo datos, kai viena iš Susitariančiųjų Šalių gavo pranešimą iš kitos Susitariančiosios Šalies apie prašymą ginčą perduoti spręsti arbitražui, kiekviena Susitariančioji Šalis paskiria po vieną arbitrą. Šie du arbitrai dviejų mėnesių laikotarpyje išsirenka trečiąjį arbitrą, kuris yra trečiosios Valstybės pilietis. Pastarasis arbitras, pritarus abiems Susitariančiosioms Šalims, tampa Arbitražinio teismo Pirmininku.

4. Jeigu per laikotarpius, nurodytus šio straipsnio 3 dalyje, Arbitražinis teismas nebuvo sudarytas, nesant kito susitarimo, bet kuri Susitariančioji Šalis gali kreiptis į Tarptautinio Teismo Prezidentą, prašydama atlikti reikiamus paskyrimus. Jeigu Prezidentas yra vienos iš Susitariančiųjų Šalių pilietis arba negali atlikti minėtos funkcijos dėl kitų priežasčių, atlikti reikalingus paskyrimus yra kviečiamas Tarptautinio Teismo Viceprezidentas. Jeigu Viceprezidentas yra vienos iš Susitariančiųjų Šalių pilietis arba jis taip pat negali atlikti nurodytų funkcijų, tai kreipiamasi į kitą pagal vyresnybę Tarptautinio Teismo narį, kuris nėra kurios nors iš Susitariančiųjų Šalių pilietis, atlikti reikalingus paskyrimus.

5. Arbitražinis teismas, vadovaudamasis šios Sutarties nuostatomis ir tarptautinės teisės normomis, pats nustato savo darbo tvarką. Arbitražinis teismas sprendimus priima balsų dauguma. Arbitražo sprendimai yra galutiniai ir privalomi abiems Susitariančiosioms Šalims.

6. Kiekviena Susitariančioji Šalis apmoka savo Arbitražinio teismo nario ir jos atstovavimo arbitražo procese išlaidas; Pirmininko ir kitas išlaidas abi Susitariančiosios Šalys dengia po lygiai. Tačiau Arbitražinis teismas gali nuspręsti,

kad didesnę išlaidų dalį turi padengti viena iš dviejų Susitariančiųjų Šalių ir toks sprendimas privalomas abiems Susitariančiosioms Šalims.

9 straipsnis

Didesnio palankumo sąlygos

Jeigu vienos Susitariančiosios Šalies vidaus įstatymai arba įsipareigojimai pagal tarptautinę teisę, galiojantys dabar ar priimti vėliau teikia kitos Susitariančiosios Šalies investitorių investicijoms palankesnes sąlygas negu šios Sutarties sąlygos, tai taikomos tos palankesnės sąlygos.

10 straipsnis

Konsultacijos ir pasikeitimas informacija

Bet kurios Susitariančiosios Šalies prašymu kita Susitariančioji Šalis nedelsdama turi sutikti surengti konsultacijas dėl šios Sutarties sąlygų aiškinimo ar taikymo. Bet kurios Susitariančiosios Šalies prašymu turi būti keičiamasi informacija, susijusia su įstatymais, norminiais aktais, sprendimais, administracine praktika ar procedūromis ar politika, kurią kita Susitariančioji Šalis gali taikyti šioje Sutartyje aptartoms investicijoms.

11 straipsnis

Pataisos

Šios Sutarties įsigaliojimo metu arba bet kuriuo metu vėliau šios Sutarties nuostatos gali būti keičiamos tokiu būdu, kaip susitaria Susitariančiosios Šalys. Pataisos įsigalioja tada, kai Susitariančiosios Šalys praneša viena kitai apie visų tų pataisų įsigaliojimui reikalingų konstitucinių procedūrų įvykdymą.

12 straipsnis

Sutarties įsigaliojimas, trukmė ir nutraukimas

1. Ši Sutartis įsigalioja nuo tos datos, kai Susitariančiosios Šalys praneša viena kitai apie tai, kad visi konstituciniai reikalavimai, būtini kad ši Sutartis įsigaliotų, yra įvykdyti.

2. Ši Sutartis sudaryta penkiolikos (15) metų laikotarpiui. Pasibaigus šiam 15 metų periodui, ji galios ir toliau, kol nepraeis 12 mėnesių po dienos, kada viena iš Susitariančiųjų Šalių raštu pranešė kitai apie šios Sutarties nutraukimą.

3. Investicijoms, atliktoms iki šios Sutarties nutraukimo, dar penkiolika (15) metų tebegalioja šios Sutarties 1-11 straipsnių nuostatos.

Sudaryta Vilniuje 1996 m. vasario 7 d., dviem egzemplioriais, kiekvienas jų lietuvių, latvių ir anglų kalbomis, visi tekstai vienodos teisinės galios. Kilus nesutarimams, remtis tekstu anglų kalba.

Lietuvos Respublikos Vyriausybės vardu:	Latvijos Respublikos Vyriausybės vardu:

[LATVIAN TEXT — TEXTE LETTONIEN]

LIETUVAS REPUBLIKAS VALDĪBAS UN LATVIJAS REPUBLIKAS VALDĪBAS LĪGUMS PAR IEGULDĪJUMU VEICINĀŠANU UN AIZSARDZĪBU

Lietuvas Republikas valdība un Latvijas Republikas valdība, turpmāk dēvētas par " Līgumslēdzējām Pusēm" ,

vēlēdamās veicināt ekonomisko sadarbību uz abpusēji izdevīgiem pamatiem,

nolūkā radīt labvēlīgus apstākļus ieguldījumiem, ko vienas Līgumslēdzējas Puses ieguldītāji izdara otras Līgumslēdzējas Puses teritorijā,

atzīstot, ka šādu ieguldījumu veicināšana un savstarpēja aizsardzība kalpos par stimulu uzņēmējdarbībai un veicinās abu Līgumslēdzēju Pušu labklājību,

vienojušās par sekojošo:

1. pants

Termini

Šī Līguma kontekstā:

1. Termins " ieguldījums " nozīmē visu veidu aktīvus, kurus vienas Līgumslēdzējas Puses ieguldītājs ieguldījis otras Līgumslēdzējas Puses teritorijā atbilstoši tās likumdošanai, un tai skaitā, bet ne tikai ietilpst:

a) kustamais un nekustamais īpašums, kā arī jebkura cita veida īpašuma tiesības, tai skaitā hipotēkas, ķīlu zīmes, mantiskās vērtības apgrūtinājumi un līdzīgas tiesības;

b) akcijas , vērtspapīri un jebkura cita veida mantiska līdzdalība uzņēmējsabiedrībā;

c) īpašuma tiesības uz naudu, kas tikusi izmantota, lai radītu ekonomisku vērtību, vai arī īpašuma tiesības uz jebkura cita veida darbību, kurai ir ekonomiska vērtība;

d) autortiesības, rūpnieciskā īpašuma tiesības (tādas kā patenti,preču zīmes, rūpnieciskais dizains un modeļi, preču nosaukumi), " know - how " un " good - will ";

e) jebkādas tiesības veikt ekonomiska rakstura darbību, ko apstiprinājušas valsts varas iestādes, tai skaitā koncesijas uz dabas resursu izpēti, ieguvi un izmantošanu.

Jebkāda veida izmaiņas ieguldījumu formā nevar būt par iemeslu, lai mainītu to kā ieguldījumu statusu, bet tikai tādā gadījumā, ja šādas izmaiņas veiktas saskaņā ar ieguldījumu pieņēmējas valsts likumdošanu.

2. Termins " ieguldītājs " apzīmē:
a) Latvijā :

i) fiziskas personas, kurām ir Latvijas Republikas pilsonība saskaņā ar tās likumdošanu;

ii) juridiskas personas, to skaitā uzņēmējsabiedrības, korporācijas, biznesa asociācijas un citas organizācijas, kuru galvenie biroji atrodas Latvijas Republikas teritorijā, kā arī, kas ir dibināti vai izveidoti saskaņā ar Latvijas Republikas likumdošanu;

b) Lietuvā :

i) fiziskas personas, kurām ir Lietuvas Republikas pilsonība saskaņā ar Lietuvas Republikas likumdošanu;

ii) jebkurš uzņēmums, kas par tādu tiek atzīts saskaņā ar Lietuvas Republikas likumdošanu, kā arī, kas reģistrēts Lietuvas Republikā saskaņā ar tās likumdošanu.

3. Termins " ieņēmumi " nozīmē visus līdzekļus, kas iegūti no ieguldījuma, un tai skaitā, bet ne tikai, ietver peļņu, kapitāla pieaugumus, procentus, dividendes un autora honorārus.No ieguldījumiem un atkārtotiem ieguldījumiem gūtiem ieņēmumiem tiek piemērota tāda pati aizsardzība un režīms kā sākotnējiem ieguldījumiem.

4. Termins " teritorija " apzīmē :

a) Latvijā : Latvijas Republikas teritoriju, tai skaitā jūras teritorijas, ieskaitot jūras gultni un augsnes apakškārtu, kas atrodas zem teritoriālajiem ūdeņiem, vai kādai no minētajām teritorijām, kurā Latvijas Republika saskaņā ar starptautiskām tiesībām realizē savas suverēnās tiesības ar mērķi pētīt un izmantot šo zonu dabas resursus;

b) Lietuvā : Lietuvas Republikas teritoriju, ieskaitot teritoriālos piekrastes ūdeņus, un jebkuru jūras un zemūdens teritoriju,kurā Lietuvas Republika saskaņā ar starptautiskām tiesībām realizē savas tiesības ar mērķi pētīt, iegūt un saglabāt jūras gultni, tās dzīles un dabas resursus.

2. Pants

Ieguldījumu veicināšana un pieņemšana

Abām Līgumslēdzējām Pusēm jāveicina, lai otras Līgumslēdzējas Puses ieguldītāji veiktu ieguldījumus tās teritorijā, kā arī jāpieņem šādi ieguldījumi saskaņā ar tās likumdošanu.

3. Pants

Ieguldījumu aizsardzība un tiem piemērojamais režīms

1. Abām Līgumslēdzējām Pusēm visos gadījumos jānodrošina otras Līgumslēdzējas Puses ieguldītāju ieguldījumiem taisnīga un līdztiesīga attieksme, kā arī jānodrošina savā teritorijā ieguldījumu pilnīga drošība un aizsardzība.

Neviena no Līgumslēdzējām Pusēm nepiemēro patvaļīgus vai cita veida diskriminējošus pasākumus, lai traucētu otras Līgumslēdzējas Puses ieguldītāju izdarīto ieguldījumu pārvaldi, apsaimniekošanu, uzturēšanu vai atsavināšanu.

2. Abām Līgumslēdzējām Pusēm saskaņā ar to likumdošanu un starptautiskajiem līgumiem jāpiemēro otras Līgumslēdzējas Puses ieguldītāju ieguldījumiem režīms, kas nav mazāk labvēlīgs kā tas, kas tiek nodrošināts kādas trešās valsts ieguldītāju ieguldījumiem.

3. Šī Panta noteikumi netiek izmantoti, lai piespiestu vienu Līgumslēdzēju Pusi attiecināt uz otras Līgumslēdzējas Puses ieguldītājiem jebkāda veida režīmu, priekšrocības vai privilēģijas, kuras tiek piemērotas kādas trešās valsts ieguldītājiem saskaņā ar:

a) visa veida jau pastāvošo vai nākotnē paredzamo muitas ūniju, kopējā tirgus, brīvo tirdzniecības zonu vai citu reģionālās ekonomiskās sadarbības formu ;

b) jebkuru priekšrocību, ko rada jau pastāvoši vai nākotnē paredzami līgumi par nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanu vai jebkura cita vienošanās, kas attiecas uz nodokļu uzlikšanu.

4. Pants

Ekspropriācija un kompensācija

1. Nevienas Līgumslēdzējas Puses ieguldītāju ieguldījumi otras Līgumslēdzējas Puses teritorijā nedrīkst tikt ekspropriēti, nacionalizēti vai pakļauti līdzīgām darbībām, (turpmāk dēvētas par ekspropriāciju), ja vien :

a) šāda ekspropriācija notiek valstisku mērķu dēļ un saskaņā ar likumā paredzēto kārtību;

b) šāda ekspropriācija notiek bez diskriminācijas;

c) nekavējoties tiek izmaksāta adekvāta un efektīva kompensācija.

2. Šādai kompensācijai, kura minēta šī Panta 1. punkta c) apakšpunktā jālīdzinās ekspropriēto ieguldījumu tirgus vērtībai brīdī pirms to ekspropriācijas vai, pirms ekspropriācijas fakts kļuvis publiski zināms, un šī kompensācija jāizmaksā bez nevajadzīgas kavēšanās. Šai kompensācijai jāietver procenti, ko, sākot ar ekspropriācijas datumu, aprēķina saskaņā ar LIBOR kursu. Kompensācijai jābūt efektīvi realizējamai un brīvi pārvedamai.

3. Ieguldītājiem, kuru aktīvi ekspropriēti, ir tiesības no ekspropriētājas Līgumslēdzējas Puses attiecīgajām juridiskajām vai administratīvajām varas iestādēm pieprasīt tūlītēju novērtējumu, lai noteiktu vai šāda ekspropriācija, kā arī jebkāda kompensācija izdarīta saskaņā ar šajā Pantā noteiktajiem principiem un ekspropriētājas Līgumslēdzējas Puses likumdošanu.

4.Gadījumā, ja kādas Līgumslēdzējas Puses ieguldītāji attiecībā uz viņu ieguldījumiem cieš zaudējumus, kuru iemesls ir karš, ārkārtas stāvokļa ievešana valstī, sacelšanās, nemieri vai citi līdzīga rakstura notikumi otras Līgumslēdzējas Puses teritorijā, otrai Līgumslēdzējai Puse jāpiemēro šīs valsts ieguldītājiem ne mazāk labvēlīgs režīms kā tas, kāds tiek attiecināts uz jebkuras trešās valsts ieguldītājiem. Jebkura kompensācija attiecībā uz minēto jāizmaksā bez nevajadzīgas kavēšanās un tai jābūt brīvi pārvedamai.

5. Pants

Pārvedumi

1. Katrai Līgumslēdzējai Pusei jānodrošina otras Līgumslēdzējas Puses ieguldītājiem ar ieguldījumiem saistīto maksājumu brīvi pārvedumi, kas tiek izdarīti brīvi konvertējamā valūtā bez nevajadzīgas kavēšanās. Starp šādiem pārvedumiem īpaši minami:

a) kapitāls un papildlīdzekļi, kas nepieciešami ieguldījuma uzturēšanai vai palielināšanai;

b) ienākumi, peļņa, procenti, dividendes un citi tekošie ienākumi;

c) ienākumi no pilnīgas vai daļējas ieguldījumu likvidācijas.

d) regulāri aizdevumu pamatmaksājumi, kas tiek regulāri aprēķināti, dokumentos noformēti un kuriem ir tiešs sakars ar ieguldījumu;

e) kompensācija, kas noteikta 4. pantā.

f) to vienas Līgumslēdzējas Puses fizisko personu atalgojums, kurām otras Līgumslēdzējas Puses teritorijā atļauts strādāt ar ieguldījumu.

2. Pārvedumi brīvi konvertējamā valūtā tiek izdarīti bez nevajadzīgas kavēšanās saskaņā ar procedūrām, kuras noteikusi tā Līgumslēdzēja Puse, kuras teritorijā ieguldījums izdarīts.

3. Līgumslēdzējas Puses apņemas piešķirt šī Panta 1. un 2. punktā noteiktajiem pārvedumiem tikpat labvēlīgu režīmu kā to, kāds tiek piešķirts ar jebkuras trešās valsts ieguldītāju ieguldījumiem saistītajiem pārvedumiem.

6. Pants

Aizvietošanas princips

1. Gadījumā, ja viena Līgumslēdzēja Puse vai tās pilnvarota iestāde (Pirmā Līgumslēdzēja Puse) saskaņā ar garantiju, ko tā sniegusi attiecībā uz ieguldījumiem, kas ieguldīti otras Līgumslēdzējas Puses teritorijā, izdara maksājumus, otrajai Līgumslēdzējai Pusei jāatzīst:

a) puses visa veida tiesību vai pretenziju nodošanu pirmajai Līgumslēdzējai Pusei vai nu saskaņā ar likumdošanu, vai likumdošanai atbilstoša pārveduma ietvaros, kā arī tas,

b) ka pirmajai Līgumslēdzējai Pusei saskaņā ar aizvietošanas principu ir tiesības pārņemt šādas tiesības un celt pretenzijas tādā pašā mērā, kādā to varētu puse, kas nodevusi garantiju.

2. Pirmajai Līgumslēdzējai Pusei jebkuros apstākļos tiek nodrošināts tāds pats statuss attiecībā uz:

a) tiesībām un prasībām, kas iegūtas pateicoties šim aizvietojumam un

b) jebkuriem maksājumiem, kas tiek saņemti saskaņā ar tām tiesībām un prasībām, kuras pusei, kas nodevusi garantiju ir jāsaņem saskaņā ar šo Līgumu attiecībā uz minētajiem ieguldījumiem un ar tiem saistītajiem ienākumiem.

7. Pants

Ieguldījumu strīdi starp vienu Līgumslēdzēju Pusi un otras Līgumslēdzējas Puses ieguldītāju

1. Paziņojums par strīdu starp vienu Līgumslēdzēju Pusi un otras Līgumslēdzējas Puses ieguldītāju attiecībā uz ieguldījumiem, tiek izdarīts rakstveidā.

Tam jāietver ieguldītāja sagatavots detalizēts apraksts, kas adresēts tai Līgumslēdzējai Pusei, kuras teritorijā izdarīts ieguldījums. Ja iespējams, puses cenšas atrisināt savas domstarpības draudzīgas vienošanās ceļā.

2. Gadījumā, ja šādu strīdu nav iespējams atrisināt draudzīgā ceļā sešu mēnešu laikā no dienas, kad iesniegts 1. punktā raksturotais paziņojums, pēc jebkuras puses prasības un pēc ieguldītāja izvēles strīdu jāiesniedz izskatīšanai vai nu:

a) īpaši izveidotai (ad hoc) šķīrējtiesai, kas izskata strīdu saskaņā ar ANO Starptautiskās tirdzniecības noteikumu komitejas (UNCITRAL) 1976. gadā pieņemtajiem šķīrējtiesas noteikumiem, vai arī,

b) Starptautiskajam ieguldījumu strīdu izskatīšanas centram (ICSID), kas izveidots saskaņā ar 1965. gada Konvenciju par ieguldījumu strīdu izskatīšanu starp valstīm un citu valstu pilsoņiem, strīda izskatīšanai saskaņā ar ICSID šķīrējtiesas procedūras noteikumiem gadījumos, kad abas Līgumslēdzējas Puses pievienojušās minētajai Konvencijai.

3. Šķīrējtiesas lēmumi ir galīgi un saistoši abām strīda pusēm. Katrai Līgumslēdzējai Pusei jāpilda šķīrējtiesas lēmumus saskaņā ar tās likumdošanu un saskaņā ar 1958. gada Apvienoto Nāciju Konvenciju " Par ārzemju šķīrējtiesas lēmumu atzīšanu un izpildīšanu" (Ņujorkas konvencija), ja Līgumslēdzējas Puses pievienojušās minētajai konvencijai. Šķīrējtiesai jānotiek valstī, kura ir pievienojusies Ņujorkas konvencijai.

8. Pants

Strīdi starp Līgumslēdzējām Pusēm

1. Jebkurš strīds starp Līgumslēdzējām Pusēm attiecībā uz šī Līguma interpretāciju vai piemērošanu, cik tālu tas iespējams, jākārto, izmantojot diplomātiskos kanālus.

2. Gadījumā, ja Līgumslēdzējām Pusēm neizdodas panākt savstarpēju vienošanos sešu mēnešu laikā no strīda uzsākšanas, pēc vienas Līgumslēdzējas Puses lūguma strīdu jānodod izskatīšanai šķīrējtiesā.

3. Šādas šķīrējtiesas veidošana notiek katram atsevišķam gadījumam sekojošā veidā. Divu mēnešu laikā no datuma, kad viena no Līgumslēdzējām Pusēm saņēmusi lūgumu par strīda izskatīšanu šķīrējtiesā, katrai Līgumslēdzējai Pusei jāieceļ viens šķīrējtiesnesis. Šie divi šķīrējtiesneši turpmāko divu mēnešu laikā kopīgi izraugās trešo šķīrējtiesnesi, kas ir kādas trešās valsts pilsonis. Šis trešais šķīrējtiesnesis izpilda šķīrējtiesas priekšsēdētāja pienākumus no tā brīža, kad to akceptē abas Līgumslēdzējas Puses.
4. Gadījumā, ja šķīrējtiesa netiek izveidota laikā, kas minēts šā Panta 3. punktā, kā arī, ja nav panākta nekāda cita vienošanās, jebkura Līgumslēdzēja Puse var lūgt Starptautiskās tiesas prezidentu veikt jebkuras nepieciešamās nozīmēšanas. Ja Prezidents ir kādas Līgumslēdzējas Puses pilsonis vai arī, ja viņš nespēj veikt minēto funkciju citu iemeslu dēļ, veikt nepieciešamās nozīmēšanas jāaicina viceprezidents. Ja viceprezidents ir kādas Līgumslēdzējas Puses pilsonis vai ja viņš (viņa) citu iemeslu dēļ nespēj izpildīt minēto funkciju, veikt nepieciešamās nozīmēšanas jālūdz tam Starptautiskās tiesas loceklim, kurš ir nākamais pēc vecākuma un kuram nav nevienas Līgumslēdzējas Puses pilsonības.

5. Par tiesas procesuālo kārtību lemj pati šķīrējtiesa saskaņā ar šī Līguma noteikumiem un saskaņā ar starptautiskajām tiesībām. Šķīrējtiesa savus lēmumus pieņem ar balsu vairākumu. Šķīrējtiesas lēmumi ir galīgi un saistoši abām Līgumslēdzējām Pusēm.

6. Katrai Līgumslēdzējai Pusei jāapmaksā sava šķīrējtiesneša un tā pārstāvniecības šķīrējtiesā izdevumi; priekšsēdētāja izdevumi un pārējās izmaksas līdzīgās daļās jāsedz abām Līgumslēdzējām Pusēm. Vienlaikus šķīrējtiesai ir tiesības pieņemt lēmumu, ka viena no Līgumslēdzējām Pusēm segs lielāku izdevumu daļu, un šāds lēmums ir saistošs abām Līgumslēdzējām Pusēm.

9. Pants

Labvēlīgāku nosacījumu piemērošana

1. Gadījumā, ja viena Līgumslēdzēja Puse saskaņā ar tās likumdošanu vai saskaņā ar starptautiskām līgumsaistībām, kas jau pastāv vai tiek nodibinātas vēlāk, paredz uz otras Līgumslēdzējas Puses ieguldītāju veiktajiem ieguldījumiem attiecināt nosacījumus, kas ir labvēlīgāki par tiem, kurus paredz šis Līgums, tad piemērojami tie nosacījumi, kas ir labvēlīgāki.

10. Pants

Konsultācijas un informācijas apmaiņa

Katra Līgumslēdzēja Puse pēc otras Līgumslēdzējas Puses lūguma nekavējoties piekrīt konsultācijām attiecībā uz šī Līguma interpretāciju vai piemērošanu. Pēc jebkuras Līgumslēdzējas Puses lūguma notiek informācijas apmaiņa attiecībā uz otras

Līgumslēdzējas Puses likumu, noteikumu, lēmumu, administratīvu procedūru vai politikas piemērošanu ieguldījumiem, uz kuriem attiecas šis Līgums.

11. pants

Labojumi

No šī Līguma spēkā stāšanās brīža vai arī jebkad vēlāk, šī Līguma noteikumi var tikt laboti tādā veidā, par kādu vienojušās abas Līgumslēdzējas Puses. Šādi labojumi stājas spēkā no brīža, kad Līgumslēdzējas Puses informējušas viena otru, ka visas nepieciešamās konstitucionālās prasības, lai tie stātos spēkā, izpildītas.

12. pants

Līguma stāšanās spēkā, darbības ilgums un izbeigšanās

1. Šis Līgums stājas spēkā no dienas, kad Līgumslēdzējas Puses paziņojušas viena otrai, ka visas nepieciešamās konstitucionālās prasības, lai šis Līgums stātos spēkā, ir izpildītas.

2. Šis Līgums paliks spēkā piecpadsmit (15) gadus. Tas būs spēkā vēl pēc tam un divpadsmit mēnešus no tā brīža, kad kāda no Līgumslēdzējām Pusēm rakstveidā informēs otru Līgumslēdzēju Pusi par savu nodomu lauzt šo līgumu.

3. Attiecībā uz ieguldījumiem, kas izdarīti pirms šī Līguma laušanas datuma, Līguma noteikumi, kas ietverti no 1. līdz 11. pantam paliek spēkā uz piecpadsmit (15) gadu ilgu termiņu, ko skaita no šī datuma.

Parakstīts divos eksemplāros.....199.....g. lietuviešu, latviešu un angļu valodā, un visi teksti ir vienlīdz autentiski. Gadījumā, ja rodas domstarpības par šī teksta interpretāciju, par pamatu tiek ņemts teksts angļu valodā.

Lietuvas Republikas valdības vārdā :	Latvijas Republikas valdības vārdā :

AGREEMENT[1] BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF LITHUANIA AND THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF LATVIA ON THE PROMOTION AND PROTECTION OF INVESTMENTS

The Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Republic of Latvia, hereinafter referred to as the Contracting Parties,

- desiring to strengthen economic cooperation on mutually advantageous conditions,

- determined to establish favourable conditions for investment by investors of one Contracting Party in the territory of the other Contracting Party,

- recognizing that the promotion and reciprocal protection of such investments will be conducive to the stimulation of the individual business initiative and the flow of prosperity in both Contracting Parties,

have agreed as follows:

Article 1

Definitions

For the purposes of this Agreement:

1. The term "investment" shall mean every kind of asset, invested by an investor of one Contracting Party in the territory of the other Contracting Party, provided that the investment has been made in accordance with the laws and regulations of the other Contracting Party, and shall include in particular, though not exclusively:

a) movable and immovable property as well as any other property rights, such as mortgages, liens and pledges, and similar rights;

b) shares, bonds and other kinds of interest in companies;

c) claims to money which has been used to create an economic value or claims to any performance having an economic value;

[1] Came into force on 23 July 1996 by notification, in accordance with article 12.

d) copyrights, industrial property rights (such as patents, trade marks, industrial designs and models, trade names), know-how and good-will;

e) any right to conduct economic activities conferred by state authorities, including concessions to search for, extract and exploit natural resources.

Any alteration of the form in which assets are invested shall not affect their character as investment, provided such an alteration is made in accordance with the host country's laws.

2. The term "investor" means:

a) in respect of the Republic of Lithuania:

(i) natural persons who are nationals of the Republic of Lithuania according to the laws of the Republic of Lithuania;

(ii) any entity constituted under the laws of the Republic of Lithuania and registered in the territory of the Republic of Lithuania in conformity with its laws and regulations;

b) in respect of Latvia:

(i) natural persons having the nationality of the Republic of Latvia, in accordance with its laws;

(ii) legal persons, including companies, corporations, business associations and other organizations, which have a main office in the territory of the Republic of Latvia and are incorporated or constituted in accordance with the law of the Republic of Latvia.

3. The term "returns" means all amounts produced by an investment and in particular, though not exclusively, includes profits, capital gains, interest, dividends and royalties.

Returns from investment and from re-investment shall enjoy the same protection and treatment as investment.

4. The term "territory" means:

a) in respect of the Republic of Lithuania: the territory of the Republic of Lithuania, including the territorial sea and any maritime or submarine area within which the Republic of Lithuania may exercise, in accordance with international law, rights for the purpose of exploration, exploitation and preservation of the sea-bed, sub-soil and natural resources;

b) in respect of the Republic of Latvia: the territory of the Republic of Latvia, as well as maritime areas, including the sea bed and subsoil adjacent to the outer limit of the territorial sea of either of the above territories, over which the Republic of Latvia exercises, in accordance with international law, sovereign rights for the purpose of exploration and exploitation of natural resources of such areas.

Article 2

Promotion and Admission of Investment

Each Contracting Party shall encourage investors of the other Contracting Party to make investments in its territory and shall admit such investments in accordance with its laws and regulations.

Article 3

Protection and Treatment of Investments

1. Each Contracting Party shall at all times ensure fair and equitable treatment of the investments made by investors of the other Contracting Party as well as their full security and protection in its territory.

Neither Contracting Party shall by arbitrary or discriminatory measures impair the management, maintenance, use, enjoyment or disposal of investments made by investors of the other Contracting Party.

2. Each Contracting Party, subject to its laws and international agreements, shall accord to the investments made by investors of the other Contracting Party treatment no less favourable than that accorded to the investments made by investors of any third State.

3. The provisions of this Article shall not be construed so as to oblige one Contracting Party to extend to the investors of the other Contracting Party the benefit of any treatment, preference or privilege extended to the investors of any third State by virtue of:

a) any existing or future customs union, common market, free trade area, economic union or other forms of regional economic co-operation;

b) any advantages accorded by now existing or future agreements relating to avoidance of double taxation or any other arrangement relating to taxation.

Article 4

Expropriation and Compensation

1. Neither Contracting Party shall expropriate, nationalize or take similar measures (hereinafter referred to as "expropriation") against investments of investors of the other Contracting Party in its territory, unless:

a) such expropriation is in the public interest and legal procedure is applied;

b) such expropriation is carried out without discrimination;

c) prompt, adequate and effective compensation is given.

2. The compensation mentioned in point (c) of the paragraph (1) of this Article shall be equivalent to the market value of the expropriated investments immediately before the expropriation occurred or the impending expropriation became public knowledge and shall be paid without undue delay. The compensation shall include interest calculated on the LIBOR basis from the date of expropriation. The compensation shall be effectively realizable and freely transferable.

3. Investors, whose assets are being expropriated, have a right to prompt review by the appropriate judicial or administrative authorities of the expropriating Contracting Party to determine whether such expropriation, and any compensation therefor conforms to the principles of this Article and the laws of the expropriating Contracting Party.

4. Investors of one Contracting Party who suffer losses in respect of their investments in the territory of the other Contracting Party owing to war, a state of national emergency, insurrection, riot or other similar events, shall be accorded by the other Contracting Party, treatment no less favourable than that accorded to investors of any third State. Any resulting compensation shall be paid without undue delay and shall by freely transferable.

Article 5

Transfers

1. Each Contracting Party shall guarantee to investors of the other Contracting Party free transfer, without undue delay, in a freely convertible currency of payments in connection with an investment, in particular:

a) the capital and additional amounts for the maintenance or extension of the investment;

b) gains, profits, interest, dividends and other current income;

c) the proceeds from total or partial liquidation of the investment;

d) funds in repayment of loans regularly contracted and documented and directly related to the investment;

e) compensation provided for in Article 4;

f) the earnings of nationals of one Contracting Party who are allowed to work in connection with an investment in the territory of the other.

2. Transfers in a freely convertible currency shall be effected without undue delay in accordance with procedures established by the Contracting Party in whose territory the investment was made.

3. The Contracting Parties undertake to accord to the transfers referred to in paragraphs 1 and 2 of this Article treatment as favourable as that accorded to transfers in connection with investments made by investors of any third State.

Article 6

Subrogation

1. If one Contracting Party or its designated Agency ("the first Contracting Party") makes a payment under an indemnity given in respect of an investment in the territory of the other Contracting Party, ("the second Contracting Party") the second Contracting Party shall recognize:

a) the assignment to the first Contracting Party by law or by legal transaction of all the rights and claims of the party indemnified, and

b) that the first Contracting Party is entitled to exercise such rights and enforce such claims by virtue of subrogation, to the same extent as the party indemnified.

2. The first Contracting Party shall be entitled in all circumstances to the same treatment in respect of:

a) the rights and claims acquired by it by virtue of the assignment, and

b) any payments received in pursuance of those rights and claims,

as the party indemnified was entitled to receive by virtue of this Agreement in respect of the investment concerned and its related returns.

Article 7

Disputes between One Contracting Party and an Investor of the Other Contracting Party

1. Notice of a dispute concerning investment between one of the Parties and an investor of the other Party shall be given in writing. This shall include a detailed statement by the investor to the Contracting Party in whose territory the investment was made. The Parties shall, if possible, endeavour to settle their differences by means of a friendly agreement.

2. If such dispute cannot be settled amicably within six months from the date of the written notification provided in paragraph 1, the dispute, at the request of either party and at the choice of investor, shall be submitted to:

- an ad hoc court of arbitration, for arbitration in accordance with the Arbitration Rules issued in 1976 by the United Nations Commission on International Trade Law[1] (UNCITRAL); or to

- the International Center for the Settlement of Investment Disputes (ICSID) established under the 1965 Convention on the Settlement of Investment Disputes Between States and Nationals of Other States,[2] for arbitration under ICSID Rules of Procedure for Arbitration Proceedings if both of the Contracting Parties have acceded to the Convention.

3. The arbitral decisions shall be final and binding on both parties to the dispute. Each Contracting Party shall execute them in accordance with its laws and in accordance with the 1958 United Nations Convention on the Recognition and Enforcement of Foreign Arbitral Awards[3] (New York Convention), if the Contracting Parties are members of that Convention. The arbitration shall take place in a State that is a party to the New York Convention.

Article 8

Disputes between the Contracting Parties

1. Any dispute between the Contracting Parties concerning the interpretation or application of this Agreement shall, as far as possible, be settled through the diplomatic channels.

2. If the Contracting Parties cannot reach an agreement within six months after the beginning of the dispute between themselves, the latter shall, upon the request of either Contracting Party, be submitted to an Arbitral Tribunal.

3. Such an Arbitral Tribunal shall be constituted for each case in the following way. Within two months from the date on which either Contracting Party receives from the other Contracting Party a request for arbitration, each Contracting Party shall appoint one arbitrator. These two arbitrators shall together, within a further two month period, select a third arbitrator who is a national of a third State. The third arbitrator, once approved by the two Contracting Parties, shall serve as Chairman of the Arbitral Tribunal.

4. If the Arbitral Tribunal has not been constituted within the periods specified in paragraph 3 of this Article, either Contracting Party may, in the absence of any other agreement, invite the President of the International Court

[1] United Nations, *Official Records of the General Assembly, Thirty-first Session, Supplement No. 17* (A/31/17), p. 34.
[2] United Nations, *Treaty Series*, vol. 575, p. 159.
[3] *Ibid.*, vol. 330, p. 3.

of Justice to make any necessary appointments. If the President is a national of either Contracting Party, or is otherwise prevented from discharging this function, the Vice-President shall be invited to make the necessary appointments. If the Vice-President is a national of either Contracting Party or if he (she) too is prevented from discharging the said function, the member of the International Court of Justice next in seniority who is not a national of either Contracting Party shall be invited to make the necessary appointments.

5. The Tribunal shall determine its procedure subject to the provisions of this Agreement and international law. The Tribunal shall reach its decisions by a majority of votes. The decisions of the Tribunal are final and binding upon each Contracting Party.

6. Each Contracting Party shall bear the costs of its own member of the Arbitral Tribunal and of its representation in the arbitration proceedings; the costs of the Chairman and remaining costs shall be borne in equal parts by the Contracting Parties. The Arbitral Tribunal may, however, decide that a higher proportion of costs shall be borne by one of the two Contracting Parties and such award shall be binding on both Contracting Parties.

Article 9

More Favourable Provisions

If the domestic law of either Contracting Party or obligations under international law, existing at present or established hereafter, entitle investments by investors of the other Contracting Party to treatment more favourable than that provided by this Agreement, such treatment shall prevail.

Article 10

Consultatious and Exchauge of Information

Upon request by either Contracting Party, the other Contracting Party shall agree promptly to hold consultations on the interpretation or application of this Agreement. Upon request by either Contracting Party, information shall be exchanged on the impact that the laws, regulations, decisions, administrative practices or procedures or policies of other Contracting Party may have on investments covered by this Agreement.

Article 11

Amendments

At the time of entry into force of this Agreement or at any time thereafter the provisions of this Agreement may be amended in such manner

as may be agreed between the Contracting Parties. Such amendments shall enter into force when the Contracting Parties have notified each other that all necessary constitutional formalities for the entry into force have been completed.

Article 12

Entry into Force, Duration and Termination

1. This Agreement shall enter into force on the date when the Contracting Parties have notified each other that all necessary constitutional formalities for its entry into force have been completed.

2. This Agreement shall remain in force for a period of fifteen (15) years. It shall continue to be in force thereafter until the expiration of twelve months from the date on which either Contracting Party shall have given written notice of termination to the other.

3. With respect to investments made prior to the effective date of termination of this Agreement, the provisions of Articles 1 through 11 shall remain in force for a further period of fifteen (15) years from such date.

Done in duplicate at Vilnius on February 7, 1996 in the Lithuanian, Latvian and English languages, all texts being equally authentic. In case of divergences, the English text shall prevail.

For the Government of the Republic of Lithuania:

[1]

For the Government of the Republic of Latvia:

[2]

[1] Povilas Gylys.
[2] Valdis Birkavs.

[TRADUCTION — TRANSLATION]

ACCORD[1] ENTRE LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DE LITUANIE ET LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DE LETTONIE RELATIF À LA PROMOTION ET À LA PROTECTION DES INVESTISSEMENTS

Le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement de la République de Lettonie, ci-après dénommés les Parties contractantes,

Désireux de renforcer la coopération économique dans des conditions mutuellement avantageuses,

Déterminés à créer des conditions favorables aux investissements des investisseurs de l'une des Parties contractantes sur le territoire de l'autre Partie contractante,

Reconnaissant que l'encouragement et la protection réciproque des investissements sur la base du présent Accord sont de nature à stimuler l'entreprise individuelle et contribueront à accroire la prospérité dans les deux Etats,

Sont convenus de ce qui suit :

Article premier

DÉFINITIONS

Aux fins du présent Accord :

1. Le terme « investissement » s'entend des avoirs de toute nature investis par l'investisseur de l'une des Parties contractantes sur le territoire de l'autre Partie contractante, étant entendu que l'investissement doit être effectué conformément aux lois et règlements de l'autre Partie contractante, notamment mais non exclusivement :

a) Les biens meubles et immeubles ainsi que tous autres droits réels, tels qu'hypothèques, servitude et nantissements, et droits similaires;

b) Les actions, les parts ou autres intérêts dans des sociétés;

c) Les créances sur les liquidités, utilisées pour créer une valeur économique, ou sur des prestations ayant une valeur économique;

d) Les droits d'auteur, les droits de propriété industrielle (tels que les brevets, les marques de commerce, les dessins et modèles industriels, les raisons sociales), le savoir-faire et la clientèle;

e) Tout droit d'exercer des activités économiques conférées par les autorités de l'Etat, y compris les concessions relatives à la prospection, à l'extraction et à l'exploitation de ressources naturelles.

---

[1] Entré en vigueur le 23 juillet 1996 par notification, conformément à l'article 12.

Toute modification de la forme sous laquelle les avoirs sont investis n'affecte aucunement leur caractère d'investissement sous réserve que la modification ait été effectuée conformément à la législation du pays hôte.

2. Le terme « investisseur » s'entend :

a) Dans le cas de la République de Lituanie :

i) Des personnes physiques qui, aux termes de la législation de la République de Lituanie, sont des ressortissantes de la République de Lituanie;

ii) De toute entité constituée en vertu de la législation de la République de Lituanie et enregistrée sur le territoire de la République de Lituanie, conformément à ses droits et règlements;

b) Dans le cas de la Lettonie :

i) Des personnes physiques possédant la nationalité de la République de Lettonie, conformément à sa législation;

ii) Des personnes morales, y compris les sociétés, les compagnies, les associations commerciales et autres organisations qui ont leur siège sur le territoire de la République de Lettonie et sont organisées ou constituées en vertu de la législation de la République de Lettonie.

3. Le terme « revenus » s'entend de tous les montants réalisés au moyen d'un investissement, en particulier, mais non exclusivement, les profits, plus-values, intérêts, dividendes et redevances.

Les revenus résultant de l'investissement et du réinvestissement jouissent de la même protection et du même traitement que l'investissement.

4. Le terme « territoire » s'entend :

a) Dans le cas de la République de Lituanie, du territoire de la République de Lituanie, y compris les eaux territoriales et toutes zones marines ou sous-marines sur lesquelles la République de Lituanie exerce, conformément au droit international, des droits aux fins de prospection, d'exploitation et de conservation des fonds marins, de leurs sous-sols et des ressources naturelles;

b) Dans le cas de la République de Lettonie, le territoire de la République de Lettonie ainsi que ses zones maritimes, y compris les fonds marins et leurs sous-sols adjacents à la limite extérieure des eaux territoriales de l'un des territoires ci-dessus mentionnés sur lesquels la République de Lettonie exerce, conformément au droit international, sa souveraineté aux fins de l'exploration et de l'exploitation des ressources naturelles desdites zones.

Article 2

PROMOTION ET ADMISSION DES INVESTISSEMENTS

Chacune des deux Parties contractantes encourage les investisseurs de l'autre Partie contractante à effectuer des investissements sur son territoire et accueille ces investissements conformément à sa législation et sa réglementation.

Article 3

PROTECTION ET TRAITEMENT DES INVESTISSEMENTS

1. Chacune des Parties assure à tous moments un traitement juste et équitable à tous les investissements réalisés par les investisseurs de l'autre Partie contractante ainsi que leur sécurité pleine et entière et leur pleine protection sur son territoire.

Aucune des Parties contractantes ne préjudicie, par des mesures injustes ou discriminatoires, la gestion, l'entretien, l'utilisation, la jouissance ou la liquidation desdits investissements effectués par des investisseurs de l'autre Partie contractante.

2. Chaque Partie contractante, sous réserve de ses lois et des accords internationaux, accorde aux investissements effectués par des investisseurs de l'autre Partie contractante un traitement non moins favorable que celui qu'elle accorde aux investissements effectués par les investisseurs d'un Etat tiers.

3. Les dispositions du présent article ne seront pas interprétées comme faisant obligation à une Partie contractante d'étendre aux investisseurs de l'autre Partie contractante les avantages, préférences ou privilèges étendus aux investisseurs d'un Etat tiers résultant :

a) D'une union douanière, d'un marché commun, d'une zone de libre-échange, d'une union économique ou de toutes autres formes de coopération économique régionale future ou existante;

b) De tous avantages reconnus en vertu d'accords futurs ou existants relatifs à la double imposition ou de tout autre accord relatif à la fiscalité.

Article 4

EXPROPRIATION ET COMPENSATION

1. Aucune des Parties contractantes n'exproprie, ne nationalise ou ne prend des mesures similaires (ci-après dénommé l'« expropriation ») visant les investissements effectués par des investisseurs de l'autre Partie contractante sur son territoire à moins que :

a) Les mesures d'expropriation ne soient prises dans l'intérêt public et dans la légalité;

b) L'expropriation ne soit pas discriminatoire;

c) L'expropriation fasse l'objet d'une indemnisation rapide, effective et adéquate.

2. L'indemnisation visée à l'alinéa *c* du paragraphe 1 ci-dessus doit correspondre à la valeur marchande qu'avaient ces investissements immédiatement avant la prise des mesures d'expropriation ou avant que lesdites mesures ne soient rendues publiques. L'indemnisation doit être versée sans retard injustifié. Elle doit comprendre les intérêts calculés sur la base du LIBOR à compter de la date de l'expropriation et son montant doit être effectivement réalisable et librement transférable.

3. Les investisseurs dont les avoirs sont expropriés ont droit à un prompt examen de la part des autorités judiciaires ou administratives de la Partie contrac-

tante ayant procédé à l'expropriation, afin de déterminer si l'indemnisation respecte les principes énoncés au présent article ainsi que la législation de ladite Partie contractante.

4. Les investisseurs d'une Partie contractante dont les investissements auraient subi des pertes sur le territoire de l'autre Partie contractante du fait d'une guerre, d'un Etat d'urgence nationale, d'une insurrection, d'une émeute ou d'événements similaires, bénéficient de la part de l'autre Partie contractante d'un traitement non moins favorable que celui que cette Partie accorde aux investisseurs de tout Etat tiers. Toute indemnisation qui résulterait de cette situation est versée sans retard injustifié et doit être librement transférable.

Article 5

TRANSFERTS

1. Chaque Partie contractante reconnaît aux investisseurs de l'autre Partie contractante la liberté de transfert des paiements, sans délai injustifié et dans une monnaie librement convertible, relatifs auxdits investissements, notamment :

a) Les capitaux et les montants additionnels consacrés à l'entretien ou au développement d'un investissement;

b) Les bénéfices, profits, intérêts, dividendes et autres revenus courants;

c) Le produit de la liquidation totale ou partielle d'un investissement;

d) Les fonds pour le remboursement d'emprunts contractés dans le respect de la légalité, dûment documentés et directement liés aux investissements;

e) L'indemnisation visée à l'article 4 du présent Accord;

f) Les revenus des ressortissants de l'une des Parties contractantes qui sont autorisées à travailler dans le cadre d'un investissement sur le territoire de l'autre Partie contractante.

2. Les transferts sont effectués en monnaie librement convertible sans retard injustifié, conformément aux procédures établies par la Partie contractante sur le territoire de laquelle les investissements sont effectués.

3. Les Parties contractantes s'engagent à accorder aux transferts visés aux paragraphes 1 et 2 du présent article un traitement aussi favorable que celui accordé au transfert relatif aux investissements d'investisseurs de tout Etat tiers.

Article 6

SUBROGATION

1. Si l'une des Parties contractantes ou l'organisme désigné par elle (« la première Partie contractante ») effectue un paiement au titre d'une indemnité accordée en raison d'un investissement effectué sur le territoire de l'autre Partie contractante (« la deuxième Patrie contractante »), celle-ci devra reconnaître :

a) La cession à la première partie contractante par voie de droit ou de transaction juridique, de tous les droits et prétentions de la partie indemnisée, et

b) Le droit pour la première Partie contractante de faire valoir, en vertu de la subrogation, lesdits droits et prétentions, dans la même mesure que la partie indemnisée.

2. La première Partie contractante bénéficie en toutes circonstances du même traitement en ce qui concerne :

a) Les droits et prétentions à elle subrogés en vertu de la cession, et

b) Tous paiements reçus au titre desdits droits et prétentions,

auquel la partie indemnisée a droit en vertu du présent Accord pour ce qui est de l'investissement concerné et des revenus y afférents.

Article 7

RÈGLEMENT DES DIFFÉRENDS ENTRE UNE PARTIE CONTRACTANTE ET UN INVESTISSEUR DE L'AUTRE PARTIE CONTRACTANTE

1. Les différends survenus entre l'une des Parties contractantes et un investisseur de l'autre Partie contractante doivent être notifiés par une lettre contenant toutes précisions qu'adressera l'investisseur à la Partie contractante sur le territoire de laquelle l'investissement a été effectué. Les Parties s'efforcent dans la mesure du possible, de régler leurs différends à l'amiable.

2. Si le différend ne peut être réglé à l'amiable dans les six (6) mois qui suivent la date de la notification écrite mentionnée au paragraphe 1 ci-dessus, il doit être soumis, à la requête de l'une ou l'autre Partie et au choix de l'investisseur :

— A un tribunal d'arbitrage spécial, conformément aux règles d'arbitrage publiées en 1976 par la Commission des Nations Unies pour le droit commercial international (CNUDCI)[1]; ou

— Au Centre international pour le règlement de différends relatifs aux investissements (le Centre) créé par la Convention de 1965 pour le règlement des différends relatifs aux investissements entre Etats et ressortissants d'autres Etats[2] pour être arbitre conformément au Règlement d'arbitrage des différends relatifs aux investissements du Centre si les deux Parties contractantes sont parties à cette Convention.

3. Les décisions du tribunal sont définitives et ont force exécutoire à l'égard des deux Parties au différend. Chacune des Parties contractantes les exécute conformément à sa législation et aux dispositions de la Convention des Nations Unies pour la reconnaissance et l'exécution des sentences arbitrales, de 1958 (Convention de New York)[3], si les Parties contractantes sont parties à cette convention. L'arbitrage se déroule dans un Etat qui est partie à la Convention de New York.

Article 8

DIFFÉRENDS ENTRE LES PARTIES CONTRACTANTES

1. Tous différends qui pourraient surgir entre les Parties contractantes concernant l'interprétation ou l'application des dispositions du présent Accord sont, dans la mesure du possible, réglés par la voie diplomatique.

[1] Nations Unies, *Documents officiels de l'Assemblée générale, trente-et-unième session, Supplément n° 17* (A/31/17), p. 36.
[2] Nations Unies, *Recueil des Traités*, vol. 575, p. 159.
[3] *Ibid.*, vol. 330, p. 3.

2. Si les Parties contractantes ne peuvent parvenir à un accord dans un délai de six (6) mois suivant le début de leur différend, celui-ci, à la demande de l'une ou l'autre des Parties, est soumis à un tribunal arbitral.

3. Le tribunal arbitral est constitué dans chaque cas de la manière suivante : dans les deux (2) mois suivant la date à laquelle l'une ou l'autre des Parties contractantes aura reçu de l'autre Partie contractante une demande d'arbitrage, chacune des Parties contractantes désignera un arbitre. Les deux arbitres choisissent ensuite, également dans un délai de deux (2) mois, un troisième arbitre, qui sera ressortissant d'un Etat tiers et qui, après avoir été agréé par les deux Parties contractantes, sera nommé Président du tribunal.

4. Si le tribunal arbitral n'a pas été constitué dans les délais précisés au paragraphe 3 du présent article, l'une ou l'autre des Parties contractantes peut, en l'absence de tout autre accord, inviter le Président de la Cour internationale de Justice à procéder aux nominations requises. Si le Président est ressortissant de l'une des Parties contractantes ou s'il est empêché de remplir cette fonction, le Vice-Président est prié de procéder aux désignations requises et, si lui-même est ressortissant de l'une ou l'autre des Parties contractantes ou s'il (ou elle) est lui-même empêché de remplir ladite fonction, la désignation est faite par le membre le plus ancien de la Cour internationale de Justice qui n'est ressortissant d'aucune des deux Parties contractantes.

5. Le tribunal fixe lui-même sa procédure sous réserve des dispositions du présent Accord et du droit international. Ses décisions sont prises à la majorité des voix; elles sont définitives et ont force exécutoire à l'égard des Parties contractantes.

6. Chacune des Parties contractantes prend à sa charge les frais de l'arbitre qu'elle a désigné et de sa représentation dans la procédure d'arbitrage; les frais concernant le Président et les autres frais sont supportés à part égale par les Parties contractantes. Le tribunal arbitral peut toutefois ordonner dans sa sentence qu'une proportion plus importante des frais soit prise en charge par l'une des deux Parties contractantes, et une telle décision aura force obligatoire à l'égard des deux Parties contractantes.

Article 9

DISPOSITIONS PLUS FAVORABLES

Si les dispositions du droit interne de l'une ou l'autre des Parties contractantes ou les obligations qui lui incombent en vertu des règles du droit international, futures ou existantes, accordent aux investissements effectués par des investisseurs de l'autre Partie contractante un traitement plus favorable que celui qui est prévu par le présent Accord, les dispositions relatives audit traitement prévalent.

Article 10

CONSULTATIONS ET ÉCHANGE D'INFORMATIONS

A la demande d'une Partie contractante, l'autre Partie contractante convient sans tarder de procéder à des consultations relatives à l'interprétation ou l'application du présent Accord. A la demande de l'une ou l'autre des Parties contractantes, il est procédé à des échanges d'informations portant sur la législation, la réglemen-

tation, les décisions, les pratiques ou procédures ou politiques administratives de l'autre Partie contractante susceptibles d'avoir des incidences sur les investissements qui font objet du présent Accord.

Article 11

AMENDEMENTS

A l'occasion de l'entrée en vigueur du présent Accord ou à tout moment par la suite, les dispositions de l'Accord sont susceptibles d'être modifiées conformément à la volonté des Parties contractantes. Tout amendement entrera en vigueur lorsque les Parties contractantes se seront fait mutuellement part de l'accomplissement des formalités constitutionnelles nécessaires à son entrée en vigueur.

Article 12

ENTRÉE EN VIGUEUR, DURÉE ET DÉNONCIATION

1. Le présent Accord entrera en vigueur à la date à laquelle les Parties contractantes se seront fait mutuellement part de l'accomplissement des formalités constitutionnelles nécessaires à son entrée en vigueur.

2. Le présent Accord demeurera en vigueur pour une période de quinze (15) ans. Il restera ensuite en vigueur jusqu'à l'expiration d'un délai de douze (12) mois à compter de la date à laquelle l'une ou l'autre des Parties contractantes aura notifié par écrit à l'autre Partie contractante son intention d'y mettre fin.

3. En ce qui concerne les investissements effectués avant la date effective de cessation du présent Accord, les dispositions des articles 1 à 11 inclus continueront de s'appliquer pendant une période de quinze (15) à compter de ladite date.

FAIT en double exemplaire à Vilnius le 7 février 1996 dans les langues lituanienne, lettonne et anglaise, les trois textes faisant également foi. En cas de divergence, le texte anglais prévaudra.

Pour le Gouvernement de
la République de Lituanie :

POVILAS GYLYS

Pour le Gouvernement
de la République de Lettonie :

VALDIS BIRKAVS

No. 33426

LITHUANIA
and
ESTONIA

Air Services Agreement (with annex). Signed at Palanga on 7 July 1995

Authentic texts: Lithuanian, Estonian and English.

Registered by Lithuania on 11 December 1996.

LITUANIE
et
ESTONIE

Accord relatif aux services aériens (avec annexe). Signé à Palanga le 7 juillet 1995

Textes authentiques : lituanien, estonien et anglais.

Enregistré par la Lituanie le 11 décembre 1996.

[LITHUANIAN TEXT — TEXTE LITUANIEN]

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS IR ESTIJOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS SUTARTIS DĖL ORO SUSISIEKIMO

Lietuvos Respublikos Vyriausybė ir Estijos Respublikos Vyriausybė, toliau vadinamos "Susitariančiomis Šalimis", siekdamos, remiantis Tarptautinės Civilinės Aviacijos Konvencija, pasirašyta 1944 m. gruodžio 7 d. Čikagoje, sudaryti Sutartį reguliariam oro susisiekimui tarp atitinkamų jų teritorijų ir už jų ribų pradėti, bei civilinės aviacijos veiklai reguliuoti, susitarė:

1 straipsnis
SĄVOKOS

1. Šioje Sutartyje ir jos Priede, jei kontekste kitaip nenumatyta:

a) terminas "Konvencija" reiškia Tarptautinę Civilinės Aviacijos Konvenciją, pradėtą pasirašyti 1944 m. gruodžio 7 d. Čikagoje, ir apima bet kurį Priedą, priimtą pagal šios Konvencijos 90 straipsnį, ir bet kuriuos Konvencijos ir jos Priedų pakeitimus, padarytus pagal Konvencijos 90 ir 94 straipsnius ir priimtus abiejų Susitariančių Šalių;

b) terminas "aeronautikos vadovybė" reiškia:
- Lietuvos Respublikos atveju - Susisiekimo ministeriją;
- Estijos Respublikos atveju - Transporto ir ryšių ministeriją;
- arba abiem atvejais - bet kurį asmenį ar instituciją, įgaliotą vykdyti bet kurias funkcijas, kurias šiuo metu vykdo minėtos vadovybės;

c) terminas "paskirtoji aviakompanija" reiškia aviakompaniją, pagal šios Sutarties 3 straipsnį paskirtą ir įgaliotą eksploatuoti šios Sutarties Priede apibrėžtus maršrutus;

d) terminai "teritorija", "oro susisiekimas", "tarptautinis oro susisiekimas", "aviakompanija" ir "nutūpimas nekomerciniais tikslais" turi reikšmes, numatytas Konvencijos 2 ir 96 straipsniuose;

e) terminai "pilietiai" ir "įstatymai ir teisės aktai", vartojami kartu su terminu "Susitariančioji Šalis", reiškia atitinkamas sąvokas, susijusias su valstybėmis, kurias atstovauja Susitariančios Šalys;

f) terminas "Priedas" reiškia šios Sutarties Priedą, taip pat ir pakeistą pagal šios Sutarties 16 straipsnio 2 punktą. Priedas yra sudėtinė šios Sutarties dalis ir visos nuorodos į Sutartį, apima ir nuorodą į Priedą, jei nenumatyta kitaip;

g) terminas "tarifas" reiškia:
i) mokėjimą, kurį aviakompanija paėmė arba ima už keleivių ir jų bagažo vežimą reguliariu oro susisiekimu;

ii) sąlygas ir rinkliavas už aviakompanijos pasiūlytas pagalbines vežimo paslaugas;
iii) mokėjimą, kurį aviakompanija paėmė arba ima už krovinio (išskyrus paštą) vežimą reguliariu oro susisiekimu;
iv) komisinius, kuriuos aviakompanija moka agentui už reguliaraus oro susisiekimo keleivių ir jų bagažo vežimo bilietų pardavimą arba važtaraščių surašymą;

v) sąlygas, reguliuojančias šio tarifo galiojimą ir taikymą, ir bet kurią žymesnę naudą, susijusią su juo.

h) terminas "naudotojo rinkliava" reiškia rinkliavą, kurią kompetentinga vadovybė ima iš aviakompanijų už orlaivių, jų įgulų, keleivių ir krovinių naudojimąsi oro uostu ar oro navigacijos įranga;

i) terminai "sutartas susisiekimas" ir "apibrėžtas maršrutas" reiškia tarptautinį oro susisiekimą, vykdomą pagal šios Sutarties 2 straipsnį ir maršrutą, apibrėžtą šios Sutarties Priede;

2. Kiekvieno šios Sutarties straipsnio pavadinimas turi tik informacinį ir pagalbinį pobūdį ir jokiu būdu neriboja ar neaprašo šios Sutarties tikslo ar ketinimo.

2 straipsnis
SUSISIEKIMO TEISĖS

1. Kiekviena Susitarianti Šalis suteikia kitai Susitariančiai Šaliai šias teises, susijusias su pastarosios Susitariančios Šalies paskirtosios aviakompanijos tarptautinio oro susisiekimo vykdymu:

a) nenutupiant perskristi jos teritoriją;

b) nutūpti minėtoje teritorijoje nekomerciniais tikslais;

c) nutūpti minėtoje teritorijoje šio Susitarimo Priede apibrėžtuose punktuose, įlaipinti ir išlaipinti tarptautinio susisiekimo keleivius, pakrauti ir iškrauti krovinius bei paštą atskirai arba visus kartu.

2. Kiekvienos Susitariančios Šalies aviakompanijos, kurios nėra paskirtos pagal šios Sutarties 3 straipsnį, taip pat naudosis teisėmis, numatytomis šio straipsnio 1 punkto a) ir b) papunkčiuose.

3. Niekas šiame straipsnyje nesuteikia teisės vienos Susitariančios Šalies paskirtajai aviakompanijai paimti kitos Susitariančios Šalies teritorijoje keleivius, krovinius ir paštą, bei vežti juos už užmokestį arba nuomą į kitą pastarosios Susitariančios Šalies teritorijos punktą.

3 straipsnis
AVIAKOMPANIJŲ PASKYRIMAS

1. Kiekviena Susitarianti Šalis turi teisę raštu paskirti kitai Susitariančiai Šaliai aviakompaniją ar aviakompanijas sutartam susisiekimui apibrėžtais maršrutais vykdyti. Tačiau, kiekviena Susitarianti Šalis gali paskirti tik vieną aviakompaniją bet kuriam atskiram maršrutui, apibrėžtam atitinkamoje šios Sutarties Priedo dalyje, eksploatuoti.

2. Kiekviena Susitarianti Šalis turi teisę atšaukti arba pakeisti šiuos paskyrimus.

3. Gavusi tokį raštišką paskyrimą, kita Susitarianti Šalis pagal šio straipsnio 4 ir 5 punktų sąlygas turi nedelsdama suteikti paskirtajai aviakompanijai atitinkamus eksploatavimo įgaliojimus.

4. Vienos Susitariančios Šalies aeronautikos vadovybė gali pareikalauti, kad kitos Susitariančios Šalies paskirtoji aviakompanija įrodytų, jog ji gali vykdyti sąlygas, numatytas įstatymuose ir teisės aktuose, kuriuos paprastai ir pagrįstai minėtoji aeronautikos vadovybė pagal Konvenciją taiko tarptautinio oro susisiekimo vykdymui.

5. Kiekviena Susitarianti Šalis turi teisę nesuteikti eksploatavimo įgaliojimo, minimo šio straipsnio 3 punkte, arba kelti tokias sąlygas, kurių jos manymu reikia paskirtajai aviakompanijai naudojantis teisėmis, numatytomis 2 straipsnyje, bet kuriuo atveju, kai ji nėra įsitikinusi, kad didžioji šios aviakompanijos nuosavybės dalis ir veiksminga kontrolė priklauso šią aviakompaniją paskyrusiai Susitariančiai Šaliai ar jos piliečiams, arba abiem kartu.

6. Kai aviakompanija taip paskirta ir įgaliota, ji gali bet kuriuo metu pradėti vykdyti sutartą susisiekimą su sąlyga, kad aviakompanija vykdo visus šios Sutarties reikalavimus ir kad šiam susisiekimui galioja tarifas, nustatytas pagal šios Sutarties 9 straipsnį.

4 straipsnis
ATŠAUKIMAS, SUSTABDYMAS IR SĄLYGŲ IŠKĖLIMAS

1. Kiekviena Susitarianti Šalis turi teisę nesuteikti arba atšaukti eksploatavimo įgaliojimą, arba sustabdyti šios Sutarties 2 straipsnyje numatytas kitos Susitariančios Šalies paskirtosios aviakompanijos teises, arba kelti tokias sąlygas, kurių jos manymu reikia naudojantis šiomis teisėmis:

a) kai ši aviakompanija pažeidžia šias teises suteikusios Susitariančios Šalies įstatymus ar teisės aktus;

b) kai aviakompanija kitaip nevykdo šios Sutarties reikalavimų;

c) bet kuriuo atveju, kai jai neįrodoma, kad didžioji šios paskirtosios aviakompanijos nuosavybės dalis ir veiksminga kontrolė priklauso ją paskyrusiai Susitariančiai Šaliai arba jos piliečiams, arba abiem kartu.

2. Jei, siekiant užkirsti kelią tolesniam įstatymų ir teisės aktų pažeidinėjimui, nebūtina skubiai atšaukti arba sustabdyti šio straipsnio 1 punkte minimą eksploatavimo įgaliojimą arba iškelti sąlygas, šia teise pasinaudojama tik pasikonsultavus su kita Susitariančia Šalimi. Šiuo atveju konsultacijos prasidės per trisdešimt (30) dienų, kai raštišką prašymą gavo kita Susitarianti Šalis.

5 straipsnis
NAUDOTOJO RINKLIAVOS

Rinkliavos, kurios vienos iš Susitariančių Šalių teritorijoje imamos iš kitos Susitariančios Šalies bet kurios paskirtosios aviakompanijos orlaivio už naudojimąsi oro uostais ir kita aviacine įranga, nebus didesnės už tas, kurios imamos iš savo nacionalinės aviakompanijos orlaivio, naudojamo tam pačiam tarptautiniam oro susisiekimui.

6 straipsnis
MUITO MOKESČIAI

1. Bet kurios Susitariančios Šalies paskirtųjų aviakompanijų orlaiviai, vykdantys tarptautinį oro susisiekimą, taip pat jų nuolatinė įranga, degalų ir tepalų atsargos bei orlaivio atsargos (įskaitant maistą, gėrimus ir rūkalus), esančios šiuose orlaiviuose, atleidžiamos nuo visų muitų, patikrinimo rinkliavų ir kitų muitų ar mokesčių, atvykus į kitos Susitariančios Šalies teritoriją, bet su sąlyga, kad ši įranga ir atsargos lieka orlaivyje iki jų išgabenimo atgal.

2. Taip pat nuo muitų, mokesčių ir rinkliavų, minimų šio straipsnio 1 punkte, išskyrus rinkliavas už suteiktas paslaugas, atleidžiama:

a) orlaivio atsargos (įskaitant maistą, gėrimus ir rūkalus), įvežtos arba patiektos į orlaivį Susitariančios Šalies teritorijoje ir skirtos pagrįstais kiekiais vartoti orlaivyje, kurį kitos Susitariančios Šalies paskirtoji aviakompanija naudoja tarptautiniam oro susisiekimui;

b) atsarginės dalys, įskaitant variklius, įvežtos į Susitariančios Šalies teritoriją ir skirtos techninei priežiūrai arba remontui orlaivio, kurį kitos Susitariančios Šalies paskirtoji aviakompanija naudoja tarptautiniam oro susisiekimui;

c) degalai, tepalai ir suvartojamos techninės atsargos, įvežtos į arba patiektos Susitariančios Šalies teritorijoje ir skirtos naudoti orlaivyje, kurį kitos Susitariančios Šalies paskirtoji aviakompanija naudoja tarptautiniam oro susisiekimui, net jei šios atsargos naudojamos daliai maršruto, esančio virš teritorijos Susitariančios Šalies, kurioje jos yra paimtos.

3. Šio straipsnio 2 punkte minimą įrangą ir atsargas gali būti pareikalauta pateikti muitinės ir kitos atitinkamos vadovybės priežiūrai arba kontrolei.

4. Reklaminė ir informacinė medžiaga bei kanceliarinė įranga, skirta naudoti paskirtosios aviakompanijos atstovybei atleidžiama nuo visų muitų ir mokesčių pagal Susitariančios Šalies įstatymus ir teisės aktus.

5. Nuolatinė orlaivio įranga, taip pat medžiagos ir atsargos, esančios bet kurios Susitariančios Šalies aviakompanijos orlaivyje, gali būti iškrautos Susitariančios Šalies teritorijoje tik šios teritorijos muitinei leidus. Tokiu atveju jos gali būti pateiktos minėtos muitinės priežiūrai iki jų išgabenimo atgal arba kitokio panaudojimo pagal muitinės taisykles.

6. Bagažas ir kroviniai, vežami tiesioginiu tranzitu per Susitariančios Šalies teritoriją, atleidžiami nuo muitų, akcizo mokesčių ir panašių mokesčių bei rinkliavų, nesusijusių su paslaugų suteikimu atvykstant.

7 straipsnis
ĮSTATYMŲ IR TEISĖS AKTŲ TAIKYMAS

1. Vienos Susitariančios Šalies įstatymų ir teisės aktų, reguliuojančių orlaivių eksploatavimą ir navigaciją, turi laikytis kitos Susitariančios Šalies aviakompanijos atvykstant, būnant arba išvykstant iš pirmosios Susitariančios Šalies teritorijos.

2. Vienos Susitariančios Šalies įstatymai ir teisės aktai, susiję su atvykimu, dokumentų tvarkymu, tranzitu, imigracija, pasais, muitine ir karantinu, bus taikomi kitos Susitariančios Šalies paskirtajai aviakompanijai bei jų keleiviams, įguloms, kroviniams ir paštui jiems vykstant tranzitu, atvykstant, išvykstant ir būnant šios Susitariančios Šalies teritorijoje.

3. Keleiviai, vykstantys tranzitu per bet kurios Susitariančios Šalies teritoriją ir nepaliekantys tam tikslui skirtos oro uosto teritorijos, praeis tik supaprastintą muitinės ir imigracijos kontrolę, išskyrus tuos atvejus, kai reikia taikyti saugumo prieš nusikaltimus ir oro piratavimą priemones.

8 straipsnis
TALPOS SĄLYGOS

1. Kiekvienos Susitariančios Šalies paskirtosios aviakompanijos turės teisingas ir lygias galimybes sutartam susisiekimui vykdyti bet kuriuo maršrutu, apibrėžtu šios Sutarties Priede.

2. Bet kurios Susitariančios Šalies paskirtosios aviakompanijos, vykdydamos sutartą susisiekimą šios Sutarties Priede apibrėžtais maršrutais, atsižvelgs į kitos Susitariančios Šalies paskirtosios aviakompanijos interesus, kad nepadarytų žalos susisiekimui, kurį vykdo pastaroji aviakompanija.

3. Pagrindiniu paskirtosios aviakompanijos vykdomo sutarto susisiekimo tikslu yra suteikti talpą, atitinkančią esamus ir pagrįstai numatomus poreikius keleiviams, paštui ir kroviniams vežti iš arba į aviakompaniją paskyrusios Susitariančios Šalies teritoriją.

4. Talpa, esanti apibrėžtuose maršrutuose, reikalui esant bendrai nustatoma pagal šios Sutarties 15 straipsnio sąlygas.

9 straipsnis
TARIFAI

1. Tarifai, kuriuos vienos Susitariančios Šalies paskirtosios aviakompanijos ima už vežimą į arba iš kitos Susitariančios Šalies teritorijos, nustatomi pagrįsto dydžio, atsižvelgiant į visus atitinkamus faktorius, įskaitant eksploatavimo išlaidas, pagrįstą pelną ir kitų aviakompanijų tarifus.

2. Dėl tarifų, minimų šio straipsnio 1 punkte, gali susitarti Susitariančių Šalių paskirtosios aviakompanijos. Prieš pateikdamos tarifus, paskirtosios aviakompanijos gali konsultuotis su kitomis aviakompanijomis, eksploatuojančiomis tą patį maršrutą arba jo dalį. Tačiau paskirtajai aviakompanijai negalima trukdyti pateikti, o Susitariančių Šalių aeronautikos vadovybėms patvirtinti bet kuriuos tarifus, jei ši aviakompanija nesusitarė dėl tarifų su kita paskirtąja aviakompanija arba jei nė viena kita paskirtoji aviakompanija neeksploatuoja to paties maršruto.

3. Bet kuris pasiūlytas tarifas turi būti pateiktas ne vėliau kaip prieš keturiasdešimt penkias (45) dienas (arba trumpesnį laiką, jei Susitariančių Šalių aeronautikos vadovybės susitarė) iki siūlomos jo įsigaliojimo dienos. Pasiūlytas tarifas bus laikomas pateiktu Susitariančios Šalies aeronautikos vadovybei tą dieną, kai jį gavo aeronautikos vadovybė.

4. Bet kuris pasiūlytas tarifas, su sąlyga, kad jis pateiktas pagal šio straipsnio 3 punktą, yra tvirtinamas arba netvirtinimas vienos Susitariančios Šalies aeronautikos vadovybės, raštiškai pranešant kitos Susitariančios Šalies aeronautikos vadovybei. Jei per trisdešimt (30) dienų nebuvo gauta jokio pranešimo, pasiūlytas tarifas bus laikomas patvirtintu.

5. Jei pranešimas apie nepritarimą pateiktas pagal šio straipsnio 4 punkto sąlygas, Susitariančių Šalių aeronautikos vadovybės gali bendrai nustatyti tarifą. Šiuo tikslu viena iš Susitariančių Šalių aeronautikos vadovybių gali per trisdešimt (30) dienų nuo pranešimo apie nepritarimą gavimo pareikalauti Susitariančių Šalių aeronautikos vadovybių konsultacijų, kurios turi įvykti per trisdešimt (30) dienų nuo tos dienos, kai šį raštišką pareikalavimą gavo kitos Susitariančios Šalies aeronautikos vadovybė.

6. Nustatytas tarifas galios tol, kol pagal šio straipsnio sąlygas bus nustatytas naujas tarifas. Tačiau pagal šį punktą tarifo galiojimas negali būti pratęstas ilgiau kaip dvylikai (12) mėnesių nuo tos dienos, kai jo galiojimas turėjo baigtis.

7. Jei tarifui nepritarė Susitariančios Šalies aeronautikos vadovybė ir jei Susitariančių Šalių aeronautikos vadovybės nesugebėjo bendrai nustatyti tarifo pagal šio straipsnio 5 punktą, ginčas turi būti sprendžiamas pagal šios Sutarties 17 straipsnio sąlygas.

8. Kiekvienos Susitariančios Šalies aeronautikos vadovybė dės visas pastangas siekdama užtikrinti tai, kad paskirtosios aviakompanijos laikytųsi suderintų tarifų, kurie buvo pateikti Susitariančių Šalių aeronautikos vadovybėms ir kad nė viena aviakompanija neteisėtai, bet kuriuo būdu tiesiogiai ar netiesiogiai, nemažintų bet kurios šių tarifų dalies.

10 straipsnis
KOMERCINĖS IR FINANSINĖS SĄLYGOS

1. Kiekviena Susitarianti Šalis abipusiškumo pagrindu suteikia kitos Susitariančios Šalies paskirtajai aviakompanijai teisę jos teritorijoje turėti įstaigas ir atstovus, įskaitant administracinį, komercinį ir techninį personalą, reikalingą paskirtosios aviakompanijos reikmėms.

2. Kiekvienos Susitariančios Šalies paskirtoji aviakompanija turės teisę tiesiogiai arba per agentus parduoti oro susisiekimo paslaugas kitos Susitariančios Šalies teritorijoje. Susitariančios Šalys lygiateisiškumo pagrindu neturi riboti kiekvienos Susitariančios Šalies paskirtųjų aviakompanijų teisės parduoti ir bet kuriam asmeniui pirkti tokias paslaugas.

3. Šiame straipsnyje minima veikla turi būti atliekama pagal kitos Susitariančios Šalies įstatymus ir norminius aktus.

4. Paskirtųjų aviakompanijų atsiskaitymai ir mokėjimai turi būti atliekami pagal galiojančio abiejų valstybių susitarimo dėl tarpusavio atsiskaitymų sąlygas. Jei nėra atitinkamo tarpusavio atsiskaitymų susitarimo, minėti atsiskaitymai ir mokėjimai atliekami pagal jų atitinkamose teritorijose galiojančias valiutos taisykles.

5. Susitariančių Šalių aviakompanijos turi teisę laisvai pervesti iš pardavimo teritorijos į savo teritoriją išlaidas viršijančias pajamas, gautas pardavimo teritorijoje. Į šį gryną pervedimą įskaitomos sumos, gautos už oro susisiekimo paslaugų pardavimą, atliktą tiesiogiai arba per agentus, taip pat pagalbines bei papildomas paslaugas, o taip pat banko procentus, priskaičiuotus už laiką, kurį šios sumos laukia pervedimo.

6. Minėtų sumų keitimas ir pervedimas turi būti atliktas pagal valiutų keitimo kursą, galiojantį keitimo arba pervedimo metu ir neturi būti apdedamas jokiomis rinkliavomis, išskyrus tas, kurias normaliai taiko bankas už tokį keitimą ir pervedimą.

11 straipsnis
TVARKARAŠČIŲ PATVIRTINIMAS

1. Paskirtoji aviakompanija turi pateikti tvirtinti savo skrydžių programas (vasaros ir žiemos sezonams) kitos Susitariančios Šalies aeronautikos vadovybei prieš keturiasdešimt penkias (45) dienas iki skrydžių pradžios. Programoje turi būti nurodomas skrydžių tvarkaraštis, skrydžių dažnis, naudojamų orlaivių tipas ir sėdimų vietų skaičius. Skrydžių programa bus laikoma pateikta Susitariančios Šalies aeronautikos vadovybei tą dieną, kai aeronautikos vadovybė ją gavo.

2. Kitos Susitariančios Šalies aeronautikos vadovybė turi per trisdešimt (30) dienų raštu pranešti aviakompanijai apie savo teigiamą ar neigiamą sprendimą. Jei per trisdešimt (30) dienų nebuvo gauta jokio pranešimo, pasiūlytas tarifas laikomas patvirtintu.

3. Kiekvienas vėlesnis pakeitimas ir paraiškos leidimams vykdyti papildomus skrydžius, taip pat turi būti pateiktas kitos Susitariančios Šalies aeronautikos vadovybės tvirtinimui.

12 straipsnis
KEITIMASIS STATISTINIAIS DUOMENIMIS

Bet kurios Susitariančios Šalies aeronautikos vadovybė, pareikalavus, pateiks kitos Susitariančios Šalies aeronautikos vadovybei tokius periodinius ar kitus statistinius duomenis, kurių pagrįstai gali reikėti paskirtosios aviakompanijos vykdomo susisiekimo apimtims apžvelgti.

13 straipsnis
SKRYDŽIŲ SAUGA

1. Kiekviena Susitarianti Šalis šioje Sutartyje numatyto oro susisiekimo vykdymui pripažins galiojančiais kitos Susitariančios Šalies išduotus ar pripažintus galiojančiais tinkamumo skraidyti sertifikatus, kompetencijos sertifikatus ir licencijas su sąlyga, kad šių sertifikatų ar licencijų reikalavimai atitinka minimalius standartus, kurie gali būti nustatyti pagal Konvenciją. Tačiau kiekviena Susitarianti Šalis skrydžiams virš savo teritorijos gali nepripažinti galiojančiais kompetencijos sertifikatus ir licencijas, kuriuos jos piliečiams išdavė arba pripažino galiojančiais kita Susitarianti Šalis.

2. Kiekviena Susitarianti Šalis gali prašyti konsultacijų dėl kitos Susitariančios Šalies skrydžių saugos standartų, susijusių su aeronavigacine įranga, įgulomis, orlaiviais ir saugumo reikalavimais paskirtosios aviakompanijos veiklai. Jei per tokias konsultacijas viena Susitarianti Šalis mano, kad kita Susitarianti Šalis nesilaiko ir netaiko minėtų skrydžių saugos standartų ir reikalavimų, atitinkančių minimalius standartus, kurie gali būti nustatyti pagal Konvenciją, kitai Susitariančiai Šaliai gali būti pranešta apie tai ir apie priemones, kurių reikia, kad šių minimalių standartų būtų laikomasi. Kita Susitarianti Šalis turi imtis atitinkamų priemonių padėčiai pataisyti. Kiekviena Susitarianti Šalis pasilieka teisę sustabdyti, atšaukti arba apriboti kitos Susitariančios Šalies paskirtosios aviakompanijos eksploatavimo įgaliojimą, jei pastaroji Susitarianti Šalis nesiima atitinkamų priemonių per pagrįstą laiką.

14 straipsnis
AVIACIJOS SAUGUMAS

1. Kiekviena Susitarianti Šalis dar kartą patvirtina, kad jos įsipareigojimai kitai Susitariančiai Šaliai ginti civilinės aviacijos saugumą nuo neteisėtų veiksmų yra sudėtinė šios Sutarties dalis.

2. Kiekviena Susitarianti Šalis ypač veiks pagal aviacijos saugumo reikalavimus, numatytus "Konvencijos dėl nusikaltimų ir kai kurių kitų veiksmų, padarytų orlaivyje", pasirašytos 1963 m. rugsėjo 14 d. Tokijyje, "Konvencijos dėl kovos su neteisėtu orlaivių pagrobimu", pasirašytos 1970 m. gruodžio 16 d. Hagoje, "Konvencijos dėl kovos su neteisėtais veiksmais prieš civilinės aviacijos saugumą", pasirašytos 1971 m. rugsėjo 23 d. Monrealyje, ir "Protokolo dėl kovos su neteisėtais veiksmais oro uostuose, aptarnaujančiuose tarptautinę civilinę aviaciją, papildančio Konvenciją dėl kovos su neteisėtais veiksmais prieš civilinės aviacijos saugumą, pasirašytą 1971 m. rugsėjo 23 d. Monrealyje", pasirašyto 1988 m. vasario 24 d. Monrealyje.

3. Kiekvienai Susitariančiai Šaliai, jai paprašius, kita Susitarianti Šalis turi suteikti visą reikiamą pagalbą civilinių orlaivių pagrobimui ir kitiems neteisėtiems veiksmams prieš šių

orlaivių, jų keleivių ir įgulų, aerouostų ir aeronavigacinės įrangos saugumą, o taip pat bet kokiai kitai grėsmei civilinės aviacijos saugumui išvengti.

4. Tarpusavio santykiuose Susitariančios Šalys veiks pagal Tarptautinės Civilinės Aviacijos Organizacijos nustatytus ir Konvencijos priedusose numatytus aviacijos saugumo reikalavimus. Kiekviena Susitarianti Šalis reikalaus, kad jų rejestro orlaivių naudotojai, naudotojai orlaivių, kurių pagrindinė veiklos ir nuolatinė buvimo vieta yra jos teritorijoje, arba jos teritorijoje esančių oro uostų naudotojai veiktų pagal šiuos aviacijos saugumo reikalavimus.

5. Kiekviena Susitarianti Šalis sutinka, kad orlaivių naudotojų gali būti reikalaujama laikytis aviacijos saugumo reikalavimų, numatytų šio straipsnio (3) punkte, kuriuos kita Susitarianti Šalis taiko atvykimui, išvykimui ir buvimui jos teritorijoje. Kiekviena Susitarianti Šalis turi užtikrinti, kad jos teritorijoje būtų veiksmingai taikomos atitinkamos priemonės orlaiviams apsaugoti ir keleiviams, įguloms, rankiniam bagažui, bagažui, kroviniui, paštui bei orlaivio atsargoms patikrinti prieš įlaipinimą arba pakrovimą ir jų metu. Kiekviena Susitarianti Šalis taip pat palankiai atsižvelgs į bet kurį kitos Susitariančios Šalies prašymą taikyti pagrįstas specialias saugumo priemones ypatingos grėsmės atveju.

6. Kai įvyksta incidentas, susijęs su neteisėtu civilinių orlaivių pagrobimu arba kitokiais neteisėtais veiksmais prieš šiuos orlaivius, jų keleivius ir įgulas, oro uostus ar aeronavigacinę įrangą, arba iškyla tokio incidento grėsmė, kiekviena Susitarianti Šalis padės kitai Susitariančiai Šaliai palengvindama ryšį ir imsis kitų atitinkamų priemonių, įgalinančių greitai ir saugiai nutraukti tokį incidentą arba jo grėsmę.

15 straipsnis
KONSULTACIJOS

1. Glaudžiai bendradarbiaudamos, Susitariančių Šalių aeronautikos vadovybės turi periodiškai konsultuotis tarpusavyje, siekiant užtikrinti šios Sutarties ir jos Priedo reikalavimų vykdymą ir tinkamą taikymą.

2. Bet kuri Susitarianti Šalis gali reikalauti konsultacijų, kurios gali vykti raštu arba žodžiu ir turi įvykti per trisdešimt (30) dienų nuo reikalavimo gavimo dienos, jei Susitariančios Šalys nesusitars kitaip.

16 straipsnis
PAKEITIMAI

1. Jei viena iš Susitariančių Šalių nusprendžia pakeisti bet kurią šios Sutarties sąlygą, ji gali prašyti konsultacijų su kita Susitariančia Šalimi, tokios konsultacijos, kurios gali vykti tarp aeronautikos vadovybių raštu arba žodžiu, turi prasidėti per šešiasdešimt (60) dienų nuo prašymo gavimo dienos, jei Susitariančios Šalys nesusitaria kitaip. Bet kuris taip suderintas pakeitimas įsigalios po to, kai jį pagal savo nacionalinius įstatymus patvirtins abi Susitariančios Šalys pasikeičiant diplomatinėmis notomis.

2. Šios Sutarties Priedo pakeitimai gali būti padaryti tiesiogiai susitarus Susitariančių Šalių aeronautikos vadovybėms ir įsigalios pasikeitus atitinkamais raštais.

17 straipsnis
GINČŲ SPRENDIMAS

1. Jei tarp Susitariančių Šalių kyla bet koks ginčas dėl šios Sutarties aiškinimo arba taikymo, Susitariančios Šalys turi visų pirma stengtis išspręsti jį derybomis.

2. Jei Susitariančios Šalys negali išspręsti ginčo derybomis, jos gali susitarti perduoti jį spręsti kokiam nors asmeniui ar institucijai, arba vienos iš Susitariančių Šalių reikalavimu ginčas perduodamas trečiųjų teismui, susidedančiam iš trijų arbitrų, kurių po vieną skiria kiekviena Susitarianti Šalis, o trečiąjį parenka abu paskirtieji arbitrai. Kiekviena Susitarianti Šalis turi paskirti arbitrą per šešiasdešimt (60) dienų nuo tos dienos, kai raštišką reikalavimą pateikti ginčą trečiųjų teismui diplomatiniais kanalais gavo kita Susitarianti Šalis, o trečiasis arbitras turi būti parinktas per sekančias šešiasdešimt (60) dienų. Jei viena iš Susitariančių Šalių nepaskiria arbitro per nustatytą terminą arba jei trečiasis arbitras neparenkamas per minėtą terminą, viena iš Susitariančių Šalių gali prašyti Tarptautinės Civilinės Aviacijos Organizacijos Tarybos Prezidento paskirti atitinkamai arbitrą ar arbitrus. Visais atvejais trečiasis arbitras turi būti trečiosios valstybės piliečiu, pirmininkauti trečiųjų teismui ir nustatyti trečiųjų teismo posėdžio vietą. Trečiųjų teismas turi nustatyti savo procedūrą.

3. Kiekviena Susitarianti Šalis padengti savo paskirto arbitro išlaidas. Kitas trečiųjų teismo išlaidas Susitariančios Šalys pasidalina po lygiai.

4. Susitariančios Šalys įsipareigoja vykdyti bet kokį sprendimą, priimtą pagal šio straipsnio 2 punktą.

5. Jei ir kol bet kuri Susitarianti Šalis nevykdo bet kurio sprendimo, priimto pagal šio straipsnio 2 punktą, kita Susitarianti Šalis gali apriboti, sustabdyti arba atšaukti bet kurias teises ar privilegijas, kurios pagal šią Sutartį buvo suteiktos Susitariančiai Šaliai pažeidėjai arba paskirtajai aviakompanijai pažeidėjoms.

18 straipsnis
NUTRAUKIMAS

1. Bet kuri Susitarianti Šalis gali bet kada raštiškai pranešti kitai Susitariančiai Šaliai apie savo sprendimą nutraukti šią Sutartį, toks pranešimas tuo pat metu turi būti perduotas Tarptautinei Civilinės Aviacijos Organizacijai. Šiuo atveju Sutartis nutraukiama po dvylikos (12) mėnesių kai pranešimą gavo kita Susitarianti Šalis, jei pranešimas apie nutraukimą neatšaukiamas nesibaigus šiam terminui.

2. Jei kita Susitarianti Šalis nepatvirtina pranešimo gavimo, jis laikomas gautu po keturiolikos (14) dienų kai jis buvo gautas Tarptautinėje Civilinės Aviacijos Organizacijoje.

19 straipsnis
ATITIKIMAS DAUGIAŠALĖMS KONVENCIJOMS

1. Jei įsigalioja bendroji daugiašalė konvencija, susijusi su šios Sutarties klausimais ir priimta abiejų Susitariančių Šalių, pirmenybę turės atitinkamos šios konvencijos sąlygos.

2. Pagal šios Sutarties 15 straipsnį gali būti konsultuojamasi, siekiant išspręsti klausimus kiek ši Sutartis prieštarauja daugiašalės konvencijos sąlygoms.

20 straipsnis
REGISTRAVIMAS

Ši Sutartis ir bet kokie vėlesni jos pakeitimai turi būti įregistruoti Tarptautinėje Civilinės Aviacijos Organizacijoje.

21 straipsnis
ĮSIGALIOJIMAS

1. Ši Sutartis galios penkeris (5) metus. Jei nė viena Susitarianti Šalis nepateiks pranešimo nutraukti Sutartį prieš dvylika (12) mėnesių iki anksčiau minėto penkerių metų termino pabaigos, jos galiojimas pratęsiamas neribotam laikui.

2. Ši Sutartis laikinai bus taikoma nuo pasirašymo dienos ir įsigalios nuo tos dienos, kai Susitariančios Šalys praneš viena kitai pasikeisdamos diplomatinėmis notomis, kad atlikti Susitariančių Šalių nacionalinių įstatymų reikalavimai šiai Sutarčiai įsigalioti.

Tai patvirtindami, čia pasirašiusieji, atitinkamų savo Vyriausybių įgalioti, pasirašė šią Sutartį.

Sudaryta ...Palangoje..... 1995 m. Liepos.. mėn. 07 d. dviem egzemplioriais lietuvių, estų ir anglų kalbomis, visi tekstai turi vienodą galią.

Esant interpretavimo skirtumams, remiamasi angliškuoju tekstu.

Lietuvos Respublikos Vyriausybės vardu:	Estijos Respublikos Vyriausybės vardu:

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS IR ESTIJOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS SUTARTIES DĖL ORO SUSISIEKIMO

PRIEDAS

1. Maršrutai, kuriuos abiem kryptim gali eksploatuoti Lietuvos paskirtoji aviakompanija(-jos):

Pradžios punktai	Tarpiniai punktai	Punktai Estijoje	Punktai už Estijos ribų
Punktai Lietuvoje	Punktus trečiosiose šalyse pasirinks Lietuva	Talinas ir/arba kiti punktai Estijoje	Punktus trečiosiose šalyse pasirinks Lietuva

Paskirtoji aviakompanija savo nuožiūra bet kuriame skrydyje gali praleisti bet kurį punktą ar punktus su sąlyga, kad skrydis prasideda arba baigiasi Lietuvoje.

2. Maršrutai, kuriuos abiem kryptim gali eksploatuoti Estijos paskirtoji aviakompanija(-jos):

Pradžios punktai	Tarpiniai punktai	Punktai Lietuvoje	Punktai už Lietuvos ribų
Punktai Estijoje	Punktus trečiosiose šalyse pasirinks Estija	Vilnius ir/arba kiti punktai Lietuvoje	Punktus trečiosiose šalyse pasirinks Estija

Paskirtoji aviakompanija savo nuožiūra bet kuriame skrydyje gali praleisti bet kurį punktą ar punktus su sąlyga, kad skrydis prasideda arba baigiasi Estijoje.

3. Penktąja skrydžių laisvę į/iš tarpinio punkto arba punkto už Lietuvos arba Estijos ribų gali būti naudojamasi tik tuo atveju, jei dėl to susitarė Susitariančių Šalių aeronautikos vadovybės.

[ESTONIAN TEXT — TEXTE ESTONIEN]

LEEDU VABARIIGI VALITSUSE JA EESTI VABARIIGI VALITSUSE VAHELINE LENNUNDUSALANE KOKKULEPE

Leedu Vabariigi Valitsus ja Eesti Vabariigi Valitsus, edaspidi nimetatud "Lepingupooled",

soovides sõlmida kooskõlas 7. detsembril 1944. a. Chicagos allakirjutamiseks avatud "Rahvusvahelise tsiviillennunduse konventsiooniga" kokkuleppe regulaarse lennuühenduse loomiseks oma vastavate territooriumide vahel ja väljaspool neid ning tsiviillennundusalase tegevuse reguleerimiseks,

leppisid kokku alljärgnevas:

Artikkel 1

Mõisted

(1) Käesolevas Kokkuleppes ja selle lisas, kui kontekst ei nõua teisiti:

(a) tähendab termin "konventsioon" "Rahvusvahelise tsiviillennunduse konventsiooni", mis avati allakirjutamiseks Chicagos 7. detsembril 1944. a. ning hõlmab kõiki selle konventsiooni lisasid, mis on vastu võetud kooskõlas konventsiooni artikliga 90 ning kõiki konventsiooni ja lisade parandusi kooskõlas konventsiooni artiklitega 90 ja 94, mis on vastu võetud mõlema Lepingupoole poolt

(b) tähendab termin "lennundusvõimud":
- Leedu Vabariigi puhul - Leedu Vabariigi Transpordiministeeriumi ning
- Eesti Vabariigi puhul - Eesti Vabariigi Teede- ja Sideministeeriumi või
- mõlemal juhul ükskõik millist isikut või organit, kes on volitatud täitma neid ülesandeid, mida praegu täidavad ülalnimetatud ametivõimud;

(c) tähendab termin "määratud lennuettevõte" lennuettevõtet, mis on määratud ja volitatud kooskõlas käesoleva Kokkuleppe artikliga 3 käitama täpsustatud marsruute, mis on kooskõlas käesoleva Kokkuleppe lisaga;

(d) omavad terminid "territoorium", "lennuliin", "rahvusvaheline lennuliin", "lennuettevõte" ja "peatus mittekommertseesmärgil" sellist tähendust, nagu on sätestatud konventsiooni artiklites 2 ja 96;

(e) tähendavad terminid "elanikud ja Lepingupoole territooriumil registreeritud juriidilised isikud" ning "seadused ja määrused", kui neid kasutatakse seoses mõistega "Lepingupooled", vastavaid mõisteid seoses riikidega, keda Lepingupooled esindavad;

(f) tähendab termin "lisa" käesoleva Kokkuleppe lisa või selle parandusi vastavalt käesoleva Kokkuleppe artikli 16 lõigu (2) sätetele. Lisa moodustab käesoleva Kokkuleppe lahutamatu osa ja kui pole sätestatud teisiti, sisaldavad kõik viited Kokkuleppele ka viidet lisale;

(g) tähendab termin "tariif":
   (i) sõiduhinda, mida nõutakse või hakatakse nõudma lennuettevõtte poolt reisijate ja nende pagasi veo eest regulaarsetel lennuliinidel;
   (ii) sellisele veole lennuettevõtte poolt osutatavate abiteenuste tingimusi ja hindu;
   (iii) lasti (välja arvatud posti) veo eest regulaarsetel lennuliinidel lennuettevõtte poolt võetavat või võtma hakatavat tasu;
   (iv) lennuettevõtte poolt vahendajale reisijate ja nende pagasi veo piletite müügi või regulaarsete lennuliinide saatelehtede täitmise eest makstavat vahendustasu;
   (v) tingimusi, mis on seotud vastava tariifi kasutamisvõimalusega ja rakendatavusega ning sellega seotud märkimisväärse kasumiga;

(h) tähendab termin "kasutustasu" lennuettevõtte poolt makstavaid tasusid, mis on kehtestatud pädevate ametivõimude poolt lennukite, nende meeskondade, reisijate ja lasti tarvis lennujaama ja lennujuhtimisvahendite kasutamise eest;

(i) tähendavad terminid "kokkulepitud liinid" ja "täpsustatud marsruudid" rahvusvahelist lennuliini vastavalt käesoleva Kokkuleppe artiklile 2 ja marsruuti, mis on täpsustatud käesoleva Kokkuleppe lisas.

(2) Käesoleva Kokkuleppe iga artikli pealkiri on ainult viitava ja abistava iseloomuga ning ei piiritle ega kirjelda mingitel tingimustel käesoleva Kokkuleppe eesmärki ega kavatsust.

Artikkel 2

Lennuõigused

(1) Kumbki Lepingupool annab teisele Lepingupoolele teise Lepingupoole poolt määratud lennuettevõtte tarvis rahvusvaheliste lennuliinide käitamisel järgmised õigused:

(a) õigus lennata üle teise Lepingupoole territooriumi ilma maandumiseta;

(b) õigus maanduda teise Lepingupoole territooriumil mittekommertseesmärkidel;

(c) õigus maanduda teise Lepingupoole territooriumil käesoleva Kokkuleppe lisas täpsustatud punktides rahvusvaheliseks reisijate, lasti ja posti peale- ning mahalaadimiseks eraldi või kombineeritult.

(2) Kummagi Lepingupoole lennuettevõtted, mis ei ole määratud kooskõlas käesoleva Kokkuleppe artikliga 3, omavad samuti käesoleva artikli lõikudes (1) (a) ja (b) nimetatud õigusi.

(3) Mitte midagi käesolevas artiklis ei vaadelda kui ühe Lepingupoole määratud lennuettevõttele antud õigust võtta teise Lepingupoole territooriumil peale reisijaid, lasti ja posti nende veoks tasu või rendise eest teise punkti sama Lepingupoole territooriumil.

Artikkel 3

Lennuettevõtte määramine

(1) Mõlemal Lepingupoolel on õigus määrata lennuettevõte või -ettevõtted käitamaks kokkulepitud liine täpsustatud marsruutidel, teatades sellest kirjalikult teisele Lepingupoolele. Kumbki Lepingupool võib siiski ükskõik millisel üksikul marsruudil, mis on täpsustatud käesoleva Kokkuleppe lisa vastavas osas, määrata käitajaks ainult ühe lennuettevõtte.

(2) Mõlemal Lepingupoolel on õigus tühistada või muuta selliseid määramisi.

(3) Pärast sellise kirjaliku määramise kättesaamist annavad teise Lepingupoole lennundusvõimud määratud lennuettevõttele vastavalt käesoleva artikli lõikudele (4) ja (5) viivitamatult asjakohase käitamisloa.

(4) Ühe Lepingupoole lennundusvõimud võivad enne käitamisloa andmist nõuda teise Lepingupoole määratud lennuettevõttelt tõendeid selle kohta, et ta on võimeline täitma nende ametivõimude poolt rahvusvaheliste lennuliinide käitamisele kooskõlas konventsiooni sätetega tavaliselt ja põhjendatult kohaldatavates seadustes ja määrustes ettenähtud tingimusi.

(5) Mõlemal Lepingupoolel on igal juhul õigus, kui ei ole tõendatud, et antud lennuettevõtte sisuline omandiõigus ja tegelik kontroll selle üle kuulub selle lennuettevõtte määranud Lepingupoolele või tema elanikele ja tema territooriumil registreeritud juriidilistele isikutele, keelduda käesoleva artikli lõigus (3) nimetatud käitamisloa andmisest või seada määratud lennuettevõtte poolt käesoleva Kokkuleppe artiklis 2 nimetatud õiguste teostamisele niisugused tingimused, mida ta peab vajalikuks.

(6) Sellisel viisil määratud ja volitatud lennuettevõte võib igal ajal alustada kokkulepitud liinide käitamist tingimusel, et lennuettevõte peab kinni kõigist käesoleva Kokkuleppe kohalduvatest sätetest, sealhulgas nende liinide suhtes kehtivatest tariifidest, mis on kehtestatud kooskõlas käesoleva Kokkuleppe artikliga 9.

Artikkel 4

Tingimuste tühistamine, peatamine ja kehtestamine

(1) Mõlemal Lepingupoolel on õigus mitte anda või tühistada käitamisluba või peatada käesoleva Kokkuleppe artiklis 2 nimetatud õiguste teostamine teise Lepingupoole määratud lennuettevõtte poolt või seada nende õiguste kasutamisele sellised tingimused, nagu ta peab vajalikuks:

(a) juhul, kui see lennuettevõte ei järgi need õigused andnud Lepingupoole seadusi ja määrusi;

(b) juhul, kui see lennuettevõte mingil muul viisil ei käita liini kooskõlas käesolevas Kokkuleppes ettenähtud tingimustega;

(c) igal juhul, kui ei ole tõendatud, et sisuline omandiõigus ja tegelik kontroll lennuettevõtte üle kuulub selle lennuettevõtte määranud Lepingupoolele või tema elanikele ja tema territooriumil registreeritud juriidilistele isikutele või mõlemile.

(2) Kui käesoleva artikli lõigus (1) märgitud käitamisloa viivitamatu tühistamine, peatamine või tingimuste seadmine on vajalik seaduste ja määruste edasiste rikkumiste vältimiseks, teostatakse sellist õigust ainult pärast konsultatsioone teise Lepingupoolega. Sellisel juhul algavad konsultatsioonid kolmekümne (30) päeva jooksul, arvates sellekohase kirjaliku taotluse kättesaamisest.

Artikkel 5

Kasutustasud

Kummagi Lepingupoole territooriumil kehtestatud tasud lennujaamade ja teiste lennundusalaste vahendite kasutamise eest teise Lepingupoole määratud lennuettevõtte õhusõidukite poolt, ei tohi olla kõrgemad kui kodumaise lennuettevõtte samasugustel rahvusvahelistel lennuliinidel lendavatelt õhusõidukitelt võetavad tasud.

Artikkel 6

Tollimaksud

(1) Kummagi Lepingupoole määratud lennuettevõtte poolt rahvusvahelistel lennuliinidel kasutatav õhusõiduk, samuti selle pardal asuvad tavapärased seadmed, kütuse- ja määrdeõlide varud ja õhusõiduki varud (kaasa arvatud toit, joogid ja tubakatooted) vabastatakse saabumisel teise Lepingupoole territooriumile kõigist tollimaksudest, inspektsioonitasudest ja muudest sarnastest lõivudest ja maksudest tingimusel, et nimetatud seadmed ja varud jäävad õhusõiduki pardale kuni nende re-eksportimiseni.

(2) Käesoleva artikli lõigus (1) nimetatud maksudest, tasudest ja lõivudest, välja arvatud osutatud teenuste hinnal põhinevatest tasudest, vabastatakse ka:

(a) õhusõiduki varud (kaasa arvatud toit, joogid ja tubakatooted), mis on toodud ühe Lepingupoole territooriumile või varutud sellel territooriumil ja on võetud pardale põhjendatud koguses kasutamiseks rahvusvahelisel lennuliinil lendava teise Lepingupoole määratud lennuettevõtte väljalendavas õhusõidukis;

(b) Lepingupoole territooriumile sissetoodud varuosad, kaasa arvatud mootorid, mis on mõeldud teise Lepingupoole määratud lennuettevõtte poolt rahvusvahelisel lennuliinil kasutatava õhusõiduki hoolduseks või remondiks;

(c) Lepingupoole territooriumile sissetoodud kütus, määrdeained ja äratarvitatavad tehnilised varud teise Lepingupoole määratud lennuettevõtte poolt rahvusvahelisel lennuliinil kasutatava õhusõiduki tarvis, isegi kui neid varusid kasutatakse marsruudi mingil osal selle Lepingupoole territooriumi kohal, kus need pardale võeti.

(3) Käesoleva artikli lõigus (2) nimetatud seadmete ja varude puhul võib nõuda nende hoidmist tolli- ja muude vastavate ametivõimude järelevalve ja kontrolli all.

(4) Reklaami- ja informatsioonitarbed ning büroovarustus, mida kasutatakse määratud lennuettevõtte esindustes, vabastatakse kõikidest tollimaksudest ja maksudest vastavalt Lepingupoolte seadustele ja määrustele.

(5) Õhu kaudu transporditavaid tavapäraseid seadmeid, samuti materjale ja varusid, mida hoitakse kummagi Lepingupoole lennuettevõtte õhusõiduki pardal, võidakse Lepingupoole territooriumil maha laadida ainult selle territooriumi tollivõimude heakskiidul. Sellisel juhul võidakse need paigutada nimetatud ametivõimude järelevalve alla kuni ajani, mil nad re-eksporditakse või kõrvaldatakse muul moel kooskõlas tollieeskirjadega.

(6) Pagas ja last vabastatakse Lepingupoole territooriumi transiidina läbimisel tollimaksudest, aktsiisimaksudest ja sarnastest tasudest ja lõivudest, mis ei põhine saabumisel osutatud teenuste hinnal.

Artikkel 7

Seaduste ja määruste kohaldamine

(1) Ühe Lepingupoole seadused ja määrused, mis puudutavad õhusõidukite käitamist ja navigeerimist, kuuluvad järgimisele selle Lepingupoole territooriumile sisenemisel, seal viibimisel ja sealt lahkumisel teise Lepingupoole lennuettevõtete poolt.

(2) Ühe Lepingupoole seadused ja määrused, mis käsitlevad sisenemist, lubade andmist, transiiti, immigratsiooni, passe, tolli ja karantiini, kuuluvad järgimisele teise Lepingupoole määratud lennuettevõtte poolt ja selle meeskonna, reisijate, lasti ja posti poolt ning suhtes, transiidil läbi selle Lepingupoole territooriumi, saabumisel selle Lepingupoole territooriumile, lahkumisel selle Lepingupoole territooriumilt ja viibimisel selle Lepingupoole territooriumil.

(3) Kummagi Lepingupoole territooriumi transiidina läbivad reisijad, kui nad ei lahku selleks kohaldatud lennuvälja territooriumilt, allutatakse vaid lihtsustatud tolli- ja immigratsioonikontrollile, välja arvatud vägivalla- ja õhupiraatlusevastastest julgeolekuabinõudest tulenevale kontrollile.

Artikkel 8

Vedude mahu sätted

(1) Lepingupoolte määratud lennuettevõtetel on õiglane ja võrdne võimalus käitada lennuliine ükskõik millisel käesoleva Kokkuleppe lisas täpsustatud marsruudil.

(2) Käesoleva Kokkuleppe lisas täpsustatud marsruutidel kokkulepitud liinide käitamisel võtavad kummagi Lepingupoole määratud lennuettevõtted arvesse teise Lepingupoole määratud lennuettevõtete huve, et mitte liigselt kahjustada viimaste poolt käitatavaid lennuliine.

(3) Määratud lennuettevõtte kokkulepitud liinide puhul seatakse esmaseks eesmärgiks jooksvate ja põhjendatult ettearvestatud reisijate, posti ja lasti, mis saabuvad lennuettevõtte määranud Lepingupoole territooriumilt või saadetakse sellele territooriumile, veo vajadustele vastava mahu tagamine.

(4) Täpsustatud marsruutidel kasutatav maht määratakse vajaduse korral ühiselt kooskõlas käesoleva Kokkuleppe artikli 15 sätetega.

Artikkel 9

Tariifid

(1) Ühe Lepingupoole lennuettevõtte poolt võetavad tariifid vedudelt teise Lepingupoole territooriumile või territooriumilt kehtestatakse põhjendatud tasemel, kusjuures vajalikku tähelepanu pööratakse kõigile olulistele teguritele, kaasa arvatud käitamise kuludele, mõõdukale kasumile ja teiste lennuettevõtete tariifidele.

(2) Käesoleva artikli lõigus (1) nimetatud tariifide osas võidakse kokku leppida Lepingupoolte määratud lennuettevõtete vahel. Määratud lennuettevõtted võivad enne selliste tariifide esitamist konsulteerida teiste lennuettevõtetega, kes tegutsevad sama marsruudi kogu ulatuses või ühel osal sellest. Sellele vaatamata ei välista asjaolud, et see lennuettevõte ei ole suutnud tariifides kokku leppida teiste määratud lennuettevõtetega või et teised määratud lennuettevõtted ei tegutse samal marsruudil, ükskõik milliste tariifide esitamist määratud lennuettevõtte poolt ega nende kinnitamist lennundusvõimude poolt.

(3) Iga ettepandud tariif esitatakse vähemalt nelikümmend viis (45) päeva (või sellise lühema aja jooksul, milles Lepingupoolte lennundusvõimud on kokku leppinud) enne ettepandud kehtimahakkamise päeva. Ettepandud tariif loetakse esitatuks Lepingupoole lennundusvõimudele kuupäeval, mil need lennundusvõimud selle kätte saavad.

(4) Iga ettepandud tariif, kui see on esitatud kooskõlas käesoleva artikli lõiguga (3), kinnitatakse või lükatakse tagasi ühe Lepingupoole lennundusvõimude poolt kirjaliku teatisega teise Lepingupoole lennundusvõimudele. Kui teatist ei ole antud kolmekümne (30) päeva jooksul, loetakse ettepandud tariif kinnitatuks.

(5) Kui antakse teatis tagasilükkamise kohta kooskõlas käesoleva artikli lõiguga (4), võivad Lepingupoolte lennundusvõimud määrata tariifi ühiselt. Sellisel juhul võivad ühe Lepingupoole lennundusvõimud kolmekümne (30) päeva jooksul, arvates tagasilükkamise teatise saamisest, taotleda konsultatsioonide pidamist Lepingupoolte lennundusvõimude vahel. Konsultatsioonid toimuvad kolmekümne (30) päeva jooksul, arvates sellise kirjaliku taotluse saamisest teise Lepingupoole lennundusvõimude poolt.

(6) Juba kehtestatud tariif jääb jõusse uue tariifi kehtestamiseni kooskõlas käesoleva artikli sätetega. Sellele vaatamata ei pikendata tariifi käesoleva lõigu alusel enam kui kaheteistkümneks (12) kuuks, arvates päevast, mil see oleks muul moel lõppenud.

(7) Kui Lepingupoole lennundusvõimud on tariifi tagasi lükanud ja kui Lepingupoolte lennundusvõimud ei ole suutnud tariifi ühiselt määrata kooskõlas käesoleva artikli lõiguga (5), lahendatakse vaidlus kooskõlas käesoleva Kokkuleppe artikli 17 sätetega.

(8) Kummagi Lepingupoole lennundusvõimud annavad oma parima, tagamaks määratud lennuettevõtete poolt Lepingupoolte lennundusvõimudele esitatud tariifidest kinnipidamist ja seda, et ükski lennuettevõte ebaseaduslikult ei vähendaks mingil moel ei otseselt ega kaudselt selliste tariifide ühtegi osa.

Artikkel 10

Äri- ja rahandussätted

(1) Kumbki Lepingupool annab vastastikkuse alusel teise Lepingupoole määratud lennuettevõttele õiguse pidada oma territooriumil kontoreid ja esindusi, kaasa arvatud administratiiv-, kommerts- ja tehnilist personali, vastavalt määratud lennuettevõtte vajadustele.

(2) Kummagi Lepingupoole määratud lennuettevõttel on õigus tegeleda otse või läbi vahendajate õhutransporditeenuste müügiga teise Lepingupoole territooriumil. Lepingupooled ei piira kummagi Lepingupoole määratud lennuettevõtete õigust müüa ja ükskõik millise isiku õigust osta sellist transporditeenust tingimusel, et peetakse kinni vastastikkuse põhimõttest.

(3) Ülalmainitud tegevus peab toimuma kooskõlas teise Lepingupoole seaduste ja määrustega.

(4) Arved ja maksed määratud lennuettevõtete vahel õiendatakse kooskõlas kahe riigi vahel jõus olevate makselepingutega. Vastavate makselepingu sätete puudumisel õiendatakse ülalmainitud arved ja maksed kooskõlas nende vastavatel territooriumidel kehtivate rahanduseeskirjadega.

(5) Lepingupoolte lennuettevõtted võivad müügiterritooriumilt vabalt üle kanda oma asukohamaa territooriumile müügiterritooriumil tehtud kulutusi ületavate kasumite ülejäägi. Sellise puhta ülekande hulka kuuluvad õhutransporditeenuste ja abi- või lisateenuste otse või vahendajate kaudu sooritatud müügi eest saadav kasum ja normaalne kaubanduslik intress, mis on saadud selliselt kasumilt selle hoiustamisel kuni ülekande teostamiseni.

(6) Niisuguse kasumi konverteerimine ja ülekandmine toimub jooksva tehingu suhtes kohaldatava vahetuskursi alusel, mis kehtib ajal, mil kasum esitatakse konverteerimiseks ja ülekandmiseks ja selle eest ei võeta mingisugust tasu, välja arvatud tasu, mida pangad tavaliselt võtavad selliste konverteermiste ja ülekannete eest.

Artikkel 11

Sõiduplaanide kinnitamine

(1) Määratud lennuettevõte esitab oma vedude plaanid (suve- ja talveperioodiks) kinnitamiseks teise Lepingupoole lennundusvõimudele vähemalt nelikümmend viis (45) päeva enne käitamise algust. Plaan sisaldab eelkõige ajakava, lendude sagedust, kasutatavate lennukite tüüpe ja olemasolevate istekohtade arvu. Vedude plaan loetakse Lepingupoole lennundusvõimudele esitatuks kuupäeval, mil need lennundusvõimud selle kätte saavad.

(2) Teise Lepingupoole lennundusvõimud teatavad esitatud vedude plaani kinnitamisest või tagasilükkamisest kolmekümne (30) päeva jooksul määratud lennuettevõttele. Kui teatist ei ole antud kolmekümne (30) päeva jooksul, loetakse vedude plaan kinnitatuks.

(3) Kõik hilisemad muudatused ja taotlused täiendavate lendude käitamiseks esitatakse samuti kinnitamiseks teise Lepingupoole lennundusvõimudele.

Artikkel 12

Statistiliste andmete vahetamine

Kummagi Lepingupoole lennundusvõimud varustavad teise Lepingupoole lennundusvõime vastava taotluse esitamisel perioodiliste või muude statistiliste andmetega, mida võidakse põhjendatult vajada määratud lennuettevõtte vedude mahu hindamiseks kokkulepitud liinil.

Artikkel 13

Lennuohutus

(1) Kumbki Lepingupool tunnustab kehtivatena lennukõlblikkuse tunnistusi, kompetentsustunnistusi ja tegevuslubasid, mis on välja antud või kehtivaks tunnistatud teise Lepingupoole poolt ja mille kehtivusaeg ei ole lõppenud, tingimusel, et nendes tunnistustes või lubades esitatavad nõuded on vähemalt võrdsed minimaalsete standarditega, mida võib kehtestada vastavalt konventsioonile. Siiski on kummalgi Lepingupoolel õigus keelduda tema elanikele ja tema territooriumil registreeritud juriidilistele isikutele teise Lepingupoole poolt välja antud või kehtivaks tunnistatud kompetentsustunnistustele ja tegevuslubadele tunnustamisest kehtivatena lendudel üle tema territooriumi.

(2) Kumbki Lepingupool võib paluda konsultatsioone teise Lepingupoole poolt lennundusalaste vahendite, meeskonna ja õhusõidukite suhtes rakendatavate lennuohutusnõuete kohta või määratud lennuettevõtte turvalise käitamise tingimuste kohta. Kui niisuguste konsultatsioonide järel üks Lepingupool leiab, et teine Lepingupool ei rakenda ega kohalda tõhusalt nendel aladel lennuohutusnõudeid ega tingimusi, mis oleksid vähemalt võrdsed konventsioonist tulenevate minimaalsete nõuetega, teatab ta teisele Lepingupoolele niisugustest tähelepanekutest ja meetmetest, mida peetakse vajalikuks vastavuse saavutamiseks nende minimaalsete nõuetega, ning teine Lepingupool võtab tarvitusele vastavad parandavad abinõud. Kummalgi Lepingupoolel on õigus jätta teise Lepingupoole määratud lennuettevõttele tegevusluba välja andmata, tegevusluba tühistada, peatada või piirata juhul, kui teine Lepingupool mõistliku ajavahemiku jooksul ei rakenda vastavaid abinõusid.

Artikkel 14

Lennunduse turvalisus

(1) Kumbki Lepingupool kinnitab, et tema kohustus teise Lepingupoole ees kaitsta tsiviillennunduse turvalisust ebaseaduslike sekkumiste eest moodustab käesoleva Kokkuleppe lahutamatu osa.

(2) Kumbki Lepingupool tegutseb eelkõige kooskõlas Tokyos 14. septembril 1963. a. alla kirjutatud "Konventsiooni kuritegude ja mõningate teiste tegude kohta õhusõiduki pardal", Haagis 16. detsembril 1970. a. alla kirjutatud "Õhusõiduki ebaseadusliku hõivamise vastu võitlemise konventsiooni", Montrealis 23. septembril 1971. a. alla kirjutatud "Tsiviillennunduse ohutuse vastu suunatud ebaseaduslike tegude tõkestamise konventsiooni" ning Montrealis 23. septembril 1971. a. koostatud ja samas 24. veebruaril 1988. a. alla kirjutatud "Lisaprotokolli ebaseaduslike vägivallaktide vastu võitlemise kohta rahvusvahelist lennuliiklust teenindavates lennujaamades", mis on lisaks Montrealis 23. septembril 1971. a. koostatud ja samas 24. veebruaril 1988. a. alla kirjutatud "Tsiviillennunduse ohutuse vastu suunatud ebaseaduslike tegude tõkestamise konventsioonile", sätetega lennunduse turvalisuse kohta.

(3) Kumbki Lepingupool saab teiselt Lepingupoolelt vastava taotluse korral kõikvõimalikku vajalikku abi selleks, et vältida tsiviilõhusõidukite ebaseaduslikke hõivamisi või teisi ebaseaduslikke tegusid, mis on suunatud niisuguse õhusõiduki, selle reisijate või meeskonna, lennujaamade või lennujuhtimise vahendite vastu, samuti igasugust muud tsiviillennunduse turvalisust ähvardavat ohtu.

(4) Oma vastastikustes suhetes tegutsevad Lepingupooled kooskõlas Rahvusvahelise Tsiviillennunduse Organisatsiooni (ICAO) poolt kehtestatud lennunduse turvalisuse sätetega, mis on esitatud konventsiooni lisades. Kumbki

Lepingupool nõuab, et tema registritesse kantud õhusõiduki käitajad või käitajad, kelle äritegevuse põhiline asukoht või kelle alaline asukoht on tema territooriumil või tema territooriumil asuvate lennujaamade käitajad, tegutseksid kooskõlas niisuguste lennunduse turvalisuse sätetega.

(5) Kumbki Lepingupool nõustub, et teine Lepingupool võib nõuda õhusõidukite käitajailt käesoleva artikli lõigus (3) nimetatud lennunduse turvalisuse sätete järgimist teise Lepingupoole territoorimile sisenemisel, sealt lahkumisel või seal viibimisel. Kumbki Lepingupool tagab, et tema territooriumil võetakse tõhusalt tarvitusele küllaldased abinõud, kaitsmaks õhusõidukit ning inspekteerimaks reisijaid, meeskonda, kaasavõetavaid esemeid, pagasit, lasti, posti ja õhusõiduki varusid pardalemineku ja laadimise eel ja ajal. Kumbki Lepingupool kaalub tähelepanelikult teise Lepingupoole iga taotlust spetsiaalsete põhjendatud turvameetmete rakendamiseks erilise ohu korral.

(6) Kui leiab aset tsiviilõhusõiduki ebaseaduslik hõivamine või muu niisuguse õhusõiduki, selle reisijate ja meeskonna, lennujaama või lennujuhtimisvahendite turvalisust ohustav tegu või tekib niisuguse hõivamise või teo oht, abistab kumbki Lepingupool teist Lepingupoolt, võimaldades sidepidamist ja teisi asjakohaseid meetmeid, mis on mõeldud niisuguse teo või selle ohu kiireks ja ohutuks kõrvaldamiseks.

Artikkel 15

Konsultatsioonid

(1) Tiheda koostöö vaimus konsulteerivad Lepingupoolte lennundusvõimud teineteisega aeg-ajalt, eesmärgiga kindlustada käesoleva Kokkuleppe rakendamist piisavas kooskõlas käesoleva Kokkuleppe ning selle lisade sätetega.

(2) Kumbki Lepingupool võib taotleda suulisi või kirjalikke konsultatsioone, mis algavad kolmekümne (30) päeva jooksul pärast vastava taotluse saamist, kui Lepingupooled ei ole kokku leppinud teisiti.

Artikkel 16

Parandused

(1) Kui üks Lepingupooltest peab käesoleva Kokkuleppe mõne sätte muutmist soovitavaks, võib ta taotleda konsultatsiooni teise Lepingupoolega; selline konsultatsioon, mis võib toimuda lennundusvõimude vahel suuliselt või kirjalikult, algab kuuekümne (60) -päevase ajavahemiku jooksul, arvates

taotluse saamise kuupäevast, kui Lepingupooled ei ole kokku leppinud teisiti. Kõik ülalkirjeldatud viisil kokku lepitud muudatused jõustuvad, kui need on heaks kiidetud vastavalt kummagi Lepingupoole siseriikliku seadusandluse nõuetele ja see on kinnitatud diplomaatiliste nootide vahetamisega.

(2) Käesoleva Kokkuleppe lisade osas võib muudatusi teha Lepingupoolte lennundusvõimude vahelise otsekokkuleppega ning need muudatused jõustuvad pärast vastavasisuliste kirjade vahetamist.

Artikkel 17

Vaidluste lahendamine

(1) Kui Lepingupoolte vahel tekib ükskõik milline vaidlus käesoleva Kokkuleppe tõlgendamise või kohaldamise osas, püüavad Lepingupooled seda ennekõike lahendada läbirääkimiste teel.

(2) Kui Lepingupooltel ei õnnestu vaidlust lahendada läbirääkimiste teel, võivad nad kokku leppida vaidluse esitamises mõnele isikule või organile lahendamiseks või vaidluse võib esitada kummagi Lepinupoole taotlusel vahekohtule, mis koosneb kolmest vahekohtunikust, kellest ühe nimetab kumbki Lepingupool ja kolmanda määravad kaks sel teel nimetatut. Kumbki Lepingupool nimetab vahekohtuniku kuuekümne (60) päeva jooksul, arvates teise Lepingupoole taotluse vaidluse arutamiseks vahekohtus kättesaamisest diplomaatiliste kanalite kaudu ning kolmas vahekohtunik määratakse järgneva kuuekümne (60) -päevase ajavahemiku jooksul. Kui kumbki Lepingupooltest ei suuda nimetatud ajavahemiku jooksul vahekohtunikku nimetada, või kui nimetatud ajavahemiku jooksul ei ole määratud kolmandat vahekohtunikku, võib kumbki Lepingupool taotleda vahekohtuniku määramist vastavalt vajadusele Rahvusvahelise Tsiviillennunduse Organisatsiooni Nõukogu presidendi poolt. Kolmas vahekohtunik, kes tegutseb vahekohtu eesistujana ning määrab koha, kus vahekohtu istung toimub, peab igal juhul olema kolmanda riigi kodanik. Oma töökorra määrab vahekohus ise.

(3) Kumbki Lepingupool kannab enese määratud vahekohtuniku kulud. Muud vahekohtu kulud kannavad Lepingupooled võrdselt.

(4) Lepingupooled kohustuvad järgima käesoleva artikli lõigu (2) kohaselt tehtud otsust.

(5) Kui ja niikaua kui üks Lepingupooltest ei täida käesoleva artikli lõigu (2) kohaselt tehtud otsust, on teisel Lepingupoolel õigus piirata, jätta andmata või tühistada ükskõik milliseid õigusi või soodustusi, mille ta on andnud käesoleva Kokkuleppe põhjal kohustusi mittetäitnud Lepingupoolele või kohustusi mittetäitnud määratud lennuettevõttele.

Artikkel 18

Lõpetamine

(1) Kumbki Lepingupool võib igal ajal kirjalikult teatada teisele Lepingupoolele oma otsusest käesolev Kokkulepe lõpetada; niisugune teade tuleb samaaegselt edastada ka Rahvusvahelisele Tsiviillennunduse Organistasioonile. Sellisel juhul lõpeb käesolev Kokkulepe kaksteist (12) kuud pärast teate kättesaamist teise Lepingupoole poolt juhul, kui lõpetamise otsust ei ole kokkuleppeliselt tagasi võetud enne selle ajavahemiku möödumist.

(2) Kui teine Lepingupool ei ole teatanud kirjaliku teate kättesaamisest, loetakse teade kättesaaduks neliteist (14) päeva pärast teate laekumist Rahvusvahelisele Tsiviillennunduse Organistasioonile.

Artikkel 19

Vastavus mitmepoolsetele konventsioonidele

(1) Kui jõustub mõni üldine mitmepoolne konventsioon, mis puudutab ükskõik missugust käesoleva Kokkuleppega kaetud valdkonda ning mida on tunnustanud mõlemad Lepingupooled, siis prevaleerivad selle konventsiooni sätted.

(2) Kooskõlas käesoleva Kokkuleppe artikliga 15 võidakse pidada konsultatsioone eesmärgiga määratleda, missuguses ulatuses mitmepoolse konventsiooni sätted mõjutavad käesolevat Kokkulepet.

Artikkel 20

Registreerimine

Käesolev Kokkulepe ja kõik selle hilisemad muudatused registreeritakse Rahvusvahelises Tsiviillennunduse Organistasioonis.

Artikkel 21

Jõustumine

(1) Käesolev Kokkulepe kehtib viis (5) aastat. Juhul, kui kumbki Lepingupool ei ole teatanud oma soovist Kokkulepe lõpetada kaksteist (12) kuud enne nimetatud

viieaastase ajavahemiku lõppemise kuupäeva, pikeneb Kokkuleppe kehtivus määramata tähtajaks.

(2) Käesolevat Kokkulepet hakatakse ajutiselt rakendama allakirjutamise kuupäevast ning Kokkulepe jõustub lõplikult pärast seda, kui Lepingupooled on diplomaatiliste nootide vahetamise teel teatanud teineteisele, et käesoleva Kokkuleppe jõustumiseks vajalikud siseriikliku seadusandluse nõuded on täidetud.

Ülaltoodu kinnituseks allakirjutanud, kel on vastavate valitsuste täielikud volitused, on käesolevale Kokkuleppele alla kirjutanud.

Koostatud kahes eksemplaris ..... 1995. a., leedu, eesti ja inglise keeles, kusjuures kõik eksemplarid on võrdselt autentsed. Lahknevuste korral teksti tõlgendamisel võetakse aluseks ingliskeelne tekst.

Leedu Vabariigi Valitsuse nimel:	Eesti Vabariigi Valitsuse nimel:

LISA EESTI VABARIIGI VALITSUSE JA LEEDU VABARIIGI VALITSUSE VAHELISE LENNUNDUSALASE KOKKULEPPE JUURDE

1. Marsruudid, millel määratud Eesti lennuettevõte võib käitada lennuliiklust:

Väljumis-punktid	Vahe-punktid	Punktid Leedus	Punktid väljaspool Leedut
Punktid Eestis	Eesti poolt valitavad punktid kolmandates riikides	Vilnius ja/või teised punktid Leedus	Eesti poolt valitavad punktid kolmandates riikides

Mistahes punkti või punkte täpsustatud marsruudil võib määratud lennuettevõtte valikul mõnel või kõikidel lendudel ära jätta tingimusel, et kõik liinid kas algavad või lõpevad Eestis.

2. Marsruudid, millel määratud Leedu lennuettevõte võib käitada lennuliiklust:

Väljumis-punktid	Vahe-punktid	Punktid Eestis	Punktid väljaspool Eestit
Punktid Leedus	Leedu poolt valitavad punktid kolmandates riikides	Tallinn ja/või teised punktid Eestis	Leedu poolt valitavad punktid kolmandates riikides

Mistahes punkti või punkte täpsustatud marsruudil võib määratud lennuettevõtte valikul mõnel või kõikidel lendudel ära jätta tingimusel, et kõik liinid kas algavad või lõpevad Leedus.

3. Viiendat õigust vedudel vahe- ja väljaspool asuvatesse punktidesse või punktidest võib rakendada vaid juhul, kui Lepingupoolte lennundusvõimude vahel on sõlmitud vastav kokkuleppe.

AIR SERVICES AGREEMENT[1] BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF LITHUANIA AND THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF ESTONIA

The Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Republic of Estonia, hereinafter called "the Contracting Parties", desiring to conclude an Agreement, in conformity with the Convention on International Civil Aviation opened for signature at Chicago on the seventh day of December, 1944,[2] for the purpose of establishing scheduled air services between and beyond their respective territories and regulating civil aviation activities, have agreed as follows:

Article 1 Definitions

(1) For the purpose of this Agreement and its Annex unless the context otherwise requires:

(a) the term "the Convention" means the Convention on International Civil Aviation opened for signature at Chicago on the seventh day of December, 1944, and includes any Annex adopted under Article 90 of that Convention and any amendment of the Annexes or the Convention under Articles 90 and 94 thereof, which have been adopted by both Contracting Parties;

(b) the term "aeronautical authorities" means:
- in the case of the Republic of Lithuania the Ministry of Transport,
- in the case of the Republic of Estonia the Ministry of Transport and Communications,
- or in both cases any person or body authorized to perform any functions at present exercisable by the above mentioned authorities;

(c) the term "designated airline" means an airline which has been designated and authorized in accordance with Article 3 of this Agreement to operate the specified routes corresponding to the Annex to this Agreement;

(d) the terms "territory", "air service", "international air service", "airline", and "stop for non-traffic purposes" have the meaning laid down in Articles 2 and 96 of the Convention;

(e) the terms "nationals" and "laws and regulations" used bound to the term "Contracting Party" mean respective notions related to the states represented by the Contracting Parties;

[1] Came into force provisionally on 7 July 1995 by signature, and definitively on 5 September 1995 by notification, in accordance with article 21.

[2] United Nations, *Treaty Series*, vol. 15, p. 295. For the texts of the Protocols amending this Convention, see vol. 320, pp. 209 and 217; vol. 418, p. 161; vol. 514, p. 209; vol. 740, p. 21; vol. 893, p. 117; vol. 958, p. 217; vol. 1008, p. 213, and vol. 1175, p. 297.

(f) the term "Annex" means the Annex to this Agreement or as amended in accordance with the provisions of paragraph (2) of Article 16 of this Agreement. The Annex forms an integral part of this Agreement and all references to the Agreement shall include reference to the Annex unless otherwise provided;

(g) the term "tariff" means:

(i) the fare charged or to be charged by an airline for the carriage of passengers and their baggage on scheduled air services,

(ii) the charges and conditions for services ancillary to such carriage, which are offered by airlines,

(iii) the amount charged or to be charged by an airline for the carriage of cargo (mail excluded) on scheduled air services,

(iv) the commission to be paid by an airline to an agent on the sales of tickets for the carriage of passengers and their baggage or completing air waybills on scheduled air services,

(v) the conditions governing the availability or applicability of such tariff and any significant benefits attached to it;

(h) the term "user charge" means a charge made to airlines by the competent authorities for the use of an airport or air navigation facilities for aircraft, their crews, passengers and cargo;

(i) the terms "agreed service" and "specified route" mean international air service pursuant to Article 2 of this Agreement and the route specified in the Annex to this Agreement.

(2) The headlines of each Article of this Agreement have only reference and auxiliary character and do by no means limit or describe the purpose or the intention of the present Agreement.

Article 2 Traffic Rights

(1) Each Contracting Party grants to the other Contracting Party the following rights for the conduct of international air services by the airline designated by the other Contracting Party:

(a) to fly without landing across their territory;

(b) to make stops in the said territory for non-traffic purposes;

(c) to make stops in the said territory at the points specified in the Annex to this Agreement for the purpose of taking up and discharging international traffic in passengers, cargo, and mail, separately or in combination.

(2) The airlines of each Contracting Party, other than those designated under Article 3 of this Agreement shall also enjoy the rights specified in paragraph (1) (a) and (b) of this Article.

(3) Nothing in this Article shall be deemed to confer on a designated airline of one Contracting Party the privilege of taking up, in the territory of the other Contracting Party, passengers,

cargo, and mail carried for remuneration or hire and destined for another point in the territory of that Contracting Party.

Article 3 Designation of Airlines

(1) Each Contracting Party shall have the right to designate in writing to the other Contracting Party airline or airlines for the purpose of operating the agreed services on the specified routes. However, each Contracting Party may designate only one airline to operate on any single route specified in the appropriate part of the Annex to this Agreement.

(2) Each Contracting Party shall have the right to withdraw or alter such designations.

(3) On receipt of such written designation the other Contracting Party shall, subject to paragraphs (4) and (5) of this Article, without delay grant to the designated airline the appropriate operating authorizations.

(4) The aeronautical authorities of one Contracting Party may require an airline designated by the other Contracting Party to satisfy them that it is qualified to fulfil the conditions prescribed under the laws and regulations normally and reasonably applied to the operation of international air services by such authorities in conformity with the provisions of the Convention.

(5) Each Contracting Party shall have the right to refuse to grant the operating authorization referred to in paragraph (3) of this Article, or to impose such conditions, as it may deem necessary, on the exercise by a designated airline of the rights specified in Article 2, in any case where it is not satisfied that substantial ownership and effective control of that airline are vested in the Contracting Party designating this airline or in its nationals, or both.

(6) When an airline has been so designated and authorized, it may at any time begin to operate the agreed services, provided that the airline complies with all applicable provisions of this Agreement, including tariff established in accordance with Article 9 of this Agreement, and in force in respect of that service.

Article 4 Revocation, Suspension, and Imposition of Conditions

(1) Each Contracting Party shall have the right to withhold or revoke an operating authorization or to suspend the exercise of the rights specified in Article 2 of this Agreement by an airline designated by the other Contracting Party, or to impose such conditions, as it may deem necessary, on the exercise of these rights:

(a) in the case of failure by such airline to comply with the laws or regulations of the Contracting Party granting these rights;

(b) in the case the airline otherwise fails to operate in accordance with the conditions prescribed under this Agreement;

(c) in any case where it is not satisfied that substantial ownership and effective control of that designated airline are vested in the Contracting Party designating the airline or in its nationals, or both.

(2) Unless immediate revocation or suspension of the operating authorization mentioned in paragraph (1) of this Article or imposition of the conditions therein is essential to prevent further infringements of laws or regulations, such right shall be exercised only after consultation with the other Contracting Party. In this case consultations shall begin within thirty (30) days from the date, when the other Contracting Party receives such request in writing.

Article 5 User Charges

The charges levied in the territory of either Contracting Party for the use of airports and other aviation facilities by the aircraft of any designated airline of the other Contracting Party shall not be higher than those levied on aircraft of a national airline engaged in similar international air services.

Article 6 Customs Duties

(1) Aircraft operated on international air services by the designated airlines of either Contracting Party, as well as their regular equipment, supplies of fuels and lubricants and aircraft stores (including food, beverages and tobacco) on board such aircraft shall be exempt from all customs duties, inspection fees and other duties or taxes on arriving in the territory of the other Contracting Party, provided such equipment and supplies remain on board the aircraft up to such time as they are re-exported.

(2) There shall also be exemption from the duties, fees and charges referred to in paragraph (1) of this Article, with the exception of charges based on the cost of the service provided:

(a) aircraft stores (including food, beverages and tobacco), introduced into or supplied in the territory of a Contracting Party, and taken on board, within reasonable limits, for use on outbound aircraft engaged in an international air service of a designated airline of the other Contracting Party;

(b) spare parts including engines introduced into the territory of a Contracting Party for the maintenance or repair of the aircraft used in international air service of a designated airline of the other Contracting Party;

(c) fuel, lubricants and consumable technical supplies introduced into or supplied in the territory of a Contracting Party for use in an aircraft engaged in an international air service of a designated airline of the other Contracting Party, even when these supplies are to be used on a part of the journey performed over the territory of the Contracting Party in which they are taken on board.

(3) Equipment and supplies referred to in paragraph (2) of this Article may be required to be kept under the supervision or control of the customs and other appropriate authorities.

(4) Publicity and information means and bureau equipment which are to be used by the designated airline representation shall be exempt from all customs duties and taxes in accordance with the laws and regulations of the Contracting Parties.

(5) The regular airborne equipment as well as the materials and supplies retained on board the aircraft of an airline of either Contracting Party may be unloaded in the territory of the Contracting Party only with the approval of the customs authorities of that territory. In such case, they may be placed under the supervision of said authorities up to such time as they are re-exported or otherwise disposed of in accordance with customs regulations.

(6) Baggage and cargo in direct transit across the territory of a Contracting Party shall be exempt from customs duties, excise taxes and similar fees and charges not based on the cost of services provided on arrival.

Article 7 Application of Laws and Regulations

(1) While entering, within or leaving the territory of one Contracting Party, its laws and regulations relating to the operation and navigation of aircraft shall be complied with by the other Contracting Party's airlines.

(2) The laws and regulations of one Contracting Party regarding entry, clearance, transit, immigration, passports, customs, and quarantine shall be complied with by the designated airline of the other Contracting Party and by or on behalf of its crew, passengers, cargo, and mail, upon transit of, admission to, departure from, and while within the territory of such Contracting Party.

(3) Passengers in transit across the territory of either Contracting Party shall be subject to no more than simplified customs and immigration control, except in respect of security measures against violence and air piracy, unless they leave the territory of the airport, designated for this purpose.

Article 8 Capacity Provisions

(1) There shall be fair and equal opportunity for the designated airlines of each Contracting Party to operate air services on any route specified in the Annex to this Agreement.

(2) In the operation of the agreed services on the routes specified in the Annex to this Agreement the designated airlines of either Contracting Party shall take into account the interests of the designated airline of the other Contracting Party so as not to affect unduly the air services which the latter airline operates.

(3) The agreed services provided by a designated airline shall retain as their primary objective the provision of capacity adequate to current and reasonably anticipated requirements for the carriage of passengers, mail and cargo, coming from or destined for the territory of the Contracting Party designating the airline.

(4) The capacity to be provided on the specified routes shall be jointly determined in accordance with the provisions of Article 15 of this Agreement if necessary.

Article 9 Tariffs

(1) The tariffs to be charged by the designated airline of one Contracting Party for carriage to or from the territory of the other Contracting Party shall be established at reasonable levels, due regard being paid to all relevant factors, including cost of operation, reasonable profit, and the tariffs of other airlines.

(2) The tariffs referred to in paragraph (1) of this Article may be agreed between the designated airlines of the Contracting Parties. The designated airlines may consult with the other airlines operating over the whole or part of the same route, before filing such tariffs. However, a designated airline shall not be precluded from filing, nor the aeronautical authorities of the Contracting Parties from approving, any tariffs, if that airline has failed to obtain the agreement of the other designated airlines to such tariffs, or because no other designated airline is operating the same route.

(3) Any proposed tariff shall be filed not less than forty five (45) days (or such shorter period as the aeronautical authorities of the Contracting Parties may agree) before the proposed effective date. The proposed tariff shall be treated as having been filed with the aeronautical authorities of a Contracting Party on the date on which it is received by those aeronautical authorities.

(4) Any proposed tariff, provided it has been filed in accordance with paragraph (3) of this Article, shall be approved or disapproved by the aeronautical authorities of one of the Contracting Parties with a written notice to the aeronautical authorities of the other Contracting Party. If no notice has been given within thirty (30) days, the proposed tariff shall be deemed to be approved.

(5) If a notice of disapproval is given in accordance with the provisions of paragraph (4) of this Article, the aeronautical authorities of the Contracting Parties may jointly determine the tariff. For this purpose, the aeronautical authorities of one of the Contracting Parties may, within thirty (30) days from the receipt of the notice of disapproval, request consultations between the aeronautical authorities of the Contracting Parties which shall be held within thirty (30) days from the date the aeronautical authorities of the other Contracting Party receive such request in writing.

(6) A tariff already established shall remain in force until a new tariff has been established in accordance with the provisions of this Article. Nevertheless, a tariff shall not be prolonged by virtue of this paragraph for more than twelve (12) months after the date on which it would otherwise have expired.

(7) If a tariff has been disapproved by the aeronautical authorities of a Contracting Party and if the aeronautical authorities of the Contracting Parties have been unable to jointly determine a tariff in accordance with paragraph (5) of this Article, the dispute shall be settled in accordance with the provisions of Article 17 of this Agreement.

(8) The aeronautical authorities of each Contracting Party shall exercise their best efforts to ensure that the designated airlines conform to the agreed tariffs filed with the aeronautical authorities of the Contracting Parties, and that no airline illegally rebates any portion of such tariffs by any means, directly or indirectly.

Article 10 Commercial and Financial Provisions

(1) Each Contracting Party grants to the designated airline of the other Contracting Party, on the basis of reciprocity, the right to maintain in its territory offices and representatives, including administrative, commercial, and technical personnel, as may be necessary for the requirements of the designated airline.

(2) The designated airline of each Contracting Party shall have the right to engage in the sale of air transportation in the territory of the other Contracting Party, either directly or through agents. The Contracting Parties shall not restrict the right of the designated airlines of each Contracting Party to sell, and of any person to purchase, such transportation, provided reciprocity is applied .

(3) The above mentioned activities shall be carried out in accordance with the laws and regulations of the other Contracting Party.

(4) Accounts and payments between the designated airlines shall be settled in conformity with the provisions of the payment agreement being in force between both states. In the absence of the appropriate provisions of payment agreement, the above mentioned accounts and payments shall be settled in conformity with currency regulations being in force on their respective territories.

(5) The airlines of the Contracting Parties shall be free to transfer from the territory of sale to their home territory the excess, in the territory of sale, of receipts over expenditure. Included in such net transfer shall be revenues from sales, made directly or through agents, of air transport services, and ancillary or supplemental services, and normal commercial interest earned on such revenues while on deposit awaiting transfer.

(6) The conversion and remittance of such revenues shall be effected at the rate of exchange applicable to current transaction which is in effect at the time such revenues are presented for conversion and remittance, and shall not be subject to any charges except those normally made by banks for carrying out such conversion and remittance.

Article 11 Approval of Flight Schedules

(1) The designated airline shall submit its traffic programmes (for summer and winter seasons) for approval to the aeronautical authorities of the other Contracting Party at least forty five (45) days prior to the beginning of the operation. The programme shall include in particular the timetables, the frequency of the services, the types of aircraft and number of seats available to be used. The traffic programme shall be treated as having been submitted with the aeronautical authorities of a Contracting Party on the date on which it is received by those aeronautical authorities.

(2) The aeronautical authorities of the other Contracting Party shall give a written notice of approval or disapproval of the submitted traffic programme to the designated airline within thirty (30) days. If no notice has been given within this period, the traffic programme shall be deemed to be approved.

(3) Each alteration made at later date as well as requests for permission to operate additional flights shall also be submitted for approval to the aeronautical authorities of the other Contracting Party.

Article 12 Exchange of Statistics

The aeronautical authorities of either Contracting Party shall, on request, provide to the aeronautical authorities of the other Contracting Party such periodic or other statements of statistics, as may be reasonably required for the purpose of reviewing the capacity provided on the agreed services by the designated airline.

Article 13 Flight Safety

(1) Each Contracting Party shall recognize as valid, for the purpose of operating the air transportation provided for in this Agreement, certificates of airworthiness, certificates of competency, and licenses issued or validated by the other Contracting Party and still in force, provided that the requirements for such certificates or licenses at least equal the minimum standards which may be established pursuant to the Convention. Each Contracting Party may, however, refuse to recognize as valid for the purpose of flight above its own territory, certificates of competency and licenses granted to or validated for its own nationals by the other Contracting Party.

(2) Each Contracting Party may request consultations concerning the flight safety standards maintained by the other Contracting Party relating to aeronautical facilities, aircrew, aircraft, and security requirements for operation of the designated airlines. If, following such consultations, one Contracting Party finds that the other Contracting Party does not effectively maintain and administer flight safety standards and requirements in these areas that at least equal the minimum standards which may be established pursuant to the Convention, the other Contracting Party shall be notified of such findings and the steps considered necessary to conform with these minimum standards, and the other Contracting Party shall take appropriate corrective action. Each Contracting Party reserves the right to withhold, revoke or limit the operating authorization of an airline designated by the other Contracting Party in the event the other Contracting Party does not take such appropriate action within a reasonable time.

Article 14 Aviation Security

(1) Each Contracting Party reaffirms that its obligation to the other Contracting Party to protect the security of civil aviation against unlawful interference forms an integral part of this Agreement.

(2) Each Contracting Party shall in particular act in conformity with the aviation security provisions of the Convention on Offences and Certain Other Acts Committed on Board Aircraft, signed at Tokyo on 14 September 1963[1] the Convention for the Suppression of

[1] United Nations, *Treaty Series*, vol. 704, p. 219.

Unlawful Seizure of Aircraft, signed at The Hague on 16 December 1970,[1] the Convention for the Suppression of Unlawful Acts Against the Safety of Civil Aviation, signed at Montreal on 23 September 1971[2] and Protocol for the Suppression of Unlawful Acts of Violence at Airports Serving International Civil Aviation, Supplementary to the Convention for the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of Civil Aviation, done at Montreal on 23 September 1971, signed at Montreal on 24 February 1988.[3]

(3) Each Contracting Party shall be provided at its request with all necessary assistance by the other Contracting Party to prevent acts of unlawful seizure of civil aircraft and other unlawful acts against the safety of such aircraft, their passengers and crew, airports and air navigation facilities, and any other threat to the security of civil aviation.

(4) The Contracting Parties shall in their mutual relations act in conformity with the applicable aviation security provisions established by the International Civil Aviation Organization and designated as Annexes to the Convention. Each Contracting Party shall require that operators of aircraft of its registry or operators of aircraft having their principal place of business or permanent residence in its territory or operators of airports in its territory, act in conformity with such aviation security provisions.

(5) Each Contracting Party agrees that operators of aircraft may be required to observe the aviation security provisions referred to in paragraph (3) of this Article required by the other Contracting Party for entry into, departure from, or while within the territory of that other Contracting Party. Each Contracting Party shall ensure that adequate measures are effectively applied within its area to protect the aircraft and to inspect passengers, crew, carry-on items, baggage, cargo, mail, and aircraft stores prior to and during boarding or loading. Each Contracting Party shall also give sympathetic consideration to any request from the other Contracting Party for reasonable special security measures to be taken in case of a particular threat.

(6) When an incident or threat of an incident of unlawful seizure of civil aircraft or other unlawful acts against the safety of such aircraft, their passengers and crew, airports or air navigation facilities occurs, each Contracting Party shall assist the other Contracting Party by facilitating communications and other appropriate measures intended to terminate rapidly and safely such incident or threat thereof.

Article 15 Consultations

(1) In the spirit of close co-operation, the aeronautical authorities of the Contracting Parties shall consult each other from time to time with a view to ensuring the implementation of a satisfactory compliance with the provisions of this Agreement and of its Annexes.

(2) Either Contracting Party may request consultations, which may be through discussion or by correspondence and shall begin within a period of thirty (30) days of the date of receipt of the request, unless otherwise agreed by the Contracting Parties.

[1] United Nations, *Treaty Series*, vol. 860, p. 105.
[2] *Ibid.*, vol. 974, p. 177 and vol. 1217, p. 404 (corrigendum to vol. 974).
[3] *Ibid.*, vol. 1589, p. 479.

Article 16 Amendments

(1) If either of the Contracting Parties considers it desirable to modify any provision of this Agreement, it may request consultation with the other Contracting Party; such consultation, which may be between aeronautical authorities, and which may be through discussion or by correspondence, shall begin within a period of sixty (60) days of the date of the receipt of the request, unless otherwise agreed by the Contracting Parties. Any modifications so agreed shall come into force when approved in accordance with the requirements of national legislation of both Contracting Parties and as confirmed by an exchange of diplomatic notes.

(2) Modifications to the Annexes to this Agreement may be made by direct agreement between the aeronautical authorities of the Contracting Parties and shall come into force after exchange of appropriate letters.

Article 17 Settlement of Disputes

(1) If any dispute arises between the Contracting Parties relating to the interpretation or application of this Agreement, the Contracting Parties shall in the first place endeavour to settle it by negotiation.

(2) If the Contracting Parties fail to reach a settlement of the dispute by negotiation, they may agree to refer the dispute for decision to some person or body, or the dispute may at request of either Contracting Party be submitted for decision to a tribunal of three arbitrators, one to be nominated by each Contracting Party and the third to be appointed by the two so nominated. Each of the Contracting Parties shall nominate an arbitrator within a period of sixty (60) days from the date of receipt by either Contracting Party from the other of a notice through diplomatic channels requesting arbitration of the dispute and the third arbitrator shall be appointed within a further period of sixty (60) days. If either of the Contracting Parties fails to nominate an arbitrator within the period specified, or if the third arbitrator is not appointed within the period specified, the President of the Council of the International Civil Aviation Organization may be requested by either Contracting Party to appoint an arbitrator as the case requires. In all cases, the third arbitrator shall be national of a third State, shall act as president of the tribunal, and shall determine the place, where arbitration will be held. The arbitral tribunal shall determine its own procedure.

(3) Each Contracting Party shall bear the costs of the arbitrator appointed by it. The other costs of the Tribunal shall be shared equally by the Contracting Parties.

(4) The Contracting Parties undertake to comply with any decision given under paragraph (2) of this Article.

(5) If and so long as either Contracting Party fails to comply with any decision under paragraph (2) of this Article, the other Contracting Party may limit, withhold or revoke any rights or privileges which it has granted by virtue of this Agreement to the Contracting Party in default or to the designated airline in default.

Article 18 Termination

(1) Either Contracting Party may at any time give notice in writing to the other Contracting Party of its decision to terminate this Agreement; such notice shall be simultaneously communicated to the International Civil Aviation Organization. In such case the Agreement shall terminate twelve (12) months after the date of receipt of the notice by the other Contracting Party, unless the notice to terminate is withdrawn by agreement before the expiry of this period.

(2) In the absence of acknowledgment of receipt by the other Contracting Party, notice shall be deemed to have been received fourteen (14) days after the receipt of the notice by the International Civil Aviation Organization.

Article 19 Conformity with Multilateral Conventions

(1) If a general multilateral convention concerning any matter covered by this Agreement, accepted by both Contracting Parties, comes into force, the relevant provisions of such convention shall prevail.

(2) Consultations in accordance with Article 15 of this Agreement may be held with a view to determining the extent to which this Agreement is affected by the provisions of a multilateral convention.

Article 20 Registrations

This Agreement and any subsequent amendment thereto shall be registered with the International Civil Aviation Organization.

Article 21 Entry into Force

(1) This Agreement shall be valid for five (5) years. In the event that neither of the Contracting Parties gives a notice to terminate the Agreement twelve (12) months prior to the expiry date of the said five years period, its validity shall be extended for an indefinite time.

(2) This Agreement shall enter into force provisionally from the date of signature and definitively from the date when the Contracting Parties will have notified each other by exchange of diplomatic notes that the requirements of national legislation of the Contracting Parties for the entering into force of this Agreement have been complied with.

In witness whereof, the undersigned, being duly authorized by their respective Governments, have signed this Agreement.

Done in duplicate at Palanga this 07 July 1995 in the Lithuanian, Estonian and English languages, each version being equally authoritative. In the event of any divergencies in the interpretation of this Agreement the English version shall prevail.

For the Government of the Republic of Lithuania:

[1]

For the Government of the Republic of Estonia:

[2]

[1] Jonas Biržiškis.
[2] Kalev Kallo.

ANNEX TO THE AIR SERVICES AGREEMENT BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF LITHUANIA AND THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF ESTONIA

1. Routes which may be operated by the designated airline(s) of Lithuania, in both directions:

Points of origin	Intermediate points	Points in Estonia	Points beyond
Points in Lithuania	Points in third countries to be chosen by Lithuania	Tallinn and/or another point(s) in Estonia	Points in third countries to be chosen by Lithuania

Any point or points on the specified routes may, at the option of a designated airline, be omitted on any or all flights provided that all services originate or terminate in Lithuania.

2. Routes which may be operated by the designated airline(s) of Estonia, in both directions:

Points of origin	Intermediate points	Points in Lithuania	Points beyond
Points in Estonia	Points in third countries to be chosen by Estonia	Vilnius and/or another point(s) in Lithuania	Points in third countries to be chosen by Estonia

Any point or points on the specified routes may, at the option of a designated airline, be omitted on any or all flights provided that all services originate or terminate in Estonia.

3. Fifth freedom traffic rights to/from any intermediate and beyond point may be exercised only if an agreement to that effect is made between the aeronautical authorities of the Contracting Parties.

[TRADUCTION — TRANSLATION]

ACCORD[1] ENTRE LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DE LITUANIE ET LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE D'ESTONIE RELATIF AUX SERVICES AÉRIENS

Le Gouvernement de la Républiques de Lituanie et le Gouvernement de la République d'Estonie (ci-près dénommés « les Parties contractantes »), désireux de conclure un Accord, conformément à la Convention relative à l'aviation civile internationale ouverte à la signature à Chicago le 7 décembre 1944[2], en vue d'établir des services aériens entre les territoires des deux pays et au-delà et de réglementer les activités dans le domaine de l'aviation civile sont convenus de ce qui suit :

Article premier

DÉFINITIONS

1. Aux fins du présent Accord et de son annexe, à moins que le contexte n'exige une interprétation différente :

a) L'expression « la Convention » s'entend de la Convention relative à l'aviation civile internationale ouverte à la signature à Chicago le 7 décembre 1944, ainsi que de toute annexe adoptée conformément à l'article 90 de ladite Convention ou de tout amendement apporté aux annexes ou à la Convention, conformément aux articles 90 et 94 de celle-ci, qui ont été adoptés par les Parties contractantes;

b) L'expression « autorités aéronautiques » s'entend :

— En ce qui concerne la République de Lituanie, du Ministère des transports;

— En ce qui concerne la République d'Estonie, du Ministère des transports et des communications;

— Ou, dans les deux cas, de toute personne ou de tout organisme habilité à remplir les fonctions pouvant être présentement exercées par les deux autorités susmentionnées;

c) L'expression « entreprise désignée » s'entend de toute entreprise de transport aérien qui a été désignée pour exploiter les routes indiquées dans l'annexe au présent Accord et qui a été autorisée à le faire conformément à l'article 3 dudit Accord;

d) Les expressions « territoire », « service aérien », « service aérien international », « entreprise de transport aérien » et « escale non commerciale » ont la signification que leur donnent les articles 2 et 96 de la Convention;

e) Les expressions « ressortissants » et « lois et règlements » lorsqu'elles sont employées en conjonction avec l'expression « Parties contractantes » ont la signifi-

[1] Entré en vigueur à titre provisoire le 7 juillet 1995 par la signature, et à titre définitif le 5 septembre 1995 par notification, conformément à l'article 21.

[2] Nations Unies, *Recueil des Traités*, vol. 15, p. 295. Pour les textes des Protocoles amendant cette Convention, voir vol. 320, p. 209 et 217; vol. 418, p. 161; vol. 514, p. 209; vol. 740, p. 21; vol. 893, p. 117; vol. 958, p. 217; vol. 1008, p. 213, et vol. 1175, p. 297.

cation qu'elles revêtent respectivement dans le contexte des Etats représentés par les Parties contractantes;

f) L'expression « annexe » s'entend de l'annexe au présent Accord ou de l'annexe telle qu'elle peut être modifiée conformément aux dispositions du paragraphe 2 de l'article 16 du présent Accord. L'annexe fait partie intégrante du présent Accord et, sauf indication contraire, toute référence à l'Accord vise également l'annexe;

g) L'expression « tarif » s'entend :

i) Du prix que perçoit ou doit percevoir une entreprise de transport aérien pour le transport de passagers et de leurs bagages en service aérien régulier;

ii) Des taxes et des conditions applicables aux services accessoires audit transport offerts par les entreprises de transport aérien;

iii) Des sommes que perçoit ou doit percevoir une entreprise de transport aérien pour le transport de marchandises (à l'exclusion du courrier) en service aérien régulier;

iv) De la commission qu'une entreprise de transport aérien verse à un agent pour la vente de tickets de transport de passagers et de leurs bagages ou pour l'établissement des lettres de voiture aériennes en service aérien régulier;

v) Des conditions ouvrant droit à ces tarifs ou en régissant l'applicabilité et, le cas échéant, les avantages tangibles qui vont avec;

h) L'expression « redevance d'usage » s'entend de la redevance que les autorités compétentes font payer à une entreprise de transport aérien pour l'utilisation des installations d'aéroport ou de navigation aérienne par leurs aéronefs, leurs équipages, leurs passagers et leur cargaison;

i) Les expressions « service convenu » et « route indiquée » s'entendent du service aérien international visé à l'article 2 du présent Accord et de la route indiquée dans l'annexe au présent Accord.

2. Les titres des articles du présent Accord ne sont là qu'aux fins de référence et à titre accessoire et sont dépourvus de toute valeur limitative ou descriptive quant au but ou à l'intention du présent Accord.

Article 2

DROITS DE CIRCULATION

1. Chaque Partie contractante accorde à l'autre Partie contractante les droits suivants en vue de l'exploitation de services aériens internationaux par l'entreprise désignée par l'autre Partie contractante :

a) Droit de survoler son territoire sans y faire escale;

b) Droit de faire des escales non commerciales sur ledit territoire;

c) Droit de faire escale sur ledit territoire aux points indiqués dans l'annexe au présent Accord en vue de débarquer ou d'embarquer des passagers, de charger ou de décharger des marchandises et du courrier séparément ou ensemble, en trafic international.

2. Les entreprises de transport aérien de chaque Partie contractante autres que celles qui sont désignées conformément à l'article 3 du présent Accord jouissent également des droits énoncés aux alinéas *a* et *b* du paragraphe 1 du présent article.

3. Aucune disposition du présent article n'est censée conférer à une entreprise désignée de l'une des Parties contractantes le privilège d'embarquer sur le territoire de l'autre Partie contractante des passagers ou de charger sur ledit territoire des marchandises et du courrier transportés contre rémunération ou en exécution d'un contrat de location pour les débarquer ou les décharger à un autre point du territoire de cette autre Partie contractante.

Article 3

DÉSIGNATION DES ENTREPRISES DE TRANSPORT AÉRIEN

1. Chaque Partie contractante a le droit de désigner par écrit à l'autre Partie contractante une ou plusieurs entreprises de transport aérien chargées d'assurer les services convenus sur les routes indiquées. Toutefois, chaque Partie contractante ne peut désigner qu'une entreprise de transport aérien pour desservir l'une des routes indiquées dans la partie pertinente de l'annexe au présent Accord.

2. Chaque Partie contractante a le droit de retirer ou de modifier les désignations susmentionnées.

3. Dès réception d'une telle désignation formulée par écrit, l'autre Partie contractante doit, sous réserve des dispositions des paragraphes 4 et 5 du présent article, accorder sans délai à l'entreprise désignée les autorisations d'exploitation appropriées.

4. Les autorités aéronautiques de l'une des Parties contractantes peuvent exiger d'une entreprise désignée par l'autre Partie contractante la preuve qu'elle est en mesure de remplir les conditions prescrites par les lois et règlements que ces autorités appliquent normalement et raisonnablement aux services aériens internationaux, en conformité avec les dispositions de la Convention.

5. Chacune des Parties contractantes a le droit de refuser d'accorder les autorisations d'exploitation visées au paragraphe 3 du présent article ou de soumettre aux conditions qu'elle juge nécessaires l'exercice, par une entreprise désignée, des droits visés à l'article 2 dans tous les cas où elle n'a pas la certitude qu'une part importante de la propriété et le contrôle effectif de cette entreprise sont entre les mains de la Partie contractante qui l'a désignée ou de ressortissants de celle-ci, ou de l'une et des autres.

6. Lorsqu'une entreprise de transport aérien a ainsi été désignée et autorisée, elle peut à tout moment commencer d'assurer les services convenus, à condition qu'elle se conforme à toutes les dispositions applicables du présent Accord, y compris celles concernant les tarifs établis en conformité avec l'article 9 du présent Accord et applicables au service concerné.

Article 4

RÉVOCATION, SUSPENSION ET FIXATION DE CONDITIONS

1. Chacune des Parties contractantes a le droit de retenir ou de révoquer une autorisation d'exploitation ou de suspendre l'exercice, par une entreprise désignée

de l'autre Partie contractante, des droits spécifiés à l'article 2 du présent Accord ou de fixer les conditions qu'elle juge nécessaires pour l'exercice de ces droits :

a) Lorsque cette entreprise ne se conforme pas aux lois ou règlements de la Partie contractante qui a accordé ces droits;

b) Lorsque l'entreprise de transport aérien ne se conforme pas, de toute autre manière, aux conditions prescrites dans le présent Accord;

c) Lorsque la Partie contractante concernée n'a pas la certitude qu'une part importante de la propriété et le contrôle effectif de l'entreprise désignée sont entre les mains de la Partie contractante qui a désigné l'entreprise en question ou de ses ressortissants, ou de l'une et des autres.

2. A moins qu'elle ne soit forcée de procéder immédiatement à la révocation ou à la suspension de l'autorisation d'exploitation visée au paragraphe 1 du présent article ou à la fixation de conditions mentionnées dans ledit paragraphe pour prévenir de nouvelles infractions à ses lois ou règlements, la Partie contractante concernée ne peut exercer ce droit qu'après avoir consulté l'autre Partie contractante. En pareil cas, les consultations commencent dans les trente (30) jours qui suivent la date à laquelle l'autre Partie contractante reçoit une demande écrite dans ce sens.

Article 5

REDEVANCES D'USAGE

Les redevances perçues sur le territoire de l'une ou l'autre Partie contractante au titre de l'utilisation des aéroports et autres installations aéronautiques par les aéronefs d'une entreprise désignée de l'autre Partie contractante ne sont pas plus élevées que celles acquittées par les aéronefs d'une entreprise nationale de transport aérien assurant des services aériens internationaux analognes.

Article 6

DROITS DE DOUANE

1. Les aéronefs utilisés en service aérien international par les entreprises désignées de l'une ou l'autre Partie contractante de même que leur équipement normal et les quantités habituelles de carburant et de lubrifiants, et les provisions de bord (y compris les denrées alimentaires, les boissons et le tabac) embarqués sur lesdits aéronefs sont exonérés de tous droits de douane, frais d'inspection et autres droits et taxes à leur arrivée sur le territoire de l'autre Partie contractante, à condition que lesdits équipement et fournitures restent à bord des aéronefs jusqu'à ce qu'ils soient réexportés.

2. Sont également exonérés des droits, frais et redevances visés au paragraphe 1 du présent article, à l'exception des redevances perçues au titre de services rendus :

a) Les provisions de bord (y compris les denrées alimentaires, les boissons et le tabac) introduites ou fournies sur le territoire d'une Partie contractante et embarquées, dans des limites raisonnables et pour y être utilisées, à bord d'aéronefs quittant ledit territoire en service aérien international et exploités en servie aérien international par une entreprise désignée de l'autre Partie contractante;

b) Les pièces de rechange, y compris les moteurs, introduites sur le territoire d'une Partie contractante en vue de l'entretien ou de la remise en état des aéronefs exploités en service aérien international par une entreprise désignée de l'autre Partie contractante;

c) Le carburant, les lubrifiants et les approvisionnements techniques d'emploi immédiat introduits ou fournis sur le territoire d'une Partie contractante en vue de leur utilisation par des aéronefs exploités en service aérien international par une entreprise désignée de l'autre Partie contractante, même si ces fournitures doivent être utilisées sur la partie du trajet effectuée au-dessus du territoire de la Partie contractante où elles ont été embarquées.

3. Il peut être exigé que l'équipement et les fournitures visés au paragraphe 2 du présent article soient placés sous la surveillance ou le contrôle de l'administration douanière ou de toutes autres autorités habilitées.

4. Le matériel publicitaire et les moyens d'information ainsi que l'équipement de bureau destinés à être utilisés par les agences d'une entreprise désignée sont exonérés de tous droits de douane et taxes conformément aux lois et aux règlements des Parties contractantes.

5. L'équipement normal de bord ainsi que le matériel et les approvisionnements demeurant à bord des aéronefs d'une entreprise de transport aérien de l'une ou l'autre Partie contractante ne peuvent être déchargés sur le territoire de l'autre Partie contractante qu'avec l'assentiment des autorités douanières dudit territoire. En pareil cas, ils peuvent être placés sous la surveillance de ces autorités jusqu'à ce qu'ils soient réexportés ou qu'il en soit disposé de toute autre manière conformément aux lois et règlements douaniers.

6. Les bagages et marchandises en transit direct à travers le territoire de l'une des Parties contractantes sont exonérés de tous droits de douanes, taxes d'accise et redevances et prélèvements similaires qui ne reposeraient pas sur le coût de services rendus à l'arrivée.

Article 7

APPLICATION DES LOIS ET RÈGLEMENTS

1. Pour tout aéronef se trouvant sur le territoire d'une Partie contractante, y pénétrant ou en sortant, les lois et règlements de celle-ci concernant l'exploitation et la navigation des aéronefs doivent être observés par les entreprises de transport aérien de l'autre Partie contractante.

2. Les lois et règlements de chaque Partie contractante concernant l'entrée, le passage en douane, le transit, l'immigration, les passeports, la douane et la quarantaine doivent être observés par l'entreprise désignée de l'autre Partie contractante et par ses équipages ainsi que par les passagers, les marchandises et le courrier transportés par elle, ou pour leur compte, qu'ils soient en transit à travers le territoire de cette Partie contractante, qu'ils y pénètrent, qu'ils en sortent ou qu'ils s'y trouvent.

3. Les passagers en transit à travers le territoire de l'une ou l'autre Partie contractante ne sont soumis qu'à des formalités douanières et à un contrôle de l'immigration simplifiés, sauf en ce qui concerne les mesures de sécurité visant à prévenir les actes de violence et de piraterie aérienne, à moins qu'ils quittent la zone de l'aéroport réservée au transit.

Article 8

DISPOSITIONS RELATIVES À LA CAPACITÉ

1. Les entreprises désignées de chaque Partie contractante ont la possibilité d'assurer, dans des conditions égales et équitables, des services aériens sur toute route indiquée dans l'annexe au présent Accord.

2. Lorsqu'elles exploitent les services convenus sur les routes indiquées dans l'annexe au présent Accord, les entreprises désignées de l'une ou l'autre Partie contractante doivent prendre en considération les intérêts de l'entreprise désignée de l'autre Partie contractante afin de ne pas compromettre indûment les services aériens assurés par l'entreprise en question.

3. Les services convenus assurés par une entreprise désignée doivent avoir pour but essentiel d'offrir une capacité adaptée aux besoins courants et raisonnablement prévisibles en ce qui concerne le transport des passagers, du courrier et des marchandises en provenance ou à destination du territoire de la Partie contractante qui a désigné l'entreprise de transport aérien.

4. En cas de besoin, la capacité qui doit être offerte sur les routes indiquées est fixée conjointement conformément aux dispositions de l'article 15 du présent Accord.

Article 9

TARIFS

1. Les tarifs pratiqués par l'entreprise désignée pour le transport en provenance ou à destination du territoire de l'autre Partie contractante sont fixés à des taux raisonnables, compte dûment tenu de tous les éléments d'appréciation pertinents, notamment du coût d'exploitation, de la réalisation d'un bénéfice raisonnable et des tarifs appliqués par les autres entreprises de transport aérien.

2. Les tarifs visés au paragraphe 1 du présent article peuvent être fixés d'un commun accord entre les entreprises désignées des Parties contractantes. Les entreprises désignées peuvent, avant de déposer leurs tarifs, consulter les autres entreprises de transport aérien exploitant en totalité ou en partie la même route. Toutefois, il n'est pas interdit à une entreprise désignée de déposer des tarifs, ni aux autorités aéronautiques de les approuver si ladite entreprise n'a pas réussi à obtenir en ce qui les concerne l'agrément des autres entreprises désignées ou si aucune autre entreprise désignée n'exploite la même route.

3. Tout tarif proposé est déposé au moins quarante-cinq (45) jours (la durée de cette période pouvant être réduite par accord entre les autorités aéronautiques des Parties contractantes) avant la date d'entrée en vigueur envisagée. Le tarif proposé est considéré avoir été déposé auprès des autorités aéronautiques d'une Partie contractante à la date à laquelle il a été reçu par lesdites autorités aéronautiques.

4. Tout tarif proposé, qui a été déposé conformément au paragraphe 3 du présent article, doit faire l'objet d'une décision d'acceptation ou de non-acceptation de la part des autorités aéronautiques de l'une des Parties contractantes, qui notifient ladite décision par écrit aux autorités aéronautiques de l'autre Partie contractante. Si la notification n'a pas été faite dans les trente (30) jours, le tarif proposé est réputé avoir été accepté.

5. Si une décision de non-acceptation est notifiée conformément aux dispositions du paragraphe 4 du présent article, les autorités aéronautiques des Parties contractantes peuvent conjointement fixer le tarif. A cette fin, les autorités aéronautiques de l'une des Parties contractantes peuvent, dans les trente (30) jours suivant la réception de la notification de non-acceptation, demander que les autorités aéronautiques des Parties contractantes entreprennent des négociations, lesquelles doivent commencer dans les trente (30) jours suivant la date à laquelle les autorités aéronautiques de l'autre Partie contractante reçoivent ladite demande formulée par écrit.

6. Tout tarif déjà établi reste en vigueur jusqu'à ce qu'un nouveau tarif soit fixé conformément aux dispositions du présent article. Toutefois, aucun tarif ne peut être prorogé, en vertu du présent paragraphe, pour une période supérieure à douze (12) mois au-delà de la date à laquelle il devrait normalement expirer.

7. Si un tarif n'est pas accepté par les autorités aéronautiques d'une Partie contractante et si les autorités aéronautiques des Parties contractantes ne parviennent pas conjointement à en fixer un autre conformément au paragraphe 5 du présent article, le différend est réglé par application des dispositions de l'article 17 du présent Accord.

8. Les autorités aéronautiques de chaque Partie contractante font tout leur possible pour que les entreprises désignées appliquent les tarifs convenus déposés auprès des autorités aéronautiques des Parties contractantes et qu'aucune entreprise de transport aérien n'accorde directement ou indirectement, de manière illégale et de quelque façon que ce soit, des réductions sur un élément des tarifs en vigueur.

Article 10

DISPOSITIONS COMMERCIALES ET FINANCIÈRES

1. Chaque Partie contractante accorde à l'entreprise désignée de l'autre Partie contractante, sur la base de la réciprocité, le droit d'avoir sur son territoire les bureaux et les représentants, y compris le personnel administratif, commercial et technique, nécessaires pour faire face aux besoins de l'entreprise désignée.

2. L'entreprise désignée de chaque Partie contractante a le droit de vendre des prestations de transport aérien sur le territoire de l'autre Partie contractante soit directement, soit par l'entremise d'agents. Les Parties contractantes ne limitent pas le droit des entreprises désignées de chaque Partie contractante de vendre, ni celui de quiconque d'acheter, des prestations de transport aérien, sous réserve de réciprocité.

3. Les activités susmentionnées sont exercées en conformité des lois et règlements de l'autre Partie contractante.

4. Les comptes et les paiements entre les entreprises désignées sont réglés conformément aux accords de paiement en vigueur entre les deux Etats. En l'absence de dispositions appropriées dans les accords de paiement, les comptes et paiements susmentionnés sont réglés conformément aux prescriptions monétaires en vigueur sur le territoire desdits Etats.

5. Les entreprises de transport aérien des Parties contractantes sont libres de transférer du territoire où elles ont procédé à des opérations de vente vers le territoire où leur siège est situé l'excédent, réalisé dans le premier territoire, des recettes

sur les dépenses. Sont compris dans le montant net des transferts susmentionnés les recettes provenant de la vente directe ou par l'entremise d'agents de services de transport aérien et de services auxiliaires ou supplémentaires ainsi que les intérêts commerciaux normaux produits par lesdites recettes déposées en compte en attendant d'être transférées.

6. La conversion et le transfert de ces recettes sont effectués au taux de change applicable aux transactions courantes à la date à laquelle les recettes en question font l'objet d'un ordre de conversion et de transfert et ne sont assujettis à aucun prélèvement, à l'exception de ceux qui sont habituellement opérés au titre de ces opérations de conversion et de transfert.

Article 11

ACCEPTATION DES HORAIRES

1. L'entreprise désignée soumet son programme d'exploitation (horaires d'été et horaires d'hiver) à l'acceptation des autorités aéronautiques de l'autre Partie contractante au moins quarante-cinq (45) jours avant la date prévue pour son entrée en vigueur. Le programme doit notamment indiquer les horaires, la fréquence des services, le type d'appareil et le nombre de sièges disponibles. Le programme d'exploitation est réputé avoir été soumis aux autorités aéronautiques d'une Partie contractante à la date à laquelle il a été reçu par lesdites autorités aéronautiques.

2. Les autorités aéronautiques de l'autre Partie contractante notifient dans les trente (30) jours, par écrit, à l'entreprise de transport aérien désignée leur décision d'acceptation ou de non-acceptation du programme d'exploitation soumis. Faute d'une notification dans le délai imparti, le programme d'exploitation est réputé avoir été accepté.

3. Toute modification ultérieure ainsi que toute demande visant à obtenir l'autorisation d'assurer des vols supplémentaires doivent également être soumises à l'acceptation des autorités aéronautiques de l'autre Partie contractante.

Article 12

ECHANGE DE STATISTIQUES

Les autorités aéronautiques de chaque Partie contractante fournissent aux autorités aéronautiques de l'autre Partie contractante, à la demande de celles-ci, les relevés statistiques périodiques et autres qui pourraient être raisonnablement nécessaires pour étudier la capacité offerte sur les services convenus par l'entreprise désignée.

Article 13

SÛRETÉ EN VOL

1. Chaque Partie contractante reconnaît la validité, aux fins de l'exploitation des transports aériens visés dans le présent Accord, des certificats de navigabilité, brevets d'aptitude et licences — encore valables — délivrés ou validés par l'autre Partie contractante, sous réserve que les conditions de délivrance ou de validation de ces certificats ou licences soient au moins aussi rigoureuses que les normes mini-

males qui pourraient être établies conformément à la Convention. Chaque Partie contractante peut toutefois refuser de reconnaître la validité, aux fins du survol de son territoire, des brevets d'aptitude et des licences dont ses propres ressortissants seraient munis et qui leur auraient été délivrés ou qui auraient été validés par l'autre Partie contractante.

2. Chaque Partie contractante peut demander que des consultations aient lieu au sujet des normes de sûreté en vol appliquées par l'autre Partie contractante aux installations aéronautiques, aux équipages, aux aéronefs et aux conditions de sécurité des opérations des entreprises désignées. Si, à l'issue de ces consultations, une Partie contractante conclut que l'autre Partie contractante n'applique pas et ne fait pas respecter effectivement dans ces domaines des normes et des prescriptions de sûreté en vol au moins aussi rigoureuses que les normes minimales qui pourraient être fixées conformément à la Convention, l'autre Partie contractante en reçoit notification en même temps que des mesures jugées nécessaires pour qu'il y ait conformité avec les normes minimales susmentionnées; elle doit alors procéder aux ajustements voulus. Chaque Partie contractante se réserve le droit de retenir, révoquer ou restreindre l'autorisation d'exploitation d'une entreprise désignée par l'autre Partie contractante, si celle-ci ne prend pas les mesures appropriées en question dans un délai raisonnable.

Article 14

SÉCURITÉ AÉRIENNE

1. Chaque Partie contractante réaffirme que l'obligation qu'elle a à l'égard de l'autre Partie contractante de protéger la sécurité de l'aviation civile contre tous actes d'intervention illicite fait partie intégrante du présent Accord.

2. En particulier, chaque Partie contractante agit conformément aux dispositions concernant la sécurité aérienne qui figurent dans la Convention relative aux infractions et à certains autres actes survenant à bord des aéronefs, signée à Tokyo le 14 septembre 1963[1], la Convention pour la répression de la capture illicite d'aéronefs, signée à La Haye le 16 décembre 1970[2], et la Convention pour la répression d'actes illicites dirigés contre la sécurité de l'aviation civile, signée à Montréal le 23 septembre 1971[3], ainsi que dans le Protocole pour la répression des actes illicites de violence dans les aéroports servant à l'aviation civile internationale, complémentaire à la Convention pour la répression d'actes illicites dirigés contre la sécurité de l'aviation civile, fait à Montréal le 23 septembre 1971 et signé à Montréal le 24 février 1988[4].

3. Chaque Partie contractante prête à l'autre Partie contractante, sur sa demande, toute l'aide nécessaire pour prévenir la capture illicite d'aéronefs civils et les autres actes illicites portant atteinte à la sécurité des aéronefs, de leurs passagers et de leurs équipages, comme des aéroports et des installations de navigation aérienne, ainsi que toute menace contre la sécurité de l'aviation civile.

4. Dans leurs relations mutuelles, les Parties contractantes se conforment aux normes de sécurité aérienne applicables fixées par l'Organisation de l'aviation civile

[1] Nations Unies, *Recueil des Traités*, vol. 704, p. 219.
[2] *Ibid.*, vol. 860, p. 105.
[3] *Ibid.*, vol. 974, p. 177 et vol. 1217, p. 404 (rectificatif au volume 974).
[4] *Ibid.*, vol. 1589, p. 474.

internationale qui figurent dans les annexes à la Convention. Chaque Partie contractante exige des exploitants d'aéronefs immatriculés par elle, des exploitants d'aéronefs dont le principal établissement ou la résidence permanente sont situés sur son territoire ou des exploitants des aéroports se trouvant sur son teritoire qu'ils se conforment auxdites dispositions relatives à la sécurité aérienne.

5. Chaque Partie contractante accepte que les exploitants d'aéronefs soient tenus de respecter les dispositions de la sécurité aérienne mentionnées au paragraphe 3 du présent article dont l'autre Partie contractante exige l'observation lorsque leurs aéronefs entrent sur le territoire de celle-ci, en sortent ou s'y trouvent. Chaque Partie contractante veille à ce que des mesures efficaces soient prises sur son territoire pour protéger les aéronefs et contrôler les passagers, les équipages les bagages à main, les bagages de soute, les marchandises, le courrier et les provisions de bord avant et pendant les opérations d'embarquement et de débarquement ou de chargement et de déchargement. En outre, chaque Partie contractante examine dans un esprit positif toute demande formulée par l'autre Partie contractante en vue d'obtenir que des mesures spéciales raisonnables de sécurité soient prises en cas de menace particulière.

6. En cas d'incident ou de toute menace d'incident entraînant la capture illicite d'aéronefs civils ou en cas d'autres actes illicites dirigés contre la sécurité d'aéronefs, de leurs passagers et de leurs équipages, d'aéroports ou d'installations de navigation aérienne, chaque Partie contractante prête son assistance à l'autre Partie contractante en facilitant les communications et en prenant d'autres mesures appropriées pour mettre fin rapidement et au moindre risque audit incident ou à ladite menace.

Article 15

CONSULTATIONS

1. Dans un esprit d'étroite coopération, les autorités aéronautiques des Parties contractantes se consultent mutuellement de temps à autre en vue d'assurer l'application satisfaisante des dispositions du présent Accord et de ses annexes.

2. Chaque Partie contractante peut demander qu'aient lieu des consultations soit directes, soit par correspondance débutant dans les trente (30) jours suivant la date de réception de la demande, à moins que les Parties contractantes n'en décident autrement.

Article 16

AMENDEMENTS

1. Si l'une ou l'autre Partie contractante estime nécessaire de modifier les dispositions du présent Accord, elle peut demander à l'autre Partie contractante d'entamer des consultations; ces consultations, qui peuvent avoir lieu entre les autorités aéronautiques et prendre la forme de discussions ou d'échanges de correspondance, commencent dans les soixante (60) jours suivant la date de réception de la demande, à moins que les Parties contractantes n'en décident autrement. Toute modification ainsi convenue entre en vigueur après approbation dans les conditions prévues par la législation nationale des deux Parties contractantes et confirmation par échange de notes diplomatiques.

2. Des modifications peuvent être apportées aux annexes au présent Accord par accord direct entre les autorités aéronautiques des Parties contractantes; elles entrent en vigueur après l'échange des lettres pertinentes.

Article 17

RÈGLEMENT DES DIFFÉRENDS

1. Si un différend surgit entre les Parties contractantes au sujet de l'interprétation ou de l'application du présent Accord, les Parties contractantes s'efforcent en premier lieu de le régler par voie de négociations.

2. Si les Parties contractantes ne parviennent pas à régler le différend par voie de négociations, elles peuvent convenir de le soumettre, aux fins de décision, à une personne ou un organisme ou, à la demande de l'une ou l'autre Partie contractante, le différend peut porter, pour règlement, devant un tribunal composé de trois arbitres, chaque Partie contractante en nommant un et le troisième étant désigné par les deux premiers. Chacune des Parties contractantes nomme son arbitre dans les soixante (60) jours suivant la date à laquelle l'une des Parties contractantes reçoit de l'autre une communication, par la voie diplomatique, demandant que le différend soit soumis à l'arbitrage et le troisième arbitre est désigné dans les soixante (60) jours suivant la période susmentionnée. Si l'une ou l'autre Partie contractante ne nomme pas son arbitre dans le délai prescrit, ou si le troisième arbitre n'est pas désigné dans le délai fixé, chaque Partie contractante peut demander au Président du Conseil de l'Organisation de l'aviation civile internationale de choisir l'arbitre voulu. Dans tous les cas, le troisième arbitre doit être un ressortissant d'un Etat tiers; il préside le tribunal et fixe le lieu où doit se dérouler la procédure d'arbitrage. Le tribunal d'arbitrage adopte sa propre procédure.

3. Chaque Partie contractante prend à sa charge les dépenses afférentes à son arbitre. Les autres dépenses du tribunal sont également partagées entre les Parties contractantes.

4. Les Parties contractantes s'engagent à se conformer à toute sentence rendue conformément au paragraphe 2 du présent article.

5. Si l'une ou l'autre Partie contractante ne se conforme pas à une sentence rendue conformément au paragraphe 2 du présent article et aussi longtemps qu'elle se dérobe, l'autre Partie contractante peut restreindre, retenir ou révoquer tous droits ou privilèges qu'elle a accordés en vertu du présent Accord à la Partie contractante ou à l'entreprise désignée défaillante.

Article 18

DÉNONCIATION

1. L'une ou l'autre Partie contractante peut à tout moment notifier par écrit à l'autre Partie contractante sa décision de mettre fin au présent Accord; cette notification est en même temps adressée à l'Organisation de l'aviation civile internationale. En pareil cas, l'Accord prend fin douze (12) mois après la date à laquelle l'autre Partie contractante a reçu la notification de dénonciation, à moins que celle-ci ne soit retirée, après accord, avant l'expiration de la période susmentionnée.

2. En l'absence d'un accusé de réception de la part de l'autre Partie contractante, la notification est réputée avoir été reçue quatorze (14) jours après sa réception par l'Organisation de l'aviation civile internationale.

Article 19

CONFORMITÉ AVEC DES CONVENTIONS MULTILATÉRALES

1. Si une convention multilatérale générale relative à un sujet couvert par le présent Accord entre en vigueur après avoir été acceptée par les deux Parties contractantes, les dispositions pertinentes de cette disposition l'emportent.

2. Des consultations peuvent avoir lieu conformément à l'article 15 en vue de déterminer la mesure dans laquelle le présent Accord est concerné par les dispositions d'une convention multilatérale.

Article 20

ENREGISTREMENT

Le présent Accord et toutes modifications dont il pourra ultérieurement faire l'objet seront enregistrés auprès de l'Organisation de l'aviation civile internationale.

Article 21

ENTRÉE EN VIGUEUR

1. Le présent Accord a une durée de validité de cinq (5) ans. Si douze (12) mois avant la date d'expiration de la période de cinq ans susmentionnée, ni l'une ni l'autre Partie contractante ne notifie son intention d'y mettre fin, l'Accord sera prorogé pour une durée indéfinie.

2. Le présent Accord entrera provisoirement en vigueur à la date de sa signature et définitivement à la date à laquelle les Parties contractantes se notifieront mutuellement, par un échange de notes diplomatiques, que les formalités requises par leurs législations nationales respectives pour sa mise en application ont été accomplies.

EN FOI DE QUOI les soussignés, à ce dûment autorisés par leurs gouvernements respectifs, ont signé le présent Accord.

FAIT en double exemplaire à Palanga, le 7 juillet 1995, en langues lituanienne, estonienne et anglaise, chaque texte faisant également foi. En cas de divergence d'interprétation du présent Accord, le texte anglais l'emportera.

Pour le Gouvernement
de la République de Lituanie :

JONAS BIRŽIŠKIS

Pour le Gouvernement
de la République d'Estonie :

KALEV KALLO

ANNEXE À L'ACCORD ENTRE LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DE LITUANIE ET LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE D'ESTONIE RELATIF AUX SERVICES AERIENS

1. Routes pouvant être exploitées par l'entreprise désignée [les entreprises désignées] de la Lituanie dans les deux sens :

Points de départ	*Points intermédiaires*	*Points en Lituanie*	*Points situés au-delà*
Points situés en Lituanie	Points situés dans des pays à choisir par la Lituanie	Tallin et/ou un autre point [d'autres points] en Estonie	Points situés dans des pays tiers à choisir par la Lituanie

Un point ou tous points situés sur les routes indiquées peuvent, au gré de l'entreprise désignée, être omis lors d'un vol ou de tous les vols à condition que tous les services aient pour point de départ ou leur point de destination finale en Lituanie.

2. Routes pouvant être exploitées par l'entreprise désignée [les entreprises désignées] de l'Estonie dans les deux sens :

Points de départ	*Points intermédiaires*	*Points en Lituanie*	*Points situés au-delà*
Points situés en Estonie	Points situés dans des pays à choisir par l'Estonie	Vilnius et/ou un autre point [d'autres points] en Estonie	Points situés dans des pays tiers à choisir par l'Estonie

Un point ou tous points situés sur les routes indiquées peuvent, au gré de l'entreprise désignée, être omis lors d'un vol ou de tous les vols à condition que tous les services aient leur point de départ ou leur point de destination finale en Estonie.

3. Les droits de trafic de la cinquième liberté à partir ou à destination d'un point intermédiaire ou d'un point situé au-delà ne peuvent être exercés que si les autorités aéronautiques des Parties contractantes concluent un accord à cet effet.

No. 33427

LITHUANIA
and
ESTONIA

Agreement for the promotion and reciprocal protection of investments. Signed at Tallinn on 7 September 1995

Authentic texts: Lithuanian, Estonian and English.

Registered by Lithuania on 11 December 1996.

LITUANIE
et
ESTONIE

Accord relatif à l'encouragement et la protection réciproqne des investissemeuts. Signé à Tallinu le 7 septembre 1995

Textes authentiques : lituanien, estonien et anglais.

Enregistré par la Lituanie le 11 décembre 1996.

[LITHUANIAN TEXT — TEXTE LITUANIEN]

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS IR ESTIJOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS SUTARTIS DĖL INVESTICIJŲ SKATINIMO IR ABIPUSĖS APSAUGOS

Lietuvos Respublikos Vyriausybė ir Estijos Respublikos Vyriausybė, toliau vadinamos "Susitariančiosiomis Šalimis",

- norėdamos plėtoti ekonominį bendradarbiavimą abiems pusėms naudingomis sąlygomis,

- siekdamos sukurti palankias sąlygas vienos Susitariančiosios Šalies investitorių investicijoms kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje,

- pripažindamos, kad šių investicijų skatinimas ir abipusė apsauga bus palankios stimuliuoti verslo iniciatyvą šioje srityje,

susitarė:

1 straipsnis

Sąvokos

Šios Sutarties tikslais:

1. Sąvoka "investicija" reiškia bet kurios rūšies turtą, investuotą ekonominei veiklai vykdyti vienos Susitariančiosios Šalies investitoriaus kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje pagal Susitariančiosios Šalies, kurioje atliekama investicija, įstatymus ir tvarką. Ši sąvoka ypač, nors ne išimtinai, apima:

a) kilnojamąjį ir nekilnojamąjį turtą bei kitas turtines teises *in rem*, tokias kaip hipoteka, turto sulaikymas, užstatas ir analogiškas teises;

b) akcijas, dalis ir obligacijas ar kitas dalyvavimo bendrovėje formas;

c) pretenzijas į pinigus arba pretenzijas į bet kokią ekonominę vertę turinčią veiklą, susijusią su investicija;

d) intelektualinės nuosavybės teises, įskaitant autorines teises, prekių ženklus, patentus, pramoninius pavyzdžius, techninius procesus, know-how, prekybines paslaptis, prekybinius pavadinimus ir susijusį su investicija goodwill;

e) įstatymais ar pagal kontraktą suteiktą bet kurią teisę ir bet kurią licenziją ar leidimą pagal įstatymus, įskaitant koncesijas gamtinių išteklių žvalgybai, gavybai, apdirbimui ar jų panaudojimui.

Bet koks investuoto turto formos pakeitimas neturi įtakos investicijos, kaip tokios, traktavimui su sąlyga, kad tas pakeitimas yra padarytas pagal investiciją priimančiosios Susitariančiosios Šalies įstatymus ir tvarką.

2. Sąvoka "investitorius" reiškia:

a) Lietuvos Respublikos atžvilgiu:

(i) fizinius asmenis, kurie yra Lietuvos Respublikos piliečiai pagal Lietuvos Respublikos įstatymus;

(ii) bet kurį ūkinį subjektą, įsteigtą ir įregistruotą Lietuvos Respublikos teritorijoje pagal Lietuvos Respublikoje galiojančius įstatymus ir tvarką;

b) Estijos Respublikos atžvilgiu:

(i) fizinius asmenis, turinčius Estijos Respublikos pilietybę pagal jos įstatymus;

(ii) bet kurį ūkinį subjektą, kuris yra įsteigtas ar įkurtas pagal Estijos Respublikos įstatymus ir kartu jos įstatymų pripažintas juridiniu asmeniu.

3. Sąvoka "pajamos" reiškia visas iš investicijų gautas sumas ir ypač, nors ne išimtinai, apima pelną, palūkanas, kapitalo padidėjimo pajamas, dividendus, autorinius honorarus ar mokėjimus.

4. Sąvoka "teritorija" reiškia Susitariančiosios Šalies teritoriją, įskaitant teritorinę jūrą ir bet kuriuos jūrinius ar povandeninius plotus, kuriuose pagal tarptautinę teisę Susitariančioji Šalis gali naudotis jūros dugno, žemės gelmių ir gamtinių resursų tyrinėjimo, eksploatacijos ir saugojimo teisėmis.

2 straipsnis

Investicijų skatinimas ir apsauga

1. Kiekviena Susitariančioji Šalis savo teritorijoje skatina ir sudaro palankias sąlygas kitos Susitariančiosios Šalies investitorių investicijoms ir pagal savo įstatymus ir tvarką priima tokias investicijas.

2. Kiekvienos Susitariančiosios Šalies investitorių investicijos visada yra teisingai ir lygiaverčiai traktuojamos, taip pat joms yra užtikrinamas visiškas saugumas ir apsauga kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje.

3 straipsnis

Nacionalinis ir didžiausio palankumo režimas

1. Kiekviena Susitariančioji Šalis savo teritorijoje suteikia kitos Susitariančiosios Šalies investitorių investicijoms ir pajamoms teisingą ir lygiavertį traktavimą, kuris nėra mažiau palankus negu traktavimas, suteiktas savo investitorių investicijoms ir pajamoms ar bet kurios trečiosios Valstybės investitorių investicijoms ir pajamoms, priklausomai nuo to, kuris traktavimas yra palankesnis.

2. Kiekviena Susitariančioji Šalis savo teritorijoje suteikia kitos Susitariančiosios Šalies investitoriams dėl investicijų valdymo, palaikymo, naudojimosi, pasinaudojimo ar disponavimo teisingą ir lygiavertį traktavimą, kuris nėra mažiau palankus negu traktavimas, suteiktas savo investitoriams ar bet kurios trečiosios Valstybės investitoriams, priklausomai nuo to, kuris traktavimas yra palankesnis.

3. Šio straipsnio 1 ir 2 dalies nuostatos nesudaromos taip, kad viena Susitariančioji Šalis privalėtų taikyti kitos Susitariančiosios Šalies investitoriams traktavimą, lengvatas ar privilegijas, kurias pirmoji Susitariančioji Šalis gali teikti dėka:

a) muitų sąjungos ar laisvos prekybos zonos, ar monetarinės sąjungos, ar panašių tarptautinių susitarimų, vedančių į tokias sąjungas ar institucijas, ar kitų regioninio bendradarbiavimo formų, kuriose ta Susitariančioji Šalis yra ar gali tapti Šalimi;

b) bet kurios tarptautinės sutarties visiškai ar didesne dalimi susijusios su mokesčiais.

4 straipsnis

Nuostolių atlyginimas

1. Kada vienos Susitariančiosios Šalies investitoriai patiria nuostolius dėl savo investicijų kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje dėl karo, ginkluoto konflikto, ypatingos padėties įvedimo, riaušių, sukilimo, maišto ar kitų panašių įvykių, kita Susitariančioji Šalis dėl restitucijos, nuostolių padengimo, kompensacijos ar kito atsiskaitymo juos traktuoja ne mažiau palankiai negu savo investitorius ar bet kurios trečiosios Valstybės investitorius, priklausomai nuo to, kuriuos traktuoja palankiau.

2. Nepažeidžiant šio straipsnio 1 dalies, vienos iš Susitariančiųjų Šalių investitoriams, kurie kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje dėl toje dalyje nurodytų įvykių patiria nuostolius:

a) šalies karinėms pajėgoms ar valdžios atstovams rekvizavus jų turtą,

b) šalies karinėms pajėgoms ar valdžios atstovams sunaikinus jų turtą ne mūšio veiksmų atveju arba nesusidarius būtinumo situacijai,

yra suteikiama restitucija ar jie gauna teisingą ir adekvačią kompensaciją už nuostolius, patirtus dėl rekvizicijos ar turto sunaikinimo. Iš to kylantys mokėjimai yra nedelsiant be apribojimų pervedami laisvai konvertuojama valiuta.

5 straipsnis

Ekspropriacija ir kompensacija

1. Susitariančiosios Šalies investitorių investicijos kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje negali būti nacionalizuotos, eksproprijuotos ir joms negalima taikyti nacionalizavimui ar ekspropriacijai analogiškų priemonių (toliau vadinamų "ekspropriacija") kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, išskyrus atvejus, kai tai atliekama visuomenės interesais. Ekspropriacija turi būti vykdoma įstatymų nustatyta tvarka, nediskriminaciniu pagrindu ir greitai išmokant adekvačią ir veiksmingą kompensaciją. Tokios kompensacijos dydis turi atitikti eksproprijuotų investicijų rinkos vertę, buvusią prieš pat ekspropriaciją arba prieš viešai paskelbiant apie ją, priklausomai nuo to, kas įvyko anksčiau; į ją įskaitomos palūkanos nuo pirmos dienos po ekspropriacijos, apskaičiuotos pagal LIBOR kursą, ji yra išmokama nedelsiant, veiksmingai realizuojama ir netrukdomai pervedama laisvai konvertuojama valiuta.

2. Investitoriai, kurių turtas eksproprijuojamas, turi teisę pagal eksproprijuojančiosios Susitariančiosios Šalies įstatymus į neatidėliotiną tos Susitariančiosios Šalies teisminių ar kitų nepriklausomų organų atliekamą peržiūrą, kad būtų nustatyta, ar tokia ekspropriacija ir investicijų įvertinimas yra atliktas pagal šio straipsnio principus.

6 straipsnis

Pervedimai

1. Susitariančiosios Šalys užtikrina pervedimą sumų, susijusių su investicijomis ir pajamomis. Pervedimai yra atliekami nedelsiant, be jokių apribojimų, laisvai konvertuojama valiuta. Tokie pervedimai ypač, nors ne išimtinai, apima:

a) kapitalą bei papildomas sumas investicijai palaikyti ar plėsti;

b) pelną, palūkanas, dividendus ir kitas einamąsias įplaukas;

c) lėšas paskoloms apmokėti;

d) autorinius honorarus ar mokėjimus;

e) įplaukas, gautas pardavus ar likvidavus investiciją;

f) fizinių asmenų, dirbančių su investicija tos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, uždarbius.

2. Šios Sutarties tikslais, jeigu nėra susitariama kitaip, keitimo kursas yra pervedimo dieną sandoriams taikomas dominuojantis komercinis kursas.

3. Susitariančiosios Šalys įsipareigoja šiame straipsnyje nurodytiems pervedimams taikyti tokį pat palankų režimą, kuris taikomas bet kurios trečiosios Valstybės investitorių pervedimams susijusiems su investicijomis.

7 straipsnis

Subrogacija

1. Jeigu viena iš Susitariančiųjų Šalių ar jos paskirta Agentūra apmoka savo investitoriams pagal garantiją, kurią buvo suteikusi kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje esančiai investicijai, pastaroji Susitariančioji Šalis pripažįsta:

a) bet kurių teisių ir pretenzijų perdavimą pirmajai Susitariančiajai Šaliai ar jos paskirtai Agentūrai pagal įstatymą arba teisinį sandorį, taip pat,

b) kad pirmoji Susitariančioji Šalis ar jos paskirta Agentūra turi teisę subrogacijos būdu naudotis to investitoriaus teisėmis ir pretenzijomis ir prisiimti su investicija susijusius įsipareigojimus.

2. Subrogacijos būdu gautos teisės ar pretenzijos neviršija pradinių investitoriaus teisių ar pretenzijų.

8 straipsnis

Ginčų tarp vienos Susitariančiosios Šalies ir kitos Susitariančiosios Šalies investitoriaus sprendimas

1. Bet kuris ginčas, kuris gali iškilti tarp vienos Susitariančiosios Šalies investitoriaus ir kitos Susitariančiosios Šalies dėl investicijų tos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, sprendžiamas ginčo Šalių derybomis.

2. Jei ginčas tarp vienos Susitariančiosios Šalies investitoriaus ir kitos Susitariančiosios Šalies tokiu būdu neišsprendžiamas per šešis mėnesius, investitorius turi teisę perduoti ginčą spręsti:

(a) Tarptautiniam investicinių ginčų sprendimo centrui (ICSID), taikant tinkamas Konvencijos dėl investicinių ginčų tarp atskirų valstybių ir kitų valstybių piliečių sprendimo, atviros pasirašymui 1965 m. kovo 18 d. Vašingtone, nuostatas; arba

(b) arbitrui arba tarptautiniam *ad hoc* arbitražo teismui, sudaromam pagal Jungtinių Tautų Tarptautinės prekybos teisės komisijos (UNCITRAL) arbitražo taisykles. Ginčo Šalys gali raštu susitarti padaryti pakeitimus šiose taisyklėse. Arbitražo sprendimai galutiniai ir privalomi abiems ginčo Šalims.

9 straipsnis

Ginčų sprendimas tarp Susitariančiųjų Šalių

1. Ginčai tarp Susitariančiųjų Šalių dėl šios Sutarties aiškinimo ar taikymo yra sprendžiami draugiškai diplomatiniais kanalais.

2. Jeigu ginčas tokiu būdu neišsprendžiamas per šešis mėnesius, tai bet kuriai Susitariančiajai Šaliai paprašius, jis gali būti perduotas arbitražo teismui pagal šio straipsnio nuostatas.

3. Arbitražo teismas sudaromas kiekvienu atskiru atveju tokiu būdu. Kiekviena Susitariančioji Šalis per du mėnesius nuo kreipimosi dėl arbitražo gavimo dienos paskiria po vieną arbitražo teismo narį. Šie du nariai išrenka trečiosios Valstybės pilietį, kuris, pritarus abiems Susitariančiosioms Šalims, paskiriamas arbitražo teismo Pirmininku (toliau vadinamas "Pirmininku"). Pirmininkas paskiriamas per 3 mėnesius nuo kitų dviejų narių paskyrimo dienos.

4. Jeigu per laikotarpius, nurodytus šio straipsnio 3 dalyje, reikiami paskyrimai nebuvo padaryti, Tarptautinio Teismo Prezidentas gali būti prašomas atlikti šiuos paskyrimus. Jeigu jis yra vienos iš Susitariančiųjų Šalių pilietis arba negali atlikti minėtos funkcijos dėl kitų priežasčių, tai Viceprezidentas yra prašomas atlikti šiuos paskyrimus. Jei Viceprezidentas taip pat yra vienos iš Susitariančiųjų Šalių pilietis arba dėl kitų priežasčių negali atlikti nurodytų funkcijų, tai paskirti reikiamus asmenis prašomas tolesnis pagal vyresniškumą Tarptautinio Teismo narys, kuris nėra kurios nors iš Susitariančiųjų Šalių pilietis.

5. Arbitražas priima sprendimą balsų dauguma. Toks sprendimas yra privalomas. Kiekviena Susitariančioji Šalis apmoka savo teismo nario ir jos atstovavimo arbitražo procese išlaidas; Arbitražo Pirmininko ir kitas išlaidas abi Susitariančiosios Šalys apmoka po lygiai. Tačiau Arbitražas gali nuspręsti, kad didesnę išlaidų dalį turi padengti viena iš Susitariančiųjų Šalių. Arbitražas pats nustato savo darbo tvarką.

10 straipsnis

Kitų taisyklių ir specialių įsipareigojimų taikymas

Jeigu viena Susitariančioji Šalis pagal savo tarptautinius susitarimus, įstatymus ir tvarką ar kitas specialias kontrakto nuostatas suteikia kitos Susitariančiosios Šalies investitoriams palankesnį traktavimą negu pagal šią Sutartį, tai taikomas labiau palankus traktavimas.

11 straipsnis

Sutarties taikymas

Ši Sutartis taikoma investicijoms, atliktoms vienos Susitariančiosios Šalies investitorių kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje pagal jos įstatymus ir tvarką tiek prieš įsigaliojant šiai Sutarčiai, tiek po jos įsigaliojimo, tačiau ji nėra taikoma su investicija susijusiems ginčams, kurie iškilo ar galėjo iškilti ar bet kurioms pretenzijoms, kurios buvo išnagrinėtos, prieš jai įsigaliojant.

12 straipsnis

Įsigaliojimas, trukmė ir nutraukimas

1. Susitariančiosios Šalys praneša viena kitai apie procedūrų, reikalingų pagal jų įstatymus šiai Sutarčiai įsigalioti, įvykdymą. Ši Sutartis įsigalioja nuo antro pranešimo dienos.

2. Ši Sutartis galioja dešimt metų ir lieka galioti tolesniems dešimties metų periodams, jeigu kuri nors iš Susitariančiųjų Šalių ne vėliau kaip prieš vienerius metus iki pirminio ar kiekvieno vėlesnio termino pabaigos raštiškai nepraneša kitai Susitariančiajai Šaliai apie ketinimą nutraukti šią Sutartį.

3. Nutraukus šią Sutartį, investicijoms, atliktoms iki šios Sutarties nutraukimo, Sutarties nuostatos tebegalioja dar dešimt metų nuo nutraukimo dienos.

Paliudydami tai, tinkamai įgalioti asmenys pasirašė šią Sutartį.

Sudaryta Taline 1995 m. rugsėjo 7d, dviem egzemplioriais, kiekvienas jų lietuvių, estų ir anglų kalbomis, visi tekstai vienodos teisinės galios. Kilus nesutarimams dėl interpretacijos, remtis tekstu anglų kalba.

Lietuvos Respublikos Vyriausybės vardu:	Estijos Respublikos Vyriausybės vardu:

[ESTONIAN TEXT — TEXTE ESTONIEN]

LEEDU VABARIIGI VALITSUSE JA EESTI VABARIIGI VALITSUSE VAHELINE INVESTEERINGUTE SOODUSTAMISE JA VASTASTIKUSE KAITSE LEPING

Leedu Vabariigi Valitsus ja Eesti Vabariigi Valitsus (edaspidi nimetatud "Lepingupooled"),

soovides süvendada majanduslikku koostööd vastastikku kasulikel tingimustel,

olles otsustanud luua soodsaid tingimusi kummagi Lepingupoole investeerijate investeeringutele teise Lepingupoole territooriumil,

tõdedes, et selliste investeeringute soodustamine ja vastastikune kaitse stimuleerib majanduslikku initsiatiivi sel alal,

leppisid kokku alljärgnevas:

Artikkel 1
Definitsioonid

Käesoleva Lepingu tähenduses:

1. Mõiste "investeering" hõlmab igat liiki varasid, mis on investeeritud ühe Lepingupoole investeerija poolt seoses tema majandustegevusega teise Lepingupoole territooriumile kooskõlas viimase seaduste ja määrustega, hõlmates sealhulgas eelkõige, kuid mitte ainult:

a) vallas- ja kinnisvara, samuti kõiki muid asjaõigusi, nagu hüpoteeke, pante ning muid sarnaseid õigusi;

b) ettevõtete osakuid, aktsiaid ja võlakirju ning teisi ettevõtluses osalemise liike;

c) nõudeid rahale või mis tahes majanduslikku väärtust omavale investeeringutega seotud tegevusele;

d) intellektuaalse omandi õigusi, sealhulgas investeeringutega seotud autoriõigusi, kaubamärke, patente, tööstuslikke disainlahendusi, tehnilisi protsesse, oskusteavet, ärisaladusi, kaubanimetusi ja ettevõtte äriväärtust;

e) kõiki seadusega või lepingu alusel antud õigusi ning kõiki seaduslikke litsentse ja lube, sealhulgas kontsessioone loodusvarade otsimiseks, kaevandamiseks, kultiveerimiseks ja kasutamiseks.

Varaliste väärtuste investeerimise vormi muutus ei muuda nende kui investeeringute olemust tingimusel, et see muutus on tehtud vastavuses vastuvõtva Lepingupoole seaduste ja määrustega.

2. Mõiste "investeerija" tähendab:

a) Leedu Vabariigi puhul:

I) füüsilisi isikuid, kes on Leedu Vabariigi kodanikud vastavalt Leedu Vabariigi seadustele;

II) igat Leedu Vabariigi territooriumil selle seaduste ja määrustega kooskõlas moodustatud ja registreeritud üksust.

b) Eesti Vabariigi puhul:

I) füüsilisi isikuid, kellel on Eesti Vabariigi kodakondsus vastavalt tema seadustele;

II) igat Eesti Vabariigi seadustega kooskõlas moodustatud ja juriidlise isikuna tunnustatud üksust;

3. Mõiste "tulu" tähendab investeeringust saadud summasid ja hõlmab eelkõige, kuid mitte ainult, kasumit, intresse, kapitali juurdekasvu, osakuid, dividende, rojalteid ja tasusid.

4. Mõiste "territoorium" tähendab ükskõik kumma Lepingupoole territooriumi, kaasa arvatud territoriaalveed, iga territooriumi meres või merepõhjas, kus Lepingupoolel on vastavalt rahvusvahelisele õigusele lubatud kasutada õigusi merepõhja, aluspinnase ja loodusvarade uuringuteks, kasutamiseks ning säilitamiseks.

Artikkel 2
Investeeringute soodustamine ja kaitse

1. Kumbki Lepingupool edendab ning loob oma territooriumil teise Lepingupoole investeerijate investeeringutele soodsad tingimused ja lubab selliseid investeeringuid vastavalt oma seadustele ja määrustele.

2. Kummagi Lepingupoole investeerijate investeeringutele antakse teise Lepingupoole territooriumil igal ajal õiglane ja võrdne käsitlus ning tagatakse nende täielik kaitse ja julgeolek.

Artikkel 3
Rahvuslik kohtlemine ja enamsoodustusrežiim

1. Kumbki Lepingupool võimaldab oma territooriumil teise Lepingupoole investeerijate investeeringutele ja tuludele õiglase ja võrdse kohtlemise, mis on vähemalt sama soodne, kui tema enda investeerijate investeeringutele ja tuludele või mis tahes kolmanda riigi investeerijate investeeringutele ja tuludele võimaldatav kohtlemine, olenevalt kumb neist on soodsam.

2. Kumbki Lepingupool võimaldab oma territooriumil teise Lepingupoole investeerijatele nende investeeringute haldamisel, hooldamisel, kasutamisel, nendest kasu saamisel või nende käsutamisel vähemalt sama soodsa kohtlemise kui on tema enda investeerijate investeeringutele ja tuludele või mis tahes kolmanda riigi investeerijate investeeringutele ja tuludele võimaldatav kohtlemine, olenevalt kumb neist on soodsam.

3. Käesoleva artikli lõigete 1 ja 2 sätted ei ole tõlgendatavad ühe Lepingupoole kohustusena laiendada teise Lepingupoole investeerijatele soodustusi, mis tulenevad kohtlemisest, eelistusest või privileegist, mida esimene Lepingupool võib anda lähtudes:

a) mis tahes tolliliidu-, vabakaubanduspiirkonna-, rahandusliidu- või mõnest muust samalaadsest rahvusvahelisest kokkuleppest, mille alusel on moodustatud taolised liidud või institutsioonid või mõnest muust piirkondliku koostöö vormist, mille liikmeks ükskõik kumb Lepingupool on või võib saada;

b) mis tahes ainult või põhiliselt maksustamist käsitlevast rahvusvahelisest lepingust või kokkuleppest.

Artikkel 4
Kahjude kompenseerimine

1. Ühe Lepingupoole investeerijatele, kelle investeeringud on kannatanud kahju sõja, relvastatud konflikti, riigis kehtestatud eriolukorra, ülestõusu, vastuhaku, mässu või muude samaste sündmuste tõttu teise Lepingupoole territooriumil, võimaldab teine Lepingupool tagasimaksmisel, hüvitamisel, kompenseerimisel või muude lahenduste puhul kohtlemise, mis on vähemalt sama soodne kui see, mille Lepingupool võimaldab oma investeerijatele või mis tahes kolmanda riigi investeerijatele.

2. Arvestades käesoleva artikli lõiget 1, võimaldatakse ühe Lepingupoole investeerijatele, kes kannavad teise Lepingupoole territooriumil mõnes nimetatud lõikes viidatud olukorras kahju, mille põhjuseks on:

a) nende vara rekvireerimine selle Lepingupoole jõudude või võimude poolt,

b) selle Lepingupoole jõudude või ametivõimude poolt nende vara hävitamine, mida ei põhjustanud lahingutegevus või mis ei olnud tingitud olukorra vajadustest, restitutsioon või õiglane ja adekvaatne kompensatsioon rekvireerimise ajal või vara hävitamise tulemusel kantud kahjude eest. Vastavad maksed peavad olema vabalt ülekantavad ning need teostatakse ilma viivituseta vabalt konverteeritavas valuutas.

Artikkel 5
Eksproprieerimine ja kompensatsioon

1. Kummagi Lepingupoole investeerijate investeeringuid ei tohi teise Lepingupoole territooriumil natsionaliseerida, eksproprieerida või rakendada nende suhtes muid oma toimelt natsionaliseerimise või eksproprieerimisega (edaspidi nimetatud "eksproprieerimine") samaväärseid meetmeid, välja arvatud ühiskondlikes huvides. Eksproprieerimine peab toimuma seaduse alusel ja mitte-diskrimineerivatel põhimõtetel ja sellega peab kaasnema kohene, adekvaatne ja efektiivne kompensatsioon. Selline kompensatsioon peab vastama eksproprieeritud investeeringu turuväärtusele vahetult enne eksproprieerimist või eelseisva eksproprieerimise avalikku teatavakssaamist, ükskõik kumb varem toimub, hakkab kandma LIBOR-il põhinevat intressi alates eksproprieerimise päevast, peab olema tasutud viivituseta, peab olema efektiivselt realiseeritav ning takistusteta ülekantav vabalt konverteeritavas valuutas.

2. Kahju kandnud investeerijal on õigus lasta eksproprieerimist teostanud Lepingupoole seaduse järgi, kooskõlas käesolevas artiklis sätestatud põhimõtetega, selle Lepingupoole

kohtuvõimudel või mõnel muul sõltumatul ametkonnal oma juhtum kohe läbi vaadata ja investeeringu väärtus ära hinnata.

Artikkel 6
Ülekanded

1. Kumbki Lepingupool tagab teise Lepingupoole investeeringute ja tuludega seotud maksete ülekande. Ülekanded tehakse vabalt konverteeritavas valuutas ilma igasuguste kitsendusteta ja liigse viivituseta. Sellised ülekanded hõlmavad eelkõige, kuid mitte ainult:

a) kapitali ja lisasummasid investeeringu säilitamiseks või suurendamiseks;

b) tulusid, intresse, dividende ja teisi jooksvaid sissetulekuid;

c) summasid laenude tagasimaksmiseks;

d) rojalteid või tasusid;

e) investeeringu müügist või likvideerimisest saadavat summat;

f) selle Lepingupoole territoorumil investeeringuga seoses töötavate füüsiliste isikute töötasusid.

2. Käesoleva Lepingu mõistes on vahetuskursiks ülekande kuupäeval jooksvate tehingute suhtes kehtiv kommertskurss, kui ei ole teisiti kokku lepitud.

3. Lepingupooled kohustuvad võimaldama käesolevas artiklis viidatud ülekannetele sama soodsat kohtlemist kui võimaldatakse mis tahes kolmanda riigi investeerijate poolt tehtud investeeringutega seotud ülekannetele.

Artikkel 7
Asendamine

1. Kui üks Lepingupool või tema poolt määratud asutus teeb oma investeerijatele makseid teise Lepingupoole territooriumil tehtud investeeringule antud garantii alusel, tunnustab viimatimainitud Lepingupool:

a) investeerija kõigi õiguste või nõuete üleminekut esimesena nimetatud Lepingupoolele või tema määratud asutusele seaduse või õigusliku tehingu alusel, samuti,

b) et esimesena nimetatud Lepingupoolel või selle määratud asutusel on õigus kasutada subrogatsiooni alusel selle investeerija õigusi ja rakendada tema nõudeõigusi ning et ta võtab enda peale investeeringuga seotud kohustused.

2. Ülekantud õigused või nõuded ei tohi ületada investeerija algseid õigusi või nõudeid.

Artikkel 8
Investeeringutega seotud vaidluste lahendamine ühe Lepingupoole ja teise Lepingupoole investeerija vahel

1. Kõik vaidlused, mis võivad tekkida ühe Lepingupoole investeerija ja teise Lepingupoole vahel seoses investeeringuga teise Lepingupoole territooriumil, lahendatakse vaidluspoolte vahel läbirääkimiste teel.

2. Kui ühe Lepingupoole investeerija ja teise Lepingupoole vahelist vaidlust ei ole võimalik lahendada sel teel kuue kuu jooksul, võib investeerija esitada vaidluse:

a) Rahvusvahelisele Investeeringualaste Vaidluste Lahendamise Keskusele (ICSID), võttes arvesse Washingtonis 18. märtsil 1965 allakirjutamiseks avatud "Riikide ja

teiste riikide kodanike vaheliste investeeringualaste vaidluste lahendamise konventsiooni" kehtivaid sätteid; või

b) vahekohtunikule või rahvusvahelisele *ad hoc* vahekohtule, mis on moodustatud ÜRO Rahvusvahelise Kaubandusõiguse Komisjoni (UNCITRAL) arbitraažireeglite alusel. Vaidluspooled võivad leppida kirjalikult kokku nende reeglite muutmise suhtes. Vahekohtu otsused on lõplikud ja siduvad mõlemale vaidluspoolele.

Artikkel 9

Lepingupoolte vaheliste vaidluste lahendamine

1. Vaidlused Lepingupoolte vahel seoses käesoleva Lepingu tõlgendamise või tema rakendamisega lahendatakse võimaluse korral sõbralikult diplomaatiliste kanalite kaudu.

2. Kui vaidlus ei leia sel teel lahendust kuue kuu jooksul, edastatakse see kooskõlas käesoleva artikli sätetega ükskõik kumma Lepingupoole palvel vahekohtule.

3. Vahekohus moodustatakse iga juhtumi jaoks eraldi järgmisel viisil. Kumbki Lepingupool määrab kahe kuu jooksul, alates arbitraažitaotluse laekumise kuupäevast, ühe vahekohtu liikme. Need kaks liiget valivad kolmanda riigi kodaniku, kes määratakse mõlema Lepingupoole nõusolekul kohtu eesistujaks (edaspidi nimetatud "eesistuja"). Eesistuja määratakse ametisse kolme kuu jooksul, alates ülejäänud kahe liikme määramise päevast.

4. Kui käesoleva artikli lõikes 3 nimetatud ajavahemike jooksul ei ole vajalikud määramised tehtud, siis võib paluda teha määramised Rahvusvahelise Kohtu presidendil. Kui Rahvusvahelise Kohtu president juhtub olema ükskõik kumma Lepingupoole kodanik või kui ta mingil muul põhjusel ei saa nimetatud funktsioone täita, palutakse teha määramised Rahvusvahelise Kohtu asepresidendil. Kui ka asepresident juhtub olema ükskõik kumma Lepingupoole kodanik või kui ta mingil muul põhjusel ei saa nimetatud

funktsioone täita, siis palutakse teha määramised Rahvusvahelise Kohtu ametiastmelt järgmisel liikmel, kes ei ole kummagi Lepingupoole kodanik.

5. Vahekohus võtab oma otsused vastu häälteenamusega. Need otsused on siduvad. Kumbki Lepingupool kannab ise oma vahekohtuniku kulud ning tema esinduskulud arbitraažiprotsessil. Eesistuja kulud ja ülejäänud kulud kannavad mõlemad Lepingupooled võrdsetes osades. Vahekohus võib siiski otsustada, et ühel kahest Lepingupoolest tuleb kanda suuremaid kulusid. Vahekohus määrab ise oma protseduurireeglid.

Artikkel 10
Muude reeglite ja erikohustuste täitmine

Kui ühe Lepingupoole poolt vastavalt selle rahvusvahelistele lepingutele, seadustele ja määrustele või teiste lepingute spetsiifilistele sätetele teise Lepingupoole investeerijatele võimaldatav kohtlemine on soodsam kui sätestatakse Lepingus, siis rakendatakse soodsamat kohtlemist.

Artikkel 11
Käesoleva Lepingu kehtivus

Käesoleva Lepingu sätted kehtivad tulevikus ühe Lepingupoole investeerijate poolt teise Lepingupoole territooriumile tehtavate investeeringute suhtes ning samuti käesoleva Lepingu jõustumise kuupäeval olemasolevate investeeringute suhtes tingimusel, et taolisi investeeringuid tehti investeeringuid vastuvõtva Lepingupoole kehtivate seaduste ning määruste kohaselt. Käesolev leping ei kehti ennne lepingu jõustumist investeeringuga seoses tekkinud või tekkida võinud vaidluse kohta või mis tahes nõude kohta, mis lahendati enne lepingu jõustumist.

Artikkel 12

Jõustumine, kestus ja lõpetamine

1. Kumbki Lepingupool teatab kirjalikult teisele Lepingupoolele käesoleva Lepingu jõustamiseks siseriiklike seadustega nõutavate protseduuride täitmisest. Käesolev Leping jõustub teise teate laekumise kuupäeval.

2. Käesolev Leping jääb jõusse kümneks aastaks ja on jätkuvalt jõus järgnevate kümneaastaste perioodide jooksul, välja arvatud juhul, kui üks aasta enne esimese või mis tahes järgneva perioodi lõppemist üks Lepingupooltest teatab teisele Lepingupoolele kirjalikult oma kavatsusest Leping lõpetada.

3. Enne käesoleva Lepingu lõppemist tehtud investeeringute suhtes kehtivad käesoleva Lepingu sätted edasi kümme aastat alates selle lõppemise päevast.

EELTOODU KINNITUSEKS on käesolevale Lepingule alla kirjutanud selleks täielikult volitatud isikud.

KOOSTATUD kahes eksemplaris Tallinnas, „7" septembril 1995 leedu, eesti ja inglise keeles, kusjuures kõik tekstid on võrdselt autentsed. Lahknevuse korral tõlgendamisel prevaleerib inglisekeelne tekst.

Leedu Vabariigi Valitsuse nimel:	Eesti Vabariigi Valitsuse nimel:

AGREEMENT[1] BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF LITHUANIA AND THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF ESTONIA FOR THE PROMOTION AND RECIPROCAL PROTECTION OF INVESTMENTS

The Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Republic of Estonia, hereinafter referred to as the "Contracting Parties",

- desiring to strengthen economic cooperation on mutually advantageous conditions,

- determined to establish favourable conditions for investments of investors of one Contracting Party in the territory of the other Contracting Party, and

- recognizing that the promotion and reciprocal protection of such investments will be conducive to the stimulation of the business initiative in this field,

Have agreed as follows:

Article 1

Definitions

For the purposes of this Agreement:

1. The term "investment" shall comprise every kind of asset, invested in connection with economic activities by an investor of one Contracting Party in the territory of the other Contracting Party in accordance with the laws and regulations of the latter and shall include, in particular, though not exclusively:

a) movable and immovable property as well as any other property rights *in rem* such as mortgages, liens, pledges, and similar rights;

b) shares, stocks and debentures of companies or any other form of participation in a company;

c) claims to money or to any performance having an economic value associated with an investment;

d) intellectual property rights, including copyrights, trade marks, patents, industrial designs, technical processes, know-how, trade secrets, trade names and goodwill associated with an investment;

[1] Came into force on 20 June 1996 by notification, in accordance with article 12.

e) any right conferred by laws or under contract and any licenses and permits pursuant to law, including the concessions to search for, extract, cultivate or exploit natural resources.

Any alteration of the form in which assets are invested shall not affect their character as investment, provided such an alteration is made in accordance with the host Contracting Party's laws and regulations.

2. The term "investor" shall mean:

a) in respect of the Republic of Lithuania:
i) natural persons who are nationals of the Republic of Lithuania according to the laws of the Republic of Lithuania;
ii) any entity constituted and registered in the territory of the Republic of Lithuania in conformity with its laws and regulations;

b) in respect of the Republic of Estonia:
i) natural persons having the nationality of the Republic of Estonia in accordance with its laws;
ii) any entity incorporated or constituted in accordance with, and recognized as legal person by the laws of the Republic of Estonia.

3. The term "returns" shall mean amounts yielded by an investment and in particular, though not exclusively, includes profits, interest, capital gains, dividends, royalties or fees.

4. The term "territory" shall mean the territory of either Contracting Party, including the territorial sea, any maritime or submarine area within which a Contracting Party may exercise, in accordance with international law, rights for the purpose of exploration, exploitation and preservation of the seabed, subsoil and natural resources.

Article 2

Promotion and Protection of Investments

1. Each Contracting Party shall encourage and create favourable conditions in its territory for investments of investors of the other Contracting Party and shall admit such investments in accordance with its laws and regulations.

2. Investments of investors of either Contracting Party shall at all times be accorded fair and equitable treatment and shall enjoy full protection and security in the territory of the other Contracting Party.

Article 3

National and Most - Favoured - Nation Treatment

1. Each Contracting Party shall in its territory accord investments and returns of investors of the other Contracting Party treatment which is fair and equitable and not less favourable than that which it accords to investments and returns of its own investors or to investments and returns of investors of any third State, whichever is more favourable.

2. Each Contracting Party shall in its territory accord investors of the other Contracting Party, as regards management, maintenance, use, enjoyment or disposal of their investment, treatment which is fair and equitable and not less favourable than that which it accords to its own investors or investors of any third State, whichever is more favourable.

3. The provisions of paragraph 1 and 2 of this Article shall not be construed so as to oblige one Contracting Party to extend to the investors of the other Contracting Party the benefit of any treatment, preference or privilege which may be extended by the former Contracting Party by virtue of:

a) any customs union or free trade area or a monetary union or similar international agreements leading to such unions or institutions or other forms of regional co-operation to which that Contracting Party is or may become a Party;

b) any international agreement or arrangement relating wholly or mainly to taxation.

Article 4

Compensation for Losses

1. When investors of either Contracting Party suffer losses in respect to their investments owing to war, armed conflict, a state of national emergency, revolt, insurrection, riot or other similar events in the territory of the other Contracting Party, they shall be accorded by the latter Contracting Party treatment as regards restitution, indemnification, compensation or other settlement, no less favourable than that which the latter Contracting Party accords to its own investors or to investors of any third State, whichever is more favourable.

2. Without prejudice to paragraph 1 of this Article, investors of one Contracting Party who in any of the events referred to in that paragraph suffer losses in the territory of the other Contracting Party resulting from:

a) requisitioning of their property by its forces or authorities,

b) destruction of their property by its forces or authorities which was not caused in combat action or was not required by the necessity of the situation,

shall be accorded restitution or just and adequate compensation for the losses sustained during the period of the requisitioning or as the result of the destruction of the property. Resulting payments shall be freely transferable in a freely convertible currency without delay.

Article 5

Expropriation and Compensation

1. Investments of investors of either Contracting Party shall not be nationalized, expropriated or subjected to measures having effect equivalent to nationalization or expropriation (hereinafter referred to as "expropriation") in the territory of the other Contracting Party except for a public purpose. The expropriation shall be carried out under due process of law, on a non-discriminatory basis and shall be accompanied by provisions for the payment of prompt, adequate and effective compensation. Such compensation shall amount to the market value of the investment expropriated immediately before expropriation or before impending expropriation became public knowledge, whichever is the earlier, shall include interest calculated on the LIBOR basis from the date of expropriation, shall be made without delay, be effectively realizable and be freely transferable in a freely convertible currency.

2. The investor affected shall have a right, under the law of the Contracting Party making the expropriation, to prompt review, by a judicial or other independent authority of that Contracting Party, of its case and of the valuation of its investment in accordance with the principles set out in this Article.

Article 6

Transfers

1. The Contracting Parties shall guarantee the transfer of payments related to investments and returns. The transfers shall be made in a freely convertible currency, without any restriction and undue delay. Such transfers shall include in particular, though not exclusively:

a) capital and additional amounts to maintain or increase the investment;

b) profits, interest, dividends and other current income;

c) funds in repayment of loans;

d) royalties or fees;

e) proceeds of sale or liquidation of the investment;

f) the earnings of natural persons working in the territory of that Contracting Party in connection with an investment.

2. For the purpose of this Agreement, exchange rates shall be the prevailing commercial rates effective for the current transactions at the date of transfer, unless otherwise agreed.

3. The Contracting Parties undertake to accord to the transfers referred to in this Article treatment as favourable as that accorded to transfers in connection with investments made by investors of any third State.

Article 7

Subrogation

1. If a Contracting Party or its designated agency makes payment to its own investors under a guarantee it has accorded in respect of an investment in the territory of the other Contracting Party, the latter Contracting Party shall recognize:

a) the assignment, whether under the law or pursuant to a legal transaction in that country, of any right or claim by the investor to the former Contracting Party or its designated agency, as well as,

b) that the former Contracting Party or its designated agency is entitled by virtue of subrogation to exercise the rights and enforce the claims of that investor and shall assume the obligations related to the investment.

2. The subrogated rights or claims shall not exceed the original rights or claims of the investor.

Article 8

Settlement of Investment Disputes between a Contracting Party and an Investor of the other Contracting Party

1. Any dispute which may arise between an investor of one Contracting Party and the other Contracting Party in connection with an investment in the territory of that other Contracting Party shall be subject to negotiations between the Parties in dispute.

2. If any dispute between an investor of one Contracting Party and the other Contracting Party can not be thus settled within six months, the investor shall be entitled to submit the case either to:

a) the International Center for the Settlement of Investment Disputes (ICSID) having regard to the applicable provisions of the Convention on the Settlement of Investment Disputes Between States and Nationals of Other States opened for signature at Washington D.C. on 18 March 1965;[1] or

b) an arbitrator or international *ad hoc* arbitral tribunal established under the Arbitration Rules of the United Nations Commission on International Trade Law[2] (UNCITRAL). The Parties to the dispute may agree in writing to modify these Rules. The arbitral awards shall be final and binding on both Parties to the dispute.

Article 9

Settlement of Disputes between the Contracting Parties

1. Disputes between the Contracting Parties concerning the interpretation or application of this Agreement shall be settled amicably through diplomatic channels.

2. If the dispute cannot be thus settled within six months, it shall upon the request of either Contracting Party, be submitted to an Arbitral Tribunal in accordance with the provisions of this Article.

3. The Arbitral Tribunal shall be constituted for each individual case in the following way. Within two months of the receipt of the request for arbitration, each Contracting Party shall appoint one member of the Tribunal. These two members shall then select a national of a third State who on approval of the two Contracting Parties shall be appointed Chairman of the Tribunal (hereinafter referred to as the "Chairman"). The Chairman shall be appointed within three months from the date of appointment of the other two members.

4. If within the periods specified in paragraph 3 of this Article the necessary appointments have not been made, a request may be made to the President of the International Court of Justice to make the appointments. If he happens to be a national of either Contracting Party, or if he is otherwise prevented from discharging the said function, the Vice-President shall be invited to make the appointments. If the Vice-President also happens to be a national of either Contracting Party or is prevented from discharging the said function, the member of the International Court of Justice next in seniority who is not a national of either Contracting Party shall be invited to make the appointments.

[1] United Nations, *Treaty Series*, vol. 575, p. 159.
[2] United Nations, *Official Records of the General Assembly, Thirty-first Session, Supplement No. 17* (A/31/17), p. 34.

5. The Arbitral Tribunal shall reach its decision by a majority of votes. Such decision shall be binding. Each Contracting Party shall bear the cost of its own arbitrator and its representation in the arbitral proceedings; the cost of the Chairman and the remaining costs shall be borne in equal parts by both Contracting Parties. The Arbitral Tribunal may, however, decide that a higher proportion of the costs shall be borne by one of the two. The Arbitral Tribunal shall determine its own procedure.

Article 10

Application of Other Rules and Special Commitments

If the treatment to be accorded by one Contracting Party to investors of the other Contracting Party in accordance with its international agreements, laws and regulations or other specific provisions of contract is more favourable than that accorded by this Agreement, the more favourable treatment shall be accorded.

Article 11

Applicability of this Agreement

This Agreement shall apply to investments made in the territory of one of the Contracting Parties in accordance with its laws and regulations by investors of the other Contracting Party prior to as well as after the entry into force of this Agreement, but shall not apply to any dispute concerning an investment which arose or could have arisen, or any claim which was settled before its entry into force.

Article 12

Entry into Force, Duration and Termination

1. Each of the Contracting Parties shall notify the other of the completion of the procedures required by its law for bringing this Agreement into force. This Agreement shall enter into force on the date of the second notification.

2. This Agreement shall remain in force for a period of ten years and shall continue to be in force thereafter for further periods of ten years unless, one year before the expiry of the initial or any subsequent periods, either Contracting Party notifies the other in writing of its intention to terminate this Agreement.

3. In respect of investments made prior to the termination of this Agreement, the provisions of this Agreement shall continue to be effective for a period of ten years from the date of termination.

In witness whereof, the undersigned duly authorized thereto have signed this Agreement.

Done in duplicate at Tallinn this 7 day of September in the Lithuanian, Estonian and English languages, all texts being equally authentic. In case of any divergence of interpretation, the English text shall prevail.

For the Government
of the Republic of Lithuania:

[1]

For the Government
of the Republic of Estonia:

[2]

[1] Albinas Januška.
[2] Raul Mälk.

[TRADUCTION — TRANSLATION]

ACCORD[1] RELATIF À L'ENCOURAGEMENT ET LA PROTECTION RÉCIPROQUE DES INVESTISSEMENTS ENTRE LA RÉPUBLIQUE DE LITUANIE ET LA RÉPUBLIQUE D'ESTONIE

Le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement de la République d'Estonie, ci-après dénommés les « Parties contractantes »,

Désireux de renforcer leur coopération économique dans des conditions mutuellement avantageuses,

Résolus à offrir des conditions favorables aux investissements des investisseurs de chacun de leur pays dans l'autre,

Reconnaissant que la promotion et la protection réciproque de ces investissements contribueront à stimuler les initiatives dans le domaine des affaires,

Sont convenus de ce qui suit :

Article premier

DÉFINITIONS

Aux fins du présent Accord, on entend par :

1. « Investissement », tout type d'avoir investi en rapport avec des activités économiques par un investisseur de l'une des Parties contractantes sur le territoire de l'autre Partie conformément aux lois et règlements de celle-ci et, en particulier mais non exclusivement :

a) Les biens meubles et immeubles ainsi que tous autres droits de propriété en nature tels que hypothèques, nantissements, gages et autres droits similaires;

b) Les actions, obligations et titres de sociétés ou toutes autres formes de participation dans une société;

c) Les créances monétaires ou les créances sur tout résultat ayant une valeur économique liée à un investissement;

d) Les droits de propriété intellectuelle, y compris les droits d'auteur, marques de fabrique, brevets, modèles industriels, procédés techniques, savoir-faire, secrets commerciaux, noms de marque et clientèle liés à l'investissement;

e) Tout droit conféré par la loi ou par un contrat et toute autorisation et permis conforme à la loi, y compris les concessions de prospection, d'extraction, de culture ou d'exploitation de richesses naturelles.

Aucune modification de la forme sous laquelle les avoirs sont investis n'aura d'incidence sur leur caractère d'investissement, à condition d'être apportée conformément à la législation et la réglementation de la Partie contractante sur le territoire de laquelle les investissements sont situés.

[1] Entré en vigueur le 20 juin 1996 par notification, conformément à l'article 12.

2. Le mot « investisseur » s'entend :

a) Dans le cas de la République de Lituanie :

i) Des personnes physiques ressortissantes de la République de Lituanie conformément au droit de celle-ci;

ii) De toute entité constituée et enregistrée sur le territoire de la République de Lituanie conformément aux lois et règlements de celle-ci;

b) Dans le cas de la République d'Estonie :

i) Des personnes physiques ressortissantes de la République d'Estonie conformément au droit de celle-ci;

ii) De toute entité qui est enregistrée ou constituée conformément au droit de la République d'Estonie et à laquelle ce droit reconnaît la personnalité morale.

3. Le mot « rendement » s'entend des revenus moyens des investissements et, en particulier mais non exclusivement, des bénéfices, intérêts, gains de capital, dividendes, redevances ou droits.

4. Le mot « territoire » s'entend du territoire de l'une ou l'autre des Parties contractantes, y compris de la mer territoriale, de toute étendue maritime ou sous-marine à l'intérieur de laquelle l'une des Parties contractantes peut exercer des droits aux fins de la prospection, de l'exploitation ou de la conservation du fond de la mer, du sous-sol et des ressources naturelles conformément au droit international.

Article 2

ENCOURAGEMENT ET PROTECTION DES INVESTISSEMENTS

1. Sur son territoire, chaque Partie contractante encourage les investissements des investisseurs de l'autre Partie et crée des conditions qui leur soient favorables et elle autorise ces investissements conformément à ses lois et règlements.

2. Les investissements des investisseurs de chacune des Parties contractantes reçoivent en tout temps un traitement juste et équitable et bénéficient d'une protection et d'une sécurité complètes sur le territoire de l'autre Partie.

Article 3

TRAITEMENT NATIONAL ET TRAITEMENT DE LA NATION LA PLUS FAVORISÉE

1. Sur son territoire, chaque Partie contractante accorde aux investissements et rendements des investisseurs de l'autre Partie un traitement juste et équitable qui n'est pas moins favorable que le traitement qu'elle accorde aux investissements et rendements de ses propres investisseurs ou celui qui l'est par elle aux investissements et rendements des investisseurs de tout Etat tiers, si ce dernier est le plus favorable.

2. Sur son territoire, chaque Partie contractante accorde aux investisseurs de l'autre Partie, en ce qui concerne la gestion, le maintien, l'utilisation, la jouissance ou la disposition de leurs investissements, un traitement juste et équitable qui n'est pas moins favorable que le traitement qu'elle accorde à ses propres investisseurs ou

que celui qui l'est par elle aux investisseurs de tout Etat tiers, si ce dernier est le plus favorable.

3. Aucune disposition des paragraphes 1 ou 2 du présent article ne peut être interprétée comme obligeant l'une des Parties contractantes à étendre aux investisseurs de l'autre Partie le bénéfice de tout traitement, préférence ou privilège qui pourrait être accordé par la première des Parties en raison :

a) D'une union douanière, d'une zone de libre-échange, d'une union monétaire ou d'accords internationaux similaires conduisant à de telles unions ou institutions ou d'autres formes de coopération régionale auxquelles cette Partie contractante est partie ou pourrait le devenir;

b) De tout accord ou arrangement international relatif entièrement ou partiellement à l'imposition.

Article 4

INDEMNISATION DES PERTES

1. Les investisseurs de l'une des Parties contractantes qui subissent des pertes sur leurs investissements en raison d'une guerre, d'un conflit armé, d'un état d'urgence nationale, de révoltes, d'insurrection, d'émeutes ou d'autres événements analogues sur le territoire de l'autre Partie sont traités par cette autre Partie, en ce qui concerne les remboursements, indemnisations, dommages-intérêts ou autres règlements, non moins favorablement que les propres investisseurs de ladite autre Partie ou que les investisseurs de tout État tiers qui pourraient être traités plus favorablement.

2. Sans préjudice des dispositions du paragraphe 1 du présent article, les investisseurs de l'une des Parties contractantes qui, à l'occasion de l'un quelconque des événements visés dans ce paragraphe, subiraient sur le territoire de l'autre Partie contractante des pertes dues à :

a) La réquisition de leurs biens par les forces ou les autorités de cette autre Partie;

b) La destruction de leurs biens par les forces ou les autorités de ladite autre Partie sans que cette destruction ait été causée par un combat ou nécessitée par la situation,

sont remboursés ou indemnisés de manière juste et adéquate des pertes subies au cours de la période de réquisition ou en raison de la destruction des biens. Les paiements résultant seront librement transférables sans retard dans une devise librement convertible.

Article 5

EXPROPRIATION ET INDEMNISATION

1. Les investissements des investisseurs de l'une ou l'autre Partie contractante ne seront ni nationalisés, ni expropriés, ni soumis à des mesures ayant un effet équivalant à une nationalisation ou une expropriation (ci-après dénommée « expropriation ») sur le territoire de l'autre Partie contractante sauf dans l'intérêt public; l'expropriation aura lieu dans le respect de la loi sur une base non-discriminatoire

et s'accompagnera de dispositions garantissant le paiement d'une indemnisation prompte, adéquate et effective. Le montant de cette indemnisation correspondra à la valeur, sur le marché, de l'investissement exproprié immédiatement avant l'expropriation ou avant que l'imminence de celle-ci n'ait été connue publiquement, si cette imminence a été connue avant l'expropriation elle-même; il inclura des intérêts calculés sur la base du taux LIBOR à compter de la date d'expropriation; il sera effectué sans retard et sera effectivement réalisable et librement transférable dans une monnaie librement convertible.

2. L'investisseur dont les biens sont nationalisés ou expropriés aura le droit, conformément à la législation de la Partie contractante qui procède à l'expropriation, de faire examiner promptement son cas et le prix auquel son investissement est évalué, conformément aux principes énoncés dans le présent article, par une autorité judiciaire ou une autre autorité indépendante de cette Partie contractante.

Article 6

TRANSFERTS

1. Les Parties contractantes garantissent le transfert des paiements liés aux investissements et aux rendements. Les transferts sont effectués en monnaie librement convertible, sans aucune restriction ni retard indu. Les dispositions du présent paragraphe s'appliquent en particulier mais non exclusivement :

a) Au capital et aux compléments nécessaires pour entretenir ou accroître l'investissement;

b) Aux bénéfices, intérêts, dividendes et autres revenus courants;

c) Aux fonds de remboursement des prêts;

d) Aux redevances ou droits;

e) Aux produits de la vente ou de la liquidation de l'investissement;

f) Aux gains des personnes physiques travaillant sur le territoire de la Partie contractante concernée en liaison avec un investissement.

2. Aux fins du présent Accord, les taux de change sont les taux commerciaux effectifs en vigueur pour les opérations courantes à la date du transfert, à moins qu'il n'en soit convenu autrement.

3. Les Parties contractantes s'engagent à traiter les transferts visés au présent article aussi favorablement que les transferts liés à des investissements d'investisseurs d'Etats tiers.

Article 7

SUBROGATION

1. Si une Partie contractante ou son organisme désigné effectue un paiement à l'un de ses propres investisseurs au titre d'une garantie accordée pour un investissement sur le territoire de l'autre Partie, cette autre Partie :

a) Reconnaît le transfert de tout droit ou créance effectué conformément à la loi ou en exécution d'une opération légale dans ce pays par l'investisseur à la première Partie contractante ou à son organisme désigné;

b) Reconnaît que la première Partie contractante ou son organisme désigné est en droit, en vertu de la subrogation, d'exercer les droits et de faire valoir les créances de cet investisseur, et prend à sa charge les obligations liées à l'investissement.

2. Les droits ou créances subrogés n'excèdent pas les droits ou créances initiaux de l'investisseur.

Article 8

RÈGLEMENTS DES DIFFÉRENDS LIÉS À DES INVESTISSEMENTS ENTRE UNE DES PARTIES CONTRACTANTES ET UN INVESTISSEUR DE L'AUTRE PARTIE

1. Tout différend qui pourrait s'élever entre un investisseur d'une des Parties contractantes et l'autre Partie au sujet d'un investissement sur le territoire de cette autre Partie fera l'objet de négociations entre les Parties au différend.

2. Si un différend entre un investisseur d'une des Parties contractantes et l'autre Partie ne peut pas être réglé de cette façon dans les six mois, l'investisseur est en droit de soumettre son cas :

a) Soit au Centre international pour le règlement des différends relatifs aux investissements (CIRDI), compte tenu des dispositions applicables de la Convention pour le règlement des différends relatifs aux investissements entre Etats et ressortissants d'autres Etats ouverte à la signature à Washington le 18 mars 1965[1];

b) Soit à un arbitre ou à un tribunal arbitral international constitué spécialement conformément aux règles d'arbitrage de la Commission des Nations Unies pour le droit commercial international (CNUDCI)[2]. Les Parties au différend peuvent convenir par écrit de modifier ces règles. Les sentences arbitrales seront finales et s'imposeront aux deux Parties au différend.

Article 9

RÈGLEMENT DES DIFFÉRENDS ENTRE LES PARTIES CONTRACTANTES

1. Les différends entre les Parties contractantes liés à l'interprétation ou à l'application du présent Accord seront réglés à l'amiable par la voie diplomatique.

2. Si le différend ne peut pas être réglé ainsi dans les six mois, il sera soumis à un tribunal d'arbitrage à la demande de l'une ou l'autre Partie contractante, conformément aux dispositions du présent article.

3. Le tribunal d'arbitrage sera constitué spécialement dans chaque cas de la manière suivante. Dans les deux mois qui suivent la réception de la demande d'arbitrage, chaque Partie contractante désigne un membre du tribunal. Les deux membres ainsi désignés en choisissent alors un troisième, qui doit être ressortissant d'un Etat tiers et qui, après approbation des deux Parties contractantes est nommé Président du tribunal (et est appelé ci-après « Président »). Le Président est nommé dans les trois mois qui suivent la date de nomination des deux premiers arbitres.

4. Si les nominations nécessaires n'ont pas lieu dans les délais définis au paragraphe 3 du présent article, le Président de la Cour internationale de Justice peut être

[1] Nations Unies, *Recueil des Traités*, vol. 575, p. 159.

[2] Nations Unies, *Documents officiels de l'Assemblée générale, trente-et-unième session, Supplément n°* 17 (A31/17), p. 36.

prié d'y procéder. S'il se trouve être ressortissant de l'une des Parties contractantes ou s'il est autrement empêché, le Vice-Président est prié de désigner les membres du tribunal d'arbitrage. Si le Vice-Président, lui aussi, se trouve être ressortissant de l'une des Parties contractantes ou est empêché, le membre de la Cour internationale de Justice qui le suit immédiatement par ordre d'ancienneté et n'est ressortissant ni de l'une ni de l'autre Partie est prié de précéder aux nominations.

5. Le tribunal d'arbitrage se prononce à la majorité de ses membres votants. Sa décision s'impose aux Parties contractantes dont chacune supporte le coût de son arbitre et de sa représentation à la procédure d'arbitrage; les frais du Président et les autres frais sont supportés à parts égales par les deux Parties contractantes. Cependant, le tribunal d'arbitrage peut décider de répartir inégalement les frais entre les deux Parties contractantes. Le tribunal d'arbitrage arrête lui-même son règlement intérieur.

Article 10

APPLICATION D'AUTRES RÈGLES ET OBLIGATIONS SPÉCIALES

Si les engagements internationaux, les lois ou règlements ou d'autres engagements contractuels de l'une des Parties prévoient qu'il soit accordé aux investisseurs de l'autre Partie un traitement plus favorable que celui qui est défini par le présent Accord, c'est ce traitement plus favorable qui est accordé.

Article 11

APPLICATION DU PRÉSENT ACCORD

Le présent Accord s'applique aux investissement faits sur territoire de l'une des Parties contractantes conformément aux lois et règlements de celle-ci par des investisseurs de l'autre Partie avant et après son entrée en vigueur, mais ne s'applique pas aux différends relatifs aux investissements qui se sont élevés ou auraient pu s'élever avant cette entrée en vigueur ni aux prétentions qui ont fait l'objet d'un règlement avant ladite entrée en vigueur.

Article 12

ENTRÉE EN VIGUEUR, DURÉE ET CESSATION

1. Chacune des Parties contractantes notifiera à l'autre que les conditions d'entrée en vigueur de l'Accord prévues par son droit interne sont remplies. L'Accord entrera en vigueur à la date de la seconde des notifications.

2. Le présent Accord restera en vigueur pendant dix ans et sera ensuite prorogé par reconduction tacite de dix ans en dix ans à moins que l'une des deux Parties contractantes ne notifie à l'autre son intention d'y mettre fin un an avant l'expiration de la période de dix ans en cours, qu'il s'agisse de la première ou des suivantes.

3. Les dispositions du présent Accord continueront de s'appliquer pendant dix ans encore à compter de la date à laquelle l'Accord prendra fin, aux investissements antérieurs à cette date.

EN FOI DE QUOI les soussignés, à ce dûment autorisés par leurs gouvernements respectifs, ont signé le présent Accord.

FAIT à Tallinn, le 7 septembre 1995, en double exemplaire, chacun en langues lituanienne, estonienne et anglaise, tous les textes faisant également foi. En cas de divergence d'interprétation, c'est l'anglais qui l'emporte.

Pour le Gouvernement
de la République de Lituanie :

ALBINAS JANUŠKA

Pour le Gouvernement
de la République d'Estonie :

RAUL MÄLK

No. 33428

INTERNATIONAL BANK FOR RECONSTRUCTION AND DEVELOPMENT
and
EGYPT

Loan Agreement—*Irrigation Improvement Project* (with schedule and General Couditions Applicable to Loan and Guarantee Agreements dated 1 Jannary 1985). Signed at Washington on 27 November 1995

Authentic text: English.

Registered by the International Bank for Reconstruction and Development on 11 December 1996.

BANQUE INTERNATIONALE POUR LA RECONSTRUCTION ET LE DÉVELOPPEMENT
et
ÉGYPTE

Accord de prêt — *Projet d'amélioration de l'irrigation* (avec annexe et Conditions générales applicables aux accords de prêt et de garantie en date du 1er janvier 1985). Signé à Washington le 27 novembre 1995

Texte authentique : anglais.

Enregistré par la Banque internationale pour la reconstruction et le développement le 11 décembre 1996.

LOAN AGREEMENT[1]

Not published herein in accordance with article 12 (2) of the General Assembly regulations to give effect to Article 102 of the Charter of the United Nations, as amended.

[1] Came into force on 2 August 1996, upon notification by the Bank to the Government of Egypt.

[TRADUCTION — TRANSLATION]

ACCORD[1] DE PRÊT

Non publié ici conformément au paragraphe 2 de l'article 12 du règlement de l'Assemblée générale destiné à mettre en application l'Article 102 de la Charte des Nations Unies, tel qu'amendé.

[1] Entré en vigueur le 2 août 1996, dès notification par la Banque au Gouvernement égyptien.

No. 33429

INTERNATIONAL DEVELOPMENT ASSOCIATION
and
EGYPT

Development Credit Agreement—*Irrigation Improvement Project* (with schednles and General Conditions Applicalle to Development Credit Agreements dated 1 January 1985). Signed at Washiugton on 27 Novembcr 1995

Authentic text: English.

Registered by the International Development Association on 11 December 1996.

ASSOCIATION INTERNATIONALE DE DÉVELOPPEMENT
et
ÉGYPTE

Accord de crédit de développement — *Projet d'amélioration de l'irrigation* (avec annexes et Conditions générales applicables aux accords de crédit de développement en date dn 1er janvier 1985). Signé à Washington le 27 novembre 1995

Texte authentique : anglais.

Enregistré par l'Association internationale de développement le 11 décembre 1996.

DEVELOPMENT CREDIT AGREEMENT[1]

Not published herein in accordance with article 12 (2) of the General Assembly regulations to give effect to Article 102 of the Charter of the United Nations, as amended.

[1] Came into force on 2 August 1996, upon notification by the Association to the Government of Egypt.

[TRADUCTION — TRANSLATION]

ACCORD[1] DE CRÉDIT DE DÉVELOPPEMENT

Non publié ici conformément au paragraphe 2 de l'article 12 du règlement de l'Assemblée générale destiné à mettre en application l'Article 102 de la Charte des Nations Unies, tel qu'amendé.

[1] Entré en vigueur le 2 août 1996, dès notification par l'Association au Gouvernement égyptien.

No. 33430

INTERNATIONAL DEVELOPMENT ASSOCIATION
and
DOMINICA

Development Credit Agreement—*Basic Education Reform Project* (with schedules and General Conditions Applicable to Development Credit Agreemeuts dated 1 Jauuary 1985). Signed at Washington on 14 March 1996

Authentic text: English.

Registèred by the International Development Association on 11 December 1996.

ASSOCIATION INTERNATIONALE DE DÉVELOPPEMENT
et
DOMINIQUE

Accord de crédit de développement — *Projet de réforme de l'éducation de base* (avec annexes et Conditions générales applicables aux accords de crédit de développement eu date du 1er janvier 1985). Signé à Washington le 14 mars 1996

Texte authentique : anglais.

Enregistré par l'Association internationale de développement le 11 décembre 1996.

DEVELOPMENT CREDIT AGREEMENT[1]

Not published herein in accordance with article 12 (2) of the General Assembly regulations to give effect to Article 102 of the Charter of the United Nations, as amended.

[1] Came into force on 28 October 1996, upon notification by the Association to the Government of Dominica.

[TRADUCTION — TRANSLATION]

ACCORD[1] DE CRÉDIT DE DÉVELOPPEMENT

Non publié ici conformément au paragraphe 2 de l'article 12 du règlement de l'Assemblée générale destiné à mettre en application l'Article 102 de la Charte des Nations Unies, tel qu'amendé.

[1] Entré en vigueur le 28 octobre 1996, dès notification par l'Association au Gouvernement dominiquais.

ANNEX A

Ratifications, accessions, subsequent agreements, etc., concerning treaties and international agreements registered with the Secretariat of the United Nations

---

ANNEXE A

Ratifications, adhésions, accords ultérieurs, etc., concernant des traités et accords internationaux enregistrés au Secrétariat de l'Organisation des Nations Unies

ANNEX A

No. 4214. CONVENTION ON THE INTERNATIONAL MARITIME ORGANIZATION. DONE AT GENEVA ON 6 MARCH 1948[1]

ACCEPTANCE

Instrument deposited on:

11 December 1996

MONGOLIA

(With effect from 11 December 1996.)

Registered ex officio *on 11 December 1996.*

ACCEPTANCE of the amendments to the Convention of 6 March 1948 on the International Maritime Organization, adopted by the Intergovernmental Maritime Consultative Organization Assembly by resolution A.69 (ES.II) of 15 September 1964[2]

Instrument deposited on:

11 December 1996

MONGOLIA

(The amendments are applicable as of 11 December 1996 to Mongolia, upon its acceptance of the Convention, the said amendments having come into force for all States members of the International Maritime Organization as at 6 October 1967, in accordance with article 52 of the Convention.)

Registered ex officio *on 11 December 1996.*

[1] United Nations, *Treaty Series*, vol. 289, p. 3; for the amendments to the Convention see vol. 607, p. 276; vol. 649, p. 334; vol. 1080, p. 374; vol. 1276, p. 468; vol. 1285, p. 318; vol. 1380, pp. 268 and 288; for the rectification of the authentic Spanish text, see vol. 1520, No. A-4214; for the other subsequent actions, see references in Cumulative Indexes Nos. 4 to 21, as well as annex A in volumes 1271, 1302, 1317, 1325, 1338, 1358, 1386, 1387, 1397, 1398, 1404, 1405, 1408, 1410, 1412, 1417, 1423, 1429, 1438, 1466, 1480, 1508, 1522, 1552, 1558, 1568, 1593, 1679, 1711, 1714, 1717, 1723, 1725, 1727, 1732, 1745, 1771, 1772, 1830, 1858, 1864 and 1900.

[2] *Ibid.*, vol. 607, p. 276.

ANNEXE A

N° 4214. CONVENTION PORTANT CRÉATION DE L'ORGANISATION MARITIME INTERNATIONALE. FAITE À GENÈVE LE 6 MARS 1948[1]

ACCEPTATION

Instrument déposé le :

11 décembre 1996

MONGOLIE

(Avec effet au 11 décembre 1996.)

Enregistré d'office le 11 décembre 1996.

ACCEPTATION des amendements à la Convention du 6 mars 1948 portant création de l'Organisation maritime internationale, adoptés par l'Assemblée de l'Organisation maritime consultative intergouvernementale par la résolution A.69 (ES.II) du 15 septembre 1964[2]

Instrument déposé le :

11 décembre 1996

MONGOLIE

(Les amendements sont applicables à la Mongolie à compter du 11 décembre 1996, de par son acceptation de la Convention, lesdits amendements étant entrés en vigueur pour tous les Etats membres de l'Organisation maritime internationale à partir du 6 octobre 1967, conformément à l'article 52 de la Convention.)

Enregistré d'office le 11 décembre 1996.

[1] Nations Unies, *Recueil des Traités*, vol. 289, p. 3; pour les amendements à la Convention voir vol. 607, p. 276; vol. 649, p. 335; vol. 1080, p. 375; vol. 1276, p. 477; vol. 1285, p. 321; vol. 1380, pp. 275 et 291; pour la rectification du texte authentique espagnol, voir vol. 1520, n° A-4214; pour les autres faits ultérieurs, voir les références données dans les Index cumulatifs n°s 4 à 21, ainsi que l'annexe A des volumes 1271, 1302, 1317, 1325, 1338, 1358, 1386, 1387, 1397, 1398, 1404, 1405, 1408, 1410, 1412, 1417, 1423, 1429, 1438, 1466, 1480, 1508, 1522, 1552, 1558, 1568, 1593, 1679, 1711, 1714, 1717, 1723, 1725, 1727, 1732, 1745, 1771, 1772, 1830, 1858, 1864 et 1900.

[2] *Ibid.*, vol. 607, p. 276.

ACCEPTANCE of the amendments to the Convention of 6 March 1948 on the International Maritime Organization, adopted by the Intergovernmental Maritime Consultative Organization Assembly by resolution A.70 (IV) of 28 September 1965[1]

Instrument deposited on:

11 December 1996

MONGOLIA

(The amendments are applicable as of 11 December 1996 to Mongolia, upon its acceptance of the Convention, the said amendments having come into force for all States members of the International Maritime Organization as at 3 November 1968, in accordance with article 52 of the Convention.)

Registered ex officio *on 11 December 1996.*

ACCEPTATION des amendements à la Convention du 6 mars 1948 portant création de l'Organisation maritime internationale, adoptés par l'Assemblée de l'Organisation maritime consultative intergouvernementale par la résolution A.70 (IV) du 28 septembre 1965[1]

Instrument déposé le :

11 décembre 1996

MONGOLIE

(Les amendements sont applicables à la Mongolie à compter du 11 décembre 1996, de par son acceptation de la Convention, lesdits amendements étant entrés en vigueur pour tous les Etats membres de l'Organisation maritime internationale à partir du 3 novembre 1968, conformément à l'article 52 de la Convention.)

Enregistré d'office le 11 décembre 1996.

ACCEPTANCE of the amendments to the Convention of 6 March 1948 on the International Maritime Organization, adopted by the Intergovernmental Maritime Consultative Organization Assembly by resolution A.315 (ES.V) of 17 October 1974[2]

Instrument deposited on:

11 December 1996

MONGOLIA

(The amendments are applicable as of 11 December 1996 to Mongolia, upon its acceptance of the Convention, the said amendments having come into force for all States members of the International Maritime Organization as at 1 April 1978, in accordance with article 52 of the Convention.)

Registered ex officio *on 11 December 1996.*

ACCEPTATION des amendements à la Convention du 6 mars 1948 portant création de l'Organisation maritime internationale, adoptés par l'Assemblée de l'Organisation maritime consultative intergouvernementale par la résolution A.315 (ES.V) du 17 octobre 1974[2]

Instrument déposé le :

11 décembre 1996

MONGOLIE

(Les amendements sont applicables à la Mongolie à compter du 11 décembre 1996, de par son acceptation de la Convention, lesdits amendements étant entrés en vigueur pour tous les Etats membres de l'Organisation maritime internationale à partir du 1er avril 1978, conformément à l'article 52 de la Convention.)

Enregistré d'office le 11 décembre 1996.

[1] United Nations, *Treaty Series*, vol. 649, p. 334.
[2] *Ibid.*, vol. 1080, p. 374.

[1] Nations Unies, *Recueil des Traités*, vol. 640, p. 335.
[2] *Ibid.*, vol. 1080, p. 375.

ACCEPTANCE of the amendments to the Convention of 6 March 1948 on the International Maritime Organization, adopted by the Intergovernmental Maritime Consultative Organization Assembly by resolutions A.358 (IX) of 14 November 1975[1] and A.371 (X) of 9 November 1977[2] (rectification of resolution A.358 [IX])

Instrument deposited on:

11 December 1996

MONGOLIA

(The amendments are applicable as of 11 December 1996 to Mongolia, upon its acceptance of the Convention, the said amendments having come into force for all States members of the International Maritime Organization as at 22 May 1982, except for the amendments to article 51, in accordance with article 51, and on 28 July 1982 as regards the amendments to article 51, in accordance with article 62 of the Convention.)

Registered ex officio *on 11 December 1996.*

ACCEPTATION des amendements à la Convention du 6 mars 1948 portant création de l'Organisation maritime internationale, adoptés par l'Assemblée de l'Organisation maritime consultative intergouvernementale par les résolutions A.358 (IX) du 14 novembre 1975[1] et A.371 (X) du 9 novembre 1977[1] (rectification à la résolution A.358 [IX])

Instrument déposé le :

11 décembre 1996

MONGOLIE

(Les amendements sont applicables à la Mongolie à compter du 11 décembre 1996, de par son acceptation de la Convention, lesdits amendements étant entrés en vigueur pour tous les Etats membres de l'Organisation maritime internationale à partir du 22 mai 1982, sauf les amendements à l'article 51, conformément à l'article 51, et le 28 juillet 1982 pour les amendements à l'article 51, conformément à l'article 62 de la Convention.)

Enregistré d'office le 11 décembre 1996.

ACCEPTANCE of the amendments to the Convention of 6 March 1948 on the International Maritime Organization, adopted by the Intergovernmental Maritime Consultative Organization Assembly by resolution A.400 (X) of 17 November 1977[2]

Instrument deposited on:

11 December 1996

MONGOLIA

(The amendments are applicable as of 11 December 1996 to Mongolia, upon its acceptance of the Convention, the said amendments having come into force for all States members of the International Maritime Organization as at 10 November 1984, in accordance with article 62 of the Convention.)

Registered ex officio *on 11 December 1996.*

ACCEPTATION des amendements à la Convention du 6 mars 1948 portant création de l'Organisation maritime internationale, adoptés par l'Assemblée de l'Organisation maritime consultative intergouvernementale par la résolution A.400 (X) du 17 novembre 1977[2]

Instrument déposé le :

11 décembre 1996

MONGOLIE

(Les amendements sont applicables à la Mongolie à compter du 11 décembre 1996, de par son acceptation de la Convention, lesdits amendements étant entrés en vigueur pour tous les Etats membres de l'Organisation maritime internationale à partir du 10 novembre 1984, conformément à l'article 62 de la Convention.)

Enregistré d'office le 11 décembre 1996.

[1] United Nations, *Treaty Series*, vol. 1276, p. 468.
[2] *Ibid.*, vol. 1380, p. 268.

[1] Nations Unies, *Recueil des Traités*, vol. 1276, p. 468.
[2] *Ibid.*, vol. 1380, p. 275.

ACCEPTANCE of the amendments to the Convention of 6 March 1948 on the International Maritime Organization, adopted by the Intergovernmental Maritime Consultative Organization Assembly by resolution A.450 (XI) of 15 November 1979[1]

Instrument deposited on:

11 December 1996

MONGOLIA

(The amendments are applicable as of 11 December 1996 to Mongolia, upon its acceptance of the Convention, the said amendments having come into force for all States members of the International Maritime Organization as at 10 November 1984, in accordance with article 62 of the Convention.)

Registered ex officio *on 11 December 1996.*

[1] United Nations, *Treaty Series*, vol. 1380, p. 268.

ACCEPTATION des amendements à la Convention du 6 mars 1948 portant création de l'Organisation maritime internationale, adoptés par l'Assemblée de l'Organisation maritime consultative intergouvernementale par la résolution A.450 (XI) du 15 novembre 1979[1]

Instrument déposé le :

11 décembre 1996

MONGOLIE

(Les amendements sont applicables à la Mongolie à compter du 11 décembre 1996, de par son acceptation de la Convention, lesdits amendements étant entrés en vigueur pour tous les Etats membres de l'Organisation maritime internationale à partir du 10 novembre 1984, conformément à l'article 62 de la Convention.)

Enregistré d'office le 11 décembre 1996.

[1] Nations Unies, *Recueil des Traités*, vol. 1380, p. 275.

No. 5425. CONVENTION ON THE ESTABLISHMENT OF "EUROFIMA", EUROPEAN COMPANY FOR THE FINANCING OF RAILWAY EQUIPMENT. SIGNED AT BERNE, ON 20 OCTOBER 1955[1]

ACCESSION to the above-mentioned Convention and to its Additional Protocol[1]

Instrument deposited with the Government of Switzerland on:

27 November 1996

THE FORMER YUGOSLAV REPUBLIC OF MACEDONIA

(With effect from 27 November 1996.)

Certified statement was registered by Switzerland on 11 December 1996.

[1] United Nations, *Treaty Series*, vol. 378, p. 159; for subsequent actions, see references in Cumulative Indexes Nos. 4 and 18, as well as annex A in volumes 1363, 1639, 1678, 1723, 1725, 1747 and 1762.

N° 5425. CONVENTION RELATIVE À LA CONSTITUTION D'« EUROFIMA », SOCIÉTÉ EUROPÉENNE POUR LE FINANCEMENT DE MATÉRIEL FERROVIAIRE. SIGNÉE À BERNE, LE 20 OCTOBRE 1955[1]

ADHÉSION à la Convention susmentionnée et à son Protocole additionnel

Instrument déposé auprès du Gouvernement suisse le :

27 novembre 1996

L'EX-RÉPUBLIQUE YOUGOSLAVE DE MACÉDOINE

(Avec effet au 27 novembre 1996.)

La déclaration certifiée a été enregistrée par la Suisse le 11 décembre 1996.

[1] Nations Unies, *Recueil des Traités*, vol. 378, p. 159; pour les faits ultérieurs, voir les références données dans les Index cumulatifs nos 4 et 18, ainsi que l'annexe A des volumes 1363, 1639, 1678, 1723, 1725, 1747 et 1762.

No. 26540. EUROPEAN AGREEMENT ON MAIN INTERNATIONAL RAILWAY LINES (AGC). CONCLUDED AT GENEVA ON 31 MAY 1985[1]

ACCESSION

Instrument deposited on:

11 December 1996

ROMANIA

(With effect from 11 March 1997.)

Registered ex officio *on 11 December 1996.*

[1] United Nations, *Treaty Series*, vol. 1530, p. 65, and annex A in volumes 1558, 1560, 1564, 1656, 1679, 1702, 1714, 1724, 1732, 1776, 1828, 1861, 1864 and 1929.

N° 26540. ACCORD EUROPÉEN SUR LES GRANDES LIGNES INTERNATIONALES DE CHEMIN DE FER (AGC). CONCLU À GENÈVE LE 31 MAI 1985[1]

ADHÉSION

Instrument déposé le :

11 décembre 1996

ROUMANIE

(Avec effet au 11 mars 1997.)

Enregistré d'office le 11 décembre 1996.

[1] Nations Unies, *Recueil des Traités*, vol. 1530, p. 65, et annexe A des volumes 1558, 1560, 1564, 1656, 1679, 1702, 1714, 1724, 1732, 1776, 1828, 1861, 1864 et 1929.

No. 31389. DEVELOPMENT CREDIT AGREEMENT *(SECOND ECONOMIC RECOVERY CREDIT)* BETWEEN NICARAGUA AND THE INTERNATIONAL DEVELOPMENT ASSOCIATION. SIGNED AT WASHINGTON ON 22 JUNE 1994[1]

THIRD AGREEMENT AMENDING THE ABOVEMENTIONED AGREEMENT. SIGNED AT WASHINGTON ON 24 APRIL 1996

Came into force on 30 October 1996 by notification, in accordance with section 2.03.

Authentic text: English.

Registered by the International Development Association on 11 December 1996.

Not published herein in accordance with article 12 (2) of the General Assembly regulations to give effect to Article 102 of the Charter of the United Nations, as amended.

[1] United Nations, *Treaty Series*, vol. 1841, No. I-31389, and annex A in volume 1901.

N° 31389. ACCORD DE CRÉDIT DE DÉVELOPPEMENT *(DEUXIÈME CRÉDIT AU REDRESSEMENT ÉCONOMIQUE)* ENTRE LE NICARAGUA ET L'ASSOCIATION INTERNATIONALE DE DÉVELOPPEMENT. SIGNÉ À WASHINGTON LE 22 JUIN 1994[1]

TROISIÈME ACCORD MODIFIANT L'ACCORD SUSMENTIONNÉ. SIGNÉ À WASHINGTON LE 24 AVRIL 1996

Entré en vigueur le 30 octobre 1996 par notification, conformément à la section 2.03.

Texte authentique : anglais.

Enregistré par l'Association internationale de développement le 11 décembre 1996.

Non publié ici conformément au paragraphe 2 de l'article 12 du règlement de l'Assemblée générale destiné à mettre en application l'Article 102 de la Charte des Nations Unies, tel qu'amendé.

[1] Nations Unies, *Recueil des Traités*, vol. 1841, n° I-31389, et annexe A du volume 1901.